

การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

นางสาวรัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF THE PROTOTYPE AND STRATEGIES OF SPORT UNIVERSITY IN
THAILAND

Miss Ratapan Kanjanarungsan

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Higher Education
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
โดย	นางสาวรัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์
สาขาวิชา	อุดมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. บัญชา ชลาภิรมย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิภา ปรัชญพฤทธิ)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริฉันทน์ สติกรกุล เตชพาหพงษ์)
..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ)
..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุพิตร สมานิติ)

รัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์ : การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย (DEVELOPMENT OF THE PROTOTYPE AND STRATEGIES OF SPORT UNIVERSITY IN THAILAND) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร. พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์, 357 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาของประเทศไทยและต่างประเทศ 2)ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย 3)พัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานด้านกีฬาและอุดมศึกษา และคณาจารย์ทางด้านการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ตรวจสอบและรับรองต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยใช้วิธีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทยโดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยใช้หลักการ TELOSH สัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงด้านการศึกษาและการอุดมศึกษา และสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ที่สอนทางด้านกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ขั้นตอนที่ 3 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 และ 2 มาร่างต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย วิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix เพื่อให้ได้กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย และจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบต้นแบบ กลยุทธ์และกลไก ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยกีฬา : บางแห่งพัฒนามาจากวิทยาลัยพลศึกษา บางแห่งเป็นมหาวิทยาลัยจัดตั้งใหม่ ในประเทศไทยส่วนใหญ่จัดตั้งเป็นระดับคณะในมหาวิทยาลัย มีพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เปิดสอนระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา มีหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา คณาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิป.ตรี และป.โท บัณฑิตด้านอุปกรณ์และเทคโนโลยีสนับสนุนด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ นักศึกษาที่เข้าศึกษา อย่างน้อยเป็นผู้ที่เล่นกีฬาเป็นหรือ เป็นนักกีฬา มีแนวโน้มการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยในช่วงเวลาไม่เกิน 5 ปีนับจากปีปัจจุบัน

2. ความเป็นไปได้ : มีความเป็นไปได้อย่างมากในการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่นอกเมือง มีอาคารสถานที่และภูมิสถาปัตยกรรมแบบมหาวิทยาลัยกีฬา มีเป้าหมายเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่มีคุณภาพ เป็นหนทางให้การกีฬาของประเทศไทยก้าวสู่ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติ ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอลิมปิก สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะด้านการศึกษา สุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพ

3. ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารจัดการทางการเงิน นักศึกษาและบัณฑิต ทรัพยากรบุคคล และภูมิสถาปัตยกรรม

กลยุทธ์มหาวิทยาลัยกีฬา ประกอบด้วย 1.พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและการกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพสู่ความเป็นมืออาชีพ 2.พัฒนาสมรรถนะหลักของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของคุณธรรม 3.เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการกีฬาในอาเซียน 4.สร้างกลไกการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางความคิด 5.สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้านการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ 6.พัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ 7.สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยและพัฒนา รูปแบบนวัตกรรมกีฬา 8.สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนในการพัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดี 9.สร้างวัฒนธรรมกีฬา 10.จัดหลักสูตรกีฬาพื้นฐานและกีฬาประจำชาติ 11.จัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกีฬา และ 12. สร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

สาขาวิชา อุดมศึกษา

ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5184283627 : MAJOR HIGHER EDUCATION

KEYWORDS:

RATAPAN KANJANARUNGSAN: DEVELOPMENT OF THE PROTOTYPE AND STRATEGIES OF SPORT UNIVERSITY IN THAILAND. ADVISOR: ASST. PROF. ARUNEE HONGSIRIWAT, Ph.D., CO-ADVISOR: ASST. PROF. PANSAK POLSARAM, Ph.D., 348 pp.

This research aims were 1. studied the current conditions, directions and trends of educational management in sport area in Thailand and foreign countries **พิมพ์ข้อความหรือที่อยู่ของเว็บไซต์ หรือแปลเอกสาร**

. 2. studied the feasibility of establishing sport university in Thailand 3. developed the prototype and strategies of sport university in Thailand. The process of the study comprised 3 steps. The population included the senior administrators of sport and higher education organization, and the university staffs in the area of sport, sport science, sport management and physical education from public and private universities. The prototype and strategies of sport university in Thailand was verified by the connoisseurship. The tools for the research included content analysis, interview, and questionnaire. The collected data were analyzed through content analysis, frequency distribution, percentage, mean and standard deviation.

Results were as follows:

1. the current conditions of Sport University: some Sport Universities developed from Physical Education College, some newly established and most are Faculty level, especially in Thailand. University's mission are: teaching, research academic services and art and culture preservation. There are undergraduate and graduate program specialized in sports, sports science; and most university instructors are qualified Bachelor and Master degree; equipment and technology are supported teaching, research and academic services. Students who attended at least can perform sports or were athletes. Establishing trend was less than 5 years from this year.

2. Establishing feasibility : It is very likely possible to establish sport university in Thailand under the Ministry of Tourism and Sports. Location of the university is located outside the city, building and landscape architecture in the form of sports. The goal is to be the special university and to , produce athletes and sports personnel quality. Lead the sport of Thailand to sport excellence and international level. Successfully compete in a World or Olympic Games. Meet the needs of the labor market, particularly in sports, health and rehabilitation.

3. The components of the prototype of sport university consist of rationale, philosophy, vision, mission, goals, university administration structure, curriculum and Instruction, research and academic services, art and culture preservation, financial management, undergraduate and graduate students, human resources, and landscape architecture.

The strategies of the sport university in Thailand were: 1) developing the potential of professional athletes and sport personnel in academic and sports to professionalism, 2) developing core competencies of professional athletes and sport personals on the basis of merit, 3) to be Sport Hub of ASEAN, 4) creating a mechanism for developing of professional athletes and sport personnel in order to the mobility of thought, 5) Strengthening of collaboration with universities in sports both domestics and abroad 6) developing sports for professional, 7) creating researchers network in research and development of sports innovation, 8) creating a cooperation network between the university and the communities to improve health and well-being, 9) Creating sport culture, 10) providing a Thai traditional sport programs, 11) establishing sports science and technology information centers, and 12) strengthening the management system.

Department: Educational Policy, Management, 357
Leadership

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

Field of Study: Higher Education

Academic Year: 2014

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี หงษ์ศิริวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษา ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยเอาใจใส่ และกระตุ้นติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความซาบซึ้งในความกรุณา และกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาอุดมศึกษาทุกท่านที่ส่งกำลังใจให้อย่างสม่ำเสมอ

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการสัมภาษณ์ การตรวจสอบเครื่องมือ และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ตลอดจนการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานการวิจัย ขอบพระคุณคณาจารย์ที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามรวมทั้งข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ด้วยความตั้งใจ รวมทั้งท่านคณบดี ศาสตราจารย์ นพ. อรรถ นานา วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้

ขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตปริญญาเอกสาขาวิชาอุดมศึกษา และเพื่อนร่วมงานที่เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลด้วยดีเสมอมา สุดท้ายขอบคุณทุกคนในครอบครัว และญาติสนิทมิตรสหาย ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยมีพลังในการทำงานวิจัยนี้จนประสบความสำเร็จ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	4
รายละเอียดกรอบแนวคิดการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
ตอนที่ 1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาอุดมศึกษา และหลักการจัดตั้ง สถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา	19
ตอนที่ 2 การกีฬาของประเทศไทย.....	24
ตอนที่ 3 ตัวอย่างมหาวิทยาลัยกีฬาในต่างประเทศ.....	46
ตอนที่ 4 ทฤษฎีองค์การ.....	56
ตอนที่ 5 รูปแบบและการสร้างรูปแบบ	60
ตอนที่ 6 แนวคิดด้านการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study).....	87

ตอนที่ 7 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix	91
ตอนที่ 8 เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย.....	95
ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	96
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	110
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	123
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาศาสนภาพปัจจุบัน ทิศทาง แนวโน้ม และข้อมูลด้านกายภาพของการจัดการศึกษาด้านกีฬา	123
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	166
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล	254
อภิปรายผล	270
ข้อเสนอแนะ	273
รายการอ้างอิง.....	274
ภาคผนวก.....	281
ภาคผนวก 3.1 รายชื่อผู้บริหารระดับสูงที่ให้สัมภาษณ์.....	282
ภาคผนวก 3.2 แบบวิเคราะห์เนื้อหา.....	283
ภาคผนวก 3.3 แบบสัมภาษณ์.....	284
ภาคผนวก 3.4 แผนผังการสร้างแบบสอบถาม (.....)	294
ภาคผนวก 3.5 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม	295
ภาคผนวก 3.6 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้.....	296
ภาคผนวก 3.7	317

แบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	317
วัตถุประสงค์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	317
ภาคผนวก 4.1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสถาบันที่จัดการศึกษาด้านในประเทศไทย	333
ภาคผนวก 4.2 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสถาบันที่จัดการศึกษาด้านกีฬาในต่างประเทศ	345
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	357

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของ มหาวิทยาลัยในประเทศและต่างประเทศ	125
ตารางที่ 4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความ เร่งด่วนในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	137
ตารางที่ 4.1.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับเป้าหมายของ มหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย.....	139
ตารางที่ 4.1.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความเป็นไปได้ ในการจัดตั้งและวิธีการดำเนินการจัดตั้ง	140
ตารางที่ 4.1. 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความต้องการ บุคลากรทางการกีฬาของประเทศไทย.....	142
ตารางที่ 4.1.6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับลักษณะของระบบ บริหารจัดการของมหาวิทยาลัยกีฬา	144
ตารางที่ 4.1. 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับโครงสร้างและ องค์ประกอบของโครงสร้างของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย.....	145
ตารางที่ 4.1.8 การวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับการรับเข้าและ คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย	147
ตารางที่ 4.1.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน ในมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย.....	149
ตารางที่ 4.1.10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับการจัดหา งบประมาณและการบริหารการเงินเพื่อการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	151
ตารางที่ 4.1.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับการรับรอง มาตรฐานวิชาชีพของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	152
ตารางที่ 4.1.12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับอาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวกและภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	153

ตารางที่ 4.1.13 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬาที่สำคัญของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	154
ตารางที่ 4.1.14 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับและกฎหมายรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	155
ตารางที่ 4.1.15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับคุณสมบัติของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	156
ตารางที่ 4.1.16 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	158
ตารางที่ 4.1.17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับตัวชี้วัดและเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย	159
ตารางที่ 4.1.18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับข้อดี และข้อเสียของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย	160
ตารางที่ 4.1.19 สรุปผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงตามแนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.....	162
ตารางที่ 5. 1สรุปผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา	254
ตารางที่ 5. 2 สรุปผลการศึกษาทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬา	257
ตารางที่ 5. 3 สรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา	259
ตารางที่ 5.4 ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	262
ตารางที่ 5.5 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย.....	266

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย กีฬาในประเทศไทย	6
แผนภูมิที่ 3.1 กระบวนการวิจัย	118
แผนภูมิที่ 4.1 กลยุทธ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	171
แผนภูมิที่ 4.2 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย..	205

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การจัดการอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่นๆ ที่จัดการอุดมศึกษาเฉพาะทาง เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น สถาบันอุดมศึกษาเหล่านี้มีทั้งสถาบันที่จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา (หลักสูตร 2 ปี) เช่น วิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยอาชีวศึกษา และสถาบันที่จัดการศึกษาระดับปริญญา ซึ่งมีทั้งมหาวิทยาลัยเปิด สถาบันอุดมศึกษาในระบบจำกัดรับของรัฐและเอกชน และสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของแต่ละหน่วยงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้แบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัยออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยชุมชน (Community University) กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปี (4 year University) และมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Specialized University) มหาวิทยาลัย Comprehensive และกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) เพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจ และการพัฒนาในส่วนของการจัดการศึกษาด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทยนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา และสหวิทยาการขององค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและสุขภาพ มุ่งพัฒนาบุคลากรวิชาชีพครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา ประจำตัวนักกีฬาและประจำทีม นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักวิจัย นักออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย ผู้นำการออกกำลังกายในศูนย์ออกกำลังกาย และผู้ฝึกสอนการออกกำลังกายส่วนบุคคล นักพลบำบัด และนักส่งเสริมสุขภาพนั้น ยังไม่เป็นสถาบัน/มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่ผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างแท้จริง จึงทำให้คณะกรรมการการท่องเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร (เลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2556) มีแนวคิดในการพัฒนาสถาบันการพลศึกษา (สพล.) เพื่อก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาของประเทศ (สปอร์ต ยูนิเวอร์ซิตี) ว่าหากมีการปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬา ตามหลักสูตรศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ให้เป็นไปเพื่อผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง จะสามารถปฏิรูปไปสู่การเป็นสถาบันที่มีเอกลักษณ์ในการผลิตนักกีฬาและ

บุคลากรกีฬาที่มีคุณภาพสูงเช่นเดียวกับวิทยาลัยแพทย์-พยาบาล หรือโรงเรียนตำรวจได้ และยังสามารถสร้างนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอน นักกีฬาทีมชาติ โดยมุ่งเน้นการสร้างบุคลากรกีฬาชั้นเลิศโดยตรง จะทำให้งานด้านการศึกษาเดินหน้าไปได้อย่างมั่นคง และสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือหรือสื่อ (media) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ในหลายๆ มิติเพื่อให้สอดคล้องกับคำว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” และเป็นการยืนยันว่า กีฬามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก ทั้งยังสามารถสร้างคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ มีจิตใจเข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัยในตนเองและต่อผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ มีความเคารพซึ่งกันและกัน รู้รักสามัคคี รู้จักการให้อภัย และมีน้ำใจ

ในต่างประเทศมีมหาวิทยาลัยกีฬาและสถาบันความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยการกีฬาเพื่อพัฒนาการทางด้านการกีฬาระดับภูมิภาคขึ้น มีการเรียนการสอน และการวิจัยทางด้านการกีฬาโดยเฉพาะ เช่น มหาวิทยาลัยกีฬาโคโลญจน์ (German Sport University of Cologne) ในประเทศเยอรมนี มหาวิทยาลัยเบิร์น (Burn University) ในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และมหาวิทยาลัยซาลซ์บูร์ก (Salzburg) ในประเทศออสเตรีย เป็นต้น รวมทั้งมีวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งยุโรป (European College of Sport Science, ECSS) ทำหน้าที่ในการส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของยุโรป การศึกษาวิจัยความรู้เชิงวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจ ทักษะคิด คุณค่า การตอบสนอง การดัดแปลงนำไปใช้ และประสิทธิผลที่มุ่งไปที่สุขภาพของประชาชน โดยเน้นที่การกีฬา การออกกำลังกายและการเคลื่อนไหว เพื่อปรับปรุงสุขภาพร่างกายและจิตใจของประชาชนให้ดีขึ้น ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางด้านการกีฬา ส่วนประเทศในภาคพื้นเอเชียได้แก่ มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง (Beijing Sport University) ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และมหาวิทยาลัยแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนเกาหลี เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งที่จัดการศึกษาด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษาในระดับคณะ หรือภาควิชา หรือแขนงวิชา หรือโปรแกรมวิชา และมีคณะ ภาควิชาที่ใกล้เคียงกัน ทำให้ไม่สามารถกำหนดนโยบายด้านการกีฬาเองได้ ต้องเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมไปถึงยังไม่สามารถผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชั้นเลิศโดยตรงได้ การที่จะทำให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็งทางด้านกีฬาที่มีบทบาทรองรับสนับสนุนทั้งในกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อการแข่งขัน และเพื่อการอาชีพ ประกอบกับมีศักยภาพเพียงพอที่จะเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับอาเซียนหรือเอเชีย (Sport Hub of ASEAN or ASIA) ในอนาคตได้นั้น จะต้องพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและนักกีฬาให้มีองค์ความรู้ทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา

เวชศาสตร์ทางการกีฬา การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา และองค์ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการการกีฬา ให้เป็นผู้มีศักยภาพไปสู่ความเป็นเลิศและก้าวขึ้นไปเป็นนักกีฬาอาชีพได้อย่างเต็มตัว ซึ่งการส่งเสริมการจัดการศึกษาด้านการกีฬาก็มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย และกลไกการดำเนินการในด้านต่างๆ ที่เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นนวัตกรรมและแนวทางในการจัดการศึกษาด้านการกีฬาในระดับอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศ โดยมีแนวคิดทฤษฎีเป็นกรอบในการพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาที่มีประสิทธิภาพสำหรับประเทศไทย ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาเฉพาะทางในระดับอุดมศึกษา เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการศึกษาด้านการกีฬาเพื่อผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชั้นเลิศ และพัฒนากำลังคนระดับสูงด้านการกีฬาของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านการกีฬาในประเทศไทย
2. ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
3. พัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยโดยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านการกีฬาในต่างประเทศ โดยเลือกศึกษาลักษณะความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา ได้แก่ ผลิตนักกีฬาระดับโลก จัดหลักสูตรเฉพาะกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ศิษย์เก่าและปัจจุบันเป็นนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลกีฬาโอลิมปิก ได้แก่ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Beijing Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาโคโลญจน์แห่งประเทศเยอรมนี (German Sport University of Cologne) และมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Sport University) เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นลักษณะสำคัญของต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย สำหรับในประเทศไทยเลือกศึกษามหาวิทยาลัย 6 แห่ง ได้แก่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา และสถาบันการพลศึกษา

2. ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยจากผู้ที่อยู่ในวงการกีฬา ผู้บริหารตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติ เช่น ผู้บริหารในองค์กรด้านการกีฬา สมาคมกีฬา นายกสมาคมกีฬา คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา รวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ จากสถาบันอุดมศึกษา ทั้งที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ 11 แห่ง กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 23 แห่ง กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง และกลุ่มสถาบันพลศึกษา 17 แห่ง การศึกษาความเป็นไปได้ เน้นการศึกษาในด้านต่อไปนี้ ได้แก่ 1) นโยบาย ประกอบด้วย หน่วยงาน กฎหมาย พระราชบัญญัติ รัฐบาล 2) โครงสร้าง ประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สังกัดหน่วยงานอื่นๆ และ 3) การบริหารจัดการ ประกอบด้วย (1) การรับเข้า ได้แก่ นักกีฬาคนปกติ และคนพิการ (2) การผลิต ได้แก่ หลักสูตรและการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร (3) การเข้าสู่วิชาชีพ ได้แก่ นักกีฬาอาชีพ ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้นำการออกกำลังกายและกีฬา ครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย นักพลบำบัด นักส่งเสริมสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา นักบริหารสมาคมกีฬา

3. พัฒนาด้านแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ ฯลฯ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มสาขาทางการกีฬา หมายถึง กลุ่มพื้นฐานวิชาชีพ 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มวิชาชีพสุขภาพและสมรรถภาพ กายวิภาคและทักษะทางกลไก ได้แก่ สาขาสรีรวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา โภชนาการการกีฬา ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา 2) กลุ่มวิชาชีพการฝึกสอนกีฬาและพฤติกรรม ได้แก่ จิตวิทยาการกีฬา วิธีสอนกีฬา สังคมวิทยาทางการกีฬา วิทยาการจัดการกีฬา 3) กลุ่มวิชาชีพการจัดการกีฬาพื้นฐานทางประวัติศาสตร์และปรัชญา ได้แก่ ประวัติการกีฬา ปรัชญาการกีฬา และ 4) กลุ่มวิชาชีพพลศึกษา และนันทนาการ

การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์และจัดทำเอกสารที่ประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็น เพื่อเป็นการแสดงเหตุผลที่จะสนับสนุนถึงความสำคัญของโครงการระเบียบแบบแผน แนวทางในการจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ ในการศึกษาความเป็นไปได้นี้ใช้หลักการ TELOSH ประกอบด้วย เทคโนโลยีและระบบ (T =

Technology an System Feasibility) เศรษฐศาสตร์ (E = Economic Feasibility) กฎหมาย (L = Legal Feasibility) การปฏิบัติการ (O = Operation Feasibility) ตารางเวลา (S = Schedule Feasibility) และทรัพยากรบุคคล (Human Resource)

ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย หมายถึง ต้นแบบของมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านการกีฬา มีรายละเอียดต่างๆ ได้แก่ หลักการและเหตุผล เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ โดยเป้าหมายของต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬา คือ เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่มุ่งผลิตบัณฑิต/นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาชั้นเลิศ และเพื่อการอาชีพ มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวิจัย และการฝึกกีฬา ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา โดยผู้เรียนได้แก่ นักกีฬาหรือผู้มีความสามารถทางกีฬาทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ

กลไก หมายถึง แนวทางหรือวิธีปฏิบัติที่สามารถจะทำให้ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม

วิชาชีพกีฬา หมายถึง อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านกีฬา ได้แก่ นักกีฬาอาชีพ ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้นำการออกกำลังกายและกีฬาในศูนย์ฝึกกีฬาและออกกำลังกาย ครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย นักพลบ่าบัด นักส่งเสริมสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา นักบริหารสมาคมกีฬา

กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย หมายถึง กลยุทธ์ระดับองค์กรที่ระบุรายละเอียดของการดำเนินการที่เป็นสาระหลักในแผนแม่บทของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ไม่รวมถึงกระบวนการในเชิงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (การกำหนดพระราชบัญญัติ ระเบียบการเงิน ระเบียบบุคคล ที่ดินที่เป็น ที่ตั้ง ฯลฯ)

รายละเอียดกรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย การพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดของแนวคิด ทฤษฎี หลักการที่ผู้วิจัยประมวลมาดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาอุดมศึกษาฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และหลักการจัดตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมปี 2545)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 2 มาตรา 10 วรรค 4 ระบุถึงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ยังผลให้ประเทศไทยมีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรความสามารถพิเศษทางกีฬาให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาขึ้น โดยเปิดเป็นโรงเรียนกีฬา ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงเรียนกีฬาอยู่ 16 แห่ง ทั่วประเทศ เป็นโรงเรียนในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 11 แห่ง สังกัดกรุงเทพมหานคร 1 แห่ง สังกัดเทศบาลนครปฐม 1 แห่ง สังกัดเทศบาลนครราชสีมา 1 แห่ง สังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี 1 แห่ง และสังกัดเทศบาลทุ่งสง 1 แห่ง

แผนพัฒนาอุดมศึกษาฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สรุปได้ดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร ประชากรในวัยเด็กจะลดลง จะก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) ประชากรวัยที่จะเข้าอุดมศึกษา คือ 18-22 ปี จะเพิ่มขึ้น อุดมศึกษาจะต้องเตรียมรองรับการเปลี่ยนแปลง เช่น การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) แก่ผู้สูงอายุ

2. พลังงานและสิ่งแวดล้อม ทั่วโลกต้องการใช้พลังงานขึ้น แต่พลังงานลดลง ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย อุดมศึกษาควรช่วยพัฒนาวิจัยพลังงานทางเลือก เทคโนโลยีการเพื่อนุรักษ์ พร้อมสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

3. การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต

3.1 โครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคบริการและอุตสาหกรรมเติบโตแทนภาคการเกษตร เศรษฐกิจของโลกและเลื่อนย้ายมาที่ประเทศจีนและอินเดีย

3.2 ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีความก้าวหน้า มีผลกระทบต่อการทำงาน โลกยุคสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร จะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตอาชีพและธุรกิจ

4. เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต ได้รับอิทธิพลของเทคโนโลยีและการสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรม และบัณฑิตในอนาคต วิธีการทำงาน จริยธรรม อุดมศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร จัดหลักสูตรการเรียนรู้อันเหมาะสมสอดคล้อง

5. เศรษฐกิจพอเพียง ควรเป็นผู้นำการปฏิบัติ การวิเคราะห์สร้างองค์ความรู้ เผยแพร่ นำไปใช้

ทิศทางนโยบายแผนอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. 2551-2565)

ทิศทางนโยบายของอุดมศึกษาระยะยาว (พ.ศ. 2551-2565) สามารถนำมาเป็นกรอบพัฒนาอุดมศึกษา ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2550)

1. คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะจัดทำหลักเกณฑ์กำกับดูแลและประเมินคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจะจัดการแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัย เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยชุมชน (Community University) กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปี (4 year University) และมหาวิทยาลัยศิลป ศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง(Specialized University) มหาวิทยาลัย Comprehensive และกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) เพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจและการพัฒนา

2. ธรรมภิบาลและบริหารจัดการอุดมศึกษา (Governance and Management) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก สถาบันอุดมศึกษาควรมีการจัดอบรม พัฒนาผู้บริหารทุกระดับ ให้มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

3. การเงินอุดมศึกษา เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณน้อยลง ทำให้ มหาวิทยาลัยแสวงหารายได้เพิ่มเติมเพื่อรักษามาตรฐานคุณภาพ รัฐบาลควรจัดตั้งกองทุนพัฒนา อุดมศึกษา พัฒนาอาจารย์ กำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และมีวินัย การเงินการคลัง

4. การพัฒนาบุคลากร เพื่อแก้ปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จะต้องมีการ วางแผนอัตรากำลัง พัฒนาอาจารย์ขาดแคลน พัฒนาค่าตอบแทนที่เหมาะสม

5. พัฒนาเครือข่ายอุดมศึกษา เนื่องจากปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีการแข่งขันกันสูง มาก ทำให้เกิดความสูญเปล่า ความซ้ำซ้อน และมีช่องว่างของระดับการพัฒนา (University Divide) การร่วมมือกันทำงานแบบเครือข่ายอุดมศึกษา ซึ่งจะช่วยชะลอปัญหาและเพิ่มโอกาสให้แก่ละ มหาวิทยาลัยมาก

หลักการจัดตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนอง ความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3 ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4 ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอด วิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และ พันธกิจ ที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับนโยบาย การดำเนินการตามแผน การบริหาร บุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากร ทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับดำเนินงานของสภาสถาบันและ การบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบันภายใต้ หลักธรรมาภิบาล ที่ประกอบด้วย หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วมและหลักความคุ้มค่า

2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่างๆ 4 ด้าน

2.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวน ตรง ตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิต บัณฑิต ได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอเทศ ที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ ที่ส่งเสริมการ จัดกิจกรรมการพัฒนารับรู้ทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของ นักศึกษา

2.2 ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการ บริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงาน ประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถ ตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3 ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษา มีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งใน วงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะ

สั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่า หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4 ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ทัศนคติถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้ง และมีสุนทรียะต่อศิลปวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ การดำเนินงานด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน

2. การพัฒนาการกีฬาในประเทศไทย

2.1 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2554-2559)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับนี้ ได้มุ่งหวังให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิตมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา เพื่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวสู่ความสามัคคีและสมานฉันท์ มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งให้การกีฬาเป็นแหล่งสร้างรายได้ สร้างอาชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควบคู่กันไป ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 2.1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกําลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน
- 2.1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกําลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน
- 2.1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
- 2.1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
- 2.1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
- 2.1.6 ยุทธศาสตร์การบริหารการกีฬาและการออกกําลังกาย

2.2 แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าประสงค์ (Goal) ของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทย

สู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น 3 ด้านในแต่ละยุทธศาสตร์ได้ กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 1.1 : เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 1.2 : สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.1 : พัฒนาศักยภาพบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.2 : สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับ

นานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports

Hub of Asia)

กลยุทธ์ที่ 3.1 : สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 3.2 : จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของ

เอเชีย

ดังนั้น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีความสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2554-2559) และแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ ความเป็นเลิศ (พ.ศ.2553-2559) ในด้านการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาของประเทศ สู่ระดับชาติและนานาชาติได้

3. มหาวิทยาลัยกีฬาในต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยกีฬาโคโลญน์แห่งประเทศเยอรมนี (German Sport University of Cologne) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง (Beijing Sport University) และมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University) โดยมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่งอยู่ในประเทศที่เคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกระดับโลกมาแล้ว นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกนั้น ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกีฬาทั้ง 4 แห่ง มหาวิทยาลัยผลิตนักกีฬาระดับโลก และจัดหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษาเท่านั้น สำหรับประเด็นที่เหมือนกันคือ เป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก ที่ต้องการผลิตนักกีฬาหรือบุคลากรทางการกีฬาในระดับชาติหรือโลกทั้งสิ้น ส่วนความแตกต่างกัน คือรายละเอียดหลักสูตรที่เปิดสอนมากน้อยต่างกัน

4. ทฤษฎีองค์การ

ในการจัดตั้งองค์การใดๆ ก็ตาม จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับ “ทฤษฎีองค์การ” (Organization Theory) ซึ่งเป็นหลักการศึกษาถึงโครงสร้าง และการออกแบบขององค์การ หลักการนี้จะอธิบายและกำหนดลักษณะขององค์การโดยอธิบายว่า องค์การถูกจัดตั้งขึ้นมาได้อย่างไร และให้ข้อเสนอแนะการสร้างองค์การในลักษณะใดที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่องค์การเอง ฮอดจ์และแอนโทนี (Hodge & Anthony, 1991 อ้างถึงใน นิตยา เงินประเสริฐศรี, 2524) อธิบายว่าทฤษฎีองค์การเป็นแนวคิด หลักการ และข้อสมมติฐานที่นำมาใช้เพื่ออธิบายองค์ประกอบขององค์การ และองค์ประกอบเหล่านี้มีวิธีการดำเนินงานอย่างไร ทำให้เข้าใจว่า องค์การคืออะไร และองค์การมีการบริหารงานอย่างไร ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ถูกกำหนดให้มีการใช้ทฤษฎีทางการบริหารเข้ามาช่วยอธิบายสิ่งที่ผู้บริหารได้ปฏิบัติ องค์ประกอบของทฤษฎีองค์การมีดังนี้

- 4.1 สภาพแวดล้อมขององค์การ (Organization Environment)
- 4.2 การประมวลผลสารสนเทศและการตัดสินใจเลือก (Information Processing and Choices)
- 4.3 เป้าหมายขององค์การ (Goals)
- 4.4 ชนิดของงานที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จ (Work)
- 4.5 การออกแบบขององค์การ (Organization Design)
- 4.6 ขนาดและความซับซ้อนขององค์การ (Size and Complexity)
- 4.7 เทคโนโลยีขององค์การ (Organization Technology)
- 4.8 วัฒนธรรมขององค์การ (Organization Culture)
- 4.9 อำนาจและอำนาจหน้าที่ (Power and Authority)

มหาวิทยาลัยในฐานะเป็นองค์การที่เป็นทางการ (Formal Organization) จะต้องมีการจัดโครงสร้างองค์การตามเจตนาหรือบทบาทในการปฏิบัติภายในองค์การซึ่งสามารถแสดงออกมาเป็นแผนภูมิโครงสร้างองค์การ (Organization Chart) ที่จะแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างองค์การว่ามีสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) อย่างไร โดยแสดงเป็นแผนผังแบ่งส่วนของงานในองค์การออกเป็นแผนกๆ และแสดงถึงความสัมพันธ์ของตำแหน่งต่างๆ อย่างเป็นทางการ

สำหรับการกำหนดวิธีการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จะต้องมีการจัดการองค์การ (Organizing) ซึ่งหมายถึง กระบวนการกำหนดกฎ ระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติงานขององค์การ ที่รวมถึงวิธีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการจะเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัด

องค์การหรือวางแผนกำลังคนและการพัฒนาทรัพยากรต่างๆ ภายในองค์การ เพื่อป้องกันการสูญเสียจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งหน้าที่การจัดองค์การจะมีผลต่อการออกแบบโครงสร้างองค์การที่จะต้องออกแบบให้ชัดเจนว่าใครทำหน้าที่อะไร ใครรับผิดชอบอะไร (ชวลิต ประภาวนนท์, มปป.)

5. รูปแบบ

คีฟส์ (Keeves, 1988) กล่าวว่า คำว่า “รูปแบบ” และ “ทฤษฎี” เป็นสิ่งที่ไม่เหมือนกัน เขาได้อธิบายว่าเมื่อต้องการทดสอบสถานการณ์ที่เป็นปัญหาจะมีการตั้งสมมติฐานขึ้นเพื่อแก้ปัญหาสมมติฐานนี้อาจจะพัฒนามาจากการหยั่งรู้ จากการศึกษาทฤษฎีหรือจากการพิจารณาเชิงทฤษฎีและถ้าสมมติฐานนี้มีความคงที่และสามารถแผ่ขยายออกไปได้ก็จะนำไปสู่การเป็นทฤษฎี อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีการยืนยันแต่ยังมีความสนใจศึกษาหรือมีความสงสัยอยู่ก็ยังคงอยู่ในช่วงของการสืบสวนต่อไป ซึ่งในช่วงของการสืบสวนนี้อาจจะมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาสมมติฐานในลักษณะของนามธรรมและจัดทำเป็นรูปแบบขึ้นเพื่อเตรียมโครงสร้างสำหรับการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสมมติฐานที่ถูกเสนอขึ้น ในกรณีนี้รูปแบบจึงเหมือนกับสมมติฐานซึ่งอยู่ภายในรูปแบบ คือ สามารถสร้างจากหลักฐานต่างๆ ที่มีอยู่ จากการหยั่งรู้ด้วยคำอุปมาอุปไมย หรือแตกมาจากทฤษฎีก็ได้

คีฟส์ (Keeves, 1988) ได้รวบรวมประเภทของรูปแบบจากนักการศึกษาต่างๆ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้ในทางการศึกษาและทางสังคมศาสตร์ ไว้ 4 ประเภทดังนี้

5.1 รูปแบบเชิงอุปมาอุปไมย (Analogue model) เป็นรูปแบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยกับปรากฏการณ์ที่เป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เป็นนามธรรม ลักษณะเป็นรูปแบบเชิงกายภาพ ส่วนใหญ่ใช้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เช่น รูปแบบที่ใช้ในการทำนายจำนวนนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนซึ่งอนุมานแนวคิดมาจากการเปิดน้ำเข้าและปล่อยน้ำออกจากถัง นักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบโรงเรียนเปรียบเทียบกับน้ำที่ไหลเข้าไปในถัง ส่วนนักเรียนที่ออกจากระบบโรงเรียนเปรียบเทียบกับน้ำที่เปิดออกจากถัง ดังนั้นนักเรียนที่คงอยู่ในระบบจึงเท่ากับจำนวนนักเรียนที่เข้าสู่ระบบลบด้วยจำนวนนักเรียนที่ออกจากระบบ เป็นต้น

5.2 รูปแบบเชิงภาษา (Semantic model) เป็นรูปแบบเชิงนามธรรมอย่างหนึ่งที่มีลักษณะสำคัญคือ เป็นการอธิบายปรากฏการณ์โดยใช้ภาษา ซึ่งอาจเป็นตัวอักษร รูปภาพ หรือแผนภูมิ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้นๆ เป็นอย่างดี

5.3 รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) ได้นำมาใช้ในทางการศึกษา ในช่วงต้นของทศวรรษที่ 1960 ในช่วงแรกนำมาใช้ในการวัดผลการศึกษา ต่อมาจึงขยายไปใช้กับการวิจัยการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะนำไปใช้ทางด้านพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น รูปแบบชนิดนี้ใช้สมการทางคณิตศาสตร์เป็นสื่อในการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ รูปแบบนี้นิยมใช้กันทั้งในสาขาจิตวิทยาและศึกษาศาสตร์ รวมทั้งการบริหารการศึกษาด้วย

5.4 รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เป็นวิธีวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สามารถบอกได้ว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีผลกระทบทางตรงและมีผลกระทบทางอ้อมต่อตัวแปรตามที่น่าสนใจศึกษาทั้งขนาดและทิศทางที่มีผลกระทบร่วมกับหลักการสร้างรูปแบบเชิงภาษาโดยนำตัวแปรต่างๆ มาสัมพันธ์เชิงเหตุและผลที่เกิดขึ้น

6. แนวคิดด้านการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Project Feasibility Study)

การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การศึกษาความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับสถานการณ์ ทำความเข้าใจต่อความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งหลักการประเมินความเป็นไปได้ 5 ด้าน (TELOS) ประกอบด้วย เทคโนโลยีและระบบ (T = Technology an System Feasibility) เศรษฐศาสตร์ (E = Economic Feasibility) กฎหมาย (L = Legal Feasibility) การปฏิบัติการ (O = Operation Feasibility) ตารางเวลา (S = Schedule Feasibility) อ้างอิงจาก http://en.wikipedia.org/wiki/Feasibility_study

7. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix

7.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน (Certo & Peter, 1991) คือ

7.1.1 การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ในส่วนของจุดแข็ง (S) และจุดอ่อน (W) จะเป็นการวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยที่ S จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งที่มีอยู่เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดแข็งในเรื่องใดบ้าง

ส่วน W ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพแวดล้อมภายในองค์กรเช่นเดียวกัน เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดอ่อนในเรื่องใดบ้าง

7.1.2 การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นการวิเคราะห์ 2 ส่วน คือ ส่วนของโอกาส (O) และส่วนของข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคาม (T) ในการวิเคราะห์ตัว O

เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีโอกาสในเรื่องใดบ้าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาช่องทางอื่นที่สามารถทำให้องค์กรมีประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอีก

ส่วนการวิเคราะห์ตัว T เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้การวิเคราะห์อุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยเน้นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้

7.2 TOWS Matrix

หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคามแล้ว ก็จะนำมาข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบแมทริกซ์ โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix เพื่อกำหนดออกมาเป็นกลยุทธ์ประเภทต่าง ๆ

ขั้นตอนการดำเนินการ TOWS Matrix ที่สำคัญ มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

7.2.1 การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อน เป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดเป็นการประเมินภายนอกองค์กร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด ที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

7.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิดกลยุทธ์ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) คือ

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์กรก็เจอ

กับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรควบคุมไม่ได้ แต่องค์กรสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรมีโอกาสที่จะนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์กรมีอยู่ได้

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์กรไม่สามารถควบคุมได้

8. เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบโดยวิธีของผู้ทรงคุณวุฒิ(Connoisseurship)

8.1 เป็นรูปแบบที่มีได้เน้นสัมฤทธิ์ผลของวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการสอบแบบอิงเป้าหมาย (Goal-Based model) การตอบสนอง ปัญหาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องตามรูปแบบการตรวจสอบแบบตอบสนอง (Responsive model) หรือการรองรับกระบวนการตัดสินใจตามรูปแบบการตรวจสอบแบบอ้างอิงการตัดสินใจ (Decision making model) อย่างไรก็ตามหนึ่งแต่การตรวจสอบโดยผู้รู้หรือผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นการวิเคราะห์เชิงวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกนำขึ้นมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือกับกระบวนการตัดสินใจเสมอไปแต่อาจผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่างเข้าด้วยกันตามวิจรรณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพหรือความเหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

8.2 เป็นรูปแบบการตรวจสอบที่เน้นความเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่องที่ประเมินโดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์งานศิลปะ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อน และต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากในการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัดใดๆ ได้นอกจากการใช้วิจรรณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น ต่อมาได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาระดับสูงในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้เล่น ในเรื่องนั้นจริงๆ มาเป็นผู้ประเมินผล รูปแบบนี้จึงเป็นที่นิยมในการนำมาใช้ตรวจสอบประเมินผลในวงการอุดมศึกษาที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสูง

8.3 เป็นรูปแบบการตรวจสอบที่ใช้ตัวบุคคลผู้ทรงคุณวุฒินั้นเองเป็นเครื่องมือการประเมินผล โดยเน้นความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นจะเที่ยงธรรมและมีวิจารณ์ญาณที่ดี ทั้งนี้ มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ จะเกิดจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นเอง

8.4 เป็นรูปแบบที่ยอมให้มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ ตามอัธยาศัยและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะพิจารณา การ บ่งชี้ข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวม ประมวลและวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ที่ผลิตบัณฑิตวิชาชีพทางด้านการกีฬาโดยเฉพาะ เป็นศูนย์รวมวิชาการ งานวิจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและออกกำลังกาย และพลศึกษา เป็นการสร้างจุดแข็งและความได้เปรียบในการจัดการศึกษาด้านอุดมศึกษาทางการกีฬาของประเทศไทย

2. เป็นต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เพื่อการผลิตนักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาชั้นเลิศ แห่งแรกของประเทศไทย สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ก้าวสู่ความเป็นสากล มีศักยภาพที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับอาเซียนหรือเอเชีย (Sport Hub of ASEAN or ASIA) ในอนาคต

3. ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นนี้ นับได้ว่าเป็นการสร้างนวัตกรรมทางการกีฬา ซึ่งเป็นการสรรค์สร้างและวางแผนให้แก่การกีฬาของประเทศไทยในระยะยาว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 7 ตอน ดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาอุดมศึกษา และหลักการจัดตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา
- ตอนที่ 2 การกีฬาของประเทศไทย
- ตอนที่ 3 มหาวิทยาลัยกีฬาในต่างประเทศ
- ตอนที่ 4 ทฤษฎีองค์การ
- ตอนที่ 5 รูปแบบและการสร้างรูปแบบ
- ตอนที่ 6 แนวคิดด้านการศึกษาความเป็นไปได้
- ตอนที่ 7 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix
- ตอนที่ 8 เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย
- ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาอุดมศึกษา และหลักการจัดตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา

ก. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 2 มาตรา 10 วรรค 4 ที่ระบุถึงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคล จึงมีผลให้มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางในโรงเรียนกีฬา 16 แห่ง ทั่วประเทศ เป็นโรงเรียนในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 11 แห่ง สังกัดกรุงเทพมหานคร 1 แห่ง สังกัดเทศบาลนครปฐม 1 แห่ง สังกัดเทศบาลนครราชสีมา 1 แห่ง สังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี 1 แห่ง และสังกัดเทศบาลทุ่งสง 1 แห่ง

ข. แผนพัฒนาอุดมศึกษา

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2550) สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาได้กำหนดกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สภามหาวิทยาลัยในฐานะผู้กำหนดนโยบาย กำกับ ดูแลพัฒนามหาวิทยาลัย จะต้องนำกรอบดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการดำเนินภารกิจ โดยมีสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่จะช่วยสนับสนุน ซึ่งกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี สรุปได้ดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร ประชากรในวัยเด็กจะลดลง จะก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing Society) ประชากรวัยที่จะเข้าอุดมศึกษา คือ 18-22 ปี จะเพิ่มขึ้น อุดมศึกษาจะต้องเตรียมรองรับการเปลี่ยนแปลง เช่น การเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) แก่ผู้สูงอายุ

2. พลังงานและสิ่งแวดล้อม ทั่วโลกต้องการใช้พลังงานมากขึ้น แต่พลังงานลดลงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย อุดมศึกษาควรช่วยพัฒนาวิจัยพลังงานทางเลือก เทคโนโลยีการอนุรักษ์พร้อมสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

3. การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต

3.1 โครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคบริการและอุตสาหกรรมเติบโตแทนภาคการเกษตร เศรษฐกิจของโลกและเลือนย้ายมาที่ประเทศจีนและอินเดีย

3.2 ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมีความก้าวหน้า มีผลกระทบต่อการทำงานของโลกยุคสารสนเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารจะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตอาชีพ และธุรกิจ

4. เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต ได้รับอิทธิพลของเทคโนโลยีและการสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรม และบัณฑิตในอนาคต วิธีการทำงาน จริยธรรม อุดมศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร จัดหลักสูตร การเรียนรู้ ที่เหมาะสมสอดคล้อง

5. เศรษฐกิจพอเพียง ควรเป็นผู้นำการปฏิบัติ การวิเคราะห์สร้างองค์ความรู้ เผยแพร่ นำไปใช้ทิศทางนโยบายของอุดมศึกษา สามารถนำมาเป็นกรอบพัฒนาอุดมศึกษา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะจัดทำหลักเกณฑ์กำกับดูแลและประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และจะจัดการแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัย เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยชุมชน (Community University) กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปี (4 year University) และมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Specialized University) มหาวิทยาลัย Comprehensive และกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) เพื่อให้เหมาะสมกับภารกิจและการพัฒนา

2. ธรรมาภิบาลและบริหารจัดการอุดมศึกษา (Governance and Management) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก สถาบันอุดมศึกษาควรมีการจัดอบรม พัฒนาผู้บริหารทุกระดับ ให้มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

3. การเงินอุดมศึกษา เนื่องจากรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณน้อยลง ทำให้มหาวิทยาลัยแสวงหารายได้เพิ่มเติมเพื่อรักษามาตรฐานคุณภาพ รัฐบาลควรจัดตั้งกองทุน พัฒนาอุดมศึกษา พัฒนาอาจารย์ กำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และมีวินัยการเงินการคลัง

4. การพัฒนาบุคลากร เพื่อแก้ปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ จะต้องมีการวางแผนอัตรากำลัง พัฒนาอาจารย์ พัฒนาค่าตอบแทนที่เหมาะสม

5. พัฒนาเครือข่ายอุดมศึกษา เนื่องจากปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษามีการแข่งขันสูงมาก ทำให้เกิดความสูญเปล่า ความซ้ำซ้อน และมีช่องว่างของระดับการพัฒนา (University Divide) การร่วมมือกันทำงานแบบเครือข่ายอุดมศึกษา ซึ่งจะช่วยชะลอปัญหาและเพิ่มโอกาสให้แต่ละมหาวิทยาลัยมากขึ้น

ค. หลักการตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1 ด้านกายภาพ

สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภท มีจำนวน เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร

และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้ง ต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และ คอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความ มั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2 ด้านวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษามีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจด้านวิชาการ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถาบันอุดมศึกษาและแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนอง ความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการ การศึกษาที่ดี สามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันต้องมีการบริหารวิชาการที่มี คุณภาพ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจั ดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนรู้ การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และ การพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3 ด้านการเงิน

สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมด้านการเงินทั้งบการเงินรวมและงบที่จำแนก ตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตาม พันธกิจ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคต เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ ผู้เรียนและผู้ใช้บริการอุดมศึกษา สถาบันมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึง การได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ และทั่วถึงเป็นธรรมอย่าง ชัดเจน รวมทั้งการนำรายได้ ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยง มีระบบ การ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท และมีระบบการ ติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4 ด้านการบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษามีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอด วิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และ พันธกิจ ที่กำหนดไว้ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับ นโยบาย การดำเนินการตามแผน การ บริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและ บุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการกำกับดำเนินงานของสภา

สถาบันและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ที่ประกอบด้วยหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการตรวจสอบได้ หลักการมีส่วนร่วมและหลักความคุ้มค่า

2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวน ตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ สถาบันผลิตบัณฑิต ได้ตามคุณลักษณะ จุดเน้นของสถาบัน ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจน เผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน คณาจารย์ การพัฒนาการเรียนรู้อันทั้งในและนอกหลักสูตร และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2 ด้านการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และภายใต้จุดเน้นเฉพาะ โดยมีการดำเนินการตามนโยบาย แผน งบประมาณ มีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ สามารถ ตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3 ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

สถาบันอุดมศึกษามีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากร ร่วมกันทั้งในระดับสถาบันและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบัน มีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ที่ไม่พึงปรารถนาได้ สถาบันมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน

สรุป หลักการตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐาน 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยมาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านวิชาการ ด้านการเงิน และด้านการบริหารจัดการ ส่วนมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตอนที่ 2 การกีฬาของประเทศไทย

ก. บริบททางกีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา

1. ความหมายของคำสำคัญที่เกี่ยวข้องทางการกีฬา

ศาสตร์ (Discipline) หมายถึง ความรู้ที่เป็นระบบ มีเหตุผลและวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเรียนรู้ได้ (เจริญ แสนภักดี, 2527)

การเรียนรู้ศาสตร์ต่างๆ ต้องค่อยพัฒนาเป็นขั้นตอนจากการรับรู้อย่างธรรมดา คือ จำได้และใช้สามัญสำนึก ขั้นที่สอง เป็นการนำความรู้มาแยกแยะให้เป็นหมวดหมู่ และขั้นที่สาม การรู้อย่างแจ่มแจ้งลึกซึ้ง ซึ่งต้องวิเคราะห์ให้ละเอียดจนรู้ตลอด องค์ประกอบของศาสตร์ได้แก่ (1) การมีคำศัพท์เฉพาะศาสตร์นั้นๆ (2) แบ่งเป็นแขนงหมวดหมู่ และ (3) สามารถศึกษาถ่ายทอดเรียนรู้กันได้

ในปัจจุบันแบ่งศาสตร์ออกเป็น 3 แขนงใหญ่ๆ คือ (1) ส่วนที่เป็นศาสตร์ของการเสาะแสวงหาความรู้จริงด้วยการทดลอง หรือใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (2) ส่วนที่เป็นการคิดค้นสร้างทฤษฎีต่างๆ และ (3) ส่วนที่เป็นการวิเคราะห์ตรวจสอบซึ่งมักจะวิเคราะห์ทฤษฎีหลักการต่างๆ

วิทยาศาสตร์ (Science) หมายถึง วิชาหรือประมวลความรู้ที่เป็นจริง ซึ่งได้จากการสังเกต ศึกษาและค้นคว้าทดลอง แล้วนำมาจัดไว้เป็นหมวดหมู่อย่างมีระเบียบและสรุปเป็นกฎได้

วิทยาศาสตร์ แบ่งออกเป็น 2 สาขาใหญ่ๆ คือ วิทยาศาสตร์พื้นฐาน (Basic Science) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ ธรณีวิทยา เป็นต้น และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) ได้แก่ การเกษตร ป่าไม้ ประมง ปศุสัตว์ ชลประทาน และวิทยาศาสตร์การแพทย์ เป็นต้น (กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน, 2531)

เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง วิทยาการ เทคนิค สำหรับควบคุมหรือใช้ประโยชน์ธรรมชาติแวดล้อม อันเป็นผลผลิตที่ได้มาจากการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ทดสอบ ทดลอง หรือพัฒนา ที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตสินค้า นั่นคือความรู้ที่บอกว่า จะทำสิ่งนี้สิ่งนั้นได้อย่างไร เช่น วิธีการ หรือเทคนิคการผลิต เป็นต้น (กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน, 2531)

วิชาชีพ (Profession) หมายถึง อาชีพซึ่งต้องมีการศึกษาโดยเฉพาะ เป็นระยะเวลา นานเพียงพอ และจะต้องมีจริยธรรมของวิชาชีพนั้นด้วย ในการเลือกอาชีพนั้นสามารถแบ่งระดับ ออกเป็น (1) ระดับวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับปริญญา ทำหน้าที่ควบคุมออกแบบหรือวางแผนการทำงาน เช่น วิศวกรโยธา (2) ระดับกึ่งวิชาชีพชั้นสูง เป็นเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคหรือเป็นช่างเทคนิค เช่น ช่างเทคนิคเครื่องยนต์ (3) ระดับแรงงานฝีมือ มีความชำนาญในการซ่อมแซม ปรับประกอบ เช่น ช่างซ่อมเครื่องยนต์ (4) ระดับแรงงานกึ่งฝีมือ มีความชำนาญรองลงมา โดยปฏิบัติงานได้ เฉพาะจุด ผ่านการฝึกงานระยะสั้นก็สามารถปฏิบัติงานได้ เช่น ช่างท่อไอเสีย และ (5) ระดับ แรงงาน ได้แก่ ผู้ใช้แรงงานในการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ ดังนั้นในศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ในสาขาใด ก็อาจนำไปใช้ในวิชาชีพได้ แล้วแต่ระดับความยากง่ายและระยะเวลาของการศึกษาและ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน (เจริญ แส่นกัคดี, 2527)

พลศึกษา (Physical Education) พลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่งมีการศึกษา ทดลองแสวงหาความจริงตามหลักวิทยาศาสตร์ มีความมุ่งหมาย ทฤษฎีและความคิด มีการ

วิเคราะห์เปรียบเทียบ มีการถ่ายทอดและเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เจตคติ และทักษะเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกาย การออกกำลังกาย รวมทั้งการเล่นกีฬา เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

พลศึกษามุ่งเน้นที่กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นการให้การศึกษาถ่ายทอด การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้ได้เปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น เนื้อหาของพลศึกษาครอบคลุมทั้งด้าน ศึกษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จึงแตกต่างไปจากวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเน้นความรู้ในเชิงทฤษฎี และกระบวนการวิเคราะห์ตามหลักเหตุผลและทดสอบได้ เมื่อนำ ความรู้วิทยาศาสตร์การกีฬาไปถ่ายทอด ก็จำเป็นต้องอาศัยหลักการเรียนรู้ทางพลศึกษาด้วย

เกม (Game) หมายถึง กิจกรรมง่ายๆ ขั้นพื้นฐานที่ใช้ฝึกเพื่อเตรียมร่างกายและให้ ผู้เล่นได้รู้ระเบียบ วิธี กติกา เพื่อสร้างความคุ้นเคยและนำประสบการณ์ไปใช้ในกิจกรรมกีฬาต่อไป เช่น เกมชิงหลัก เกมลิงชิงบอล มอญซ่อนผ้า

การเล่น หรือการละเล่น (Play) เป็นกิจกรรมที่มีระเบียบกติกาต่างๆ หรืออาจ เปลี่ยนแปลงตกลงกันได้ระหว่างผู้เล่นด้วยกัน เป็นการแสดงออกที่มีอิสระ และเป็นไปตาม ธรรมชาติ จึงพบว่ามีคำนี้ใช้กับคำอื่นๆ เสมอ เช่น เล่นเกม เล่นกีฬา เล่นดนตรี

การออกกำลังกาย (Exercise) เป็นการใช้แรงกล้ามเนื้อและร่างกายให้เคลื่อนไหว เพื่อให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพดี โดยจะใช้กิจกรรมใดเป็นสื่อก็ได้ เช่น กายบริหาร เดินเร็ว วิ่งเหยาะ หรือการฝึกกีฬาที่มีได้มุ่งที่การแข่งขัน

กีฬา (Sport) เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว และลีลาการเล่น ภายใต้กฎกติกาอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา บางครั้งอาจใช้การแข่งขันด้วย

การออกกำลังกายแบบแอโรบิก (Aerobic Exercise) หมายถึง กระบวนการสร้างพลังงาน ของกล้ามเนื้อ ซึ่งต้องใช้ออกซิเจนช่วยในการสันดาป การออกกำลังกายและกีฬาแอโรบิก จึงเป็น การฝึกที่ใช้ระยะเวลาติดต่อกันพอสมควรทำให้ร่างกายต้องใช้พลังงาน หัวใจต้องสูบฉีดเลือด มากขึ้น ปอดหายใจได้แรงและเร็วมากขึ้น เมื่อฝึกแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อร่างกาย ทำให้อวัยวะ ทำงานได้ออกทนขึ้น ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วิ่งเหยาะ ว่ายน้ำ ฟุตบอล บาสเกตบอล แอโรบิกแดนซ์ เป็นต้น

สุขภาพ (Health) หมายถึง การมีร่างกายและจิตใจที่ดี ซึ่งนอกจากจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บแล้ว ยังต้องมีชีวิตในสังคมที่สมดุล การมีสุขภาพดีเสริมสร้างได้จากการกินอาหารดี การออกกำลังกาย การพักผ่อน การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ และจิตใจที่เบิกบาน

สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) หมายถึง ความสามารถในการทำงาน และเคลื่อนไหวของร่างกายได้ยาวนาน ไม่เหน็ดเหนื่อย สมรรถภาพประกอบด้วยความแข็งแรง ความอดทน ความอ่อนตัว ความคล่องตัว ความรวดเร็ว พละกำลังและความสมดุลของกล้ามเนื้อประสาท

วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) หมายถึง วิทยาศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่งใช้ในกระบวนการค้นหาความจริง การกำหนดทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกำลังกายและกีฬา รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการฝึกซ้อมต่างๆ

ศาสตราจารย์โรเบิร์ต ฮากก์ แห่งมหาวิทยาลัยคิลลิ่งแบร์ค ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ได้กำหนดสมมติฐานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาไว้ 6 ข้อ (จรรยาพร ธรณินทร์, 2525) ได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 1 วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นวิทยาศาสตร์แขนงใหม่เกี่ยวกับความรู้ที่อาศัยความจริงและความสัมพันธ์หลายด้าน เช่น เวชศาสตร์ จิตวิทยา การศึกษากลศาสตร์ และปรัชญา

สมมติฐานข้อที่ 2 เป็นวิทยาศาสตร์ที่อธิบายในรูปปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ในชีวิตได้ เช่น สามารถนำไปใช้การเล่นเพื่อนันทนาการ เพื่อการแข่งขัน เพื่อกายภาพบำบัด เพื่อกระชับมิตรภาพ หรือเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

สมมติฐานข้อที่ 3 เป็นวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของพฤติกรรมของมนุษย์

สมมติฐานข้อที่ 4 การค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว เป็นสิ่งสำคัญของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อพัฒนาเทคนิคการฝึกซ้อมและเล่นกีฬา

สมมติฐานข้อที่ 5 วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นเรื่องเฉพาะที่สามารถอธิบายเป็นทฤษฎีได้

สมมติฐานข้อที่ 6 วิทยาศาสตร์การกีฬา มีความสำคัญในระดับชาติและระหว่างประเทศ

1. ขอบข่ายของวิทยาศาสตร์การกีฬา

จากแนวคิดของศาสตราจารย์ฮากก์ (จรววย ธรณินทร์, 2525) ได้แบ่งขอบข่ายเนื้อหา
ของวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แบ่งเป็น 3 กลุ่มพื้นฐาน 7 สาขา

กลุ่มที่ 1 พื้นฐานทางสรีรกายวิภาคและทักษะทางกลไก แบ่งออกเป็นสาขา
ย่อย

- สาขาที่ 1 กีฬาเวชศาสตร์ (วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโดยเฉพาะ)
- สาขาที่ 2 วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (การประยุกต์ความรู้ด้านฟิสิกส์และ
กลศาสตร์มาวิเคราะห์การเคลื่อนไหวทางกีฬา)

กลุ่มที่ 2 พื้นฐานทางสังคมและพฤติกรรม

- สาขาที่ 3 จิตวิทยาการกีฬา (ใช้หลักจิตวิทยาในการโค้ชและฝึกกีฬา)
- สาขาที่ 4 วิธีสอนพลศึกษาและกีฬา (การจัดกระบวนการเรียนการสอน)
- สาขาที่ 5 สังคมวิทยาทางการกีฬา (การศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มชนในการเล่น
กีฬา)

กลุ่มที่ 3 พื้นฐานทางประวัติศาสตร์และปรัชญา

- สาขาที่ 6 ประวัติการกีฬา (ความเป็นมาของการกีฬา)
- สาขาที่ 7 ปรัชญาทางการกีฬา (แนวคิด หลักการ ทฤษฎีต่างๆ ในการวิเคราะห์การ
กีฬา)

นอกจากนี้ฮากก์ ยังวิเคราะห์วิทยาศาสตร์การกีฬา ออกเป็น 3 มิติ โดยพิจารณา
องค์ประกอบในด้าน (1) เนื้อหาความรู้ (2) ระเบียบวิธีการศึกษา และ(3) ลักษณะทางอาชีพของ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มิติที่ 1 มองวิทยาศาสตร์การกีฬาในแง่ของเนื้อหา แบ่งเป็น 3 ลักษณะ

1. ลักษณะของการจัดและบริการ อธิบายได้ว่าการจัดและบริการวิทยาศาสตร์การ
กีฬา เพื่อ

- การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
- กีฬาเพื่อนันทนาการ
- กีฬาเป็นการแสดงหรือการแข่งขัน
- กีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับแชมป์เปี้ยน

2. ลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้น ปัญหาที่เกี่ยวข้อง คือ

- กีฬาในแง่ของสุขภาพ
- กีฬาในแง่ของสังคม
- กีฬาในแง่ของเศรษฐกิจ

3. ลักษณะการจัดระเบียบทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่

- กีฬาเวชศาสตร์ (Sport Medicine)
- จิตวิทยาการกีฬา (Sport Psychology)
- วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว (Biomechanics)
- กีฬากับสังคม (Sport Sociology)
- วิธีสอนพลศึกษา (Sport Pedagogy)
- ปรัชญากีฬา (Sport Philosophy)
- ประวัติกีฬา (Sporty History)

มิติที่ 2 มองวิทยาศาสตร์การกีฬาในแง่ของระเบียบวิธีการศึกษา

- การศึกษามาจากการค้นคว้าวิจัย
- การศึกษามาจากการเก็บข้อมูล
- การศึกษามาจากการวิเคราะห์ข้อมูล

มิติที่ 3 พิจารณาวิทยาศาสตร์การกีฬาจากอาชีพ ผู้สำเร็จการศึกษา สามารถประกอบอาชีพได้หลายอย่าง เช่น **จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

- อาชีพเกี่ยวกับการสอน เป็นครู โค้ช วิทยากรฝึกอบรม
- อาชีพที่ไม่เกี่ยวกับการสอน เช่น ผู้สื่อข่าวกีฬา ผู้บริหารกีฬา ผู้จัดนันทนาการ นักวิจัย ฯลฯ

2. สถาบัน ICSSPE; The International Council of Sport Science and Physical Education ให้แนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษาไว้ดังนี้

- สรีรวิทยาการกีฬา
- จิตวิทยาการกีฬา
- การเรียนรู้ทางกลไกการกีฬา
- สังคมวิทยาทางการกีฬา
- เวชศาสตร์การกีฬา

- ปรัชญาทางการกีฬา
- ชีวกลศาสตร์
- ประวัติการกีฬา
- การสอนทางการกีฬา
- วิทยาศาสตร์การเป็นผู้ฝึกสอน
- อื่นๆ

3. มิติด้านการกีฬา

กีฬา (sport) สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือหรือสื่อ (media) ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ในหลายๆ มิติ ดังนี้

3.1 มิติกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นมิติของการส่งเสริมกีฬา เพื่อการออกกำลังกาย และก่อให้เกิดสุขภาวะที่ดีของประชาชน เป็นมิติที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และคุณภาพของประชาชนทั้งประเทศ จึงเป็นมิติที่ควรได้รับการพัฒนาและการสนับสนุนจากภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ประชาชนเล่นกีฬา เพื่อการออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต

3.2 มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นมิติกีฬาที่มีพื้นฐาน เพื่อสร้างความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ความสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งกายและจิตใจ และเป็นมิติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ ในความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาทั้งของตนเอง และของคนทั้งชาติในทุกระดับ ความสำเร็จของนักกีฬา จะนำไปสู่ความมีชื่อเสียงและความเจริญในด้านต่างๆ ของประเทศ

3.3 มิติกีฬาเพื่อการอาชีพ เป็นมิติที่มุ่งเน้นการแพ้ ชนะ จากการแข่งขัน เป็นมิติที่มุ่งพัฒนาให้คนมีความอดทน มุ่งมั่นและรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งจากการแข่งขัน ความมีชื่อเสียง และผลตอบแทนที่ได้จากการแข่งขันกีฬา

มิติด้านการกีฬาทั้ง 3 มิตินี้ เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง แตกต่างกันในจำนวนประชากรที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการกีฬาของชาติจะต้องพิจารณาให้ความสำคัญของกีฬาแต่ละมิติอย่างเหมาะสม มิติกีฬาเพื่อสุขภาพจะเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ มิติกีฬาเพื่อความเป็นเลิศเกี่ยวข้องกับเยาวชนและประชาชนส่วนหนึ่ง ส่วนมิติกีฬาเพื่อการอาชีพ

จะเกี่ยวข้องกับประชาชนเพียงส่วนน้อย แต่ทั้งสามมิติมีความสำคัญซึ่งกันและกันต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศ

3.4 มิติกีฬาเพื่อความมั่นคง เป็นมิติกีฬาที่มีเป้าหมายนำการกีฬามาใช้เป็นเครื่องมือแก้ไขปัญหาความมั่นคงของประเทศ แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความรักสามัคคีและความเข้าใจระหว่างประชาชนทุกกลุ่ม ตัวอย่างที่ผ่านมาได้เคยมีการใช้กีฬาเพื่อลดปัญหาสิ่งเสพติดให้แก่เยาวชน ดังนั้นประเด็นมิติกีฬาเพื่อความมั่นคง สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคาความไม่สงบในเขตพื้นที่ชายแดน 3 จังหวัดภาคใต้ หรือเขตพื้นที่อื่นๆ ที่เกิดปัญหาในลักษณะเดียวกันได้

3.5 มิติกีฬาด้านเศรษฐกิจ ความสำเร็จด้านการกีฬาของประเทศ เป็นดัชนีบ่งชี้ถึงความสำเร็จและความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากมีการจัดการแข่งขัน มีผู้ชมกีฬาเป็นวิถีชีวิต มีรายได้จากการแข่งขัน มีการลงทุนด้านสื่อและประชาสัมพันธ์ด้านการกีฬา มีการท่องเที่ยวและมีอุตสาหกรรมเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬา และประการสุดท้าย ประชาชนมีทัศนคติ การเล่นกีฬาเป็น ดูกีฬาเป็นและใช้กีฬาเพื่อการออกกำลังกาย ประชาชนมีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคที่รักษาได้ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลลดลง สามารถนำไปพัฒนาและสร้างความเจริญในด้านอื่นของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.6 มิติกีฬาขั้นพื้นฐาน

การกีฬาในระดับพื้นฐาน เป็นการจัดการความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา การดูกีฬาเป็น การฝึกคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมสนุก สนใจ และยอมรับว่าการออกกำลังกาย และการกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ซึ่งจำเป็นต้องปลูกฝังในวัยเด็ก และเยาวชนในช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี เพราะวัยนี้เป็นวัยเรียนรู้ เตรียมตัว เพื่อพึ่งตนเอง และสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไป

การกีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง กีฬาขั้นพื้นฐานที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อปลูกฝังและเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย และจิตใจ โดยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดี มีความสามัคคี และเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาให้แก่เด็ก และเยาวชนในโรงเรียน และรวมถึงนอกระบบโรงเรียน

การพัฒนาคุณภาพประชากรด้วยการพัฒนาสุขภาพ และพลานามัย มีความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ประชากรที่มีสุขภาพแข็งแรง ย่อม

ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ผลผลิตรายได้ประชากรสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลลดลง ทั้งส่วนบุคคลและประเทศ ปัจจุบันการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งพัฒนาความเจริญของทางสติปัญญาและความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อพัฒนาประเทศจึงขาดกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้เรียนด้วย เยาวชนนักศึกษาส่วนใหญ่จึงขาดการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน ขาดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ กล่าวไว้ว่า รัฐควรให้ความสนใจในการส่งเสริมความสำคัญของพลศึกษาและการกีฬาเพื่อปวงชน โดยจัดให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตมนุษย์ทุกคน และได้ประกาศกฎบัตรระหว่างประเทศเกี่ยวกับการพลศึกษาไว้ 10 ประการ คือ

1. การพลศึกษาและการกีฬา เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงมีหรือได้รับของมนุษย์ทุกคน
2. การพลศึกษาและการกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตลอดชีวิตที่มีความสำคัญในกระบวนการศึกษา
3. การจัดโครงการการพลศึกษาและการกีฬา ควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับบุคคลและสังคมของประเทศนั้น
4. การสอน การฝึก และการบริหารงานการพลศึกษาและการกีฬา ควรกระทำโดยบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ
5. การพลศึกษาและการกีฬาจะสัมฤทธิ์ผลได้ต้องมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอ
6. การวิจัยและการประเมินผลต้องเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งในการพัฒนาการพลศึกษาและการกีฬา
7. การเผยแพร่และเก็บข้อมูลข่าวสารต่างๆ ย่อมช่วยส่งเสริมการพลศึกษาและการกีฬา
8. การพลศึกษาและการกีฬาจะก้าวหน้าไปได้ด้วยดี เมื่อมีการร่วมมือกับสื่อมวลชน
9. สถาบันต่างๆ ของรัฐเป็นกำลังสำคัญในการทำให้การพลศึกษาและการกีฬาเจริญก้าวหน้า

10. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ถือว่าเป็นการส่งเสริมการพลศึกษาและการกีฬาเช่นกัน

ที่ผ่านมารัฐบาลไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของเด็กและเยาวชนในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 – 2529) จึงได้กำหนดการเรียนการสอนพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา โดยมีสาระที่สำคัญคือ รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมพักผ่อน จากผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จำนวนเด็กและเยาวชนที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 88.6

ข. องค์การกีฬา โครงสร้างองค์การทางการกีฬาและระบบการแข่งขันกีฬา ระดับต่างๆ

ปัจจุบันการกีฬาได้รับการยอมรับ ถือเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมที่คนส่วนใหญ่จะมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใดอย่างหนึ่งในการกีฬา เช่น ฐานะนักกีฬา ผู้ชม ผู้บริหาร สื่อมวลชน หรือผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับกีฬา ลักษณะโครงสร้างองค์ประกอบขององค์การ และระบบการแข่งขันกีฬาที่เป็นสากล มีดังนี้

1. องค์การกีฬา (Sport Organization)

1.1 สถานภาพ องค์การกีฬามีสถานภาพเป็นสถาบันทางสังคม ที่เกิดจากการรวมกลุ่มของสมาชิกที่มีความสนใจกิจกรรมกีฬาชนิดเดียวกันการยอมรับสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการยอมรับและปฏิบัติกิจกรรมที่ได้มีการตกลงกัน โดยเฉพาะในเรื่องกฎ กติกา วิธีการแข่งขัน การตัดสินแพ้ – ชนะ ซึ่งจะมีลักษณะเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของกีฬานั้นๆ รวมทั้งมีการจัดองค์การทำให้กีฬาที่มีสถานภาพเป็นสถาบันทางสังคมที่มีระบบการบริหารจัดการที่ชัดเจน แบ่งอำนาจหน้าที่การบังคับบัญชาสำหรับสมาชิกในองค์การที่จะต้องปฏิบัติตามสัมพันธ์ต่อกัน รวมทั้งการเป็นตัวแทนเข้าร่วมเพื่อจัดกิจกรรมทางกีฬานั้นๆ

1.2 บทบาทหน้าที่ องค์การกีฬาโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นองค์การกีฬาระดับใด จะมีบทบาทหน้าที่โดยสรุปดังนี้

1.2.1 การส่งเสริมและพัฒนากีฬา ได้แก่ การพัฒนากิจกรรมการแข่งขันกีฬา การเล่นกีฬาให้มีความทันสมัย มีการประยุกต์นำวิทยาการเทคโนโลยีมาใช้เป็นองค์ประกอบสนับสนุนการกีฬา โดยเฉพาะความสามารถนักกีฬาให้สูงสุด เพื่อเกิดความสนใจที่จะเข้าร่วมหรือชมการแข่งขัน

1.2.2 การควบคุม องค์การกีฬานอกจากจะส่งเสริมและพัฒนากีฬาแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์การควบคุม ให้สมาชิกต้องปฏิบัติตามกติกา ข้อบังคับในกิจกรรมกีฬานั้นๆ

1.2.3 การรับรองมาตรฐาน การกีฬาเป็นการแข่งขันที่ต้องมีความเสมอภาค ยุติธรรม องค์การที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาจะต้องมีมาตรฐานในแต่ละระดับ ซึ่งจำเป็นต้องมีการ กำหนดและรับรองมาตรฐานทั้งผลการแข่งขัน อุปกรณ์ สถานที่ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ซึ่งองค์การกีฬานั้น จะต้องมีมาตรฐานเฉพาะขององค์การกีฬานั้นๆ

2. โครงสร้างองค์การทางการกีฬา (Structure of Sport Organization)

องค์การกีฬาที่ได้รับยอมรับในระดับสากล สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

2.1 องค์การกีฬาระดับนานาชาติ หรือระดับโลก (International Sport Organization) ซึ่งเป็นองค์การกีฬาระดับสูงสุดที่มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาควบคุม และรับรอง มาตรฐานองค์การกีฬาในระดับที่ต่ำลงมา องค์การกีฬานานาชาติที่สำคัญ ได้แก่

2.1.1 คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee : IOC) ซึ่งเป็นเจ้าของสิทธิการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก (Summer Olympic) และกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว (Winter Olympic) รวมทั้งการส่งเสริมขบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) โดยมี คณะกรรมการโอลิมปิกสากลเป็นผู้รับผิดชอบและบริหารงาน

2.1.2 คณะกรรมการพาราลิมปิกสากล (International Paralympic Committee : IPC) คณะกรรมการพาราลิมปิกสากลเป็นเจ้าของสิทธิการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกคน พิการ (Paralympics) รวมทั้งการดำเนินการและจัดการเกี่ยวกับกีฬาคนพิการในระดับนานาชาติ ตามที่กำหนดไว้ในธรรมนูญของ IPC

2.1.3 สมาคมการแข่งขันกีฬาโลกนานาชาติ (International World Games Association : IWGA) สมาคมการแข่งขันกีฬาโลกนานาชาติเป็นองค์การที่เป็นเจ้าของ สิทธิการแข่งขันกีฬา World Games ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาในลักษณะ Multisport Event เช่นเดียวกับกีฬาโอลิมปิก แต่ชนิดกีฬาที่จัดการแข่งขันจะต้องไม่เป็นชนิดกีฬาที่แข่งขันในกีฬา โอลิมปิก โดยมีข้อตกลงร่วมกันระหว่าง คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (IOC) และสมาคมการ แข่งขันโลกนานาชาติ (IWGA) ว่าคณะกรรมการ โอลิมปิกสากลจะให้การรับรองและสนับสนุนกีฬา World Games โดยชนิดกีฬาที่จัดใน World Games จะต้องจัดขึ้นทุกๆ 4 ปี ซึ่งจะต้องมีการแข่งขัน World Games ครั้งที่ 7 ใน ค.ศ. 2005 ณ ประเทศเยอรมนี

2.1.4 สมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติ (The General Association of International Sports Federation : GAISF) สมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติ หรือ GAISF เป็นองค์การที่มีสมาชิกเป็นสหพันธ์กีฬานานาชาติที่อยู่ในโลก เป็นองค์การที่ให้การรับรองสถานะภาพการเป็นองค์การกีฬา ซึ่งชนิดกีฬาที่ GAISF ให้การรับรอง (Recognized) แล้ว จึงมีสิทธิ์เสนอตัวเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และกีฬา World Games ได้ ปัจจุบัน GAISF ได้ให้การรับรองสมาคมสหพันธ์กีฬานานาชาติแล้ว จำนวน 88 สหพันธ์ ซึ่งรวมถึง สหพันธ์กีฬาสหพันธ์กีฬาตะกร้อนานาชาติ สำหรับสหพันธ์กีฬามวยไทยนานาชาติ ยังอยู่ระหว่างการสมัครเข้าเป็นสมาชิก เพื่อให้ GAISF ให้การรับรอง

2.1.5 สหพันธ์กีฬานานาชาติ (International Sports Federation : IFS) สหพันธ์กีฬานานาชาติเป็นองค์การกีฬาระดับสูงสุดในแต่ละชนิดกีฬา มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาควบคุม และรับรองมาตรฐาน ตลอดจนการดำเนินการจัดการแข่งขันในชนิดกีฬาของสหพันธ์ เช่น FIFA จะรับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมกีฬาเกี่ยวกับฟุตบอล เป็นต้น สหพันธ์กีฬานานาชาติจะมีสหพันธ์กีฬาแห่งชาติเป็นสมาชิก และมีสหพันธ์กีฬาระดับทวีป เป็นผู้รับผิดชอบระดับรองลงไป

การดำเนินกิจกรรมของสหพันธ์กีฬานานาชาติ(IFS) สามารถดำเนินกิจกรรมได้ด้วยตัวเองในกีฬานั้น แต่ถ้าต้องการเพื่อให้ได้รับการรับรองในระดับสากล และสามารถมีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในลักษณะ Multi Sports Event จะต้องเป็นสมาชิกของ GAISF เพื่อให้ IOC ให้การรับรองแล้วแต่กรณี

2.1.6 สมาคมกีฬาเพื่อมวลชนและการเสริมสร้างสมรรถภาพนานาชาติ (Trim & Fitness International Sports For All Association: TAFISA) เป็นองค์การที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกีฬาเพื่อมวลชนนานาชาติโดยสมาคมกีฬาเพื่อมวลชนแห่งชาติของแต่ละประเทศเป็นสมาชิก

2.2 องค์การกีฬาระหว่างประเทศระดับทวีป (Continental Sports Organization)

องค์การกีฬาระหว่างประเทศระดับทวีปเป็นองค์การกีฬาระดับรองมาจากองค์การกีฬาระดับนานาชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบ ส่งเสริม พัฒนา ควบคุมและรับรองมาตรฐานเกี่ยวกับกีฬาที่เกี่ยวข้องในระดับทวีปนั้น ตัวอย่างเช่น

2.2.1 สภากีฬาโอลิมปิกแห่งเอเชีย (Olympic Council of Asia : OCA) ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์

2.2.2 คณะกรรมการกีฬาโอลิมปิกยุโรป (The European Olympic Committee : EOC)

2.2.3 องค์การกีฬาแบบอเมริกัน (Pan American organization : PASO) ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์การแข่งขัน Pan American Games

2.2.4 คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติโอเชียเนีย (Oceania National Olympic Committee : ONOC)

2.2.5 สมาคมคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งชาติแห่งแอฟริกา (Association of National Olympic Committee of Africa : ANOCA) ซึ่งเป็นเจ้าของสิทธิ์การแข่งขัน African Games

2.2.6 สหพันธ์กีฬาระดับทวีป (Continental Sports Federation) เป็นองค์การกีฬาที่รับผิดชอบในแต่ละกีฬาในระดับภูมิภาค เป็นองค์การระดับรองลงมาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ (IFs) ที่ทำงานประสานกับสหพันธ์กีฬา ในเอเชียจะมีชื่อเรียกรวมๆ ว่า Asian sport Federation: AFs) ซึ่งจะมีสมาคมกีฬาแห่งชาติในแต่ละประเทศเป็นสมาชิก เช่น กีฬาฟุตบอล องค์การกีฬาที่รับผิดชอบในทวีปเอเชีย (Asian Football Confederation : AFC) เป็นต้น

2.2.7 สหพันธ์กีฬาคนพิการภาคพื้นตะวันออกไกลและแปซิฟิกใต้ (Far East and South Pacific Games Federation for Disabled: FESPIC)

2.3. องค์การกีฬาระดับประเทศ (National Sports Organization) ได้แก่ องค์การที่ทำหน้าที่ส่งเสริมกีฬาในระดับประเทศของไทย ได้แก่

2.3.1 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2.3.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sport Authority of Thailand: SAT)

2.3.3 คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (National Olympic Committee of Thailand : NOCT)

2.3.4 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (National Sport Association: NFs)

2.4 องค์การกีฬาระดับจังหวัด

องค์การกีฬาในระดับจังหวัด ที่รับผิดชอบในระดับภูมิภาคของจังหวัด ได้แก่

2.4.1 คณะกรรมการกีฬาจังหวัด เป็นคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

2.4.2 สมาคมกีฬาจังหวัด (Provincial Sport Association: PSA) ที่ตั้งขึ้นของพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

2.4.3 ชมรม/สโมสร/ฝ่ายกีฬา

3. ระบบการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันกีฬาที่เป็นสากลสามารถจำแนกเป็นระบบใหญ่ที่สำคัญเป็น 2 ระบบที่สำคัญ ดังนี้

3.1 การแข่งขันกีฬาระบบมหกรรมกีฬา (Multi Sport Events) เป็นการแข่งขันทัวร์นาเมนต์ที่มีหลายๆ ชนิดกีฬาในการแข่งขันแต่ละครั้ง แต่ละระดับ ได้แก่

3.1.1 การแข่งขันระดับนานาชาติ หรือโลก เช่น

- Olympic Games
- Winter Olympic Games
- Paralympics Games
- World Games
- Commonwealth Games

3.1.2 การแข่งขันกีฬาระดับทวีป/ภูมิภาค

- Asian Games
- ASEAN Games
- Pan America Games
- FESPIC Games

3.1.3 ระดับประเทศ ได้แก่

- กีฬาแห่งชาติ
- กีฬาเยาวชนแห่งชาติ
- กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

3.1.4 ระดับจังหวัด/ภูมิภาค ได้แก่

- การแข่งขันกีฬาคัดเลือกตัวแทนจังหวัด
- กีฬานักเรียน นักศึกษา ประชาชนจังหวัด

3.2 การแข่งขันกีฬาระบบเฉพาะชนิดกีฬา (Single Sport Event) เป็นการ
แข่งขันกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาตามที่สหพันธ์กีฬารับผิดชอบในชนิดกีฬานั้นๆ แบ่งได้ 4 ระดับ ได้แก่

3.2.1 ระดับนานาชาติ หรือระดับโลก เช่น

- การแข่งขันฟุตบอลระดับโลก (World Cup) ซึ่งมีสหพันธ์ฟุตบอล
นานาชาติ (FIFA) เป็นองค์การรับผิดชอบ

- การแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นชิงชนะเลิศโลก (World
Championship) ซึ่งสหพันธ์มวยสากลสมัครเล่นนานาชาติ (AIBA) เป็นองค์การที่รับผิดชอบ

3.2.2 ระดับทวีป/ ภูมิภาค ตัวอย่างเช่น การแข่งขันบาสเกตบอลชิง
ชนะเลิศแห่งเอเชียดำเนินการโดยสหพันธ์บาสเกตบอลแห่งเอเชีย (ABC) เป็นต้น

3.2.3 ระดับชาติ ได้แก่ การแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยจะมี
สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย (NFs) เป็นผู้รับผิดชอบ

3.2.4 ระดับจังหวัด/ ภาค ได้แก่ การแข่งขันกีฬาในระดับจังหวัด หรือ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของดำเนินการจัดแล้วแต่กรณีซึ่งจะเป็นการจัดในลักษณะการแข่งขันชนิด
กีฬาเดี่ยว

การแข่งขันกีฬาในแต่ละระดับมีองค์การกีฬา ผู้จัดการแข่งขัน ผู้ส่งนักกีฬาเข้า
แข่งขัน สรุปได้ดังนี้

การแข่งขัน	องค์การรับผิดชอบ	ผู้จัด	ผู้ส่งเข้าแข่งขัน
Olympic Games	IOC	OCOGs	NOC
WORLD Games	IWGA	OC*	NFs
ASIAN Games	OCA	AGOC**	NOC
SEA Games	SEAF	SEAGOC***	NOC
WORLD CHAMPIONCHIPS	IFs	IFs , NFs	NFs
Asian Championships	AFs	NFs , AFs	NFs
กีฬาแห่งชาติ/เยาวชนแห่งชาติ	กกท.	จังหวัด, NFs, กกท.	PSA
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย	NFs	NFs	PSA/ CLUB
*ชิงชนะเลิศจังหวัด	PSA	PSA	CLUB/ ชมรม

*OC = Organizing Committee

**AGOC = Asian Games Organizing Committee

***SEAGOC = SEA Games Organizing Committee

โครงสร้างองค์การกีฬาและระบบการแข่งขันกีฬาดังกล่าว แสดงให้เห็นการเชื่อมโยงกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในประเทศของไทยที่มีการเชื่อมโยงกับองค์การกีฬาระหว่างประเทศซึ่งจะต้องทำงานประสานในลักษณะเครือข่ายทั้งการส่งเสริม พัฒนา และการจัดกิจกรรม ซึ่งองค์การแต่ละระดับจะต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับความสัมพันธดังกล่าวที่จะพัฒนาสู่ระดับสากลต่อไป

2. การพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

สุนันทา ศรีศิริ (Journal of Sports Science and Health Vol.8 No.1, January – June, 2550) ได้กล่าวถึงการพัฒนาการกีฬาของไทยในช่วง แผนพัฒนาการกีฬาของชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ.2531-2539) จนถึงแผนพัฒนาการกีฬาของชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549) ระบุว่า การพัฒนาการกีฬาของไทย ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานอยู่บ้าง ในด้านการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ด้านงบประมาณและบุคลากรทางการกีฬา และด้านบริหารจัดการองค์การ

แผนพัฒนากีฬาในระยะต่อมา คือ ในระยะที่ 4 และ ระยะที่ 5 มีความชัดเจนในการพัฒนากีฬามากขึ้น โดยมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมา ดังนี้

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) มุ่งหวังให้คนไทยทุกคนดูกีฬาเป็น เล่นกีฬาได้ มีสุขภาพ ดี ปลูกฝังความมีน้ำใจให้เป็นค่านิยม มีความภาคภูมิใจ และเกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ รวมทั้งสร้างรายได้ อาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยนำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติ และการพัฒนาแบบบูรณาการที่มีคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนามาเป็นหลักในการปฏิบัติและพัฒนาประเทศไทย สู้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขอย่างยั่งยืน ด้วยแนวคิดเชิงนโยบายในการเสริมสร้างสุขภาพคนไทย ให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ ที่เน้น “การพัฒนาระบบสุขภาพเชิงป้องกัน” โดยใช้กีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อ

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) อยู่บนพื้นฐานของหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้านการออกกำลังกายและการกีฬา ข้อมูลแนวโน้ม สถานการณ์ และทิศทางการพัฒนาการกีฬา และกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555-2559

นโยบายรัฐบาลในการพัฒนากีฬาของชาติ

รัฐบาลในสมัย นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาของประเทศ ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 โดยกำหนดนโยบายการพัฒนากีฬา ดังนี้

1) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับภูมิภาคและของโลก จัดให้มีการแข่งขันกีฬาและกีฬาคนพิการระดับโลกที่สำคัญๆ ตลอดจนการประชุมเกี่ยวกับกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวโดยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเป็น “ทีมไทยแลนด์”

2) จัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครการกีฬาประจำศูนย์และสนามกีฬา รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริจาคเพื่อพัฒนากีฬาด้วยมาตรการจูงใจที่เหมาะสม เช่น มาตรการภาษี มาตรการส่งเสริมการลงทุน และมาตรการการเงิน ภายใต้ความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล

3) จัดให้มีทุนการศึกษาและทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้มีความสามารถสูงด้านกีฬาในระดับนานาชาติ ให้สามารถพัฒนาเป็นนักกีฬาทิมชาติที่สร้างชื่อเสียงและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ รวมทั้งปรับบทบาทของกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติให้สนับสนุนภารกิจในการพัฒนานักกีฬาดังแต่ระดับเด็กและเยาวชน

4) พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างจริงจังเพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ พร้อมไปกับการพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากลปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้ผู้พิการเข้าถึงการกีฬาและการแข่งขันกีฬาในทุกๆระดับเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถในนามทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาและมหกรรมกีฬาต่างๆ

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (พ.ศ. 2555 – 2559) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2555 : ออนไลน์) แนวคิดหลักในการพัฒนายุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (พ.ศ. 2555 – 2559) ได้นำหลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) มาใช้เป็นกรอบในการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกๆระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม

ของทุกภาคส่วนในสังคมและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของประชาชน การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวม ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการพลศึกษา กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อให้เยาวชนและประชาชนมีสุขภาพและพละนาถัยที่แข็งแรง มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1. ครอบครองให้เด็ก เยาวชน และประชาชน เห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย และประกอบกิจกรรมนันทนาการ
2. จัดกิจกรรมกีฬา การออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและทั่วถึง
3. สร้างองค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬา และสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต
4. จัดสร้างสถานกีฬา ส่งเสริมการใช้และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ให้เพียงพอและมีคุณภาพ
5. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬา และนันทนาการ
6. พัฒนาการบุคลากรทางการพลศึกษา กีฬา นันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาด้านการพลศึกษา นันทนาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1. ผลิตและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและผลิตบุคลากรด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬานันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม สร้างสังคมการเรียนรู้ให้แก่ท้องถิ่น
3. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา นันทนาการและบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

4. ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพ มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1. พัฒนาและสนับสนุนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพและการให้บริการทางการกีฬา
2. พัฒนาสถานกีฬา อุปรกรณ์กีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกและบุคลากรเพื่อรองรับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ และการให้บริการทางการกีฬา
3. ส่งเสริม สนับสนุนในการเตรียมทีม การเก็บตัวฝึกซ้อม การเข้าร่วมการแข่งขัน รวมถึงกำหนดมาตรฐานการจูงใจในรูปแบบต่างๆ สำหรับกีฬา เพื่อมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับเอเชียและนานาชาติ
4. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการธุรกิจกีฬา
5. ส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา มีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่

1. ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และผลิตภัณฑ์งานเทศกาล ประเพณี และกิจกรรมที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้ป็นงานเทศกาลระดับนานาชาติ
2. ดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อประมุขสิทธิการจัดการงานระดับโลก ระดับภูมิภาค รวมถึงการจัดงานประชุมงาน Event ระหว่างประเทศ และการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
3. สร้างเครือข่ายการพัฒนาและความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการองค์การ ระบบงาน และบุคลากรในกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) มุ่งหวังให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬาเพื่อหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวสู่ความสามัคคีและสมานฉันท์ มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติอย่างเป็นระบบ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาพัฒนาศักยภาพนักกีฬา

สู่ความเป็นเลิศอย่างมีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งให้การกีฬาเป็นแหล่งสร้างรายได้ สร้างอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศควบคู่กันไป โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาไว้ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกำลังกายและการกีฬาระดับพื้นฐาน

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนทุกกลุ่มให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติ และทักษะในการออกกำลังกายและการกีฬาระดับพื้นฐาน ให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาได้อย่างเหมาะสม สำหรับสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมมีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา ด้วยกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาระดับพื้นฐาน เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่มีทักษะและความสามารถทางการกีฬาระดับพื้นฐาน ให้ได้รับพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา ตามความถนัด และศักยภาพอย่างต่อเนื่อง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตที่เหมาะสมและสม่ำเสมอ รวมถึงการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเข้าถึงการบริการด้านการออกกำลังกายและกีฬาอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ จริยธรรม ความสามัคคีและความมีวินัยของคนในชาติ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่ม ทุกระดับ ให้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ โดยพัฒนาระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนากีฬาทุกระดับ รวมถึงการสร้างและพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตลอดจนการสร้างระบบและกลไกการพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับ ให้เชื่อมโยงและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาระบบการจัดและส่งนักกีฬาแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและนานาชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร พัฒนาระบบและกลไกการจัดการแข่งขันให้มีมาตรฐานสากล มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการ

ประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมถึงการสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรกีฬาอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มสมาชิกองค์กรสโมสกรกีฬาอาชีพ พัฒนาระบบบริหารสนับสนุนการจัดสรรทุนและสวัสดิการกีฬาอาชีพ คຸ້ມครองและรักษาสิทธิหรือผลประโยชน์ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ให้ความสำคัญ คຸ້ມกับการสร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้มีการนำไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา รวมถึงการจัดตั้งองค์การด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับชาติระดับภาค ระดับจังหวัดและเครือข่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับอำเภอ และจัดหาอัตรากำลังบุคลากร และเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีมาตรฐานสำหรับให้บริการนักกีฬาและประชาชนทุกกลุ่ม

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารการกีฬาและการออกกຸ້ມกาย

ให้ความสำคัญกับการบริหารงานแบบบูรณาการ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกีฬา และการออกกຸ້ມกายทุกระดับ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้ทันสมัย เพื่อบูรณาการและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ จากแผนพัฒนาการกีฬาดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ในประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และแผนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (พ.ศ. 2555 – 2559) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาด้านการพลศึกษา นันทนาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ จะเห็นว่าหากต้องการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ จะต้องพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา ให้มีองค์ความรู้ทางด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์ทางการกีฬา การเป็นผู้ฝึก และองค์ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาให้เป็นผู้มีศักยภาพไปสู่ความเป็นเลิศ และก้าวขึ้นไปเป็นนักกีฬาอาชีพได้อย่างเต็มตัว ดังนั้นการส่งเสริมการจัดการศึกษาด้านการกีฬาจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนากีฬาของประเทศ

แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าประสงค์ (Goal) ของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ยุทธศาสตร์แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร ประกอบด้วยกลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร และกลยุทธ์ สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ ประกอบด้วยกลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ และกลยุทธ์ สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia) ประกอบด้วยกลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และกลยุทธ์ จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย

ดังนั้น จากแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) นี้ นำไปสู่แนวทางที่สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร ในกลยุทธ์ เพิ่มขีดความสามารถของสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร ในประเด็น 1) ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกสอนนักกีฬาที่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬานั้นๆ 2) ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน โรงเรียน องค์กรกีฬาในการสร้างและพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬา โดยให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคนิคทางการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในรูปแบบต่างๆ แก่เด็ก เยาวชน บุคลากรทางการกีฬา และประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึงและเพียงพอ และ 3) จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนานักกีฬาไทยเชิงลึกเฉพาะด้านในรายสาขาชนิดกีฬานั้นๆ ทั้งกีฬาประเภทชายและกีฬาประเภทหญิง และกีฬาประเภทเดี่ยวและกีฬาประเภททีม โดยการศึกษาวิจัยทั้งทางสังคมและทางวิทยาศาสตร์จะเป็นฐานข้อมูล (Database) ที่ดีสำหรับการฝึกสอนนักกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ ในกลยุทธ์สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ ในประเด็น 1) ส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารองค์กรกีฬาในทุกระดับมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาอย่างมืออาชีพ รวมทั้งผลักดันให้องค์กรกีฬานำรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาที่ได้มาตรฐานสากลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาองค์กร และ 2) จัดให้มีกิจกรรม

เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคณะกรรมการสหพันธ์กีฬาไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขัน การส่งแข่งขัน การเข้าร่วมประชุมกับสหพันธ์ ฯลฯ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาของไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia) ในกลยุทธ์ สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในด้านพัฒนาบุคลากรให้มียุทธศาสตร์ความรู้ในด้านธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา และในกลยุทธ์ จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชียในประเด็น 1) ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายการดำเนินงานทางด้านกีฬากับต่างประเทศ 2) จัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในด้านการแสวงหาและการสรรหานักกีฬารักษาสุขภาพแวดล้อมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ให้เกิดการพัฒนาระบบกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไป ตามเป้าหมายที่ต้องการ 3) วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสมัยใหม่ เพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovation) และมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่กีฬาไทย และ 4) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ตอนที่ 3 ตัวอย่างมหาวิทยาลัยกีฬาในต่างประเทศ

1. มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง

มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง (Beijing Sport University) อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐบาลด้านกีฬาโดยตรง และเป็นมหาวิทยาลัยหลักแห่งหนึ่งของจีน ที่มีหลักสูตรเฉพาะทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport science) แห่งเดียวในประเทศจีน มีประวัติการสอนที่ยาวนานทำให้มีชื่อเสียงทั้งในจีนและต่างประเทศ ก่อตั้งเมื่อปี 1953 เดิมเป็นสถาบันพลศึกษากลาง (The Central Institute of Physical Education) จากนั้นเปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันพลศึกษาปักกิ่ง (The Beijing Institute of Physical Education) ในปี 1956 และเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง (Beijing Sport University) ในปี 1993 ตั้งอยู่บนถนนซินซี อำเภอไหหนาน ปักกิ่ง ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 89.3 เฮกเตอร์ (558.125 ไร่) ประมาณ 550,000 ตารางเมตร

จุดมุ่งหมาย

มุ่งพัฒนาบุคลากรวิชาชีพครู พลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักวิจัย และสาขาวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและกีฬา

วัตถุประสงค์

ส่งเสริมสุขภาพ(Strengthening Health) สนับสนุนความมีน้ำใจนักกีฬา(Advocating Sportsmanship) การไฝ่หาความจริง(Pursuing Truth) และส่งเสริมอารยธรรม(Promoting Civilization)

พันธกิจ

จัดการเรียนการสอน 16 สาขาวิชา และมี 5 ห้องปฏิบัติการ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับกระทรวง ศูนย์สาธิตการเรียนการสอนและการวิจัยแห่งชาติ (National Researching and Teaching Demonstration Center) ศูนย์สาธิตการเรียนการสอนและการวิจัยระดับอุดมศึกษาแห่งปักกิ่ง (Beijing Higher Education Researching and Teaching Demonstration Centers) และ ศูนย์วิจัยหลักสำหรับวิทยาศาสตร์เพื่อสังคมและทรัพยากรมนุษย์ (Key Research Center for Humanities and Social Sciences) นอกจากนี้ยังมีสถานีวิจัยสำหรับระดับการศึกษาหลังปริญญาเอก (Post Doctoral)

ค่านิยมองค์กร (Core Value)

รักชาติ(Patriotism) กล้าหาญ (Enterprise) ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ (Innovation)

คติพจน์ (Motto): ก้าวสู่ความเป็นเลิศ (Pursue Excellence)

โครงสร้าง

ประกอบด้วย 8 โรงเรียน/วิทยาลัย และ 4 ภาควิชา ดังนี้

- 1) บัณฑิตวิทยาลัย
- 2) วิทยาลัยพลศึกษา (Physical Education College)
- 3) วิทยาลัยโค้ชกีฬา(Sports Coaching College)
- 4) วิทยาลัยวูซู (Wushu College)
- 5) วิทยาลัยการจัดการ (College of Management)
- 6) วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science College)
- 7) โรงเรียนการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education School)
- 8) โรงเรียนการศึกษานานาชาติ (International Education School)

9) ภาควิชาการสื่อสารและวารสารทางด้านการกีฬา (Sport Journalism & Communication Department)

10) ภาควิชาสมรรถนะทางการกีฬา (Sport Performance Department)

11) ภาควิชาการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านการกีฬา (Sport Rehabilitation Department), และ

12) ภาควิชาสังคมการกีฬา (Sport Sociology Department)

นอกจากนี้ยังมี โรงเรียนการกีฬาเพื่อการแข่งขัน (The Competitive Sport School) และ โรงเรียนมัธยมพลศึกษา (Secondary Technical School for Physical Education) กับอีก 3 ศูนย์ และ 2 ส่วน ดังนี้

(1) ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา (Center for Educational Technology)

(2) ศูนย์การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Research Center)

(3) ศูนย์การสาธิตทดลองด้านการเรียนการสอน (Experimental Teaching Demonstration Center)

(4) ส่วนการเรียนการสอนด้านทฤษฎีการเมืองและลัทธิ (Teaching Section for Ideological and Political Theory)

(5) ส่วนวารสาร (the Periodical Section)

นอกจากนี้ยังมี

1) ศูนย์อบรมการบริหารจัดการทั่วไปทางด้านการกีฬา (Training Center of General Administration of Sport)

2) ศูนย์อบรมโค้ชด้านการบริหารจัดการทั่วไปทางด้านการกีฬา (The Coach Training Center of General Administration of Sport)

3) ศูนย์การศึกษาของจีนด้านจริยธรรมและต่อต้านคอร์รัปชันด้านการกีฬา (The Center for Sport Ethics and Anti-Corruption Studies of China)

งบประมาณสนับสนุน มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณสนับสนุนโดยตรงจากรัฐบาลจีน และมีรายได้ของมหาวิทยาลัยเอง

การจัดการศึกษา/การเรียนการสอน

หลักสูตร

ลักษณะของหลักสูตร มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษา
ปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับหลังปริญญาเอก นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรประกาศนียบัตร การ
จัดการศึกษาเป็นแบบปกติทั่วไป และแบบการศึกษาต่อเนื่อง โดยมีระบบการศึกษาเป็นแบบ
ทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

เนื้อหาหลักสูตร แบ่งออกได้ ดังนี้

หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี มี 13 หลักสูตร ดังนี้

- 1) พลศึกษา (Physical Education)
- 2) โค้ชกีฬา (Sports Coaching)
- 3) สังคมวิทยาการกีฬา (Social Sports)
- 4) วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science)
- 5) กีฬาพื้นเมืองประจำชาติ (Traditional National Sports)
- 6) การบริหารกิจการสาธารณะ (Public Affairs Management)
- 7) การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry Administration)
- 8) วารสารศาสตร์ (Journalism)
- 9) จิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology)
- 10) ภาษาอังกฤษ (English)
- 11) สมรรถนะทางด้านกีฬา (Sport Performance)
- 12) การฟื้นฟูสมรรถนะทางด้านการกีฬา (Sport Rehabilitation)
- 13) นันทนาการทางการกีฬา (Recreational Sports)

หลักสูตรปริญญาโท 3 ปี /ศึกษารายวิชา 1-2 ปี ได้แก่ มนุษยวิทยาและสังคมวิทยาการ
กีฬา (Sports Human and Science) จิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) วิทยาศาสตร์การ
กีฬา (Sports Science) พลศึกษาและการฝึกกีฬา (Physical Education and Sports Training)
กีฬาประจำชาติ(National Traditional Sport)

หลักสูตรปริญญาเอก 3 ปี ได้แก่ มนุษยวิทยาและสังคมวิทยาการกีฬา (Sports Human
and Science) วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) พลศึกษาและการฝึกกีฬา (Physical
Education and Sports Training) กีฬาประจำชาติ (National Traditional Sport) เป็นต้น
นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรหลังปริญญาเอกที่ทำวิจัยอย่างเดียว

ฝึกอบรมระยะสั้น กีฬาวูซู สำหรับนักศึกษาต่างชาติ (หลักสูตรครึ่งปี หรือ 1-2ปี)

ค่าเล่าเรียน ประมาณ 5,000 หยวน/คน/ปี

กรณีนักศึกษาได้รับการคัดเลือกจากกรรมการกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติ มหาวิทยาลัยจะจัดเข้าไว้ในโครงการทีมชาติ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกเข้าเรียน แต่จะต้องเสียค่าเล่าเรียนเหมือนนักศึกษาทั่วไป และทางวิทยาลัยจะสอนชดเชยให้กรณีมีการแข่งขันในเวลาเรียน เมื่อได้เหรียญรางวัลในการแข่งขันแมทช์สำคัญๆ มหาวิทยาลัยจะให้คะแนนเป็นรางวัลตอบแทน

อาจารย์ มีคณาจารย์ทั้งหมด 1,032 คน ประกอบด้วย ระดับ Senior Professionals จำนวน 366 คน ประกอบด้วย (1) ศาสตราจารย์ จำนวน 119 คน (2) รองศาสตราจารย์ จำนวน 247 คน

อาจารย์ประจำ จำนวน 626 คนประกอบด้วย (1) ระดับปริญญาเอก 71 คน (2)ระดับปริญญาโท 227 คน และ (3) ระดับปริญญาตรี หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านการกีฬา จำนวน 231 คน

นักศึกษา ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาประมาณ 15,000 คน ประกอบด้วย ระดับปริญญาตรี 7,888 คน และสูงกว่าปริญญาตรี ประมาณ 2,203 คน

ด้านคุณลักษณะบัณฑิต

มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคลากรทางการกีฬาและพลศึกษา **มากกว่า 30,000** คน โดยหลังสำเร็จการศึกษาส่วนมากประกอบอาชีพครู พนักงานบริหารการกีฬา โค้ชกีฬา แพทย์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งบุคลากรเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนและพัฒนาการกีฬาของสาธารณรัฐประชาชนจีน ให้อยู่ในระดับแนวหน้าของโลกได้ในปัจจุบัน นอกจากนี้หากสำเร็จการศึกษาด้านกอล์ฟ ก็จะได้รับคัดเลือกให้เข้ารับราชการทหารหรือตำรวจ

การวิจัยและบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญทางด้านการศึกษาวิจัยเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้มีความสามารถและพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งจะเห็นได้จากมหาวิทยาลัยมีทั้งสถาบันวิจัย ศูนย์สาธิตการเรียนการสอนต่างๆมากมาย เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำการวิจัย อีกทั้งมีความร่วมมือจากทั้งในและนอกประเทศเพื่อพัฒนาส่งเสริมการวิจัยทางด้านการกีฬาในรูปแบบต่างๆ มากมาย

ความร่วมมือทางวิชาการกับนานาชาติ

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยน และร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาอื่นทั่วโลก ปัจจุบันทำความตกลงร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างชาติ 14 แห่ง อาทิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เยอรมนี ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย รัสเซีย เกาหลี บัลแกเรีย โปแลนด์ เป็นต้น ซึ่ง

เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และมีผลงานได้ตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้

ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยจัดตั้งวิทยาลัยวชิรชนเพื่อทำนุบำรุงศิลปะการต่อสู้ของประเทศให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก นอกจากนี้มีการอบรมกังฟูซึ่งเป็นศิลปะประจำชาติอีกด้วย

ภูมิสถาปัตยกรรมและการจัดสิ่งแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับภูมิสถาปัตยกรรมและการจัดสิ่งแวดล้อมโดยเน้นความร่วมมือของธรรมชาติ มีต้นไม้ใหญ่ตระกุกสนปลูกไว้ให้ร่มเงาและร่มรื่นทั่วบริเวณมหาวิทยาลัย มีอาคารเรียน อาคารประกอบ โรงยิมเนเซียม สนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนและการฝึกกีฬา มีที่นั่งเรียนประมาณ 7,663 ที่นั่ง

ในอาคารเรียนที่ทันสมัย ประกอบด้วยอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น Multi-Media Classrooms and Research Buildings ที่จะทำให้การเรียนการสอนดียิ่งขึ้น และสร้างสรรค์ให้นักศึกษามีประสบการณ์ชั้นเยี่ยมในมหาวิทยาลัย อีกทั้งมีสนามกีฬาในร่ม 25 แห่ง สนามกีฬากลางแจ้ง 62 แห่ง และมีห้องสมุดที่มีหนังสือมากกว่า 941,500 เล่ม มีโรงเรียนทั้งหมด 29 แห่ง ที่กระจายอยู่ 16 จังหวัดและเขตพิเศษปกครองตนเอง Hong Kong และในประเทศเกาหลี

จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยเปรียบเสมือนบ้านที่มั่นคงซึ่งประกอบไปด้วยโอกาส และทางเลือกที่หลากหลายของหลักสูตร การวิจัยและการเรียนรู้ ที่รับประกันได้ว่าได้ถูกจัดเตรียมไว้เป็นอย่างดีเพื่อสนับสนุนนักเรียน อีกทั้งการกำหนดตำแหน่งและกลยุทธ์ทางอาชีพไว้อย่างชัดเจนจนได้รับการยอมรับ นี่เป็นเหตุผลที่ทำให้มหาวิทยาลัยได้รางวัล ในการประเมินผลการสอนในระดับปริญญาตรี โดยกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจากผลลัพธ์ที่ต่อยอดสิ่งหนึ่งที่เป็นเครื่องหมายการันตีคุณภาพ คือ อัตราการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากกว่า 95% ใน 5 ปี ที่ผ่านมา

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยยังมี ถนนแชมเปียน (Champion Road) ซึ่งแสดงถึง ความสำเร็จของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยการจารีกรอยเท้า รอยฝ่ามือ ลงลายมือชื่อกำกับไว้เป็นของนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันกีฬาสำคัญๆ หรือโค้ชที่ได้สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยและประเทศชาติ เช่น จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เอเชียเกมส์ เฟลปิกเกมส์ ฯลฯ นับเป็นวิธีการยกย่องเชิดชูเกียรติให้กับนักศึกษาและบุคลากร ทั้งให้เป็นแบบอย่างให้นักศึกษารุ่นต่อๆ มา จะได้เพียรพยายามสร้างผลงาน และได้รับการจารึกไว้เยี่ยงวีรบุรุษ

2. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี

มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University, KNSU) เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ (National University) ของประเทศ มีหน้าที่ผลิตผู้นำทางกีฬาที่โดดเด่น ผลิตนักกีฬาและโค้ชชั้นเลิศ ที่มีความสามารถในระดับโลก ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 1977 และได้มีบทบาทในการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพด้านการแข่งขันกีฬาของประเทศสู่ความเป็นเลิศ

วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นจะก้าวกระโดดไปสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำ (Top University) และต่อเนื่อง เพื่อนำความภาคภูมิใจและเป็นความหวังของประเทศ ยกกระดับชื่อเสียงเกียรติคุณของประเทศที่ระดับการแข่งขันนานาชาติ ระดับ Olympics โดยการฝึกฝนนักกีฬาชั้นเลิศอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ และอย่างเป็นระบบ รวมทั้งปรับปรุงสุขภาพของประชาชนผ่านการกีฬา ส่งเสริมกีฬาชุมชน และพลศึกษาในโรงเรียน

เป้าหมายหลัก คือการพัฒนาวิธีการฝึกฝนอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ฝึกปฏิบัติได้จริง และอย่างเป็นระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพทางการกีฬา และพยายามที่จะนำไปสู่ชัยชนะในการแข่งขันระดับชาติและระดับสากล ได้แก่ ระดับโลก (The World Championships) กีฬาเอเชียนเกมส์ (The Asian Games) และ กีฬาโอลิมปิก (The Olympic Games)

การรับนักศึกษา

เริ่มต้นรับนักศึกษาใหม่เพื่อการพัฒนาและสนับสนุนชุมชนเกี่ยวกับการกีฬา เป้าหมาย คือ เพื่อช่วยเหลือในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชนทั่วไป ผ่านไปยังกีฬาและกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุนวัฒนธรรมกีฬา ผลิตผู้นำชุมชนกีฬาเพื่อกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น เด็ก คนแก่ คนที่ต้องการความท้าทายทางด้านกายภาพ

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เพื่อปลูกฝังความเป็นผู้นำทางด้านการกีฬาสำหรับอนาคต ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพให้กับสังคม ประเทศ และประชาคมโลก จัดการเรียนการสอนทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ สามารถประยุกต์นำไปใช้ได้ ภายใต้หลักการการศึกษาของชาติ

โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย

บริหารงานโดยอธิการบดี และคณะกรรมการบริหารจัดการเป็นด้านๆ ไป โครงสร้างมหาวิทยาลัยประกอบด้วย 6 หน่วยงานหลัก คือ

1) สำนักงานมหาวิทยาลัย (University Headquarters) ประกอบด้วย 4 ส่วนงานคือ (1) สำนักงานคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ (Office of Academic Affairs) ประกอบด้วย กลุ่มงานบริหารงานวิชาการ(Academic Administration Team) กลุ่มงานลงทะเบียนเรียนและระเบียบประวัติ(Course Registration & Academic Records Team) บัณฑิตวิทยาลัย (Graduate Schools Team) กลุ่มงานกิจการนักศึกษา (Students Affairs Team) และงานหนังสือพิมพ์โรงเรียน (School Newspaper) (2) สำนักงานคณะกรรมการการวางแผนและความร่วมมือ (Office of Planning & Cooperation) ประกอบด้วย กลุ่มงานการวางแผนและการประเมินผล (Planning and Evaluation Team) และ กลุ่มงานวิเทศสัมพันธ์และความร่วมมือ (International Affairs & Cooperation Team) (3) สำนักงานธุรการ (Office of General Affairs) ประกอบด้วย งานธุรการ (General Affairs Team) การเงินและงบประมาณ (Finance & Budget Team) งานบำรุงรักษาสถานที่ (Facility Maintenance Team) ทีมเครื่องกล(Mechanical Team) ทีมไฟฟ้า (Electrical Team) และหน่วยสำรองของกองทัพบก (Reserve Army Unit) และ(4) สำนักงานฝึกอบรม(Office of Training) ซึ่งประกอบด้วย ทีมฝึกอบรม(Training Team) และคลินิกบำบัดรักษาและสุขภาพกาย(Physical Treatment & Health Clinic)

2) University ประกอบด้วย 3 ส่วนงาน ดังนี้ (1) วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา (College of Sport Science) ประกอบด้วย ภาควิชาพลศึกษา(Department of Physical education) (2) วิทยาลัยการกีฬาเพื่อชีวิต(College of Lifetime Sport) ประกอบด้วย ภาควิชากีฬาเพื่อชุมชน (Department of Community Sport) ภาควิชาแนะแนวเยาวชนและการศึกษากีฬา (Department of Youth Guidance and Sport Education) ภาควิชาเต้นรำ(Department of Dance) ภาควิชาพลศึกษาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ(Department of Adapted Physical Education) ภาควิชาเทควันโด(Department of Taekwondo) ภาควิชากีฬานันทนาการ (Department of Leisure Sport) ภาควิชาสุขภาพและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย (Department of Health and Exercise Science) และ ภาควิชากีฬาและสุขภาพผู้สูงอายุ (Department of Sport and Health Aging) (3) กองศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์(Division of Liberal Arts and Science)

3) บัณฑิตวิทยาลัย (Graduate School) ประกอบด้วย (1) บัณฑิตวิทยาลัย (Graduate School) ประกอบด้วย สาขาวิชาพลศึกษาระดับปริญญาโท (Department of Physical Education, Master) และสาขาวิชาพลศึกษาระดับปริญญาเอก (Department of Physical Education, Ph.D.) (2) สาขาวิชากีฬาและนันทนาการศึกษา (Graduate School of Sports and

Leisure Studies) ประกอบด้วยสาขาการกีฬาเพื่อชีวิตระดับปริญญาโท (Lifetime Sport Major, Master) สาขาการจัดการสุขภาพระดับปริญญาโท (Health Management Major, Master) สาขาการจัดการความปลอดภัยระดับปริญญาโท (Safety Management Major, Master) และ สาขาเทควันโดระดับปริญญาโท (Taekwondo Major, Master) (3) สาขาวิชาครุศาสตร์ (Graduate School of Education) ประกอบด้วย สาขาพลศึกษาในโรงเรียนระดับปริญญาโท (School Physical Education Major, Master) และ สาขาพลศึกษาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษระดับปริญญาโท (Adapted Physical Education Major, Master)

4) อาคารสถานที่สนับสนุน (Ancillary Facilities) ประกอบด้วย (1) ศูนย์ข้อมูลทางวิชาการ (Academic Information Center) (2) ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิต (Lifelong Education Center) (3) หน่วยหอพักนักศึกษา (Student Dormitory) (4) ศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development Center) และ (5) ศูนย์พัฒนาครูและการเรียนรู้ (Center for Development of Teaching & Learning)

5) สถาบันวิจัย (Research Institute) ประกอบด้วย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา (Research Institute of Physical Education and Sport Science)

6) อื่น ๆ ได้แก่ มูลนิธิความร่วมมือทางวิชาการอุตสาหกรรม (Industry-Academic Cooperation Foundation) และ มูลนิธิทุนการศึกษาและการส่งเสริมวิชาการ (Academic Promotion & Scholarship Foundation)

ด้านหลักสูตรและการสอน

ลักษณะของหลักสูตร มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา การจัดการศึกษาเป็นแบบปกติทั่วไป คือ มีการเรียนเต็มเวลาไม่มีภาคพิเศษ ระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตร 4 ปี ระดับปริญญาโทเป็นแผน ก คือ มีทั้งการศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ และ แผน ข คือ ศึกษารายวิชาอย่างเดียว ส่วนในระดับปริญญาเอกหลักสูตรที่มีทั้งเรียนเนื้อหาและทำวิจัย โดยมีระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

เนื้อหาหลักสูตร

ในระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น 9 หลักสูตร คือ

- 1) Physical Education
- 2) Community Sport
- 3) Youth Guidance & Sport Education
- 4) Dance

- 5) Adapted Physical Education
- 6) Taekwondo
- 7) Leisure Sport
- 8) Health and Exercise Science
- 9) Sport & Healthy Aging

ระดับปริญญาโท แบ่งออกเป็น 9 หลักสูตร คือ

- 1) Sport Coaching
- 2) Life-time Sport
- 3) Health Management
- 4) Safety Management
- 5) Sport Communication
- 6) Sport Industry / Management
- 7) Taekwondo
- 8) Physical Education
- 9) Adapted Physical Education

เนื้อหาหลักสูตร ในระดับปริญญาเอก เป็นหลักสูตรทั่วไป เกี่ยวกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และปรับปรุงวัฒนธรรมทางด้านการศึกษา

ด้านการวิจัยและการบริการวิชาการ

เพื่อให้ก้าวสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ การทำงานวิจัยแต่ละขั้นตอน ใช้นวัตกรรมทางการกีฬาของประเทศ โดยผ่านการศึกษาและการฝึกฝนปฏิบัติ และผ่านงานวิจัยอื่นด้วย แต่ละคณะวิชาทำการวิจัยภายในคณะกันเอง และสถาบันการวิจัยด้านพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาของมหาวิทยาลัย ใช้ประโยชน์ร่วมกันกับการวิจัยที่มีคุณค่าทางวิทยาศาสตร์นี้ โดยทำหน้าที่เป็นเจ้าภาพ จัดการประชุมวิชาการนานาชาติด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา (International Conference on Sport Science) ทุกปี

ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มีคณะกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก

มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ โดยทุกปีมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพจัดงาน Conference ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) และมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านวิเทศสัมพันธ์โดยเฉพาะ (International Affairs & Cooperation Team)

ความสำเร็จของมหาวิทยาลัย

ศิษย์เก่าที่เป็นนักกีฬา ได้รับชัยชนะมากกว่า 30% ของทุกๆ เหรียญรางวัลจากนักกีฬาของเกาหลีทั้งหมดจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในเกียรติยศของชาติผ่านกีฬา

จากการศึกษามหาวิทยาลัยกีฬาตัวอย่าง 2 แห่ง ล้วนเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในเอเชีย แต่ละมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายคล้ายคลึงกัน เป้าหมายหลัก คือ ต้องการพัฒนานักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถสู่ความเป็นเลิศ หลักสูตรทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีหลักสูตรกีฬาประจำชาติ

ตอนที่ 4 ทฤษฎีองค์การ

องค์การ (Organization) หมายถึง โครงสร้างที่ได้ตั้งขึ้นตามกระบวนการ โดยมีการรับพนักงานให้เข้ามาทำงานร่วมกันในฝ่ายต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือหมายถึงกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปที่มีความผูกพันกันซึ่งใช้ความพยายามหรือความสามารถร่วมกันในการผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อให้ประสบความสำเร็จ หรือหมายถึงการจัดระเบียบให้กับบุคคลต่างๆ ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ (ชวลิต ประภานนท์, มปป.)

ในการจัดตั้งองค์การใดๆ ก็ตาม จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับ “ทฤษฎีองค์การ” (Organization Theory) ซึ่งเป็นหลักการศึกษาดังโครงสร้าง และการออกแบบองค์การ หลักการนี้จะอธิบายและกำหนดลักษณะขององค์การโดยอธิบายว่า องค์การถูกจัดตั้งขึ้นมาได้อย่างไร และให้ข้อเสนอแนะการสร้างองค์การในลักษณะใดที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลแก่องค์การเอง ฮอดจ์และแอนโทนี (Hodge.B.J. & Anthony.WP, 1991 อ้างถึงใน นิตยา เงินประเสริฐศรี, 2524) อธิบายว่าทฤษฎีองค์การเป็นแนวคิด หลักการ และข้อสมมติฐานที่นำมาใช้เพื่ออธิบายองค์ประกอบขององค์การและองค์ประกอบเหล่านี้มีวิธีการดำเนินงานอย่างไร ทำให้เข้าใจว่า องค์การคืออะไร และองค์การมีการบริหารงานอย่างไร ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ถูกกำหนดให้มีการใช้ทฤษฎีทางการบริหารเข้ามาช่วยอธิบายสิ่งที่ผู้บริหารได้ปฏิบัติ องค์ประกอบของทฤษฎีองค์การมีดังนี้

1. สภาพแวดล้อมขององค์การ (Organization Environment)

2. การประมวลผลสารสนเทศและการตัดสินใจเลือก (Information Processing and Choices)

3. เป้าหมายขององค์การ (Goals)
4. ชนิดของงานที่จะทำให้เป้าหมายสำเร็จ (Work)
5. การออกแบบขององค์การ (Organization Design)
6. ขนาดและความซับซ้อนขององค์การ (Size and Complexity)
7. เทคโนโลยีขององค์การ (Organization Technology)
8. วัฒนธรรมขององค์การ (Organization Culture)
9. อำนาจและอำนาจหน้าที่ (Power and Authority)

จากทฤษฎีองค์การข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในการศึกษาถึงรูปแบบการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาซึ่งเป็นองค์การหนึ่ง จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีองค์การและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดองค์การเพื่อนำไปออกแบบขององค์การซึ่งหมายถึง การกำหนดโครงสร้างมหาวิทยาลัย วิธีการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสม

มหาวิทยาลัยในฐานะเป็นองค์การที่เป็นทางการ (Formal Organization) จะต้องมี การจัดโครงสร้างองค์การตามเจตนาหรือบทบาทในการปฏิบัติภายในองค์การ ซึ่งสามารถแสดงออกมาเป็นแผนภูมิโครงสร้างองค์การ (Organization Chart) ที่จะแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างองค์การว่ามีสายการบังคับบัญชา (Chain of Command) อย่างไร โดยแสดงเป็นแผนผังแบ่งส่วนงานในองค์การออกเป็นส่วนงานต่างๆ และแสดงถึงความสัมพันธ์ของตำแหน่งต่างๆ อย่างเป็นทางการ

การจัดแบ่งองค์การ (Organization Division) ของมหาวิทยาลัย เป็นการจัดระเบียบโครงสร้างองค์การโดยการจัดโครงสร้างส่วนงาน โดยปกติการจัดแบ่งองค์การสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การจัดโครงสร้างส่วนงาน โดยยึดตามลักษณะโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ บริการ หรือตลาดที่คล้ายคลึงกัน
2. การจัดโครงสร้างส่วนงาน โดยยึดตามลักษณะของงานที่คล้ายคลึงกัน (Job Process)
3. การจัดโครงสร้างส่วนงาน โดยยึดตามลักษณะของพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน

สำหรับการกำหนดวิธีการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย จะต้องมีการจัดการองค์การ (Organizing) ซึ่งหมายถึง กระบวนการกำหนดกฎระเบียบ แบบแผนในการปฏิบัติงานขององค์การ ที่รวมถึงวิธีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการจะเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัด องค์การหรือวางแผนกำลังคนและการพัฒนาทรัพยากรต่างๆ ภายในองค์การ เพื่อป้องกันการ สูญเสียจากการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งหน้าที่การจ้ดองค์การจะมีผลต่อการออกแบบ โครงสร้างองค์การที่จะต้องออกแบบให้ชัดเจนว่าใครทำหน้าที่อะไร ใครรับผิดชอบอะไร (ชวลิต ประภานนท์, มปป.)

ในการสร้างองค์การของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้โครงสร้างองค์การ และวิธีดำเนินงาน อย่างเหมาะสมจะต้องมีการออกแบบองค์การ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาและนำไปปฏิบัติเพื่อให้ ได้โครงสร้างขององค์การเหมาะสม ในกระบวนการนี้จะมีการรวบรวมองค์ประกอบของโครงสร้าง และนำมาประยุกต์เพื่อให้โครงสร้างองค์การดีขึ้น ปีเตอร์ ดรักเคอร์ (Peter Drucker อ้างถึงใน ชวลิต ประภานนท์, มปป.) นักบริหารระดับอาวุโส ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการออกแบบโครงสร้าง องค์การว่า ควรจะคำนึงถึงคำถาม 3 ข้อดังนี้

1. องค์การควรมีหน่วยงานอะไรบ้าง
2. แต่ละหน่วยงานควรจะจัดกลุ่มเข้ากันได้ได้อย่างไร และแต่ละกลุ่มควรจะแยกกันได้อย่างไร ขนาดและรูปร่างที่แตกต่างกันของแต่ละหน่วยงาน
3. การที่จะสร้างสัมพันธ์หรือแทนที่กันของแต่ละหน่วยงาน ควรจะปฏิบัติอย่างไรเพื่อความเหมาะสม

ในการออกแบบองค์การ นักวิจัยพบว่า การออกแบบโครงสร้างองค์การสามารถทำได้หลายวิธีเพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จ ซึ่งการกำหนดโครงสร้างจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มี ผลกระทบ 5 ประการ คือ

1. กลยุทธ์ เป็นหลักในการตัดสินใจโครงสร้างขององค์การ ซึ่งกลยุทธ์นี้อาจเป็นกลยุทธ์ เป้าหมายและแผนกลยุทธ์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของธุรกิจ
2. สภาพแวดล้อม เป็นปัจจัยที่มักจะมีการเปลี่ยนแปลงจึงอาจมีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างองค์การให้สอดคล้องกับภาวะและสภาพแวดล้อมขององค์การ
3. เทคโนโลยี ต้องพิจารณาเทคโนโลยีขององค์การที่มีอยู่ว่าเป็นลักษณะใดเป็น เทคโนโลยีดั้งเดิมหรือเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งเทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการผลิตมีอิทธิพลต่อโครงสร้าง องค์การ ถ้าองค์การขนาดใหญ่จะมีอิทธิพลต่อพนักงานระดับล่าง แต่ถ้าเป็นองค์การขนาดเล็ก อิทธิพลในการผลิตจะสะท้อนกลับภายในองค์การทั้งหมด

4, ขนาดขององค์การ มีผลต่อการออกแบบองค์การ โดยเฉพาะในส่วนของ ผู้เชี่ยวชาญ ความแตกต่าง การรวมกัน ตำแหน่งของพนักงาน องค์การแบบราชการ การรวม อำนาจ การกระจายอำนาจ วงจรชีวิตขององค์การ ต้องพิจารณาว่าองค์การอยู่ในขั้นตอนใดของ วงจรชีวิตขององค์การ เป็นองค์การที่เพิ่งเริ่มต้น มีขนาดเล็กหรือองค์การขนาดใหญ่ที่อยู่ในขั้นมี การเจริญเติบโตเต็มที่ การจัดโครงสร้างองค์การต้องให้สอดคล้องกับวงจรชีวิตขององค์การ

ผู้บริหารระดับสูงสามารถเลือกการออกแบบองค์การได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดังกล่าวข้างต้น รูปแบบพื้นฐานการออกแบบองค์การสามารถแบ่งได้ 4 แบบ ได้แก่ (ชวลิต ประภวณนท์, มปป.)

1. การออกแบบองค์การตามหน้าที่ (Functional Organization) เป็นโครงสร้างการจัด องค์การซึ่งมีการจัดแผนกโดยถือเกณฑ์หน้าที่ หรือความชำนาญเฉพาะอย่าง

2. การออกแบบองค์การตามส่วนงาน (Divisional Organization) มีการแยกองค์การ ออกเป็นส่วนๆ โดยอาศัยความสัมพันธ์ของผลิตภัณฑ์ ลูกค้า ภูมิศาสตร์ และวิธีอื่นๆ

3. การออกแบบองค์การแบบแยกธุรกิจ (Conglomerate Organization) เกิดขึ้นใน แผนกที่มีขนาดใหญ่และลักษณะงานไม่มีความสัมพันธ์กับธุรกิจเดิม

4. การออกแบบองค์การแบบเมทริกซ์ (Matrix Organization) เป็นการจัดการใน ลักษณะส่วนงาน แต่ขึ้นกับหน้าที่องค์การ โดยจะมีสายการบังคับบัญชา 2 สาย ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน คือ จากสายงานการบังคับบัญชาที่เป็นสายงานประจำ กับสายงานการบังคับบัญชาที่เป็นงาน โครงการ

5. การออกแบบองค์การแบบผสม (Hybrid Organization) เป็นการนำรูปแบบการจัด องค์การในลักษณะต่างๆ มาผสมผสาน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและวัตถุประสงค์ของ องค์การ

โดยสรุปในการสร้างองค์การของมหาวิทยาลัยจะต้องคำนึงถึงการกำหนดโครงสร้าง องค์การและวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสม โดยจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎี องค์การและการจัดองค์การ ตลอดจนการออกแบบองค์การให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และธรรมชาติขององค์การ ดังนั้น การสร้างองค์การจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ รูปแบบในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ที่จะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 5 รูปแบบและการสร้างรูปแบบ

5.1 รูปแบบ

รูปแบบ (Model) เป็นคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายหลายอย่าง โดยทั่วไปจะหมายถึงสิ่งหรือวิธีการดำเนินงานที่เป็นต้นแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แบบจำลองสิ่งก่อสร้าง รูปแบบในการพัฒนาชุมชนเพื่อคุณภาพชีวิต

ประเภทของรูปแบบ

สไตน์เนอร์ (Steiner, 1998) ได้กล่าวถึงความหมายว่า รูปแบบ คือ สิ่งของสิ่งหนึ่งที่คล้ายคลึงกับสิ่งของอีกสิ่งหนึ่ง และได้จำแนกความหมายโดยเฉพาะของรูปแบบเป็น 2 ลักษณะคือ

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Models) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) รูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model-of) 2) รูปแบบเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model-for) ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบมีความแตกต่างกัน คือ Model-of เป็นรูปแบบจำลองสิ่งของจากของจริง เช่น แบบจำลองเครื่องบิน เป็นแบบจำลองมาจากเครื่องบินจริง โดยองค์ประกอบไม่ได้แสดงถึงความสัมพันธ์กันชัดเจน ส่วน Model-for เป็นการออกแบบ หรือสร้างรูปแบบจำลองเพื่อเป็นต้นแบบในการผลิต หรือพัฒนาให้เป็นไปตามต้นแบบ หรือที่เรียกว่า หุ่นต้นแบบ

2. รูปแบบเชิงแนวความคิด (Conceptual Models) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) รูปแบบเชิงแนวคิดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model-of) 2) รูปแบบเชิงแนวคิดเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model-for) ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบมีความแตกต่างกัน คือ แบบแรกเป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้น โดยจำลองมาจากทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว ส่วนแบบที่สองเป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อใช้อธิบายทฤษฎี

คีฟส์ (Keeves, 1997) ได้รวบรวมประเภทของรูปแบบจากนักการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้ในทางการศึกษาและทางสังคมศาสตร์ ไว้ 5 ประเภทดังนี้

1. แบบหุ่นจำลองเชิงเทียบเคียง (Analog Models) หมายถึง วิธีการจำลองแบบมาจากของจริงหรือคล้ายกับของจริง อาจมีขนาดต่างจากขนาดของจริงไปบ้าง เช่น หุ่นจำลองรถยนต์ หุ่นจำลองเรือเดินสมุทร หุ่นจำลองเครื่องบิน เป็นต้น ส่วนใหญ่มีลักษณะเชิงกายภาพ รูปแบบนี้มีจุดอ่อน คือ ความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบภายในแบบจำลองไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจน

2. รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Models) หมายถึง รูปแบบที่ใช้ภาษาในการอธิบาย หรือเรียกว่ารูปแบบเชิงข้อความ เป็นรูปแบบที่แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบที่เกี่ยวกับเจตคติ รูปแบบที่เกี่ยวกับผลการเรียนแบบต่างๆ รูปแบบนี้มีจุดอ่อน คือขาดความชัดเจน การทดสอบโครงสร้างของรูปแบบทำได้ยาก

3. รูปแบบที่ใช้แผนภูมิ (Schematic Models) หมายถึง รูปแบบที่ใช้แผนภูมิ (Diagram) หรือรูปภาพ แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีผลต่อกัน เช่น การเขียนรูปแบบโครงสร้างขององค์กร เป็นต้น

4. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Models) หมายถึง รูปแบบที่แสดงในรูปของสูตรหรือสมการทางคณิตศาสตร์ โดยเริ่มมีการนำมาใช้ในชวงปี ค.ศ.1960 ในสาขาวิชาการวัดผล การศึกษา และต่อมาได้ขยายผลไปทางด้านการวิจัยทางการศึกษา และสาขาวิชาอื่นๆ เพราะสามารถทดสอบสมมุติฐานได้ และนำไปสู่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นๆ ได้

5. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Models) หมายถึง เป็นรูปแบบที่อยู่ในระดับขั้นสูง โดยมีตัวแปรอิสระที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ กับตัวแปรอื่นๆ มี 2 ลักษณะ คือ

5.1 Recursive Models หมายถึง รูปแบบแสดงความสัมพันธ์ของสาเหตุหรือตัวแปรอื่นที่มีเส้นโยง มีทิศทางของการเป็นสาเหตุไปในทางเดียว ไม่มีความสัมพันธ์ย้อนกลับ

5.2 Non-Recursive Models หมายถึง รูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแบบเส้นคู่ระหว่างตัวแปร โดยทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวแปรหนึ่ง อาจเป็นได้ทั้งสาเหตุและผลของตัวแปรอื่นๆ ภายในรูปแบบนั้น คือ เป็นความสัมพันธ์แบบไปและย้อนกลับได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นว่า แนวคิดรูปแบบที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ รูปแบบผสมระหว่าง รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Models) และรูปแบบที่ใช้แผนภูมิ (Schematic Models) ของคีฟส์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภายในรูปแบบอันได้แก่ องค์ประกอบรูปแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในรูปของข้อความ เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ของสิ่งที่จะศึกษาคือ ลักษณะของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้วยแผนภูมิ ซึ่งจะให้เห็นองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบรูปแบบมหาวิทยาลัยกีฬาได้เป็นอย่างดี

การสร้างรูปแบบ

ในการสร้างรูปแบบ เมสัน อัลเบิร์ต และคีย์เดอริ (Meason, Albert and khedourri,1985) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างรูปแบบไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นรวบรวมปัญหา (Problem Formulation) เพื่อให้รู้ว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง
2. ขั้นพัฒนารูปแบบ (Model Construction) ดำเนินการภายหลังจากที่ได้รวบรวมปัญหาต่าง ๆ แล้ว ในการสร้างรูปแบบต้องพิจารณาวัตถุประสงค์เบื้องต้นของการสร้างและต้องรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิต ต้องรู้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการสร้างและความสนใจของผู้ใช้ด้วย เพราะถ้ารูปแบบมีค่าใช้จ่ายสูงและไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ข้อมูลที่รวบรวมมาอาจมีโอกาสบกพร่องได้ในระหว่างการดำเนินงานขั้นต่าง ๆ จึงควรมีการให้

คำจำกัดความสภาพการณ์ การสุ่มตัวอย่าง และทำตามหลักวิชาอย่างเคร่งครัด ควรมีการประเมินค่าความแปรปรวนและควรพิจารณาอย่างระมัดระวังว่าสมควรนำตัวแปรใดบ้างมาไว้ในรูปแบบที่จะสร้าง เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ต้องพิจารณาว่า ครอบคลุมตัวแปรหรือไม่ มีความบกพร่องในตัวแปรใดบ้าง

3. การทดสอบรูปแบบ (Testing the Model) เมื่อสร้างรูปแบบเสร็จแล้วควรทดสอบโดยพิจารณาถึง

3.1 มีความตรงตามสถานการณ์จริง (Valid) รูปแบบที่สร้างหากมีความใกล้เคียงกับความจริงจะดีมาก เพราะจะช่วยให้การตัดสินใจดีขึ้น ไม่ยุ่งยากต่อการนำไปใช้ และควรพิจารณาถึงระดับของความสำเร็จจากการแก้ปัญหา

3.2 มีการนำไปทดลองใช้ เพื่อเปรียบเทียบว่าผลการนำไปใช้ทำให้มีการปรับปรุงคุณภาพในการปฏิบัติงานอย่างไร การทดลองใช้มี 2 ลักษณะคือ ทดลองย้อนหลัง (Retrospective Evaluation) โดยใช้กับข้อมูลในอดีต และ การทดลองใช้ปฏิบัติในปัจจุบัน (Pretest)

4. การทำให้สำเร็จ (Implementation) เมื่อผ่านการทดสอบแล้วก็ควรสามารถที่จะนำไปใช้ให้เกิดความสำเร็จเพราะไม่มีรูปแบบใดที่จะเรียกว่าสำเร็จอย่างสมบูรณ์จนกว่าจะได้รับการยอมรับได้รับความสนใจและมีการนำไปใช้

5. การพัฒนาปรับปรุงรูปแบบให้ทันสมัย (Model Updating) แม้ว่าจะมีการนำรูปแบบไปใช้อย่างประสบความสำเร็จแต่ก็ควรมีการพัฒนาปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ขององค์การ และสถานการณ์ที่มากกระทบจากภายนอกและภายในองค์การด้วย

โดยสรุปการสร้างรูปแบบไม่มีข้อกำหนดตายตัวแน่นอนว่าจะต้องทำอะไรบ้าง แต่โดยทั่วไปเริ่มจากการศึกษาความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะสร้างรูปแบบให้ชัดเจน และหาสมมติฐานและหลักการของรูปแบบที่จะพัฒนา แล้วสร้างรูปแบบตามหลักการที่กำหนดขึ้น จากนั้นจึงนำรูปแบบที่สร้างไปตรวจสอบหาคุณภาพของรูปแบบว่าสามารถนำไปใช้ได้ผลจริงหรือไม่

5.1 รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา

องค์การที่จัดตั้งขึ้นแต่ละองค์การมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งแตกต่างกันตามเหตุผลความจำเป็นและเมื่อพิจารณาจำแนกรูปแบบขององค์การที่จัดตั้งขึ้นสามารถจำแนกได้ 5 รูปแบบคือ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2546 ; สมยศ นาวิการ, 2547 ; อนิวัช แก้วจำนงค์, 2550)

5.1.1 องค์การที่มีโครงสร้างแบบง่าย (Simple Structure) ส่วนใหญ่จะเป็นองค์การที่มีขนาดเล็กไม่มีฝ่ายงานสนับสนุน การแบ่งงานเป็นแบบหลวมๆ และไม่มีสายการบังคับ

ปัญหามากนัก ความเป็นทางการค่อนข้างน้อย รวมทั้งแผนงานและการฝึกอบรมมีน้อย การตัดสินใจจะขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชา องค์การสามารถตอบสนองและเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว องค์การแบบนี้จึงเป็นองค์การแบบสิ่งมีชีวิต เหมาะสำหรับองค์การที่เกิดขึ้นใหม่ มีขนาดเล็ก ไม่ต้องใช้วิชาความรู้ในการทำงานมากนัก และต้องการทำงานในเชิงรุก จึงสรุปได้ว่าแนวคิดรูปแบบขององค์การสมัยใหม่ คือ เป็นองค์การที่มีความซับซ้อนน้อย มีการกระจายอำนาจ องค์การมีขนาดเล็กไม่เกินไปตามสมมติฐาน จุดแข็ง คือ เรียบง่าย ปรับตัวเร็ว มีค่าใช้จ่ายต่ำ ทุกคนในองค์การรู้จักหน้าที่ดี ทุกคนได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงมีความยุติธรรม จุดอ่อน คือ เมื่อองค์การเพิ่มขนาดโครงสร้างจะไม่สามารถรองรับได้ อำนาจอยู่ที่คนเดียวอาจจะใช้ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถทำงานให้เกิดประสิทธิผลได้

5.1.2 องค์การราชการแบบเครื่องจักร (Machine Bureaucracy) เป็นองค์การที่มีสายบังคับบัญชาและความรับผิดชอบชัดเจน มีการแบ่งสายงานตามความชำนาญ โดยเฉพาะการแบ่งหน้าที่ของงานหลัก และงานสนับสนุน ลักษณะงานเป็นงานประจำ มีกฎระเบียบปฏิบัติมาก และมีการติดต่อสื่อสารอย่างเป็นทางการ โดยปกติมักเป็นองค์การขนาดใหญ่และมีศูนย์รวมการตัดสินใจ มีการกำหนดมาตรฐานและกระบวนการทำงาน ระบบเทคนิคเป็นมาตรฐานกับงานประจำที่ซ้ำซาก มีที่ปรึกษาด้านเทคนิค เหมาะสำหรับองค์การที่ตั้งมานาน มีขนาดใหญ่ งานไม่ซับซ้อนและสิ่งแวดล้อมคงที่ เช่น รัฐวิสาหกิจ จึงสรุปได้ว่าสามารถทำกิจกรรมที่เป็นมาตรฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน มีกฎระเบียบเป็นทางการ แบ่งงานตามหน้าที่ การตัดสินใจเป็นไปตามสายบังคับบัญชา ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จุดแข็ง คือ มีการทำงานที่เป็นมาตรฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผู้เชี่ยวชาญอยู่ร่วมกันทำให้เกิดความประหยัดลดความซ้ำซ้อนทั้งคนและทรัพยากร จุดอ่อน คือ เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานย่อย การตัดสินใจตามระเบียบที่ตั้งไว้ยึดหลักเป้าหมายของหน่วยงานย่อยสำคัญกว่าหน่วยงานรวม

5.1.3 องค์การราชการแบบวิชาชีพ (Professional Bureaucracy) องค์การที่อาศัยทักษะความชำนาญที่เป็นมาตรฐาน อำนาจขององค์การจะขึ้นอยู่กับความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีมาตรฐานของทักษะ มีการกระจายอำนาจค่อนข้างสูง เงื่อนไขขององค์การแบบนี้ คือ องค์การขนาดใหญ่ งานหลักขององค์การต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ทักษะสูง สิ่งแวดล้อมมีลักษณะซับซ้อนแต่คงที่ และเทคโนโลยีต้องอาศัยความรู้ เป็นไปตามสมมติฐาน เช่น มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล จึงสรุปได้ว่ามีลักษณะระหว่างเป็นมาตรฐานและการกระจายอำนาจ ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชาชีพ หน่วยสนับสนุนขนาดใหญ่ที่มุ่งช่วยฝ่ายปฏิบัติการ จุดแข็ง คือ งานที่ต้องการความเชี่ยวชาญเหนือกว่าระบบราชการด้านอำนาจการควบคุม มีอิสระภายใต้การกระจายอำนาจขณะที่รักษาผลประโยชน์ไว้ จุดอ่อนเหมือนระบบราชการ ส่งเสริมความเชี่ยวชาญเฉพาะที่

แคบ ไม่สนใจหน่วยอื่น ตัดสินใจตามกฎระเบียบของวิชาชีพนั้น มาตรฐานวิชาชีพอาจจะเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิผลเมื่อไม่สามารถปรับเปลี่ยนเงื่อนไข

5.1.4 องค์การแบบสาขา (Divisionalized Form) เป็นองค์การที่มีการแบ่งหน่วยงานย่อย ส่วนหน่วยงานหลักมีหน้าที่ในการบริหาร เรียกว่า สำนักงานใหญ่ สาขาจะมีการทำงานโดยอิสระ มีมาตรฐานเป็นบรรทัดฐานในการทำงาน สำนักงานใหญ่จะวางแผนกลยุทธ์ วางระบบ เงื่อนไขขององค์การแบบสาขา คือ สิ่งแวดล้อมมีลักษณะคงที่และไม่ซับซ้อน องค์การตั้งมานาน มีขนาดใหญ่ เช่น มหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต จึงสรุปได้ว่า อำนาจอยู่ในผู้บริหารระดับกลาง ที่อยู่ในแต่ละสาขา มีการกระจายอำนาจ ส่วนกลางทำหน้าที่สนับสนุนกำกับนโยบาย จุดแข็ง สร้างสรรค์ Self Contained มีความรับผิดชอบ ตรวจสอบได้ กระจายความเสี่ยง การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์อยู่ที่ส่วนกลาง จุดอ่อน กิจกรรมและทรัพยากรซ้ำซ้อน เพิ่มค่าใช้จ่าย มีปัญหาในการประสานงาน ไม่สามารถถ่ายโอนระหว่างสาขาได้ ระบบเทคนิคที่พัฒนาของสาขาหนึ่งมักจะใช้ไม่ได้กับอีกสาขาหนึ่ง

5.1.5 องค์การแบบเฉพาะกิจ (Adhocracy) เป็นองค์การแบบสิ่งมีชีวิต อำนาจขึ้นอยู่กับผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านหลักสูตรการฝึกอบรม การแบ่งงานอาจจะแบ่งตามหน้าที่ องค์การเฉพาะกิจมีการกระจายอำนาจไปทุกระดับไม่มีแผนก/ฝ่ายถาวร ประสานและบูรณาการทักษะที่พิเศษและหลากหลายเงื่อนไขขององค์การนี้ คือ สิ่งแวดล้อมที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เป็นองค์การที่ตั้งขึ้นใหม่ ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญมาก จึงสรุปได้ว่า ไม่มีกฎระเบียบอย่างเป็นทางการ ไม่มีกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ยืดหยุ่นสูง กระจายอำนาจ จุดแข็ง คือ ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและนวัตกรรมได้หลากหลาย รวดเร็ว บทบาทในกิจกรรมสามารถสับเปลี่ยนกันได้ขึ้นกับธรรมชาติและความซับซ้อนของงาน เหมาะกับงานที่ต้องใช้เทคนิค จุดอ่อน คือ มีธรรมชาติของความขัดแย้ง แบ่งเป็นคณะทำงานย่อยภายใน เพื่อรับผิดชอบงานในแต่ละส่วนงาน สร้างความกดดันและความเครียดทางจิตวิทยาต่อการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานไม่ชัดเจน

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษามี 5 รูปแบบ คือ 1) องค์การที่มีโครงสร้างแบบง่าย 2) องค์การราชการแบบเครื่องจักร 3) องค์การราชการแบบวิชาชีพ 4) องค์การแบบสาขาและ 5) องค์การแบบเฉพาะกิจ โดยการจัดตั้งองค์การแต่ละองค์การจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่แตกต่างกันตามเหตุผลความจำเป็น

5.2 รูปแบบการกำกับการบริหารมหาวิทยาลัย

รูปแบบ หมายถึง ภาพจำลองหรือตัวอย่างของความเป็นจริง ที่มีลักษณะเป็นมาตรฐานของความเป็นเลิศ (Neufeldt. 1988 : 871 อ้างถึงใน สถาพร ชันโต, 2542)

โดยที่รูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ได้ยึดถือความมีอิสระของสถาบันเป็นแนวทางในการบริหารมหาวิทยาลัย และอัลเลน (Allen. 1988 : 134) ได้ให้รายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบความมีอิสระของสถาบันว่า ประกอบด้วยความมีอิสระในด้าน 1) การวางจุดมุ่งหมายของสถาบัน 2) การวางมาตรการดำเนินงาน 3) การดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ 4) การประเมินผลการดำเนินงาน

การกำกับ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Supervisio or Autonomous or Monitoring แปลว่า การให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ การปรับปรุง การควบคุม การตรวจสอบ (Neufeldt. 1988 : 877 – 1345 ; Ilson 1984 : 58 – 59) บัลตันและบรูคเนอร์ (Buston and Bruckner. 1955 : 11) ให้ความหมายว่า เป็นการช่วยเหลือ แนะนำ เกี่ยวกับ

การบริหารและการเรียนการสอน ส่วนสเปียร์ส์ (Spears. 1967 : 10) มีความคิดเห็นว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการปรับปรุง การกระตุ้นให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาและการเรียนการสอน นอกจากนี้ คำว่า Supervision ยังมีความหมายเกี่ยวกับรูปแบบของการบริหารการศึกษาที่มีหลักการของการบริหารแบบประชาธิปไตย คือ มีการให้ความร่วมมือ ประสานงาน และการร่วมแก้ปัญหา (Haris 1985 : 10 ; Adams and Dickey 1956 : 15 ; Hoy and Mikel 1991 : 328 – 329) ให้ความหมายว่า เป็นกระบวนการของการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ โดยใช้ระบบรายงานกลับอย่างต่อเนื่องเป็นวิธีในการควบคุมดูแลเมื่อพิจารณาค่าแปลและความหมายของคำว่ากำกับ จะเห็นว่ามีนัยความหมายเช่นเดียวกับคำว่า การควบคุม (Controlling) ซึ่งสมพงษ์ เกษมสิน (2521 : 248) และสมบุญ อุบัติมภ์ (2532 : 312) ให้ความหมายสอดคล้องกันดังนี้ การควบคุม คือ การกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้ดำเนินไปตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

กระบวนการกำกับ โดยที่การกำกับนั้น มีความซับซ้อนยุ่งยากอยู่ที่ชนิดของงานแต่ละประเภท ดังนั้นการที่จะกำหนดรายละเอียดให้แน่นอนว่างานที่มีลักษณะเช่นไร ควรมีกระบวนการกำกับอย่างไร จึงเป็นสิ่งที่ยาก แต่ควรพิจารณาถึงหลักการสำคัญของขั้นตอนของกระบวนการ

กำกับ ซึ่งจะช่วยให้ความยืดหยุ่นในการกำกับ ดังที่ วิลสัน (Wilson. 1972 : 21 – 25) กล่าวว่า ความยืดหยุ่นในการกำกับทำให้การดำเนินงานสอดคล้องกับสภาพการณ์ และทรัพยากรที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ได้มีผู้เสนอขั้นตอนของกระบวนการกำกับไว้หลายคน แต่มีหลักการสำคัญๆ สรุปได้ว่า กระบวนการกำกับประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ 1) กำหนดเป้าหมายของการกำกับให้ชัดเจนและแน่นอน 2) กำหนดมาตรฐานงานและกำหนดเกณฑ์ในการกำกับ 3) การประเมินผล การกำกับโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานงานและกำหนดเกณฑ์ในการกำกับ 4) แก้ไขปรับปรุงการกำกับให้ถูกต้อง (Greenwood. 1965 : 408 ; Stoner 1978 : 567 – 569 ; สมพงษ์ เกษมสิน. 2521 : 256)

อย่างไรก็ตาม ในการกำกับนั้นโดยทั่วไปย่อมมีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นได้ ดังที่สมบุญ อุปลัมภ์ (2532 : 318) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการกำกับ ว่ามีสาเหตุดังนี้

1. การกำหนดเกณฑ์ของการกำกับ และกำหนดอำนาจหน้าที่ไม่ชัดเจน
2. การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานไม่รัดกุมหรือตั้งเกณฑ์ไว้สูงเกินไป
3. กฎระเบียบและข้อบังคับบางอย่าง เป็นอุปสรรคในการกำกับ
4. ขาดการประสานงานที่ดี
5. ผู้บริหารขาดความรู้ ไม่มีความสามารถในการกำกับ
6. วิธีการประเมินการกำกับไม่เหมาะสม

การกำกับมหาวิทยาลัยของรัฐ (Government Supervision) หมายถึง ความพยายามของรัฐในการที่จะกำหนดทิศทาง และควบคุมกิจการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐ ซึ่งรัฐมักใช้เหตุผลพื้นฐาน 3 ประการในการควบคุม คือ

1. เพื่อเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน
2. เพื่อการกระจายโอกาสทางการศึกษา
3. เพื่อการกระตุ้นหรือการป้องกันสังคมและวัฒนธรรม (Neave and others. 1994 : 4 อ้างอิงมาจาก Skolnik. 1987 : 60)

โดยที่มหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือเอกชน ต้องอยู่ในการกำกับของรัฐบาล ซึ่งลักษณะวิธีการหรือระดับของการกำกับนั้นจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ภารกิจ

ของมหาวิทยาลัยและปัญหาที่เกิดขึ้น (Hoy and Miskel. 1991 : 329 ; วิจารณ์ พานิช. 2535 : 14) ดังนั้น จึงได้มีผู้ทำการศึกษาถึงรูปแบบในการกำกับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีอยู่ 2 รูปแบบคือ รูปแบบแรกได้แก่ รูปแบบรัฐควบคุม (State Control Model) และรัฐให้การสนับสนุน (State Supervising Model) เป็นการกำกับมหาวิทยาลัยโดยรัฐ มีอำนาจเพียงควบคุมคุณภาพ และสิทธิในการให้ปริญญาของมหาวิทยาลัยเท่านั้น ส่วนอำนาจในการกำกับการบริหารมหาวิทยาลัย เป็นของสภามหาวิทยาลัยร่วมกับอาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัย รูปแบบการกำกับมหาวิทยาลัยแบบนี้ มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า American and British Models เป็นรูปแบบของการกำกับมหาวิทยาลัยในประเทศอังกฤษ และประเทศสหรัฐอเมริกา (Neave and others. 1994 : 10 -11 อ้างอิงมาจาก Clark 1983 a ; Berdahl and Millett 1991)

รูปแบบของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยส่วนมากมีรูปแบบที่ นิฟว์ และคนอื่นๆ (Neave and others. 1994 : 12 -13) ให้ความเห็นว่า เป็นรูปแบบรัฐควบคุม มีระบบการบริหารแบบรวมอำนาจ บุคลากรเป็นข้าราชการ มีการวางมาตรฐานของการศึกษาในระดับอนุปริญญาและปริญญา ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับความเป็นจริง เนื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐเหล่านั้นเป็นหน่วยราชการระดับกรม อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลและการกำกับของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (เดิมคือ ทบวงมหาวิทยาลัย) ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบและดำเนินการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม เมื่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่มหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ ที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลนั้น การกำกับมหาวิทยาลัยของรัฐจึงมีรูปแบบเป็นการควบคุมในเชิงนโยบาย และมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการสนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

5.3 แนวความคิดเกี่ยวกับรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ของประเทศไทย

บทสรุปแนวทางความคิดเกี่ยวกับรูปแบบมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ของประเทศไทย สามารถวิเคราะห์ได้จากหัวข้อดังต่อไปนี้

5.3.1 สรุปผลการศึกษารูปแบบการพัฒนาาระบบบริหารอุดมศึกษาของรัฐเพื่อการพัฒนาาระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐไปสู่ความเป็นอิสระ พ.ศ. 2534

ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ พิจารณาแนวทางการพัฒนาระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ไปสู่ความเป็นอิสระประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนมหาวิทยาลัยและสถาบันที่ประสงค์จะออกจากระบบราชการแห่งละ 2 คน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย รองปลัดทบวงฯ ผู้ช่วยปลัดทบวงเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ มีการประชุม 3 ครั้ง และได้สรุปผลการประชุมไว้ดังนี้ (การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการ พิจารณาแนวทางการพัฒนาระบบบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ไปสู่ความเป็นอิสระ 2534 : 14 -15)

หลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการในด้านการบริหารงานทั่วไปนั้น กล่าวถึงฐานะมหาวิทยาลัยไม่เป็นส่วนราชการ เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์การบริหารสูงสุด กำหนดขอบเขตอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ส่วนการบริหารงานวิชาการนั้น อาจมีสภาวิชาการซึ่งกำหนดขอบเขตอำนาจและหน้าที่ องค์ประกอบของกรรมการสภาวิชาการ นอกจากนั้น บุคลากรมหาวิทยาลัยสามารถใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นค่านำหน้านามได้ การบริหารงานบุคคลได้ระบุนชัดว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่ใช่ข้าราชการไม่ใช่พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยมีอำนาจออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารบุคคลด้านต่างๆ ของตนเอง ส่วนการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินนั้น รัฐบาลจะจัดสรรเงินอุดหนุน ซึ่งถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยให้เพียงพอต่อการดำเนินงานและพัฒนา มหาวิทยาลัยในระดับปกติ รายได้ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่มีระบบการเงินและบัญชีของตนเอง ตรวจสอบภายหลังได้โดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) สามารถออกระเบียบ และข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของตนเอง กรณีที่รายได้ไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐควรจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้เท่าที่จำเป็น นอกจากนั้น คณะกรรมการนี้ได้

จัดทำบทเฉพาะกาลให้เหมาะสม ในการปรับเปลี่ยนการบริหารงานทั่วไป ในด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อความเหมาะสม และเป็นการเตรียมการในการปรับเปลี่ยนระบบของมหาวิทยาลัยด้วย

5.3.2 รูปแบบการบริหารงานมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลที่เป็นสากล มีดังนี้ (Ingram and Associates 1993 : Tapper and Salter 1992 : 86 – 92 ; ทองอินทร์ วงศ์โสธร, 2532 : 233 – 235 ; วันชัย ศิริชนะ, 2533 : 38 – 42)

(1) การบริหารงานทั่วไป มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด มีหน้าที่บริหารงาน ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ สามารถจำแนกรูปแบบของสภามหาวิทยาลัยได้เป็น 3 รูปแบบ คือ 1) แบบสองสภา ประกอบด้วย สภาควบคุมดูแล (Board of Overseas) กับบรรษัท (The Harvard Corporation) ซึ่งเป็นรูปแบบสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด 2) แบบสภาเดียว ควบคุมโดยคณาจารย์ตามแบบวิทยาลัยวิลเลียมและแมรี 3) แบบสุดท้ายคือ แบบสภาเดียว เรียกว่า สภาสามัญชน (Lay Board) ซึ่งมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบสภามหาวิทยาลัยแบบนี้มากที่สุด แต่จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น สภาทรัสตี (Board of Trustee) สภาที่เจ้न्ह์ (Board of Regent) สภาอำนวยการ (Board of Director) ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง อาจมีแตกต่างกันไปบ้าง แต่จากการประมวลขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดย Nason W. John ในหนังสือชื่อ Hand Book of College and University Trusteeship ได้กล่าวว่า สภามหาวิทยาลัยควรจะต้องมีขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้คือ กำหนดหน้าที่และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย การแต่งตั้งอธิการบดี การสนับสนุนและควบคุมการดำเนินงานของอธิการบดี การให้ความเห็นชอบในแผนระยะยาวของมหาวิทยาลัย การรักษาความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัย การสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อสาธารณะ การสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับมหาวิทยาลัย การรับเรื่องรางวัลเรียนและการตัดสินคดีความ การประเมินประสิทธิภาพการทำงานของสภามหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีจำนวนโดยเฉลี่ย 30 คน ประกอบด้วย บุคคลภายนอกเป็นหลัก บุคคลภายในมหาวิทยาลัยมักมีอธิการบดีเพียงคนเดียวเท่านั้น สำหรับบุคคลภายนอกได้มาโดยตำแหน่งและการสรรหา โดย

กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น คณาจารย์ สมาคมศิษย์เก่าหรือการได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าการรัฐหรือรัฐสภาของรัฐ และด้วยวิธีอื่นแล้วแต่ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย

วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ย 6 ปี สามารถดำรงตำแหน่งได้ 2 วาระติดต่อกัน แต่การดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีการเริ่มต้นและหมดวาระไม่พร้อมกัน คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีบทบาทและอำนาจสูงสุด ในการกำหนดนโยบายและดูแลการบริหารงานมหาวิทยาลัย ใช้กลไกสำคัญในการบริหาร คือ การประชุมสภามหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการประจำสภามหาวิทยาลัยอีกหลายคณะ ทำหน้าที่ดำเนินงานและพิจารณากลับกรองเรื่องต่างๆ ก่อนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(2) การบริหารงานวิชาการ ในมหาวิทยาลัยจะมีการจัดองค์การทางวิชาการ คือ สภาวิชาการ มีขอบเขตอำนาจหน้าที่แตกต่างกันไปในแต่ละมหาวิทยาลัย แต่สามารถประมวลขอบเขตอำนาจหน้าที่ได้ดังนี้ คือ ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของคณาจารย์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยทุกเรื่อง พิจารณาและเสนอแนะนโยบายด้านวิชาการแก่มหาวิทยาลัย การกำหนดหลักสูตร กำหนดมาตรฐานการเรียนการสอน กำหนดเกณฑ์ในการรับนักศึกษา วิธีการคัดเลือกการคงสภาพนักศึกษาและกำหนดเกณฑ์ในการสำเร็จการศึกษา การส่งเสริมการวิจัย วางหลักเกณฑ์เพื่อเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย และหน้าที่อื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาของมหาวิทยาลัย

สภาวิชาการในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง มีองค์ประกอบแตกต่างกัน สภาวิชาการที่ประกอบด้วยอาจารย์และผู้บริหาร เป็นแบบที่ใช้แพร่หลายที่สุด บางแห่งประกอบด้วยอาจารย์ทั้งหมด บางแห่งเป็นแบบผสมคือ มีอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา

(3) การบริหารงานบุคคล โดยทั่วไปฐานะตามกฎหมายของบุคลากรในมหาวิทยาลัยไม่เป็นข้าราชการ แต่ได้รับการจ้างปฏิบัติงานในลักษณะการจ้างประจำ และการจ้างชั่วคราว การกำหนดกรอบตำแหน่งและอัตรากำลัง รวมทั้งการกำหนดระเบียบข้อบังคับว่าด้วยกระบวนการบริหารบุคคล เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคล ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ประจำที่อาวุโส เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายการบริหารงานบุคคล ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีเกณฑ์ในการรับอาจารย์เข้าเป็นอาจารย์ประจำดังนี้ คือ มีความรู้ระดับปริญญาเอก มีประวัติการทำงานดีในด้านการสอน การวิจัยและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

กับวิชาที่สอน มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น การมีผลงานด้านการสอน การวิจัย เสนอต่อสถาบันที่เป็นที่ยอมรับว่าได้มาตรฐาน มีการทดลองให้ปฏิบัติงานอาจารย์โดยการจ้างเป็นรายปี ซึ่งรวมแล้วใช้ระยะเวลาทดลองปฏิบัติงานประมาณ 3-7 ปี เมื่อคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว จะได้รับการพิจารณาเป็นอาจารย์ประจำจากคณะกรรมการบริหารงานบุคคลอีกครั้งหนึ่ง โดยการกำหนดระดับค่าจ้างนั้น มักจะเป็นไปตามการกำหนดของสมาคมศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยอเมริกัน (The American Association of University Professors)

(4) การบริหารงานการเงินและทรัพย์สิน ลักษณะรายได้ของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ได้มาจากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล จากส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาได้แก่เงินค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการเรียน รายได้จากผลประโยชน์จากที่ดินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และเงินบริจาค หลักการพิจารณาเงินอุดหนุน โดยทั่วไปมหาวิทยาลัยได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล โดยผ่านคณะกรรมการเงินทุนมหาวิทยาลัย (University Grant Committee or UGC.) จากนั้น มหาวิทยาลัยต้องจัดทำระบบบัญชีและการตรวจสอบภายในมหาวิทยาลัยเอง การแก้ไขปัญหาเมื่อรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายนั้น เป็นหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบ ในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการพิจารณาตัดทอนรายจ่าย การหารายได้เพิ่มจากแหล่งต่างๆ

5.3.3 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. 2533

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พ.ศ. 2533 มีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับและควบคุม มีรูปแบบการบริหารเป็นแบบมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เหตุที่ต้องตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการบริหารที่มีอิสระและความคล่องตัว มากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐที่มีอยู่เดิม มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษ ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม มีการแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัยเป็น 4 ประเภท ได้แก่

(1) สำนักงานอธิการบดี เป็นศูนย์กลางการบริหารของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ประสานนโยบายทุกๆ ด้าน ดำเนินงานบริหารธุรการโดยประสานงานกับส่วนงานบริหารอื่นๆ แบ่งส่วนงานเป็น 13 ส่วน ได้แก่ ส่วนสารบรรณและนิติการ ส่วนส่งเสริมวิชาการ งานประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนแผนงาน ส่วนการเจ้าหน้าที่ ส่วนการเงินและบัญชี ส่วนพัสดุ ส่วนอาคารสถานที่ ส่วนกิจการนักศึกษา ส่วนประชาสัมพันธ์ สถานีกีฬาและสุขภาพ สถานพัฒนาคณาจารย์ สถานส่งเสริมและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) หน่วยประสานงาน มทส. กทม.

(2) สำนักวิชา ทำหน้าที่ด้านการสอนและการวิจัย แบ่งส่วนงานเป็นส่วนธุรการ สำนักวิชาต่างๆ และสถานวิจัยปัจจุบันมี 6 สำนักวิชาคือ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ และสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

(3) ศูนย์ ทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการและดำเนินงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปัจจุบันมีจำนวน 6 ศูนย์คือ ศูนย์บริการการศึกษา ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์บริการวิชาการ และศูนย์กิจการนานาชาติ ศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา ศูนย์สหกิจศึกษาและพัฒนาอาชีพ WACE-ISO@SUT ผู้แทนสมาคมสหกิจศึกษาโลก ประจำภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

(4) สถาบัน ทำหน้าที่ดำเนินการประสานงานด้านการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งแสวงหาทรัพยากรเพื่องานดังกล่าวนี้ด้วย ปัจจุบันมีจำนวน 1 สถาบันคือ สถาบันวิจัยและพัฒนา

องค์การบริหารเป็นองค์คณะบุคคลในรูปแบบของสภามี 2 สภาคือ สภามหาวิทยาลัย และสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์การสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินการโดยทั่วไป และควบคุมดูแลเฉพาะด้านในด้านนโยบาย แผนงาน งบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน การแบ่งส่วนงาน การบริหารงานบุคคล การออกระเบียบและข้อบังคับ การแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูง และการอนุมัติปริญญา สำหรับองค์คณะบุคคลในสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งได้แก่ อธิการบดีประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวน 2 คน ซึ่งสภาวิชาการเลือกจากกรรมการสภาวิชาการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวน 5 คน ซึ่งเลือกตั้งจาก

คณาจารย์ประจำ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่า 9 คน แต่ไม่เกิน 12 คน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือเลือกหรือได้รับเลือกตั้งใหม่ได้

สภาวิชาการเป็นองค์กรสูงสุดลำดับที่ 2 มีหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทางวิชาการ โดยเฉพาะเช่น การสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการ รวมทั้งการควบคุมดูแลคุณภาพและมาตรฐานของกิจการดังกล่าวนี้ด้วย สภาวิชาการประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี ส่วนกรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่งได้แก่ คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น แต่มีฐานะเทียบเท่าสำนักวิชา สถาบันหรือศูนย์และศาสตราจารย์ กรรมการสภาวิชาการที่คณาจารย์ประจำเลือกจากคณาจารย์ประจำสำนักวิชา สำนักวิชาละ 3 คน มีรองอธิการบดี 1 คน โดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นเลขานุการสภาวิชาการ กรรมการสภาวิชาการมีวาระดำรงตำแหน่ง 2 ปี และอาจได้รับเลือกดำรงตำแหน่งใหม่ อีกได้ มีการวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ คุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้ง และการใช้สิทธิของอาจารย์ในตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์พิเศษและศาสตราจารย์

การบริหารงานบุคคล บุคลากรของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย คณาจารย์ พนักงาน และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่ใช่ข้าราชการ มีระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยเอง ซึ่งเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ การบรรจุ แต่งตั้ง การให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน ระเบียบวินัย การลงโทษ การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ ทั้งนี้กิจการทั้งหลายของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

การบริหารด้านการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ลักษณะของรายได้ของมหาวิทยาลัยได้จากเงินอุดหนุนของรัฐบาล เงินอุดหนุนและทรัพย์สินที่ได้จากการบริจาค เงินค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทนและค่าบริการ รายได้จากการลงทุน ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย การใช้ที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยดูแลหรือใช้ประโยชน์ รวมทั้งรายได้หรือผลประโยชน์อื่นๆ มีหลักการคือ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ส่วนการบัญชีและการตรวจสอบมีการจัดทำ

งบดุล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนภายใน โดยให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายหลัง การออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สิน และให้มหาวิทยาลัยออกระเบียบและข้อบังคับของตนเอง อำนาจการอนุมัติงบประมาณรายจ่าย การควบคุมการเงิน พัสดุสถานที่และทรัพย์สิน

5.4 รายงานสรุปผลการสัมมนาและวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหาร มหาวิทยาลัย ในกำกับรัฐบาล สามารถประมวลนำเสนอได้ในแต่ละด้าน ดังนี้คือ

5.4.1 ด้านการบริหารงานทั่วไป เกี่ยวกับขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยไม่สามารถเป็นองค์กรที่กำหนดนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยได้อย่างอิสระ เนื่องจากต้องวางนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับแผนงานของทบวงมหาวิทยาลัย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ สำหรับองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ในอดีตมีปัญหาความไม่มีอิสระอย่างรุนแรง เนื่องจากการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องในการแต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี คือ การแต่งตั้งผู้มีตำแหน่งทางการเมืองมาดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมหาวิทยาลัย ซึ่งขาดคุณสมบัติที่เหมาะสมและไม่สามารถอุทิศเวลาให้กับการบริหารมหาวิทยาลัยได้ แต่ผลจากการที่ได้รับการประชุมสัมมนาในเรื่องการบริหารงานมหาวิทยาลัยถึง 3 ครั้ง ใน พ.ศ. 2509 พ.ศ.2510 และ พ.ศ. 2513 จึงมีการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ โดยมหาวิทยาลัยดำเนินการสรรหาอธิการบดีเองตามวิธีการที่แต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด ที่ส่วนมากจะมีหลักการสรรหาผู้บริหารแบบมีส่วนร่วม นับว่าเป็นหลักการที่ดี แต่ในทางปฏิบัติแล้วมีการใช้วิธีการเมือง และการให้ผลประโยชน์ต่างตอบแทนเป็นทางนำไปสู่ตำแหน่งบริหาร ส่งผลให้เกิดการแบ่งเป็นพรรคเป็นพวก มีการแตกความสามัคคี ดังนั้น การบริหารงานทั่วไปของมหาวิทยาลัย จึงไม่สามารถระดมทรัพยากรบุคคลมาร่วมกันพัฒนาและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับมหาวิทยาลัยได้ มีการเสนอวิธีการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี โดยเพิ่มความสำคัญของการให้เกณฑ์ด้านประสิทธิภาพทางการบริหาร ลดกระบวนการทางการเมืองให้น้อยลง และให้มีกรรมการของสภามหาวิทยาลัยที่ประกอบด้วยผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทนคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิในสัดส่วนเท่าๆกัน (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี 2509 : 18 – 22 ; 2510 : 31 – 35 ; 2513 : 27 – 29 ; คณะกรรมการการศึกษา

แห่งชาติ 2522 : 40 – 45 ; ทบวงมหาวิทยาลัย 2530 : 53 -60 ; จุฬพล นิมิพานิช และคณะ 2532 : 70 – 73 ; สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2532 : 101 -150)

5.4.2 ด้านการบริหารงานวิชาการ สภาวิชาการควรมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่โดยอิสระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดหลักสูตร การเปิดภาควิชา สาขาวิชาและคณะกรรมการกำหนดจำนวนและคณะที่รับนักศึกษา การกำหนดทิศทางและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย การกำหนดโครงการวิจัย การจัดการเรียนการสอน และการแต่งตั้งตรา เป็นต้น แต่ปัจจุบันขอบเขตอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ถูกจำกัดด้วยแผนพัฒนาการศึกษาและพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 ที่การดำเนินการดังกล่าวต้องผ่านการพิจารณาและการอนุมัติของทบวงมหาวิทยาลัยก่อน ส่วนองค์ประกอบของสภาวิชาการ ควรประกอบไปด้วยอาจารย์ในระดับต่างๆ ที่เป็นกรรมการด้วยตำแหน่งและการสรรหาโดยอาจารย์ด้วยกันเอง สำหรับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับตำแหน่งทางวิชาการนั้น มหาวิทยาลัยควรมีอิสระในการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีพิจารณาการแต่งตั้งอาจารย์ทุกระดับ รวมทั้งมีอิสระในการกระบวนการพิจารณาแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยได้ ส่วนชื่อตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์นั้นควรเรียกเป็นตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ตามลำดับ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2532 : 183 ; จุฬพล นิมิพานิชและคณะ 2532 : 59 – 60)

5.4.3 ด้านการบริหารงานบุคคล สำหรับผลการสัมมนาและการวิจัย ในด้านการบริหารงานบุคคลนั้น ตามหลักการควรมีอิสระในการบริหารบุคคล คือ การบริหารงานบุคคล ที่สอดคล้องกับลักษณะงานของมหาวิทยาลัย ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยไม่เป็นส่วนราชการ ฐานะตามกฎหมายของบุคคลไม่เป็นข้าราชการ การกำหนดกรอบตำแหน่งและอัตรากำลังของบุคลากร จะกระทำได้อย่างอิสระตามปริมาณและคุณภาพของงาน รวมทั้งการให้ค่าตอบแทน คือ เงินเดือนที่มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดได้โดยอิสระ การออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยกระบวนการบริหารงานบุคคล สามารถกระทำได้อย่างอิสระในระบบของคุณธรรม โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (กม.) (ทบวงมหาวิทยาลัย 2528 : 70 – 32 ; สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2532 : 185 ; จุฬพล นิมิพานิชและคณะ 2532 : 59 – 60)

5.4.4 ด้านการบริหารงานการเงินและทรัพย์สิน เกี่ยวกับระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานและทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยไม่มีอิสระในการออกระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของกระทรวงการคลังและสำนักงานประมาณ และอยู่ภายใต้การตรวจสอบการใช้จ่ายของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) เช่นเดียวกับส่วนราชการอื่นๆ ลักษณะรายได้ของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ได้จากเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลเป็นรายปี ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะมีรายได้ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการเรียนและรายได้อื่นๆ ก็ไม่เพียงพอต่อรายจ่ายที่มีอยู่ และหากมหาวิทยาลัยต้องการรายได้เพิ่มขึ้น โดยการเพิ่มค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียม รวมทั้งการหารายได้จากบริการวิชาการแก่สังคม ในรูปแบบต่างๆ เช่น การเปิดหลักสูตรพิเศษ หรือการรับทำงานวิจัยให้เอกชน มหาวิทยาลัยก็ต้องใช้ระเบียบราชการในการขออนุมัติดำเนินการ และใช้ระเบียบข้อบังคับของทางราชการในการใช้จ่ายเงินเช่นเดียวกัน ผลการประชุมสัมมนาและการวิจัยทุกเรื่อง ได้เรียกร้องให้รัฐบาลตั้งคณะกรรมการพิจารณาเงินอุดหนุนมหาวิทยาลัย (UGC) มีหลักการพิจารณาเงินอุดหนุน อยู่ 2 ประการคือ ประการแรกให้รัฐบาลให้เงินอุดหนุนเป็นเงินก้อน (Block Grant) มหาวิทยาลัยไปจัดสรรหมวดค่าใช้จ่ายเองอีกประการหนึ่ง รัฐบาลให้เงินอุดหนุนในรูปเงินฝากแล้วนำดอกผลมาใช้ (Endowment) ส่วนระบบการบัญชีและการตรวจสอบนั้น ให้มหาวิทยาลัยออกระเบียบและข้อบังคับเอง ตามลักษณะที่เหมาะสมคือ ให้มีเสรีภาพทางการเงินภายในขอบเขตที่กว้างแต่รัดกุม ไม่ต้องมีการตรวจก่อนจ่าย (Pre-Audit) แต่ให้การตรวจสอบการเงินภายใน (Internal Audit) โดยมหาวิทยาลัยและรัฐบาลสามารถตรวจสอบบัญชีได้ (External Audit) โดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) หรือผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระก็ได้

ส่วนวิธีการแก้ไขปัญหาเมื่อรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายนั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นองค์การที่ตั้งขึ้นโดยไม่หวังกำไร รัฐบาลจึงควรพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มให้โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาถึงผลงานของมหาวิทยาลัย (สำนักงานเลขาธิการที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย. 2528 : 30 -38 ; 2532 : 65 – 82 ; คณะสถิติศาสตร์ประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2534 : 58 -72)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา(2546) ได้เขียนรายงานการวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ ปัญหาอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลง สรุปได้ดังนี้

สถาบันอุดมศึกษา มีการพัฒนารูปแบบการจัดการภายในที่แตกต่างและมีลักษณะเฉพาะ แต่มีปัญหาและอุปสรรคบางประการที่ทำให้สถาบันต้องเผชิญ อาจเนื่องจากรูปแบบการบริหารจัดการที่ถูกกำหนดโดยกฎระเบียบที่ต่างกัน สามารถจำแนกการวิเคราะห์หรือออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในที่นี้ขอเสนอเฉพาะในส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ปัญหาต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้งที่เป็นมหาวิทยาลัยในสังกัด และมหาวิทยาลัยในกำกับ จำแนกตามด้านที่ศึกษา มีประเด็นปัญหาที่พบได้ดังนี้

การบริหารงานการเงิน

1. แหล่งที่มาของเงินทุนจากงบประมาณของรัฐลดลงในขณะที่ค่าใช้จ่ายคงที่หรือมีแนวโน้มมากขึ้น เป็นข้อจำกัดในการใช้เงินลงทุนเพื่อพัฒนาสถาบัน หรือคณะวิชาที่ต้นทุนสูงในการดำเนินการโดยเฉพาะด้านสายวิทยาศาสตร์

2. บุคลากรยังขาดความรู้ ความชำนาญ ในการปรับแนวคิดและวิธีการทำงานสู่การบริหารงบประมาณ และการจัดทำระบบการเงินการบัญชีแบบ Unit Cost

การบริหารงานบุคคล

1. กฎ ระเบียบเกี่ยวกับพนักงานยังไม่ชัดเจน แนวคิดใหม่ๆ ยังมีข้อจำกัด เพราะตำแหน่งงาน ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับบริหารงานทั่วไป และการบริหารการเงินและงบประมาณ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลง

2. อัตราค่าตอบแทน เงินเดือน ค่าจ้าง หรือส่วนที่มีใช้เงินเดือน อาจไม่สะท้อนค่าครองชีพ หรือสร้างแรงจูงใจที่พอเพียงต่อการรักษา หรือได้คนดีมาไว้ในมหาวิทยาลัย

การบริหารจัดการทั่วไป

1. โครงสร้างการบริหารงาน หากเป็นสถาบันที่เพิ่งเปิดใหม่ มหาวิทยาลัยสามารถปรับเปลี่ยนหรือจัดวางระบบบริหาร โครงสร้างองค์การและกติกาต่างๆ ได้ง่าย แต่สำหรับสถาบันเก่าแก่ มีอายุยาวนานจะมีเงื่อนไขต้น (Initial Conditions) และขีดจำกัด (Boundary Conditions) มาก

2. การประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องที่มีความไม่ชัดเจน เช่น กฎระเบียบของราชการมีความจำกัดตายตัว ไม่ยืดหยุ่นต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัย

ทัศนคติและความเข้าใจของบุคลากร ข้าราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกมหาวิทยาลัยยังยึดติด อ้างอิงกฎ ระเบียบเก่า ทั้งนี้การปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานใหม่ๆ ต้องเกี่ยวข้องกับกิจกรรมใหม่ แต่ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติต่อรูปแบบการบริหารใหม่อาจไม่ชัดเจน ไม่แน่ใจ เพราะยึดติดอ้างอิงกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ประมวลรัษฎากร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นต้น เหล่านี้ทำให้การบริหารงานทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ ชะงักล่าช้า

3. การบริหารจัดการยังมีได้มุ่งที่ผู้รับบริการ เช่น นิสิต นักศึกษา เป็นสำคัญ

4. นโยบายการใช้เครื่องมือปฏิบัติการร่วมกัน ในทางปฏิบัติยังมีปัญหาเนื่องจากตารางเวลาไม่เหมาะสมด้วยกันทั้งสองฝ่าย และต้องเสียค่าบริการพิเศษให้กับหน่วยงานที่ไปขอใช้บริการ

5. การพยายามให้ทุกคนจบปริญญาตรี มีผลกระทบต่อศาสตร์ของวิชาการ หลักสูตรต่อเนื่องไม่ได้ผลเต็มที่เพราะขาดกลยุทธ์สร้างความพร้อมแก่ผู้เรียน

ด้านการบริหารงานวิชาการ

ปัญหาที่พบในด้านนี้จะมีมากในด้านของการวิจัย พบว่า

1. จำนวนงบประมาณอาจมีจำกัดหรืออาจไม่ต่อเนื่อง เช่น อาจมีเฉพาะกิจ โครงการ หรือ งบประมาณ

2. ขาดความพร้อมและความเต็มใจของบุคลากรทุกฝ่ายทั้งด้านอาจารย์และผู้สนับสนุน เช่น ผู้ช่วยนักวิจัยมีไม่มากนักในแต่ละสถาบัน และแต่ละกลุ่มอาจมีความสนใจที่แตกต่างกัน

3. ผลการวิจัยสนองความต้องการส่วนบุคคลมากกว่ามองถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ในเชิงพาณิชย์

4. ขาดแคลนผลการวิจัยในเชิงสหวิทยาการ

5. การสื่อสารของนักวิชาการระหว่างสถาบันหรือนักวิชาการกับชุมชน มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการสื่อสาร รูปแบบการสื่อสาร

6. วัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน แต่ละสถาบันต้องปรับตัวและมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการทำงานในระบบเครือข่าย

7. ความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศยังอยู่ในวงจำกัด ทำให้ไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่

จากการศึกษากรณีศึกษาการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาไทย มีข้อเสนอแนะเป็น 2 ส่วน คือ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับหน่วยงานต้นสังกัด นโยบายแห่งรัฐ และการบริหารจัดการระดับสถาบัน

ส่วนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับสถาบันอุดมศึกษา มียุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ที่มา : คณะผู้วิจัย, 2546

1. ยุทธศาสตร์การเปลี่ยนบทบาทจากการควบคุม (Control) มาเป็นการติดตาม กำกับดูแล (Monitoring and Supervision) ของหน่วยงานแห่งรัฐและองค์การอิสระ

จากการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานแห่งรัฐที่มีความเกี่ยวข้อง กับสถาบันอุดมศึกษาปรากฏว่ามี 2 รูปแบบ คือการกำกับดูแล และการควบคุม ปัจจุบันแนวโน้ม การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ในต่างประเทศได้ให้อิสระแก่สถาบันอุดมศึกษาใน การบริหารจัดการตนเองโดยคำนึงถึงคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเสมอภาค โอกาสทางการ ศึกษา เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ มาเลเซีย มองโกเลีย เป็นต้น

การควบคุมเป็นอุปสรรคต่อนวัตกรรมการบริหารที่ทำให้สถาบันไม่มีความคล่องตัว จึง ควรดำเนินการดังนี้

1.1 ทบทวนกฎระเบียบแนวปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้ในการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา ทางด้านการบริหารจัดการ วิชาการ การเงิน บุคลากร ให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหาร จัดการแนวใหม่

1.2 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาขั้นต่ำในเรื่องต่างๆ เช่น หลักสูตร เกณฑ์ การเทียบโอน เกณฑ์การประเมินสถาบัน เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันแต่ละแห่งได้ใช้เป็นคู่มือการ บริหาร

1.3 มีกลไกการประสานงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับหน่วยงานต้นสังกัด และ การส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาให้ดำเนินการอย่างมีคุณภาพ

1.4 ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศและความต้องการการ เรียนรู้ตลอดชีวิต จะทำให้มีสถาบันอุดมศึกษาเกิดขึ้นอย่างหลากหลายทั้งในระบบและนอกระบบ ทั้งสถาบันที่มีได้มุ่งหวังกำไร และสถาบันที่มุ่งหวังกำไร จึงควรมีการเผยแพร่คู่มือเกณฑ์ สถาบันอุดมศึกษาคุณภาพให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป ได้ทราบ ทั่วกัน

1.5 กำหนดรูปแบบและประเภทของการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีที่เป็น โดยเฉพาะสถาบันที่ได้รับงบประมาณจากรัฐบาล สามารถตรวจสอบการดำเนินการได้

1.6 กำหนดให้สถาบันต้องมีการวางแผนทั้งระยะยาว ระยะสั้น และแผนปฏิบัติการ เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหาร และการตรวจสอบคุณภาพ และประสิทธิภาพ

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความสำเร็จเพื่อให้เกิดความร่วมมือโดยการกำหนดให้มีกลไก ประสานงานกิจการสถาบันอุดมศึกษาที่มีผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ประชุมร่วมกันเพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดได้ให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงนโยบายของ

รัฐบาลที่มีผลต่อการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา รับฟังปัญหาที่เกิดจากนโยบายของรัฐจากหน่วยปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการสื่อสารสองทาง และเปิดรับฟังปัญหาจากผู้ปกครอง นิสิต นักศึกษา ผู้จ้างงาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา นำปัญหาที่รวบรวมได้แจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องทราบจะได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

3. ยุทธศาสตร์การสร้างควมมีเอกภาพเชิงนโยบายในเรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพ และ ความเสมอภาค

3.1 มาตรการการกำกับดูแลคุณภาพของสถาบัน ให้เป็นหน้าที่ของสภาสถาบัน และกลไกภายใน เช่น การเปิดหลักสูตรใหม่ การวัดและประเมินผล คุณภาพของอาจารย์ ใช้ระบบการติดตามผลการดำเนินงานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เป็นกลไก และเป็นข้อมูลป้อนกลับเข้าสู่ระบบการปรับปรุงคุณภาพ

3.2 กำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่มีความหลากหลายทั้งพันธกิจ คุณภาพของผู้เรียน คุณภาพของนักวิจัย คุณภาพการสอนให้เป็นระบบที่ผู้เรียนสามารถเลือกได้ตามความสามารถทางสติปัญญาความสามารถทางเศรษฐกิจ เป้าหมายของการศึกษา การรักษา ความเป็นเลิศและเป็นผู้นำทางวิชาการและการวิจัย จึงควรกำหนดกลุ่มสถาบันประเภทต่างๆ ให้เหมาะสม ดังนี้

ประเภทสถาบัน	พันธกิจ
1. สถาบันที่มุ่งความเป็นเลิศทางด้านวิชาการและวิจัย และเป็นผู้นำบุกเบิกวิทยาการใหม่ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● ขยายหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ● จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทางตามกลุ่มสาขาวิชาที่มีความพร้อมและสหวิทยาการ ● ผลิตนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาวิชาต่างๆ ตามความต้องการของประเทศ ● มีความร่วมมือกับภาครัฐ อุตสาหกรรมธุรกิจ ● มีความร่วมมือในเครือข่ายนานาชาติ ● เป็นแหล่งวิทยาการของชาติ ● ผู้เรียนที่มีศักยภาพทางวิชาการสูง
2. สถาบันที่มุ่งความเชี่ยวชาญทางการสอนสาขาวิชาต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● สร้างและพัฒนาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพในสถาบันและนอกสถาบัน การนำเสนอบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ห้องเรียนเสมือน

ประเภทสถาบัน	พันธกิจ
	<ul style="list-style-type: none"> ● สร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมธุรกิจเอกชน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกงานและเรียนรู้จากการทำงานในความเป็นจริง ● คิดค้นวิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียนในรูปแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาทั้งด้านความรู้ทักษะและคุณภาพ
	<ul style="list-style-type: none"> ● พัฒนารูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ● ผู้เรียนต้องการความรู้เพื่อการเรียนรู้หรือการประกอบอาชีพ
3. สถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น เช่น วิทยาลัยชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ● สนองตอบความต้องการของประชาชนท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย ● ไม่จำกัดพื้นฐานความรู้ทางวิชาการของผู้สมัครเรียน ● ร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ภายในท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ● หลักสูตรต่ำกว่าปริญญา

3.3 จัดให้มีคณะกรรมการจัดสรรทรัพยากร หรืองบประมาณอุดมศึกษาที่ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาสถาบันราชภัฏฯ ทำหน้าที่พิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อการอุดมศึกษา แยกจากการพิจารณาจัดสรรงบประมาณทั่วไปโดยใช้ฐานการคิดจากค่าใช้จ่ายต่อหัว ทิศทางแผนอุดมศึกษาของชาติ แผนงานวิจัย เป็นต้น งบประมาณมุ่งสนับสนุนการศึกษาระดับสูงในสถาบันอุดมศึกษา และโครงการวิจัยระยะยาวที่มีผลเชิงพาณิชย์ด้วย

4. ยุทธศาสตร์การกำหนดแผนอุดมศึกษาชาติโดยการวางแผนระยะยาวและระยะสั้นที่ชัดเจน จากการศึกษากรณีศึกษาการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา แนวโน้มพบว่านโยบายของรัฐที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการโดยตรง ได้แก่ นโยบายการลดจำนวนบุคลากรในมหาวิทยาลัย นโยบายประกันคุณภาพการศึกษา นโยบายความเป็นสากล นโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษา ดังนั้น เพื่อการ

บริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่ รัฐบาลโดยหน่วยงานต้นสังกัดต้องจัดทำแผนให้ชัดเจน เช่น

4.1 หน่วยงานของรัฐจัดทำรากฐานข้อมูลอุดมศึกษาในภาพรวมของประเทศให้ใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดสรรงบประมาณ ทุนการศึกษา ทุนวิจัย การตรวจสอบคุณภาพและความก้าวหน้าทางวิชาการของการอุดมศึกษา เพื่อการบริหารที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ หลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนการดำเนินการระหว่างสถาบัน

4.2 จัดทำแผนระยะยาวที่เป็นทิศทางของการอุดมศึกษาของชาติที่ชัดเจนว่า รัฐบาลต้องการที่จะให้อุดมศึกษามุ่งทางใด เช่น ประเทศออสเตรเลียมีนโยบายเรื่องการสร้างงานวิจัยและความเป็นสากล โดยงบประมาณอิงตามแผนงาน/โครงการที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ประเทศมองโกเลียกำหนดว่าปี ค.ศ. 2003 มหาวิทยาลัยจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนโดยตรงจากรัฐบาล เป็นต้น

4.3 กำหนดให้มีศูนย์วิจัยเพื่อความเป็นเลิศที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศ โดยให้มหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและมีความสนใจร่วมกันจัดกลุ่มเป็น Consortium เฉพาะเรื่อง และแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐกิจและอุตสาหกรรม

4.4 กำหนดบทบาทอุดมศึกษาเอกชนในภาพรวมของการอุดมศึกษาของชาติให้ได้รับความเป็นธรรม และสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 จัดให้มีโครงสร้างเครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศ ที่เชื่อมต่อทุกสถาบันทั้งของรัฐและเอกชน เหมือนกับบริการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โดยให้สถาบันต่างๆ จ่ายค่าบริการตามปริมาณการใช้

4.6 กำหนดการสร้างบุคลากรทางการศึกษาได้แก่ อาจารย์ที่มีคุณภาพเป็นความสำคัญระดับชาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ได้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการ และศักยภาพสูง เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา เทคโนโลยี ฯลฯ และเข้าสู่อาชีพครู

4.7 ส่งเสริมบางสาขาวิชาที่อาจไม่มีผลตอบแทนทางธุรกิจมากนัก แต่มีความสำคัญให้สามารถดำเนินการต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สาขาปรัชญา ดนตรี คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เป็นต้น

4.8 มีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนกลยุทธ์และกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนในอนาคต สร้างจุดเด่นของตนเอง

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่

1. การบริหารจัดการทั่วไป

1.1 สร้างวัฒนธรรมคุณภาพ ประสิทธิภาพ ให้เกิดขึ้นในองค์กรอย่างยั่งยืน

1.2 องค์ประกอบของสภาสถาบันมีผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรต่างๆ ที่หลากหลาย และสามารถช่วยให้แนวคิดแก่ผู้บริหารสถาบันในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมีอิสระในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ กำหนดรูปแบบการบริหารองค์กรที่เหมาะสม เช่น Corporate, Enterprise, Learning Organization

1.3 ผู้บริหารสูงสุดของสถาบันต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการสาขาใดสาขาหนึ่ง มีภาวะผู้นำ ทักษะการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ อาจคัดเลือกจากบุคลากรภายในหรือภายนอกโดยผ่านกรรมการสรรหา มีวาระในการดำรงตำแหน่ง

1.4 กำหนดส่วนแบ่งการตลาดเป็นรูปธรรม

1.5 สถาบันโดยความร่วมมือจากส่วนงานที่เกี่ยวข้องวางแผนระยะยาว ระยะสั้น แผนปฏิบัติการ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง สามารถทำให้สำเร็จได้

1.6 ใช้วิธีการบริหารเชิงระบบที่กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและภาระหน้าที่ของหน่วยงานย่อยให้ชัดเจน มีการประเมินผลงานทั้งของบุคลากรและสถาบันทุกๆ ระยะเวลา มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง มีการสื่อสารในองค์กรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการแบบมุ่งผลลัพธ์

1.7 สร้างการเปลี่ยนแปลงเป็นวัฒนธรรมขององค์กร และมุ่งสนองตอบผู้รับบริการ เป็นสำคัญ

1.8 ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหาร

1.9 มีความร่วมมือระหว่างสถาบันเพื่อร่วมใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.10 ขนาดของสถาบันระบบปิดไม่ควรมีขนาดใหญ่จนเกินไปซึ่งจะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์และนักศึกษาลดลง

1.11 สร้างฐานข้อมูลของสถาบันให้เป็นปัจจุบัน มีความถูกต้อง

1.12 กระจายอำนาจการตัดสินใจสู่หน่วยปฏิบัติ และจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์กร ติดตามผลการปฏิบัติงาน โดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน

2. การบริหารวิชาการ

- 2.1 สร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันที่จะเปิดหลักสูตรร่วมกัน หรือการถ่ายโอนหน่วยกิตกันได้
- 2.2 สร้างโปรแกรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาแรกเข้าให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนการสอนระดับมหาวิทยาลัย
- 2.3 กำหนดสาขาที่มีความเป็นเลิศมีความพร้อมและความเข้มแข็ง ด้วยการสนับสนุนทรัพยากรให้สอดคล้อง
- 2.4 สร้างความหลากหลายด้านรางวัล และการประเมินผลผู้เรียนในหลักสูตรต่างๆ ที่สะท้อนความก้าวหน้าในด้านความรู้ ทักษะและคุณภาพ
- 2.5 ปรับบทบาทของอาจารย์เป็นผู้ชี้แนะ และเป็นพี่เลี้ยงให้นักศึกษา โดยนักศึกษาเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้
- 2.6 สร้างทัศนคติและทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 2.7 สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อเป็นแหล่งฝึกงาน แหล่งสนับสนุน การศึกษาวิจัย และสถาบันคู่คิด
- 2.8 ประเมินผล และติดตามผลบัณฑิตอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาคุณภาพมาตรฐาน การศึกษา
- 2.9 สร้างเกณฑ์การเทียบโอนประสบการณ์การทำงาน การศึกษา การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย เข้าสู่โปรแกรมการศึกษาในระบบ
- 2.10 สร้างหลักสูตรที่เป็นสหวิทยาการ และความร่วมมือระหว่างภาควิชาให้มากขึ้น
- 2.11 เน้นสร้างเอกลักษณ์ของหลักสูตรตามปรัชญาของสถาบัน
3. การบริหารงานวิจัย
 - 3.1 จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนางานวิจัย กำหนดวงเงินสมทบการวิจัยให้กับคณาจารย์/หน่วยงานที่สามารถแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกได้ และเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์
 - 3.2 สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันเป็น Consortium โครงการวิจัยขนาดใหญ่ และระยะยาวที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นความต้องการของประเทศ
 - 3.3 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่จากหลักสูตรบัณฑิตศึกษาและศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ ให้นักศึกษาร่วมในโครงการวิจัย
 - 3.4 สร้างมาตรการแรงจูงใจบุคลากรในการทำงานวิจัย เช่น ให้ผลงานวิจัยเป็นองค์ประกอบในการประเมินผลงาน

3.5 กำหนดวงเงินสนับสนุนการวิจัยของสถาบันเป็นสัดส่วนกับงบประมาณดำเนินการต่อไป

3.6 สร้างวาระการวิจัยของสถาบันทั้งระยะสั้น และระยะยาวเพื่อให้คณาจารย์ได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างโครงการวิจัย

3.7 จัดทำฐานข้อมูลผลการวิจัยของสถาบัน เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าอ้างอิง

3.8 จัดตั้งหน่วยงานประสานงานการวิจัย การจดสิทธิบัตรการติดตามผลการวิจัย การจ่ายค่าตอบแทนต่างๆ แก่นักวิจัยและแสวงหาแหล่งทุนวิจัย เป็นหน่วยงานกลางที่รับงานวิจัยต่างๆ เช่น ศูนย์บริการ Uni Search ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.9 กำหนดการวิจัยเป็นภารกิจของอาจารย์อย่างเป็นรูปธรรม

4. การบริหารการเงิน

4.1 ทุกองค์กรจำเป็นต้องมีแผนกลยุทธ์ และใช้ยุทธศาสตร์การแข่งขันที่ประกอบด้วย

4.1.1 ผู้นำต้นทุนต่ำ

4.1.2 สร้างความแตกต่าง

4.1.3 มุ่งลดต้นทุน

4.1.4 มุ่งสร้างความแตกต่าง

ในการดำเนินงานให้สำเร็จจำเป็นต้องที่สถาบันจะต้องมีแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน และคำนึงถึงความสามารถในการแข่งขันในฐานะผู้ประกอบการที่มีต้นทุนต่ำ และมีความแตกต่าง สถาบันต้องมีฐานข้อมูลทางการเงินที่เป็นปัจจุบัน ที่ให้ข้อมูลผู้ประกอบการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

4.2 อบรมบุคลากรในการบริหารจัดการที่เน้นคุณภาพประสิทธิภาพ การควบคุมต้นทุนดำเนินการต่อหน่วย

4.3 ให้รางวัลหน่วยงานที่สามารถดำเนินการบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้ โดยยังคงรักษาคุณภาพ

4.4 จัดทำโครงการหารายได้เพิ่มเติม สร้างแนวร่วมพันธมิตร เช่น สมาคมศิษย์เก่า ตั้งคณะกรรมการรณรงค์หาทุน

4.5 จัดทำแผนการเงินระยะสั้น และระยะยาว ประกอบด้วยแหล่งที่มาของรายได้ การลงทุน ค่าใช้จ่ายประจำ ทุนการศึกษา เป็นต้น

4.6 มีคณะกรรมการบริหารกองทุนในการหาผลประโยชน์ให้กับสถาบัน

5. การบริหารทรัพยากรมนุษย์

5.1 มีการจ้างอาจารย์ บุคลากร หลายรูปแบบ ทั้งเต็มเวลา บางเวลา เป็นสัญญาจ้าง โดยให้มีค่าตอบแทนที่ชัดเจนมีระบบการคัดเลือกบุคลากรที่ให้ได้คนดี คนเก่งเข้าเป็นสมาชิกของสถาบัน

5.2 สร้างระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่วัดได้และเป็นธรรม

5.3 จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ระบุภารกิจอาจารย์และเจ้าหน้าที่ให้ชัดเจน

5.4 มีแผนพัฒนาบุคลากร และมีการจัดฝึกอบรมบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

5.5 มีคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยรับผิดชอบเรื่องการบริหารงานบุคคล และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

5.6 สนับสนุนการใช้บุคลากรร่วมระหว่างสาขา ภาควิชา คณะวิชา

5.7 สร้างวัฒนธรรมยกย่องคนดีและคนเก่ง

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ วิธีการบริการจัดการสถาบันเป็นกิจกรรมที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่อง และมีใช้การเลียนแบบสถาบันอื่นโดยตรง เนื่องจากองค์ประกอบของคุณภาพบุคลากร ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมองค์กร ศักยภาพทางวิชาการ ขั้นตอนการพัฒนา ปรัชญา สถาบัน มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการแนวใหม่ต้องนำไปสู่คุณภาพและประสิทธิภาพที่ดีขึ้น สร้างความเข้มแข็งและความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพึ่งตัวเองได้

ตอนที่ 6 แนวคิดด้านการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study)

การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การศึกษาความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับสถานการณ์ และลดความเสี่ยงหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้น โดยพิจารณาตามกรอบการศึกษาความเป็นไปได้ในองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ด้าน (Burch, 1992; Feasibility Study: Five common factors, TELOS) ประกอบด้วย เทคโนโลยีและระบบ (T = Technology an System Feasibility) เศรษฐศาสตร์ (E = Economic Feasibility) กฎหมาย(L = Legal Feasibility) การปฏิบัติการ (O = Operation Feasibility) ตารางเวลา (S = Schedule Feasibility)

ความเป็นไปได้อันเทคโนโลยีและระบบ (Technology and System Feasibility)

เป็นการศึกษาถึงเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในโครงการ และมีเทคโนโลยีใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับระบบ ความยากง่ายในการสร้างระบบ องค์กรมีบุคลากรที่มีความชำนาญที่จะใช้ระบบนั้น ๆ ได้หรือไม่

ความเป็นไปได้ด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic Feasibility)

เป็นการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์จากการพัฒนาโครงการ โดยในด้านต้นทุน (Capital Cost) เป็นการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการลงทุน (Investment Cost) รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (Operating Cost) และในส่วนของผลประโยชน์ของโครงการ (Benefits) เป็นการวิเคราะห์ผลประโยชน์ทางตรง (Direct Benefits) และทางอ้อม (Indirect Benefits) ของโครงการ

ความเป็นไปได้ด้านกฎหมาย (Legal Feasibility)

เพื่อศึกษาถึงโครงการที่จะทำ มีข้อกำหนดกฎหมายอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง และมีความขัดแย้งกับข้อกำหนดกฎหมายอื่นใดบ้าง

ความเป็นไปได้ด้านการปฏิบัติงาน (Operation Feasibility)

เป็นการพิจารณาถึงความครบถ้วนของแผนงานโครงการที่กำหนด ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ สามารถปฏิบัติงานได้จริงหรือไม่ และพิจารณาถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแผนงาน/โครงการ

ความเป็นไปได้ด้านตารางเวลา (Schedule Feasibility)

เป็นการพิจารณาความเหมาะสมของระยะเวลาในการดำเนินการต่อเป้าหมายและข้อจำกัดของโครงการ

การนำองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ด้านมาพิจารณาสามารถประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ เพื่อจะเป็นข้อมูลนำไปให้คณะกรรมการพิจารณาตัดสินใจอนุมัติโครงการในขั้นตอนต่อไป

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ในการมีหรือใช้ระบบ/โครงการ โดยคำนึงถึงเทคโนโลยี กำลังเงิน กฎหมายหรือระเบียบ กำลังคน และช่วงเวลา และเพื่อให้ทราบถึงโอกาสที่จะประสบความสำเร็จของโครงการ รวมทั้งเป็นการลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นหากมีการดำเนินงานตามโครงการที่กำหนด (Burch, 1992)

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการประเมินว่าโครงการนั้น ๆ มีผลกระทบอะไรบ้าง เมื่อนำไปปฏิบัติ ด้วยการวิเคราะห์ทางด้านเทคนิค/วิชาการ การเงิน เศรษฐกิจ สังคม สถาบัน และสิ่งแวดล้อม ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมีความสำคัญมากต่อการให้การสนับสนุนเงินกู้กับโครงการ เนื่องจากการวิเคราะห์โครงการเป็นหลักฐานและเหตุผลที่จำเป็นในการตัดสินใจรับหรือปฏิเสธโครงการ (ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ และคณะ 2540 อ้างถึงใน ปาริชาติ ปาละนันท์, 2554)

การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ จะมีความแตกต่างกันออกไปตามประเภทและลักษณะของโครงการ ดังนี้

1. โครงการเดิมหรือเป็นโครงการประเภทเดียวกันกับที่เคยทำมาแล้ว และยังไม่ได้ดี ไม่มีความจำเป็นต้องศึกษาในรายละเอียดทุกด้าน
2. โครงการใหม่หรือโครงการบุกเบิกนำร่อง (Pilot Project) ควรศึกษารายละเอียดทุกด้าน
3. โครงการภาครัฐ จุดสนใจของการวิเคราะห์อยู่ที่ความอยู่ดีมีสุขของประชาชนและผลตอบแทนสุทธิของสังคมโดยรวม โดยแต่ละประเภทอาจมีรายละเอียดของจุดเน้นหนักของการวิเคราะห์แตกต่างกันไป
4. โครงการภาคเอกชน จุดสนใจจะอยู่ที่ผลกำไรจากการลงทุนของผู้ลงทุน จึงอาจเน้นความสำคัญไปที่การวิเคราะห์การตลาด ด้านเทคนิค ด้านการเงิน และด้านการจัดการ ในขณะที่ความจำเป็นในการศึกษาความเป็นไปได้ในทางเศรษฐกิจ สังคมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอาจมีน้อยกว่า

กล่าวโดยสรุป การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ 1. โครงการเดิมหรือเป็นโครงการประเภทเดียวกันกับที่เคยทำมาแล้ว 2. โครงการใหม่หรือโครงการบุกเบิกนำร่อง 3. โครงการภาครัฐ 4. โครงการภาคเอกชน

เหตุผลที่จำเป็นต้องศึกษาความเป็นไปได้

การศึกษาความเป็นไปได้ด้านการจัดการ เป็นการศึกษาความเหมาะสมและความพร้อมด้านองค์การและการจัดการในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญคือ

1. ความสำคัญของโครงการเมื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องหรือการสนองตอบของโครงการต่อนโยบายของรัฐบาล
2. การพิจารณากฎเกณฑ์และเงื่อนไขด้านกฎหมาย ระเบียบแบบแผน ที่กำหนดโดยหน่วยงานภาครัฐและหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับผลที่อาจเกิดขึ้นต่อโครงการทั้งในด้านบวกและลบ
3. การวิเคราะห์ศักยภาพและความสามารถในการเชิงเปรียบเทียบกับคู่แข่ง
4. การวางแผนงานในการจัดองค์การโดยโครงการที่เหมาะสมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งระหว่างการจัดการ โครงการโดยหน่วยงานประจำโครงการหรือโดยคณะทำงานหรือด้วยการจัดการองค์การแบบผสมผสานระหว่างหน่วยงาน

5. การจัดวางระบบการบริหารงานบุคคล นับตั้งแต่การกำหนดตัวผู้จัดการโครงการ ทีมงานโครงการ เงินเดือนและค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายด้านอื่นที่เกี่ยวกับตัวบุคคล การกำหนด อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

6. แนวทางในการจัดวางระบบการควบคุม ระบบสารสนเทศ ระบบการสื่อสาร และระบบ อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

7. แนวทางและวิธีการจัดการโครงการในด้านต่างๆ โดยเน้นที่การจัดการในเชิงคุณภาพ การบริหารเวลา และการจัดการด้านการเงิน

8. การพิจารณาเรื่องในโอกาสในการได้รับสนับสนุนหรือช่วยเหลือด้านต่างๆ (เช่น การเงิน วิชาการ เทคโนโลยี) จากรัฐบาล องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาชน ทั้ง ภายในและภายนอกประเทศ

กล่าวโดยสรุป เหตุผลที่จำเป็นต้องศึกษาความเป็นไปได้ เนื่องจาก ได้มีการพิจารณาจาก ข้อมูลในหลายๆด้าน ถึงความเหมาะสมของโครงการที่ได้มีการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล เมื่อพิจารณากฎ ระเบียบ แบบแผน แล้วโครงการดังกล่าวก่อให้เกิดทั้งผลทางบวกและทางลบ ทั้ง เป็นการแสดงศักยภาพและความสามารถในการเปรียบเทียบที่แข่งขัน มีการวางแนวทางในการ จัดองค์การ ตลอดจนการจัดวางระบบการบริหารงานบุคคล การจัดวางระบบการควบคุมต่างๆ เน้นที่การจัดการในเชิงคุณภาพ การบริหารเวลา และการจัดการด้านการเงิน รวมทั้งเรื่อง การพิจารณาโอกาสในการได้รับสนับสนุนหรือช่วยเหลือด้านต่างๆแล้วว่ามีความเป็นไปได้ ดังนั้น แนวคิดการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย จึงใช้ องค์ประกอบพื้นฐาน 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน TELOS 5 ด้าน (TELOS Five common factors) และองค์ประกอบด้านบุคลากร ได้แก่

- ความเหมาะสมทางด้านเทคโนโลยีและระบบ (Technology and System Feasibility)
- ความเหมาะสมทางด้านเศรษฐศาสตร์ (Economic Feasibility)
- ความเหมาะสมทางด้านกฎหมาย (Legal Feasibility)
- ความเหมาะสมทางการปฏิบัติงาน (Operational Feasibility)
- ความเหมาะสมทางด้านตารางเวลา (Scheduling Feasibility)
- ความเหมาะสมทางด้านบุคลากร (Human Feasibility)

ตอนที่ 7 แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix

7.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วน (Certo & Peter, 1991) คือ

7.1.1 การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ในส่วนของจุดแข็ง (S) และจุดอ่อน (W) จะเป็นการวิเคราะห์จากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โดยที่ S จะเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งที่มีอยู่เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดแข็งในเรื่องใดบ้าง เช่น ชื่อเสียงขององค์กร การได้ระบบ ISO เป็นต้น โดยเน้นการวิเคราะห์จุดแข็งที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร

ส่วน W ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของคุณภาพแวดล้อมภายในองค์กรเช่นเดียวกัน เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีจุดอ่อนในเรื่องใดบ้าง เช่น การมีระเบียบข้อบังคับที่มากและล้าสมัย ขั้นตอนที่มีมาก ยังใช้การตลาดเชิงรับมากกว่าเชิงรุก เป็นต้น โดยเน้นการวิเคราะห์จุดอ่อนที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร

7.1.2 การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เป็นการวิเคราะห์ 2 ส่วน คือ ส่วนของโอกาส (O) และส่วนของข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคาม (T) ในการวิเคราะห์ตัว O เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีโอกาสในเรื่องใดบ้าง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาช่องทางอื่นที่สามารถทำให้องค์กรมีประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และ Productivity ที่เพิ่มขึ้นอีก เช่น มีความต้องการ (Demand) ของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น มีความต้องการของตลาดในระดับสูง มีโอกาสที่จะดึงดูดภาคเอกชนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม มีตลาดและลูกค้ากลุ่มอื่นที่ยังไม่ได้เข้าไป เป็นต้น ดังนั้น การวิเคราะห์เพื่อค้นหาโอกาสจะต้องเน้นการวิเคราะห์ค้นหาโอกาสให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

ส่วนการวิเคราะห์ตัว T เป็นการวิเคราะห์เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรมีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้การวิเคราะห์อุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยเน้นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรซึ่งเป็นปัจจัยที่ควบคุมไม่ได้ เช่น สภาพเศรษฐกิจ คู่แข่งขัน นโยบายของรัฐ การเมือง กฎหมาย เป็นต้น

7.2 การวิเคราะห์ TOWS Matrix

หลังจากที่มีการประเมินสภาพแวดล้อมโดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดหรืออุปสรรคหรือภาวะคุกคามแล้ว ก็จะนำมาข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ในรูปแบบความสัมพันธ์แบบเมทริกซ์ โดยใช้ตารางที่เรียกว่า TOWS Matrix โดย TOWS Matrix เป็นตารางการวิเคราะห์ที่นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดออกมาเป็น กลยุทธ์ประเภทต่าง ๆ

TOWS Strategic Alternatives Matrix

	External Opportunities (O) 1. 2. 3. 4.	External Threats (T) 1. 2. 3. 4.
Internal Strengths (S) 1. 2. 3. 4.	SO <i>"Maxi-Maxi" Strategy</i> Strategies that use strengths to maximize opportunities.	ST <i>"Maxi-Mini" Strategy</i> Strategies that use strengths to minimize threats.
Internal Weaknesses (W) 1. 2. 3. 4.	WO <i>"Mini-Maxi" Strategy</i> Strategies that minimize weaknesses by taking advantage of opportunities.	WT <i>"Mini-Mini" Strategy</i> Strategies that minimize weaknesses and avoid threats.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แหล่งที่มา: http://km.rubber.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=6046:-tows-matrix&catid=61:2011-06-03-04-26-29&Itemid=176

ขั้นตอนการดำเนินการ TOWS Matrix ที่สำคัญ มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

7.2.1 การระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยที่การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นการระบุให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อน เป็นการประเมินภายในองค์กร ส่วนการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดเป็นการประเมินภายนอกองค์กร กล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการกำหนดกลยุทธ์ที่ใช้เทคนิค TOWS Matrix นี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่ละเอียดในทุกแง่มุม เพราะถ้าวิเคราะห์ไม่ละเอียดหรือมองไม่ทุกแง่มุม จะส่งผลทำให้การกำหนดกลยุทธ์ที่ออกมาจะขาดความแหลมคม

7.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับอุปสรรค จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด ซึ่งผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในข้อมูลแต่ละคู่ดังกล่าว ทำให้เกิด กลยุทธ์ ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) คือ

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก ตัวอย่าง กรมธนารักษ์ มีจุดแข็ง คือ ความสามารถในการผลิตเหรียญ และมีโรงงานที่ทันสมัย มีโอกาส คือ สามารถหารายได้จากการผลิตเหรียญได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนด ยุทธศาสตร์ในเชิงรุก คือ ยุทธศาสตร์การรับจ้างผลิตเหรียญทุกประเภททั้งในและต่างประเทศ

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์การมีจุดแข็ง ขณะเดียวกันองค์การก็เจอกับสภาพแวดล้อมที่เป็นข้อจำกัดจากภายนอกที่องค์การควบคุมไม่ได้ แต่องค์การสามารถใช้จุดแข็งที่มีอยู่ในการป้องกันข้อจำกัดที่มาจากภายนอกได้ ตัวอย่าง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มีจุดแข็ง คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสการศึกษาให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ ขณะเดียวกันมีข้อจำกัดคือ งบประมาณที่ได้รับสนับสนุนจากภาครัฐมีไม่เพียงพอที่จะสามารถจัดตั้งหน่วยงานของตนเองอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศได้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงป้องกัน คือ ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนในพื้นที่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากองค์การมีโอกาสนำแนวคิดหรือวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขจุดอ่อนที่องค์การมีอยู่ได้ ตัวอย่าง ระบบราชการมักมีจุดอ่อน คือ มีขั้นตอนการทำงานที่ยาว ใช้เวลามาก ขณะเดียวกันก็มีโอกาส คือ โอกาสของการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ ทั้งหมดสามารถนำมากำหนดยุทธศาสตร์เชิงแก้ไข คือ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการและในกระบวนการทำงานของราชการให้มากขึ้น (e-Administration)

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์การเผชิญกับทั้งจุดอ่อนและข้อจำกัดภายนอกที่องค์การไม่สามารถควบคุมได้ ตัวอย่าง ประเทศไทย จุดอ่อน คือ ต้องนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ประกอบกับพบ

ข้อจำกัด คือ ราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทั้งหมดนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในเชิงรับ คือ ยุทธศาสตร์การบรรณรงค์ประหยัดพลังงานทั่วประเทศอย่างจริงจัง และยุทธศาสตร์การหาพลังงานทดแทนที่นำทรัพยากรธรรมชาติในประเทศที่มีอยู่มาใช้มากขึ้นการกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้สามารถถ่ายทอดสู่การปฏิบัติได้ เป็นไปตามแนวทางและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์กร (SWOT Analysis) โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีของ TOWS Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประกอบการสร้างตัวเลือกเชิงกลยุทธ์ กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น ควรมีความสอดคล้องกับแนวโน้มสำคัญที่ได้ระบุไว้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ภายในและภายนอก โดยหลักการมีดังนี้

- 1) หากสถานการณ์ขององค์กรอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน มีโอกาสมากกว่าอุปสรรค กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์เชิงรุก** เน้นสร้างการเติบโตและขยายงาน
- 2) หากสถานการณ์ขององค์กรอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดอ่อนมากกว่าจุดแข็ง มีโอกาสมากกว่าอุปสรรค กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์เชิงรับ** ปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและการปรับปรุงงาน
- 3) หากสถานการณ์ขององค์กรอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดแข็งมากกว่าจุดอ่อน มีอุปสรรคมากกว่าโอกาส กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์เชิงป้องกัน** รักษาเสถียรภาพทำเฉพาะงานที่ชำนาญ ไม่ขยายงานเชิงป้องกันตัว/รอจังหวะ
- 4) หากสถานการณ์ขององค์กรอยู่ในตำแหน่งที่มีจุดอ่อนมากกว่าจุดแข็ง มีอุปสรรคมากกว่าโอกาส กลยุทธ์หลักที่ควรดำเนินการจะเป็น**กลยุทธ์อิสระ**ตัดทอนงานที่ไม่จำเป็นออก หรือการโอนงานไปให้หน่วยงานที่ทำได้ดีกว่า

กล่าวโดยสรุป ทั้งแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และ TOWS Matrix มีความเกี่ยวข้องกับ จุดแข็ง จุดอ่อน ข้อจำกัดและโอกาส โดยเป็นความเกี่ยวข้องกับการประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร และเกี่ยวข้องกับการประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เช่นกัน

ตอนที่ 8 เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบโดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ในการนำเสนอแนวคิดและกระบวนการดำเนินงานใหม่ๆหากไม่สามารถนำแนวคิดและสิ่งที่น่าสนใจใหม่นั้นไปทดลองหรือปฏิบัติจริงเพื่อประเมินความถูกต้อง เหมาะสมได้ ในการนำเสนอทางแนวคิด กระบวนการทางด้านอุดมศึกษานั้นมีทางเลือกอื่น คือ การประเมิน ตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้โดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (พันธ์ศักดิ์ พลสารมย์, 2540)

การดำเนินการโดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒินี้ ถือว่าเป็นวิธีการประเมินทางการศึกษา ที่เรียกว่า การวิพากษ์วิจารณ์ทางการศึกษานั้นเอง การวิพากษ์วิจารณ์ที่ต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษวิธีนี้ นิยมใช้มากทางการอุดมศึกษา และมีความเชื่อถือได้เพราะถือว่าการตัดสินหรือการวิพากษ์วิจารณ์ โดยกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ในศาสตร์สาขานั้น หรือในวิชาชีพนั้นๆเป็นอย่างดี เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ (Conrad and Wilson, 1985 อ้างถึงใน อุไรพรพรณ เจนวณิชยานนท์, 2537)

ความสำคัญของวิธีการวิจัยนี้คือ “จุดการวิพากษ์วิจารณ์” ได้แก่ ค่านิยม และมโนทัศน์ที่ได้จากประเพณีหรือพิธี การทำงานประจำ และจากทฤษฎีโดยตรงและโดยอ้อมเกี่ยวกับธรรมชาติของมาตรฐานในการประเมินค่าและคุณภาพต่างๆ จุดการวิพากษ์วิจารณ์เหล่านี้สะสมอยู่ในตัวผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งพื้นฐานการศึกษาและการฝึกฝนของผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นด้วย ในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิก็คือ “เครื่องมือ” ในการวิจัยตามรูปแบบนั่นเอง

การดำเนินการโดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิตามแนวคิดของ Eisner จะมีลักษณะที่แตกต่างไปจากรูปแบบการตรวจสอบอื่นๆ (พรชูลี อาชวอำรุง, 2528) Eisner เป็นผู้พัฒนาแนวคิดนี้ขึ้นและได้ชี้ถึงปัญหาการวิจัยที่มักถูกครอบงำด้วยกระบวนการการหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ หรือวิธีการเชิงปริมาณมากเกินไปทั้งๆ ที่เรื่องราวของการศึกษาหลายเรื่องเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนทั้งนี้ Eisner เชื่อว่าการรับรู้สิ่งใดๆ ก็ตามด้วยความเท่าทันเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของความเป็นผู้รู้ (Connoisseurship) ด้วยเหตุนี้ แนวทางการประเมินผลทางการศึกษาตามแนวคิดของความเป็นผู้รู้ (Connoisseurship) ของ Eisner จะมีลักษณะพื้นฐานต่างๆ จากแนวทางอื่นๆ ดังนี้

8.1 เป็นรูปแบบที่มีได้เน้นสัมฤทธิ์ผลของวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการสอบแบบอิงเป้าหมาย (Goal-Based model) การตอบสนอง ปัญหาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องตามรูปแบบการตรวจสอบแบบตอบสนอง (Responsive model) หรือการรองรับกระบวนการตัดสินใจตามรูปแบบการตรวจสอบแบบอ้างอิงการตัดสินใจ (Decision making model) อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่การตรวจสอบโดยผู้รู้หรือผู้ทรงคุณวุฒิจะเน้นการวิเคราะห์เชิงวิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่ถูกนำขึ้นมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

หรือกับกระบวนการตัดสินเสมอไป แต่อาจผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่าง ๆ เข้าด้วยกันตาม วิจารณ์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความ เหมาะสมของสิ่งที่ทำการประเมิน

8.2 เป็นรูปแบบการตรวจสอบที่เน้นความเฉพาะทาง (Specialization) ในเรื่อง ที่ ประเมินโดยพัฒนามาจากการวิเคราะห์งานศิลปะ (Art Criticism) ที่มีความละเอียดอ่อน และต้อง อาศัยผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมาเป็นผู้วินิจฉัย เนื่องจากในการวัดคุณค่าไม่อาจประเมินด้วยเครื่องวัด ใดๆ ได้นอกจากการใช้วิจารณ์ญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น ต่อมาได้มีการนำมาประยุกต์ให้กับการ ศึกษาาระดับสูงในสาขาเฉพาะที่ต้องอาศัยผู้รู้เล่น ในเรื่องนั้นจริงๆ มาเป็นผู้ประเมินผล รูปแบบ นี้จึงเป็นที่นิยมในการนำมาใช้ตรวจสอบประเมินผลในวงการอุดมศึกษาที่ต้องการความเชี่ยวชาญ เฉพาะทางสูง

8.3 เป็นรูปแบบการตรวจสอบที่ใช้ตัวบุคคลผู้ทรงคุณวุฒินั้นเองเป็นเครื่องมือการ ประเมินผล โดยเน้นความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นจะเที่ยงธรรมและมีวิจารณ์ญาณที่ดี ทั้งนี้ มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ จะเกิดจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นเอง

8.4 เป็นรูปแบบที่ยอมให้มีความยืดหยุ่นในกระบวนการทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิตาม อธิปไตยและความถนัดของแต่ละคน นับตั้งแต่การกำหนดประเด็นสำคัญที่จะพิจารณา การบ่งชี้ ข้อมูลที่ต้องการเก็บรวบรวม ประมวลและวินิจฉัยข้อมูล ตลอดจนวิธีการนำเสนอ

กล่าวโดยสรุป การตรวจสอบโดยวิธีของผู้ทรงคุณวุฒิ คือ วิธีการวิพากษ์วิจารณ์ที่ต้อง อาศัยผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ เนื่องจากไม่สามารถนำแนวคิดและสิ่งที่น่าสนใจใหม่นั้นไปทดลองหรือ ปฏิบัติจริงเพื่อประเมินความถูกต้อง เหมาะสมได้

ตอนที่ 9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2540) ศึกษาเรื่องตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย : การ พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาตัวบ่งชี้การ พัฒนากีฬาของไทยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การ พัฒนากีฬาของไทยเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ประกอบด้วย 7 ด้าน และ ลักษณะสำคัญ 23 รายการ ได้แก่

1. ตัวบ่งชี้ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบและสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มีลักษณะสำคัญ 1 รายการ คือ หน่วยงานของรัฐและเอกชน

2. ตัวบ่งชี้ด้านบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และการกีฬา มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ คือ 1) นักวิทยาศาสตร์การกีฬา 2) บุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา และ 3) บุคลากรที่เข้าอบรมระยะสั้น

3. ตัวบ่งชี้ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ คือ 1) ปริมาณและมาตรฐานเครื่องมือ 2) การผลิตและการพัฒนาเครื่องมือ และ 3) การทดสอบมาตรฐานอุปกรณ์/เครื่องมือออกกกำลังกาย

4. ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการดำเนินการ มีลักษณะสำคัญ 6 รายการ คือ 1) โครงการ/กิจกรรมวิทยาศาสตร์การกีฬาที่แล้วเสร็จ 2) การผลิตบุคลากร 3) การส่งเสริมและพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการ 4) การพัฒนาการผลิตและการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ 5) การส่งเสริมสนับสนุนการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ 6) ผู้ฝึกสอนกีฬา

5. ตัวบ่งชี้ด้านงานวิจัยและส่งเสริมวิชาการ มีลักษณะสำคัญ 1 รายการ คือ ปริมาณและคุณภาพผลงานทางวิชาการทางวิทยาศาสตร์กีฬา

6. ตัวบ่งชี้ด้านการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปประยุกต์กับกีฬาทุกระดับ มีลักษณะสำคัญ 4 รายการ คือ 1) นักเรียน/เยาวชน 2) ประชาชน 3) นักกีฬา และ 4) ผู้ฝึกสอนกีฬา

7. ตัวบ่งชี้ด้านสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์การกีฬา มีลักษณะสำคัญ 5 รายการ คือ 1) ฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ 2) การผลิตการบริการข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) การประชาสัมพันธ์ 4) การสร้างเครือข่ายงานวิจัย และ 5) ปริมาณห้องสมุดทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

สุชาติ ทวีพรประเสริฐ (2540) ศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการจัดตั้งและออกแบบ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบข้อมูล แหล่งข้อมูลและกระบวนการรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดตั้งและออกแบบ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ประเภทข้อมูลที่เป็นข้อมูลหลักเพื่อการจัดตั้งระบบ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ 1) ปรัชญา 2) การจัดองค์การและการบริหารจัดการ 3) หลักสูตร 4) อาจารย์และบุคลากร 5) นิสิตนักศึกษา 6) การจัดการเรียนการสอน 7) พื้นที่อาคารและงบประมาณ ซึ่งมีแหล่งข้อมูลจากนโยบายสถาบัน สถาบันตนเอง สถาบันอื่นๆ ในประเทศ สถาบันต่างประเทศ ผู้ทรงคุณวุฒิทั่วไป ผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชา ผู้สอน นักวางแผน เกณฑ์ทบทวนมหาวิทยาลัยและความต้องการของสังคม โดยใช้กระบวนการ

รวบรวมข้อมูลได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสอบถาม การทดลอง การวิเคราะห์เอกสาร การสืบค้น การสำรวจและการคาดการณ์ ผู้ที่มีบทบาทได้แก่ ผู้บริหารหรือเจ้าของโครงการ ผู้ใช้อาคาร ผู้ทรงคุณวุฒิ ฝ่ายวางแผนสถาบันและฝ่ายงบประมาณ

สำหรับระบบข้อมูลเพื่อการออกแบบ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดในระบบข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสัมพันธ์ของระบบข้อมูลจากมโนทัศน์ทางการอุดมศึกษา และมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์กีฬาสู่มโนทัศน์เพื่อการออกแบบ ดังนี้ 1) ขั้นตอนการจัดทำรายละเอียดโครงการเบื้องต้น เป็นขั้นตอนที่เจ้าของโครงการเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากความต้องการขององค์การซึ่งมีข้อมูลโดยสรุปกว้างๆ ของกรอบแนวคิดของเจ้าของโครงการ ความต้องการ การใช้สอย และมีระบบข้อมูลดังนี้ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของคณะ มโนทัศน์การจัดองค์กรและโครงสร้างองค์การ โครงสร้างหลักสูตร จำนวนอาจารย์และบุคลากร จำนวนนิสิตทั้งหมด วิธีสอนโดยรวม ชนิดของสื่อและอุปกรณ์ จำนวนห้องเรียนและห้องปฏิบัติการในแต่ละขนาดและประมาณการค่าก่อสร้าง 2) ขั้นตอนการทำร่างรายละเอียดโครงการจะเป็นภารกิจของสถาปนิกผู้ที่จะดำเนินการออกแบบที่จะต้องแสดงถึงแนวคิดของการออกแบบ ซึ่งมีความต้องการรายละเอียดข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ดังนี้ ปรัชญาการศึกษาทั่วไป ปรัชญากลุ่มวิชาพื้นฐาน ลักษณะการประสานงาน ความสัมพันธ์ของหลักสูตร จำนวนรายวิชา ลักษณะรายวิชา ลักษณะอาจารย์ จุดเน้นภารกิจ ลักษณะการทำงานของบุคลากร ลักษณะนิสิต จำนวนนิสิตตามแผนการรับ ลักษณะการเรียนการสอน ลักษณะการจัดกิจกรรม รูปแบบการสอน อุปกรณ์/สื่อที่ใช้จัดการเรียนการสอน ความเฉพาะของอุปกรณ์/สื่อ ลักษณะการใช้อุปกรณ์/สื่อ เกณฑ์พื้นที่ประกาศทบทวนฯ เกณฑ์มาตรฐานสากล เกณฑ์ตามเทศบัญญัติการก่อสร้าง งบประมาณระบบโครงสร้าง ระบบสาธารณูปโภค ระบบไฟฟ้า ตลอดจนงบประมาณค่าครุภัณฑ์ประกอบอาคาร 3) ขั้นสรุปรายละเอียดโครงการ จะเป็นขั้นตอนสุดท้ายของระบบข้อมูลเพื่อการออกแบบ ที่จะต้องมีการตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลกับผู้ที่มีบทบาท ได้แก่ ผู้บริหารหรือเจ้าของโครงการ ผู้ใช้อาคาร ผู้ทรงคุณวุฒิ ฝ่ายวางแผนสถาบันและฝ่ายงบประมาณ

อุษณีย์ จินตนาประวาสี (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยทำการเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการบริหารการกีฬา ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการกีฬา นักกีฬาที่คัดเลือกเข้ามาในโครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬา และนักกีฬาของชมรมกีฬาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการ

จัดประมวลตามความจากการสัมภาษณ์ ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างระบบการบริหารจัดการกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงด้านบุคลากร อาคาร สถานที่ ตลอดจนวางแผนการจัดการบริหารการกีฬาอย่างมีระบบ สะดวกต่อการติดตามประเมินผล เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 โดยใช้ค่าเปรียบเทียบ ผลปรากฏว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดอยู่ในลำดับที่ 13 ของจำนวนสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งหมด 37 สถาบัน ที่ได้รับเหรียญรางวัล

อัมภา สุจินโณ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศูนย์กีฬาในมหาวิทยาลัยของรัฐในส่วนภาคกลาง จำนวน 10 แห่ง โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารระดับสูงและผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศูนย์กีฬา และการศึกษาเอกสารประกอบเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบบรรยายในส่วนที่ข้อมูลสัมภาษณ์ และสรุปแนวความคิดเห็นโดยการสรุปแล้วเสนอเป็นความเรียง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารศูนย์กีฬาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน ไม่มีเงินเดือนประจำตำแหน่ง มีความรับผิดชอบงานด้านอื่นด้วย การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งระหว่าง 10 - 20 ปีขึ้นไป

ทิพย์รัตน์ สีเพชรทอง (2545) ศึกษาเรื่องรูปแบบและกลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยบริษัทในประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิวัฒนาการของมหาวิทยาลัยบริษัทในต่างประเทศ นำเสนอรูปแบบมหาวิทยาลัยและกลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยบริษัทในประเทศไทย ใช้วิธีแบบ EDFR ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยบริษัทต่างประเทศมีวิวัฒนาการจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การเป็นหน่วยการศึกษาอบรมแบบรวมศูนย์เชิงนโยบายและมีโปรแกรมการศึกษาเฉพาะทาง การรองรับการขยายตัวและเติบโตขององค์การ การสนับสนุนปรับเปลี่ยนโครงสร้างและวิธีการดำเนินงานขององค์การ การส่งเสริมองค์การให้เป็นผู้นำทางธุรกิจและได้เปรียบด้านการแข่งขัน การเป็นแหล่งผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมองค์การแห่งการเรียนรู้และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรตรงตามความต้องการและกลยุทธ์ของบริษัท การนำปรัชญา หลักการ แนวคิด ค่านิยม และวัฒนธรรมของบริษัทมาเป็นหลักในการจัดการศึกษา รูปแบบของมหาวิทยาลัยบริษัทในประเทศไทย ประกอบด้วยโครงสร้างการดำเนินงาน 12 ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการ วัสดุทัศนีย์ การเงิน องค์การ การมีส่วนร่วม ผู้เรียน หลักสูตรและ

การเรียนการสอน เทคโนโลยีการศึกษา การวัดและประเมินผล การสื่อสารประชาสัมพันธ์ การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ และการรับรองมาตรฐานการศึกษา กลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 3 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ด้านการบริหารจัดการวิชาการ และด้านกลไกการอุดมศึกษาของรัฐ มีกลวิธีสำคัญ คือ จัดตั้งโดยไม่ต้องรอการปรับกฎหมาย ประเภทสถาบันคู่สัญญา สถาบันสมทบ สถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ศูนย์เฉพาะทางในมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง จัดตั้งเป็นสถาบันอิสระซึ่งเหมาะสมที่สุดแต่ต้องรอปรับกฎหมาย นำระบบคุณวุฒิทางวิชาชีพ (Thai Vocational Qualification : TVQ) มาใช้ในการรับรองมาตรฐานการศึกษา การกำหนดหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลรัฐให้การสนับสนุนและจูงใจให้ดำเนินการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการนำจะได้นำรูปแบบและกลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยบรรษัทไปใช้เป็นกลยุทธ์หนึ่งในการพัฒนาองค์กร สร้างความเชื่อมโยงการดำเนินการระหว่างหน่วยงานรัฐด้านการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป โดยเฉพาะด้านการจัดตั้งและการรับรองมาตรฐานการศึกษาให้เกิดผลเชิงรูปธรรม

กาหลง เย็นจิตต์ และคณะ(2549) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการดำเนินงานศูนย์การกีฬาตำบลของกรกีฬาแห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลที่ควรจะเป็นมีดังนี้

ด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

1. จัดหาอาสาสมัครผู้นำด้านการกีฬาประจำหมู่บ้านและตำบล
2. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาอย่าง

ต่อเนื่อง

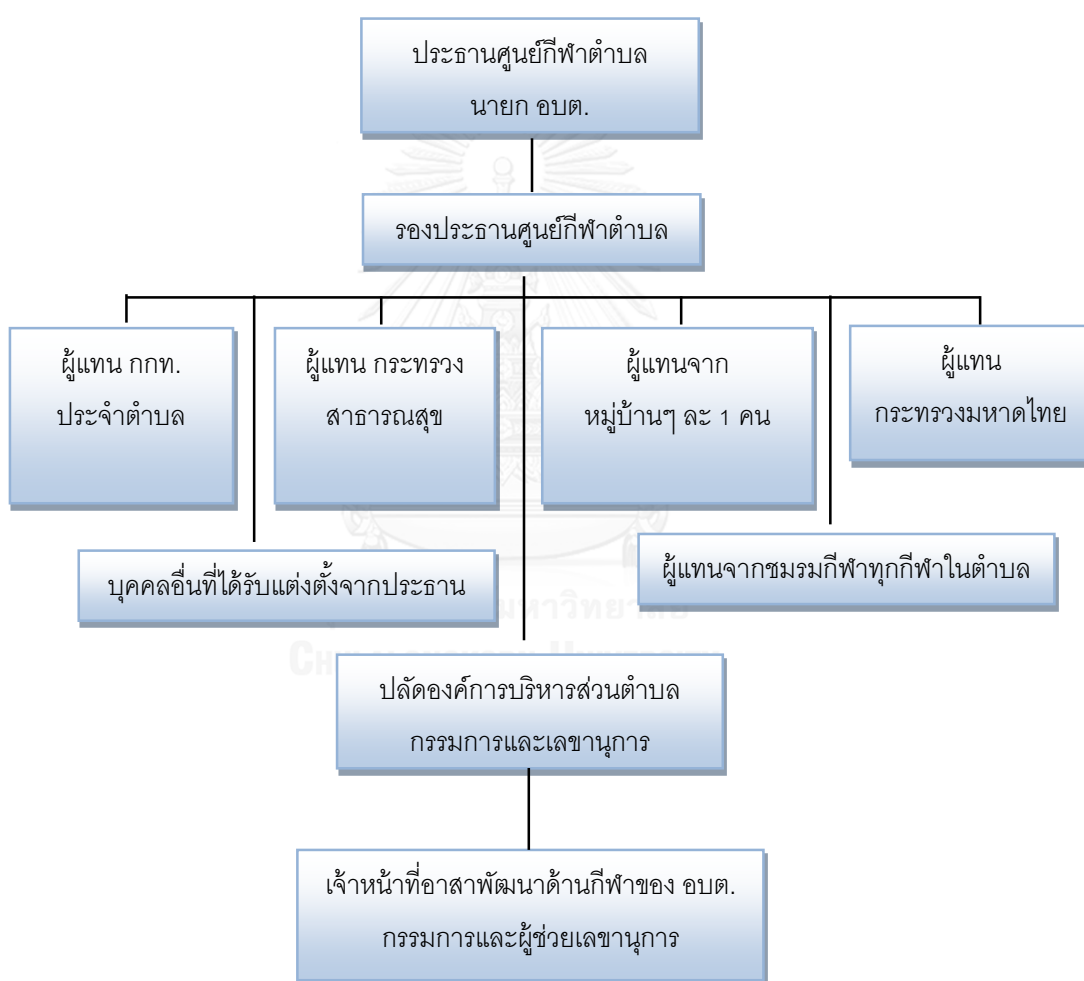
3. สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
4. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและสนามกีฬา

ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

1. จัดให้มีอาสาสมัครผู้นำกีฬาเพื่อมวลชน
2. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในตำบลได้ใช้สถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3. จัดให้มีการเพิ่มและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา รวมทั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬาในตำบล
4. กำหนดนโยบายชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนในท้องถิ่น จัดให้มีสถานที่อุปกรณ์กีฬา บุคลากรประจำหน่วยงาน

แผนภาพที่ 2.1 โครงสร้างศูนย์กีฬาตำบลรูปแบบใหม่ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วเห็นชอบ

ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1. สนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบล ภาครัฐและเอกชน สถานศึกษาจัดให้มีการแข่งขันกีฬา
2. มีการจัดให้มีการลงทะเบียนนักกีฬาของตำบลในประเภทกีฬาต่าง ๆ

3. มีชมรมกีฬาในตำบล
4. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการแก่นักกีฬาในตำบล

ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

1. ให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ
2. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยและตะกร้อเป็นประจำและต่อเนื่อง
3. จัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่กีฬาในตำบล อาสาสมัครกีฬาประจำตำบลให้ได้รับความรู้อย่างถูกต้องตามหลักการความรู้ทางด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา

ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

1. จัดการอบรมให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬาให้กับผู้นำกีฬาในตำบล
2. เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
3. ควรมีการจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาประจำทุกจังหวัดเพื่อให้การบริการ เผยแพร่ความรู้ การทดสอบสมรรถภาพทางกายภาพแก่ประชาชนในตำบลอย่างทั่วถึง
4. สนับสนุนเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬาแก่ศูนย์การออกกำลังกายสุขภาพชุมชนในด้านเอกสารและการฝึกอบรม

ด้านการพัฒนาการบริหารทางการกีฬา

ผู้วิจัยได้พัฒนาโครงสร้างศูนย์กีฬาตำบลรูปแบบใหม่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นด้วยอัตราร้อยละ 100

พิษณุ กันตง (2549) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ในการบริหารการศึกษาระดับท้องถิ่น วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนารูปแบบในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการศึกษาได้ทุกระดับความต้องการและความเหมาะสม ภายใต้นโยบายและมาตรฐานของชาติ มีหน้าที่และอำนาจจัดการศึกษา การฝึกอบรม และความรับผิดชอบโดยมีผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ เป็น

ผู้รับผิดชอบ 2) จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของประชาชนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านเป้าหมาย ปรากฏว่าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีเป้าหมายเพื่อเป็นการพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตตามความต้องการของชุมชนนั้นๆ ส่วนเรื่องความพร้อมและการมีส่วนร่วมประชาชนเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ อันจะส่งผลให้ท้องถิ่นและประเทศชาติเข้มแข็งต่อไป 3) รูปแบบสถาบันอุดมศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น มีการบริหารจัดการ 2 ระดับ ระดับสถาบันควรบริหารในงานลักษณะเครือข่าย ระดับการจัดการภายในสถาบันแบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานวิจัย ด้านการบริหารการเงิน ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และ 4) การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษา ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด พิษณุโลกเป็นกรณีศึกษาพบว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกผ่านเกณฑ์ความเป็นไปได้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกกรณี

ฐปนพรพร ฤกษ์เปลี่ยน(2551) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ การปฏิบัติงานระหว่างกลุ่ม ผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอน และระหว่างครูผู้สอนวิชาสามัญกับครู ผู้ฝึกสอนกีฬา และ 3) ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารโรงเรียนกีฬาตามความคิดเห็นของบุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 10 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่ผลการวิจัย พบว่า 1.ประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านงบประมาณ มีประสิทธิภาพอยู่ในลำดับสูงสุด ส่วนด้านวิชาการ ด้านการบริหารทั่วไป และด้านการบริหารงานบุคคล มีประสิทธิภาพรองลงมาตามลำดับ 2. กลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษาแตกต่างกัน 3. ครูผู้สอนวิชาสามัญกับครูผู้ฝึกสอนกีฬา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนกีฬาตามแนวปฏิรูปการศึกษาไม่

แตกต่างกัน 4. ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่ ได้เสนอปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียนตามแนวปฏิรูปการศึกษา โดยโรงเรียนควรประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายการบริหารจัดการด้านการบริหารงบประมาณและด้านการบริหารบุคคล มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งแหล่งการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ มีการจัดอบรมสัมมนาครูผู้สอนและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยในชั้นเรียนและงานที่ปฏิบัติ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี โดยเน้นให้มีการวางแผนอย่างมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ การมอบหมายงาน การระดมทรัพยากรทางการศึกษา การประชาสัมพันธ์ และการจัดให้มี การอบรมสัมมนาผู้บริหารเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์โดยนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ

จิราวัฒน์ ขจรศิลป์(2553) ได้ศึกษา เรื่องการนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบที่เหมาะสมในประเทศไทย เพื่อการพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทั้งด้านการกีฬาและอาชีพการงาน โดยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงอนาคต EDR (Ethnographic Delphi Futures Research) และเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน และผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 12 กลุ่ม ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ทางด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา นันทนาการ หรือมีประสบการณ์ในฐานะผู้บริหารการกีฬา โรงเรียนกีฬา สมาคมกีฬา ผู้ฝึกสอนการกีฬาในโรงเรียนกีฬา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบสอบถาม และคู่มือการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทยเป็นรูปแบบเชิงข้อความที่มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้เป็นต้นแบบโรงเรียนกีฬาในประเทศไทยได้ โดยมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ คุณภาพการศึกษาและคุณภาพการกีฬา

นภดล จิรบุญดิลก (2554) ได้ศึกษาเรื่องอนาคตภาพการผลิตบุคลากรวิชาชีพสุขศึกษา พลศึกษา กีฬา และนันทนาการของสถาบันอุดมศึกษาประเทศไทยใน พ.ศ. 2554 – 2563 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนาคตภาพของการผลิตบุคลากรวิชาชีพสุขศึกษา

พลศึกษา กีฬา และนันทนาการของสถาบันอุดมศึกษาประเทศไทยใน พ.ศ. 2554 – 2563 โดยใช้เทคนิคการวิจัย EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เพื่อหาแนวโน้มที่พึงประสงค์และเป็นไปได้ของการผลิตบุคลากรวิชาชีพ

การวิจัยดำเนินการตามกระบวนการของเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนในขั้นตอนแรกใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ทรงคุณวุฒิ 11 คน เพื่อรวบรวมประเด็นแนวโน้มของอนาคตภาพที่พึงประสงค์ และเป็นไปได้ในการผลิตบุคลากรวิชาชีพพลศึกษา พลศึกษา กีฬา และนันทนาการของสถาบันอุดมศึกษาประเทศไทยใน พ.ศ. 2554 – 2563 นำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดทำแบบสอบถามประกอบด้วย 14 ประเด็นแนวโน้ม รวม 111 ข้อความ ดังนี้ 1) ด้านบริบทสังคมและแนวโน้มความต้องการ 2) ด้านวิสัยทัศน์และเป้าหมาย 3) ด้านสถาบันผลิต 4) ด้านนักศึกษา 5) ด้านอาจารย์ 6) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 7) ด้านการจัดการเรียนการสอนและประเมินผล 8) ด้านการควบคุมคุณภาพ 9) ด้านการวิจัย 10) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม 11) ด้านการบริการวิชาการและสังคม 12) ด้านการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ 13) ด้านการประเมินผลหลักสูตรและการจัดการศึกษา และ 14) ด้านผลิตผลผลิตและผลลัพธ์

ในขั้นตอนที่สอง นำแบบสอบถามไปสอบถามความคิดเห็นในระดับความเป็นไปได้ของแต่ละข้อความแนวโน้มจากผู้เชี่ยวชาญ 18 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยค่ามัธยฐาน ฐานนิยม พิสัยควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าแนวโน้ม 60 ข้อความมีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุด และแนวโน้ม 36 ข้อความ มีโอกาสเป็นไปได้มากที่สุดที่จะเกิดขึ้นได้ภายในปี พ.ศ. 2554 – 2563 ขั้นตอนสุดท้าย การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 12 คน เพื่ออภิปรายข้อค้นพบและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม พบว่าอนาคตภาพและประเด็นแนวโน้มที่เป็นผลของการศึกษา สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนกลยุทธ์ในการผลิตบุคลากรวิชาชีพพลศึกษา พลศึกษา กีฬา และนันทนาการของสถาบันอุดมศึกษาประเทศไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2540) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาตัวบ่งชี้การกีฬาของไทย : การพัฒนาการบริหารการกีฬา” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนาการกีฬาของไทย ด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่หนึ่ง กำหนดตัวบ่งชี้การกีฬาของไทยด้านการพัฒนาการบริหารการกีฬา ขั้นตอนที่สอง ตรวจสอบความ

ตรงตามเนื้อหาและโครงสร้างของตัวบ่งชี้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและระเบียบวิธีวิจัย ขั้นตอน ที่สาม ตรวจสอบตัวบ่งชี้และลักษณะสำคัญโดยจัดประชุมสัมมนา ผู้เชี่ยวชาญซึ่งทำงานเกี่ยวกับการบริหารการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การพัฒนาการบริหารการกีฬา ประกอบด้วย 5 ด้าน และลักษณะสำคัญทั้งหมดรวมกัน 17 รายการ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ด้านองค์กรและระบบงาน มีลักษณะสำคัญ 4 รายการ คือองค์กร ระบบงาน เครือข่ายงานกีฬา
2. ตัวบ่งชี้ด้านกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 2 รายการคือ กฎหมายข้อบังคับและระเบียบที่เอื้อต่อการพัฒนาการกีฬา และกฎหมายข้อบังคับและระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการกีฬา
3. ตัวบ่งชี้ด้านกองทุนและสวัสดิการ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 2 รายการ คือ กองทุน มูลนิธิและสวัสดิการ
4. ตัวบ่งชี้ด้านระบบการติดตามและประเมินผลการกีฬา ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 2 รายการ คือ ระบบการดำเนินงาน ติดตามและการประเมินผล และระบบการดำเนินงานการ ประชาสัมพันธ์
5. ตัวบ่งชี้ด้านระบบข้อมูลและสารสนเทศด้านการกีฬา ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 7 รายการ คือ ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ ฐานข้อมูล เครือข่ายเชื่อมโยง คุณวุฒิของบุคลากรการพัฒนา บุคลากร งบประมาณ และระบบเก็บรักษาข้อมูลการเผยแพร่ข้อมูล

งานวิจัยต่างประเทศ

Kikulis (1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบ องค์การขององค์การกีฬาระดับชาติ” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจ ลักษณะหรือการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบองค์การขององค์การกีฬาระดับชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกันแต่ก็มีส่วน เกี่ยวข้องกันด้วย

ส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์การ กีฬาสมัครเล่นในแคนาดา ซึ่งทำให้ได้ข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงการเตรียมค่านิยม และ รูปแบบโครงสร้างองค์การขององค์การกีฬาระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบคือ แบบโต๊ะอาหาร แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการ

ชี้แนะการวิเคราะห์รูปแบบองค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬา ระดับชาติกลุ่มหนึ่ง

ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรในองค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ Quadrennial Planning Program ระหว่างปี 1984 – 1988 จาก รูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบดังกล่าว แต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างอิงถึง 3 ประการ คือ ความชำนาญเฉพาะด้าน ความเป็นมาตรฐาน และการตัดสินใจ มีการกำหนดเค้าโครงร่างของ รูปแบบต่างๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประเมิน ความหลากหลายของรูปแบบองค์กรและรูปแบบ การเปลี่ยนแปลงใน 3 ช่วงเวลา คือ ปี 1984 ปี 1986 และปี 1988 องค์กรกีฬาแห่งชาติเปลี่ยนไป ใน 2 แนวทาง คือ เปลี่ยนไปสู่แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร องค์กรกีฬาแห่งชาติมีการ เปลี่ยนแปลงไปตามรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง 5 แบบ (คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบ กำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยนทิศทาง แบบไม่แก้ปัญหา) และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการ ตัดสินใจ ถูกจำกัดอยู่เฉพาะองค์กรต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ใน ทิศทางที่มุ่งไปสู่รูปแบบสำนักงานบริหาร

ส่วนที่สาม เป็นการศึกษากการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการตัดสินใจสำหรับองค์กร กีฬาแห่งชาติทั้ง 36 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามีมิติต่างๆ คือ การทำให้เป็นรูปแบบ เส้นทาง การตัดสินใจ ระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และความตั้งใจในการตัดสินใจ มีความสำคัญมากกว่าหัวข้อของการตัดสินใจเมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของการตัดสินใจของ รูปแบบโครงสร้างแบบต่างๆ ขององค์กรกีฬาแห่งชาติ รูปแบบสำนักงานบริหารมีลักษณะของ ความตั้งใจในการตัดสินใจนั้น คือ นำโดยมืออาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัคร โครงสร้างการ ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อ และการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างจะเกิดควบคู่กันไปกับการ เปลี่ยนแปลงด้านการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ แล้วก็แสดงให้เห็น ว่าความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครสู่มืออาชีพไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงของการเปลี่ยนแปลง ระยะเวลา 4 ปี แต่อย่างใด

Thibault (1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แผนงานในองค์กรการกีฬาแบบไม่หวังกำไร” (Strategy in Nonprofit Sport Organizations) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการค้นคว้าแผนงานใน

องค์การกีฬาแบบไม่หวังผลกำไร ซึ่งมีแผนงานหลักของกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ 6 อย่าง ได้แก่ ภาครากฐาน ขนาดของผู้มาใช้บริการ อาสาสมัคร กลุ่มที่สนับสนุน ค่าอุปกรณ์ ค่าธรรมเนียมสมาชิก

ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดได้จากการสังเกตองค์การกีฬาแห่งชาติ 32 แห่ง ซึ่งเป็นองค์การที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผนงานที่รัฐบาลเป็นผู้ริเริ่มขึ้นสำหรับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ

การวิเคราะห์การใช้องค์ประกอบ 6 อย่าง ในแผนงาน ใช้วิธีวิเคราะห์ตามจุด 6 จุดตามแบบมาตราส่วนของลิเคอร์ท (Likert Scale, 1932) ซึ่งพบว่า มีความเป็นไปได้ที่จะทำการคาดคะเนการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การกีฬาแห่งชาติในการปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ โดยสรุปแล้วนั้น องค์การต่างๆ วางแผนที่จะทำการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาภายในประเทศ ซึ่งเมื่อปฏิบัติไปแล้วเป็นเวลา 2 ปี พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างเกิดขึ้น

เฉินนิง (Chen Ning, Chengdu Sport University, Sichuan, China, 2006) ได้ทำการวิจัยลักษณะและรูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและสถาบันกีฬาในประเทศจีน พบว่า

มหาวิทยาลัยและสถาบันการกีฬาเป็นประเภทหนึ่งของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเฉพาะทาง ตามระบบโครงสร้างของสถาบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่ส่งเสริมการพัฒนาองค์การกีฬา และครอบคลุมถึงการสร้างสังคมที่ดี ตอนช่วงเปลี่ยนผ่านศตวรรษ ระบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของจีนได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยและสถาบันการกีฬาอย่างชัดเจน เนื่องจากความมีลักษณะเฉพาะ และยังคงรักษาสภาพการจัดตั้งอย่างอิสระ ไม่เพียงความจำเป็นเร่งด่วนของสังคมและการพัฒนาองค์การกีฬา แต่ยังเป็นระเบียบแบบแผนในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นแบบเฉพาะ เพื่อที่จะปฏิรูปมหาวิทยาลัยกีฬาและทำให้เสร็จสมบูรณ์

ลักษณะและรูปแบบของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและสถาบันกีฬา เป็นปัญหาที่สำคัญและจำเป็นที่สุด บนพื้นฐานของงานวิจัยที่ผ่านมา จากมุมมองใหม่ได้พยายามที่จะทำการวิจัยโดยการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ความเป็นวิชาการ (Academicness) และความเป็นกีฬา (Athleticness) เป็นหลัก เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและสถาบันกีฬา ที่ผสมผสาน ความเป็นวิชาการ (Academicness) และความเป็นกีฬา (Athleticness) รวมถึงการสร้างเชื่อมโยงของการเรียนการสอน การฝึก และการวิจัย ที่เรียกสั้นๆว่า "สามประสานในหนึ่งเดียว (The Three-in-One Connection)"

ในงานวิจัยจะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการอุดมศึกษากับองค์การกีฬา เช่นเดียวกันกับการให้ความสนใจกับการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ ของการเชื่อมโยงระหว่างคุณภาพกับโควต้า การเชื่อมโยงระหว่างเรื่องภายในประเทศและนอกประเทศ ในขณะเดียวกัน ควรให้ความสนใจเท่ากันกับทั้งระบบการปรับโครงสร้างองค์การกับคำถามการอธิบาย และทั้งรายละเอียด

ทฤษฎีกับการบรรยายสถานการณ์จริง ลักษณะของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยกีฬา สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะและคุณสมบัติของมหาวิทยาลัยที่มีการสร้างและพัฒนา ได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย

ตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน จากภายในประเทศไปยังต่างประเทศ ความเป็นจริงพื้นฐานของการพัฒนามหาวิทยาลัยแสดงให้เห็นความเป็นวิชาการ เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ที่เป็นพลังตรรกะโดยธรรมชาติของการเร่งการพัฒนาและปฏิรูปในมหาวิทยาลัย เป็นทิศทางพื้นฐานของ มหาวิทยาลัยท้องถิ่นและการพัฒนามหาวิทยาลัย

ความเป็นกีฬา เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของกีฬา เป็นเนื้อหาที่สำคัญและรูปแบบเฉพาะของกีฬา สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการและแนวโน้มของการพัฒนากีฬา และกลายเป็นแกนหลักของกีฬาสมัยใหม่ การผสมผสานระหว่าง ความเป็นวิชาการและความเป็นกีฬาเป็นรากฐานทางทฤษฎีและการปฏิบัติของการดำรงอยู่และการพัฒนาของมหาวิทยาลัยและสถาบันการกีฬา หากมหาวิทยาลัยและสถาบันกีฬาไม่ได้มี ความเป็นวิชาการจะไม่เป็นมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง หากมหาวิทยาลัยและสถาบันกีฬาไม่ได้มี ความเป็นกีฬาก็จะไม่เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาอย่างแท้จริง และจะไม่มีคำว่า "มหาวิทยาลัยกีฬา" ดำรงอยู่

รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยกีฬา มีลักษณะการทำงานเช่นเดียวกับโครงสร้างมาตรฐานและการบริหารงานมหาวิทยาลัย ลักษณะการทำงานของมหาวิทยาลัยและสถาบันการกีฬาสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบมหาวิทยาลัยโดยตรง รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้การสอน การฝึก และการวิจัย การสอนและการวิจัยรวมตัวกันที่เฉพาะของ ความเป็นวิชาการ ขณะที่การฝึกสะท้อนที่เป็นรูปธรรมของ ความเป็นกีฬา รูปแบบของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยกีฬา ในการเรียนการสอน การฝึก และการวิจัย ไม่เพียงสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเชื่อมโยงทั้งความเป็นวิชาการ และ ความเป็นกีฬา แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ที่โดดเด่นและเหนือกว่าของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา

สรุปว่า รูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยกีฬา มีการเรียนการสอนเป็นรากฐาน การฝึกเป็นกุญแจสำคัญ และการวิจัยคือการรับประกัน ของ "สามประสานในหนึ่งเดียว (The Three-in-One Connection)" ดังนั้น การพัฒนาต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย สามารถนำหลักการจากงานวิจัยนี้ไปเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาฯ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย และพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยมีวิธีการดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัย ดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูลจากเอกสาร

ข้อมูลที่เป็นเอกสารเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านการกีฬาในประเทศไทย และต่างประเทศ ศึกษาจากเว็บไซต์ (Website) ของมหาวิทยาลัยกีฬาโดยเลือกศึกษามหาวิทยาลัยกีฬาที่มีลักษณะความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์กีฬาระดับโลก จัดหลักสูตรเฉพาะกีฬาวินยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ศิษย์เก่าและปัจจุบันเป็นนักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลกีฬาโอลิมปิก อันได้แก่ มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง (Beijing Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาโคโลญน์แห่งประเทศเยอรมนี (German Sport University of Cologne) และมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Sport University) สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเลือกศึกษามหาวิทยาลัย 6 แห่ง ที่ร่วมเป็นเครือข่ายคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา และสถาบันการพลศึกษา เพื่อนำข้อมูลของมหาวิทยาลัยทั้ง 10 แห่งมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นข้อมูลสภาพปัจจุบันของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านการกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยนี้ มีดังนี้

1. ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานด้านการกีฬา และการอุดมศึกษา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย

ไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาและสมาคมกีฬาคนพิการ และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำนวน 25 คน

2. คณาจารย์ทางด้านการกีฬา จากสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ 11 แห่ง จำนวน 130 คน กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 23 แห่ง จำนวน 134 คน กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง จำนวน 20 คน และกลุ่มสถาบันการพลศึกษา 17 แห่ง จำนวน 251 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 535 คน

3. ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญทางการอุดมศึกษา ทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา จำนวน 12 คน

กลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานด้านการกีฬา และการอุดมศึกษา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาและสมาคมกีฬาคนพิการ และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้ตัวอย่าง จำนวน 21 คน (ภาคผนวก 3.1) เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายผู้บริหารระดับสูงติดภารกิจไม่สามารถให้สัมภาษณ์ได้ จำนวน 4 คน

2. คณาจารย์ทางด้านการกีฬา จากสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 238 คน หรือร้อยละ 44.49 ของจำนวนประชากรคณาจารย์ทางด้านการกีฬา (คำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ยามาเน่)

3. ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญทางการอุดมศึกษา ทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา เลือกโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านติดภารกิจเดินทางไปต่างประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวิเคราะห์เนื้อหา แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบและรับรองต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ

2. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาของประเทศไทย

3. แบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study Questionnaire) ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นการศึกษเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านต่างๆ ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยถามความคิดเห็นจากคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านกีฬาในประเทศไทยทั่วประเทศ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังต่อไปนี้

1) สร้างแบบวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของสถาบันอุดมศึกษาที่การจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเอง (ภาคผนวก 3.2)

2) สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬา และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เกี่ยวกับทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วยประเด็นคำถามทั้งหมด 17 ข้อ (ภาคผนวก 3.3) ครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ได้แก่ ความเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ความต้องการบุคลากรกีฬา เป้าหมายของการจัดตั้ง จุดเน้นของมหาวิทยาลัยกีฬา ช่วงเวลาของการจัดตั้ง แหล่งที่มาของงบประมาณ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง สถานที่ตั้ง เทคโนโลยีและอุปกรณ์ และการดำเนินงานด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย แบบสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความเห็นเกี่ยวกับทิศทางแนวโน้มของสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม จากนั้นใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถามความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

3) สร้างแบบสอบถามความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 การสร้างแผนผัง(Questionnaire Blueprint) แบบสอบถาม ที่ได้จากการนำ ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาทางด้านกีฬา ที่สังเคราะห์ประเด็นต่างๆ ตามหลักการ TELOSH (T=Technology, E=Economy, L=Law, O=Operation, S=Schedule, H=Human Resources) และมาตรฐานอุดมศึกษาเกี่ยวกับการจัดตั้งสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 12 ประเด็นคำถาม ได้แก่ 1)กลยุทธ์ 2)โครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา 3)ภูมิสถาปัตยกรรม 4)เทคโนโลยี 5)หลักสูตรการเรียนการสอน 6)นักศึกษา 7)ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต 8)การบริหารจัดการ 9)บุคลากร 10)การวิจัยงบประมาณ 11)การบริการวิชาการและสังคม 12)การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม (ภาคผนวก 3.4)

3.2 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมเพื่อพิจารณา และ ได้รับคำแนะนำ ให้เพิ่มคำถามเกี่ยวกับงบประมาณ

3.3 ปรับปรุงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แล้วร่างเป็นแบบสอบถามความเป็นไปได้ ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ฉบับร่าง ประกอบด้วย 13 ประเด็นคำถาม แบ่ง ออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด การดำรงตำแหน่งบริหาร ประสบการณ์การทำงานด้าน การบริหาร และประสบการณ์การทำงานตำแหน่งอาจารย์ แบบสอบถามตอนที่ 1 นี้เป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (check list) และเติมข้อความ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อคิดเห็นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ที่ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ 13 หัวข้อ ได้แก่ 1)กลยุทธ์ 2) โครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา 3)ภูมิสถาปัตยกรรม 4)เทคโนโลยี 5)หลักสูตรการเรียนการสอน 6)การรับ นักศึกษา 7)ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต 8)การบริหารจัดการ 9)บุคลากร 10)งบประมาณ 11)การ วิจัย 12)การบริการวิชาการและสังคม 13)การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตร ประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 69 ข้อ และเป็นแบบเติมข้อความ 13 ข้อ โดยมาตรประเมินค่าแต่ละ ระดับมีความหมาย ดังนี้

1	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับมาก
5	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ผู้วิจัยนำเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ตามแนวทางของเบสท์ (Best, 1981:204-208) มาประยุกต์ใช้ ดังนี้ คือ

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์การแปลความหมายของด้านต่างๆ ในการศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	อาจารย์มีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นๆ มีความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	อาจารย์มีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นๆ มีความเป็นไปได้ระดับมาก
2.51 – 3.50	อาจารย์มีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นๆ มีความเป็นไปได้ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	อาจารย์มีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นๆ มีความเป็นไปได้ระดับน้อย
1.00 – 1.50	อาจารย์มีระดับความคิดเห็นในด้านนั้นๆ มีความเป็นไปได้ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นแบบสอบถามแบบเติมข้อความ

3.4 นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก 3.5) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาสรุปว่า ส่วนของแบบสอบถามตอนที่ 2 ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีทั้งหมด 13 ด้าน ทั้ง 13 ด้าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ (IOC) เกินกว่า 0.5 ซึ่งถือว่าใช้ได้ทุกข้อ (ภาคผนวก 3.6) อย่างไรก็ตามผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะให้ปรับแก้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านกลยุทธ์ (Strategy) เสนอแนะให้ ปรัชญาของมหาวิทยาลัยควรปรับเป็น “เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา”

2. ด้านโครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา (University Structure) เสนอแนะให้ ควรเป็นคำถามเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงใด มีใครเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด โครงสร้างองค์กรเป็นอย่างไรในการบริหารงาน

3. ด้านภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัย (Landscape Architectures) เสนอแนะให้ เพิ่มข้อ สถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อยู่ใน กทม. หรือ ต่างจังหวัด และขนาดพื้นที่

4. ด้านเทคโนโลยี (Technology) ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เสนอแนะให้ ควรเพิ่ม “การประกันคุณภาพหลักสูตร” และ “ลักษณะการจัดการเรียนการสอน”

6. ด้านการรับนักศึกษา เสนอแนะให้ ควรมีหัวข้อการรับเข้านักศึกษา วิธีต่างๆ

7. ด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิต เสนอแนะให้ปรับ “สามารถเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา” เป็น “มีทักษะที่เพียงพอในการเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา” เพิ่มลักษณะบัณฑิตมีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

8. ด้านการบริหารจัดการ เสนอแนะให้ ปรับแก้ “คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ” เป็น “มีกระบวนการสรรหาคณาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ” และ “คณาจารย์ควรเป็นนักวิชาชีพ” ปรับแก้เป็น “มีระบบการกำกับสนับสนุนให้คณาจารย์เป็นนักวิชาชีพ”

9. ด้านบุคลากร (Staff) เสนอแนะให้ เพิ่มคุณสมบัติของคณาจารย์ และคุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬา

10. ด้านการวิจัย ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

11. ด้านการบริการวิชาการและสังคม ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

12. ด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรม ไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

13. ด้านงบประมาณ เสนอแนะให้ นำข้อ 13 ด้านงบประมาณ ไปไว้เป็นข้อ 10 ถัดจากข้อ 9 ด้านบุคลากร และเพิ่มข้อคำถาม ใช้งบประมาณของใคร แหล่งที่มาของงบประมาณ จำนวนงบประมาณที่ใช้ในแต่ละปี

14. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เสนอแนะให้ เพิ่มประเด็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

3.5 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้ประเด็นคำถาม 14 ด้าน (ภาคผนวก 3.7) ได้แก่ 1)กลยุทธ์ 2)โครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา 3)ภูมิสถาปัตยกรรม 4)เทคโนโลยี 5)หลักสูตรการเรียนการสอน 6)การรับนักศึกษา 7)ลักษณะเฉพาะของ

บัณฑิต 8)การบริหารจัดการ 9)บุคลากร 10)งบประมาณ 11)การวิจัย 12)การบริการวิชาการและสังคม 13)การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ 14) ตัวชี้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มอาจารย์ที่สอนวิชากีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1971) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (แบบมีโครงสร้าง) ผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิก สมาคมกีฬา 9 สมาคมและสมาคมกีฬาคนพิการ รวม 10 สมาคม และผู้บริหารทางด้านกรกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำนวน 21 คน เกี่ยวกับทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านการกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์ทางด้านกรกีฬา โดยส่งแบบสอบถามความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ให้แก่ประชากรทั้งหมด จำนวน 535 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 238 ฉบับ จำแนกได้ดังนี้

กลุ่มมหาวิทยาลัย	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	ร้อยละของกลุ่ม ตัวอย่างต่อประชากร
มหาวิทยาลัยของรัฐ	130	44	33.85
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	134	23	17.16
มหาวิทยาลัยเอกชน	251	157	62.55
สถาบันการพลศึกษา	20	14	70.00
รวม	535	238	44.49

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญทางการอุดมศึกษา ทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา จำนวน 9 คน เพื่อให้ความเห็นและรับรอง ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจาก เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาด้าน กีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิก สมาคมกีฬา 9 สมาคมและสมาคมกีฬาคนพิการ รวมทั้งสิ้น 10 สมาคม 10 คน ผู้บริหารของกรมพลศึกษา และผู้บริหารทางด้านการกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน และกลุ่ม สถาบันการพลศึกษา เกี่ยวกับทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย แล้วนำมา วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ในประเทศไทยโดยใช้การวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

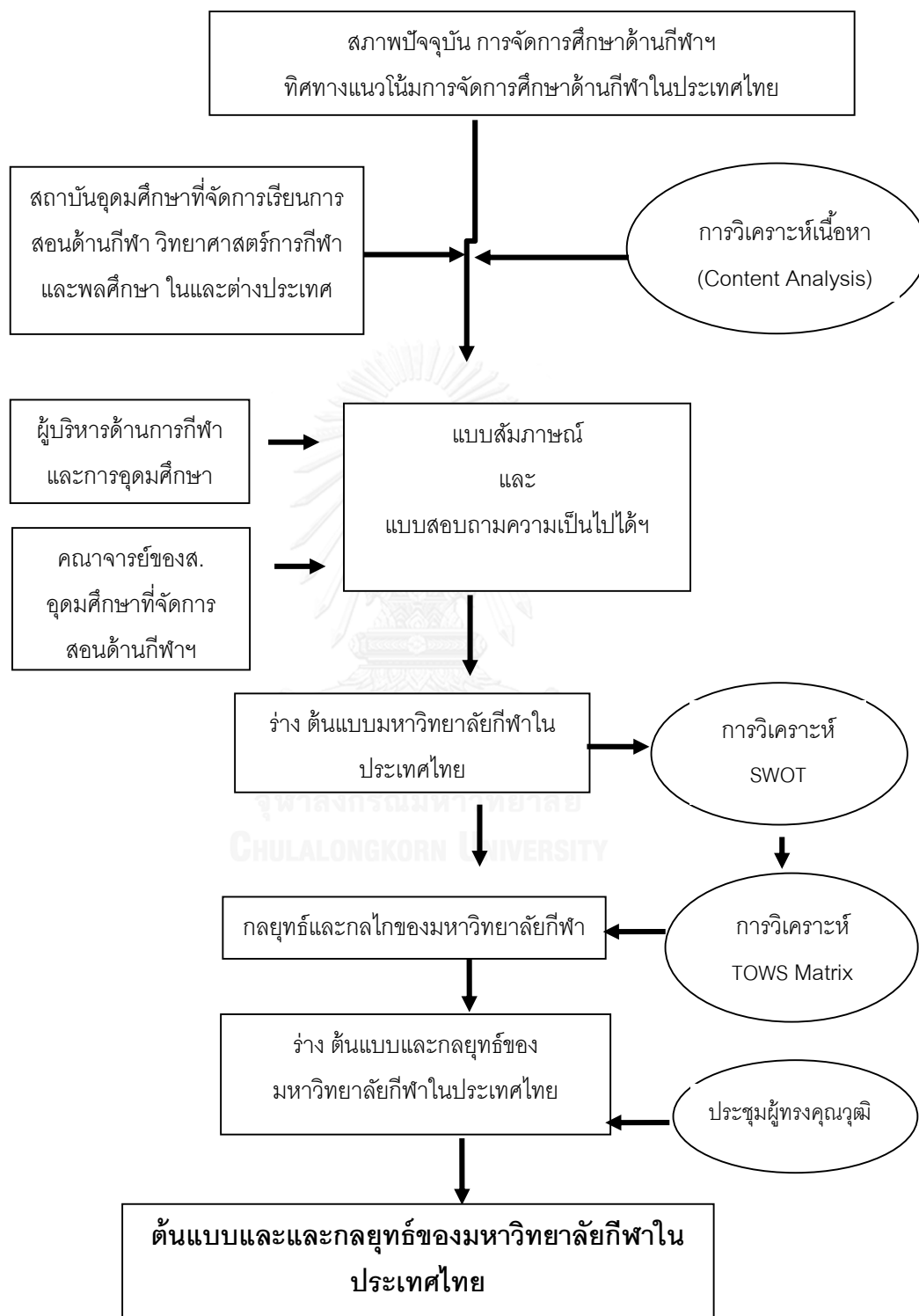
3. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันฯ ทิศทางแนวโน้มฯ และผลของ การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อ นำไปพัฒนาเป็น (ร่าง) ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

4. นำผลการพัฒนาด้านแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มา วิเคราะห์ปัจจัย สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ใช้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเพื่อหาโอกาส อุปสรรค จากนั้นใช้เทคนิค TOWS Matrix ในการพัฒนาด้านแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาใน ประเทศไทย

5. ตรวจสอบ และรับรอง ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดย การประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) และนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไข ปรับปรุง เพื่อนำเสนอเป็นต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 3.1

แผนภูมิที่ 3.1 กระบวนการวิจัย

จากแผนภูมิที่ 3.1 กระบวนการวิจัยดังกล่าวแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศ และทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย

1. ศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยกีฬาโคโลญน์แห่งประเทศไทย เยอรมัน (German Sport University Cologne) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งอเมริกา (American Sport University) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งปักกิ่ง (Sport University of Beijing) และมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี (Korea National Sport University) และเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบันการพลศึกษา โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาสร้างแบบสัมภาษณ์ รัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยวและกีฬา 1 คน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 1 คน ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย 1 คน อธิบดีกรมพลศึกษา 1 คน ประธานของคณะกรรมการโอลิมปิก 1 คน นายกสสมาคมกีฬาต่าง ๆ 10 สมาคม (โดยมีเป้าหมายเหรียญทองโอลิมปิกเกมส์ จำนวน 9 เหรียญทอง ในปี พ.ศ.2555 รวมนายกสสมาคม 9 สมาคม และนายกสสมาคมกีฬาคนพิการ 1 สมาคม รวมทั้งสิ้น 10 สมาคม) ประธานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ในคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย 1 ฝ่าย ผู้บริหารในกรมพลศึกษา 1 คน และผู้บริหารทางด้านการกีฬา จากสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มๆ ละ 2 คน รวม 8 คน เพื่อให้ได้สภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย เพื่อนำไปสัมภาษณ์เกี่ยวกับกายภาพและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาใช้ประกอบในการสร้างแบบสอบถามเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย 14 ด้าน ได้แก่ 1)กลยุทธ์ 2)โครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา 3)ภูมิสถาปัตยกรรม 4)เทคโนโลยี 5)หลักสูตรการการเรียนการสอน 6)การรับนักศึกษา 7)ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต 8)การบริหารจัดการ 9)บุคลากร 10)งบประมาณ 11)การวิจัย 12)การบริการวิชาการและสังคม 13)การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ 14) ตัวชี้วัดความสำเร็จของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาความเป็นไปได้ มีจำนวน 238 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ความหมายของระดับคะแนนของแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ระดับ	หมายถึง
5	มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรเป็น มากที่สุด
4	มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรเป็น มาก
3	มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรเป็น ปานกลาง
2	มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรเป็น น้อย
1	มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพที่เป็นจริง/สภาพที่ควรเป็น น้อยที่สุด

ความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ของเบสท์ (Best 1981: 182)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอยู่ในระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอยู่ในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอยู่ในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอยู่ในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนาดัชนีแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

3.1 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 - 2 มาร่างต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้างองค์กร ที่เน้นสอนนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา มีงานบริการวิชาการและงานวิจัยเกี่ยวกับกีฬาเป็นหลัก โดยบูรณาการกับศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์ เวชศาสตร์ การศึกษา มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เช่น การส่งเสริมกีฬาประจำชาติ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและแหล่งค้นคว้าวิจัย ทดลอง อารยสถาปัตยกรรม เพื่อนักกีฬาคนพิการ มีศูนย์ตรวจสอบต้องห้ามทางกีฬา มีสถานที่ฝึกซ้อมตามชนิดกีฬา โดยเป้าหมายของต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬา คือเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่มีกระบวนการจัดการเรียนการสอน การฝึกกีฬา การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา มีโครงสร้างตามมาตรฐานการอุดมศึกษา คือ มีศักยภาพและความพร้อมด้านกายภาพ และวิชาการ และปฏิบัติพันธกิจตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาครบทั้ง 4 ภารกิจ ได้แก่ การผลิตบุคลากร การวิจัย การ

บริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการพัฒนาต้นแบบ กลไกและกลยุทธิ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

3.2 นำผลการพัฒนาต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ในข้อ 1 มาวิเคราะห์ ปัจจัย สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ใช้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร เพื่อหาจุดแข็ง จุดอ่อน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเพื่อหาโอกาส อุปสรรค จากนั้นใช้เทคนิค TOWS Matrix ในการพัฒนากลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

3.3 ตรวจสอบ (ร่าง)ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยวิธีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) (ภาคผนวก 3.8) และนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิปรับแก้ เพื่อนำเสนอเป็นต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยต่อไป

ขั้นตอนการวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น สรุปได้ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการวิจัย

วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการวิจัย	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
วัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาในโรงเรียนและสถานประกอบการ และศึกษาถึงแนวทางแนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาในประเทศไทย	วิธีการดำเนินการวิจัย 1. ศึกษาเอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาทั้งในสถานศึกษาในสถานประกอบการ และสถานประกอบการ 2. ผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษา และประเทศไทย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ และกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 3. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบสอบถาม	ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 1. เอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาทั้งในสถานศึกษาในสถานประกอบการ และสถานประกอบการ 2. ผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และประเทศไทย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ และกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 3. ผู้บริหารจากสถานศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน	แบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับ การวิจัยเกี่ยวกับ ประเทศไทย	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถาม และสนธิวิจัยและ สังเคราะห์ คำตอบแบบสอบถาม (S.D)	ผลที่ได้รับ ทราบถึงสภาพปัจจุบัน ที่สถานและแนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในสถานประกอบการ	วิธีการดำเนินการวิจัย 1. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบสอบถาม 2. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานประกอบการที่เป็นไปได้ 3. จัดประชุมผู้บริหารระดับสูงเพื่อระดมความคิดเห็น 4. นำแบบสอบถามที่ส่งคืนมาวิเคราะห์และสรุปผล	2. อาจารย์ที่สอนทางด้านการศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน และกลุ่มสถาบันการศึกษา กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน และกลุ่มสถาบันการศึกษา	แบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับ การวิจัยเกี่ยวกับ ประเทศไทย	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถาม และสนธิวิจัยและ สังเคราะห์ คำตอบแบบสอบถาม (S.D)	ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในสถานประกอบการ
3. เพื่อประเมินแนวโน้มของผลกระทบของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในสถานประกอบการ	วิธีการดำเนินการวิจัย 1. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบสอบถาม 2. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานประกอบการที่เป็นไปได้ 3. จัดประชุมผู้บริหารระดับสูงเพื่อระดมความคิดเห็น 4. นำแบบสอบถามที่ส่งคืนมาวิเคราะห์และสรุปผล	3. นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานประกอบการที่เป็นไปได้ 4. นำแบบสอบถามที่ส่งคืนมาวิเคราะห์และสรุปผล	แบบสอบถาม แบบสอบถามเกี่ยวกับ การวิจัยเกี่ยวกับ ประเทศไทย	การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถาม และสนธิวิจัยและ สังเคราะห์ คำตอบแบบสอบถาม (S.D)	แนวโน้มของผลกระทบของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในสถานประกอบการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทาง และแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย 2)ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย และ 3)พัฒนาต้นแบบและกลไกในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกออกเป็น 3 ตอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทาง แนวโน้ม และข้อมูลด้านกายภาพของการจัดการศึกษาด้านกีฬา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ต่างๆ

ส่วนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงด้านการกีฬาและการอุดมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 (ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 การตรวจสอบต้นแบบ และกลไกในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทาง แนวโน้ม และข้อมูลด้านกายภาพของการจัดการศึกษาด้านกีฬา

การศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬา ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ในชั้นนี้ผู้วิจัยทำการเลือกศึกษามหาวิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ทั้งใน

ประเทศไทย และต่างประเทศ โดยเลือกเอกสารและรายชื่อเอกสาร ที่เริ่มจากคำศัพท์ ที่ปรากฏในรูปของ รูปแบบ ลักษณะ มหาวิทยาลัยกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา จากนั้นจึงได้นำรายชื่อมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ปรากฏในข่าวสาร ข้อมูลจากเว็บไซต์ มาพิจารณาและเลือกไว้ มาวิเคราะห์คุณลักษณะความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

มหาวิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬาวิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ในประเทศไทย ผู้วิจัยเลือกมหาวิทยาลัยเครือข่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา (เป็นเครือข่ายคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา 6 สถาบัน) ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันการพลศึกษา

มหาวิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬาในต่างประเทศ เลือกมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยกีฬา จากภูมิภาคเอเชีย ยุโรป และอเมริกา 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งปักกิ่ง (Beijing Sport University, BSU) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติสาธารณรัฐประชาชนเกาหลี (Korean National Sport University, KNSU) มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติสาธารณรัฐเยอรมัน ณ เมืองโคโลญจ์ (German Sport University of Cologne, GSU) และมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งอเมริกา (American Sport University, ASU)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน ทิศทาง และแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬา จากมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ทั้งในประเทศไทย 6 แห่ง และจากต่างประเทศ 4 แห่ง เพื่อศึกษาลักษณะของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา 11 ด้าน ได้แก่ ประวัติ ปรัชญา พันธกิจ/ภารกิจ การบริหารงาน อาจารย์ นักศึกษา หลักสูตร งบประมาณ การวิจัยและการบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และภูมิสถาปัตยกรรม ซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 4.1.1 (ภาคผนวก 4.1 และ 4.2)

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและต่างประเทศ

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
1. ประวัติ	1. มาจากภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ศึกษาศาสตร์ เป็นคณะ 2. มาจากหน่วยงานของภาครัฐในคณะแพทยศาสตร์ เป็นวิทยาลัย 3. มาจากวิทยาลัยวิชาการพลศึกษาเป็นวิทยาเขต พลศึกษา และคณะ 4. มาจากโรงเรียนมีหลักสูตรพลศึกษาเป็นวิทยาลัย พลศึกษาและสถาบันการพลศึกษา	1. พัฒนามาจากวิทยาลัยพลศึกษาเป็นวิทยาลัยการ กีฬาและเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา 2. จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา	ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยกีฬาทั้งในและ ต่างประเทศมีทั้งพัฒนามาจากวิทยาลัยพลศึกษา สถาบันทางการพลศึกษาและกีฬา และจัดตั้งใหม่
2. ปรัชญา	เน้นการพัฒนาสุขภาพ สติปัญญา ความเป็นเลิศใน ศาสตร์กีฬา ควบคู่กับคุณธรรม	พัฒนามาการศึกษาให้เป็นผู้ในทางการกีฬา มีความ ซื่อสัตย์ เสียสละ ตั้งใจจริงจัง เคารพให้เกียรติซึ่งกัน และกัน สามารถส่งเสริมสุขภาพให้กับประชาชน และสังคม	เน้นพัฒนามาการศึกษาให้เป็นผู้ในทางการกีฬา มี ความซื่อสัตย์ เสียสละ ตั้งใจจริงจัง เคารพให้เกียรติ ซึ่งกันและกัน สามารถส่งเสริมสุขภาพให้กับ ประชาชน และสังคม สร้างความเป็นเลิศในศาสตร์ การกีฬา ควบคู่กับคุณธรรม
3. พันธกิจ ภารกิจ	1. สืบค้นที่ตึกทางพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การ กีฬา 2. วิจัย 3. บริการวิชาการ 4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	1. จัดการเรียนการสอน 2. การวิจัย 3. การบริการวิชาการ 4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	

๕

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยที่ฟ้าของประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
4. การบริหารงาน	<p>1. เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัย สังกัด กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>2. เป็นสถาบันอุดมศึกษา เปิดสอนเฉพาะระดับปริญญาตรี สังกัดกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา</p>	<p>มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ บางแห่งมีฐานะเป็น มหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่แสวงหากำไร</p> <p>มีอธิการบดีและคณะกรรมการบริหารจัดการแต่ละด้าน มีหน่วยงานสนับสนุน และหน่วยวิชาการ บางแห่งมีหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา บางแห่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย บางแห่งเป็นส่วนหนึ่งของ มหาวิทยาลัย</p>	<p>เป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษา มีทั้งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และเป็นเอกชน เปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา มีอธิการบดีและคณะกรรมการบริหาร บริหารจัดการแต่ละด้าน มีหน่วยงานสนับสนุน และหน่วยวิชาการ บางแห่งมีหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา บางแห่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย</p>
5. อาจารย์	<p>- ร้อยละ 0.6 เป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์</p> <p>- ร้อยละ 11.4 เป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์</p> <p>- ร้อยละ 19.5 เป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์</p> <p>- ประมาณร้อยละ 68.5 เป็นผู้ที่ไม่ได้ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>- ร้อยละ 46 มีวุฒิปริญญาเอก ร้อยละ 63 มีวุฒิปริญญาโท ร้อยละ 1 มีวุฒิปริญญาตรี</p>	<p>- ร้อยละ 12 เป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์</p> <p>- ร้อยละ 26 เป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์</p> <p>- ร้อยละ 63 เป็นผู้ที่ไม่ได้ตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>- ร้อยละ 13.4 มีวุฒิปริญญาเอก</p> <p>- ร้อยละ 42.9 มีวุฒิปริญญาโท</p> <p>- ร้อยละ 43.6 มีวุฒิปริญญาตรี หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านการศึกษา</p>	<p>คณาจารย์มีทั้งวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี และบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านกีฬา และเป็น ผู้มี ตำแหน่งทางวิชาการระดับ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ</p>

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยที่ฟ้าในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
6. นักศึกษา	การประกอบอาชีพ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา สามารถเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ฟ้า ผู้แนะนำ ออกกำลังกาย/ครูฝึกเฉพาะบุคคล นักวิจัย/นักวิชาการ ครู/อาจารย์ ผู้ฝึกสอนกีฬา ได้ช ผู้กำหนดโปรแกรมการออกกำลังกาย พนักงานส่งเสริมการขายเครื่องมือแพทย์/อุปกรณ์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้เกี่ยวข้องออกกำลังกาย ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้เกี่ยวข้องออกกำลังกาย	นักศึกษารับเข้าอย่างน้อยเป็นผู้เล่นกีฬาเป็น เป็นนักกีฬา ผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติจะได้รับทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตออกไป เป็นบุคลากรทางการกีฬาและพลศึกษา ส่วนใหญ่ ออกไปเป็นครู พนักงานบริหารการกีฬา ได้ช กีฬา แพทย์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้ผลิตนักศึกษาศูตการ แข่งขันระดับนานาชาติ	นักศึกษารับเข้าอย่างน้อยเป็นผู้เล่นกีฬาเป็น เป็นนักกีฬา ผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติจะได้รับทุนการศึกษา ผลิตนักศึกษาศูตการแข่งขันระดับนานาชาติ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาศาสนาการ เป็นบุคลากรทางการกีฬาและพลศึกษา เป็นครู/อาจารย์ พนักงานบริหารการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา/ได้ชกีฬา แพทย์กีฬา เป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้แนะนำการออกกำลังกาย/ครูฝึกเฉพาะบุคคล นักวิจัย/นักวิชาการ ได้ช ผู้กำหนดโปรแกรมการออกกำลังกาย พนักงานส่งเสริมการขายเครื่องมือ แพทย์/อุปกรณ์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย ผู้ฝึกสอนกีฬาผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอลและ ผู้เชี่ยวชาญการออกกำลังกาย
7. หลักสูตรที่เปิดสอน	จำนวนนักศึกษา - ร้อยละ 87 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี (ยังไม่รวม <u>สพด.</u>) - ร้อยละ 8 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท - ร้อยละ 5 เป็นนักศึกษาระดับปริญญาเอก - ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู - ปริญญาตรี 1. วิทยาลัยเทคโนโลยี (วิทยาลัย) 1.1 วิทยาลัยการกีฬา - วิทยาลัยการออกกำลังกายและกีฬา	เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หลังปริญญาเอกโดยมีสาขาต่อไปเป็นคือ 1. สุขศึกษาและพลศึกษา (ควบคู่กัน) 2. วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หลังปริญญาเอก กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ <u>คือ</u> ปสสส และ ศึกษาศาสตร์ ในสาขาวิชาต่อไปนี้ - สุขศึกษาและพลศึกษา

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยที่พึงประสงค์และต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
<ul style="list-style-type: none"> - การฝึกสอนกีฬา 1.2 สาธารณสุขศาสตร์ - สุขศึกษาและพลศึกษา - สุขศึกษาและพลศึกษาและอนามัยสิ่งแวดล้อม - วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกายภาพ 1.3 วิทยาศาสตร์สุขภาพ - การส่งเสริมสุขภาพ - การส่งเสริมสุขภาพเด็ก - การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ - นันทนาการบำบัด 2. ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) 2.1 การออกกำลังกายและกายภาพ - การออกกำลังกายและกายภาพ - กีฬาฟุตบอล 2.2 กีฬาศึกษา 2.3 การบริหารจัดการกีฬา 2.4 สื่อสารมวลชนทางกีฬา 2.5 ธุรกิจสุขภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> 3. วิทยาศาสตร์สุขภาพ 4. วิทยาการจัดการจัดการทางการกีฬา 5. นิเทศศาสตร์และการสื่อสารทางการกีฬา 6. กีฬาประจําชาติ 7. พลศึกษา 8. กีฬาชุมชน 9. การแนะนำเยาวชนและการศึกษาด้านการกีฬา 10. การเดินรํา 11. พลศึกษาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ 12. เทควันโด 13. กีฬาเพื่อนันทนาการ 14. วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและสุขภาพ 15. กีฬาสำหรับแต่ละกลุ่มอายุ 16. โยคีกีฬา 17. สังคมวิทยาการกีฬา 18. กีฬาประจําชาติแห่งชาติ 19. การบริหารกิจการสาธารณะ 20. การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา 	<ul style="list-style-type: none"> - วิทยาศาสตร์กีฬาและกายออกกำลังกาย - วิทยาศาสตร์สุขภาพ - ธุรกิจทางการกีฬาและสุขภาพ - นิเทศศาสตร์และการสื่อสารทางการกีฬา - กีฬาประจําชาติแห่งชาติ - การฝึกและการเล่นกีฬาด้านการกีฬา - นันทนาการทางการกีฬา - สังคมวิทยาการกีฬา - ฯลฯ 	

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยที่ฟ้าของมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
	2.6 ผู้นำนันทนาการ 2.7 การบริหารนันทนาการ 2.8 นันทนาการเชิงพาณิชย์และกระทงท่องเที่ยว 3.การศึกษาบัณฑิต (กศบ.) - สาขาวิชาสุขศึกษา - สาขาพลศึกษา - สาขาสุขศึกษา พลศึกษา (เอกคู่) - สาขาพลศึกษาสำหรับคนพิการ - สาขานันทนาการ -ปริญญาโท 1.วิทยาศาสตร์มหามบัณฑิต (วทม.) 1.1 วิทยาศาสตร์การกีฬา - สรีรวิทยาการออกกำลังกาย - ชีวกลศาสตร์การกีฬา - สรีรวิทยาการกีฬา - โภชนศาสตร์การกีฬา - จิตวิทยาการกีฬา - เวชศาสตร์การกีฬา	21. จารศาสตร์ 22. จิตวิทยาประยุกต์ 23. ภาษาอังกฤษ 24. สถานะทางสังคมกีฬา 25. การฟื้นฟูสมรรถนะทางด้านกายภาพ	

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
	<p>1.2 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศม.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารและการจัดการออกก่าลังกายและกายกีฬา - การบริหารและการจัดการออกก่าลังกายและกายกีฬา - จิตวิทยาการออกก่าลังกายและการกีฬา - นันทนาการและการท่องเที่ยว <p>1.3 การศึกษามหาบัณฑิต (กศม.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สุขศึกษาและพลศึกษา <p><u>-ปริญญาเอก</u></p> <p>1.1 วิทยาศาสตร์ดุซฐฎีบัณฑิต (วทศ.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิทยาศาสตร์การกีฬา - สรีรวิทยาการออกก่าลังกาย - จิตวิทยาการออกก่าลังกายและการกีฬา - การบริหารและการจัดการออกก่าลังกายและกายกีฬา <p>1.2 ปรัชญาดุซฐฎีบัณฑิต (ปรศ.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิทยาศาสตร์การกีฬา (นานาชาติ) 		

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
	<ul style="list-style-type: none"> - การกีฬาแห่งประเทศไทยและท่องเที่ยว - วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ <p>1.3 การศึกษาผู้เชี่ยวชาญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สุขศึกษาและพลศึกษา 		
งบประมาณ	<p>เงินงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลจาก 2 แหล่งเงิน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เงินงบประมาณแผ่นดิน 2. เงินรายได้จากคณะ และจากมหาวิทยาลัย 	<p>ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลและรายได้ของมหาวิทยาลัย</p>	<p>งบประมาณ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล และรายได้ของมหาวิทยาลัย</p>
การวิจัยและการบริการวิชาการ	<ul style="list-style-type: none"> - มีงานวิจัยตีพิมพ์ในและต่างประเทศ - มีศูนย์บริการทดสอบ/ประเมินสมรรถภาพทางกายเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา - คณาจารย์เป็นที่ปรึกษากับหน่วยงานต่างๆ มีการจัดอบรมให้ความรู้ ทั้งระดับท้องถิ่นและผู้ที่ไกลชน 	<p>ด้านการวิจัยประกอบด้วย ศูนย์/สถาบันวิจัยทางด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยมนุษยวิทยาและสังคมวิทยา ศูนย์สัตวศาสตร์เรียนการสอนต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำ การวิจัย ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะและการต่อต้านยาเสพติด ศูนย์กีฬาคนพิการ ศูนย์วิจัยนวัตกรรมและ เทคโนโลยี (Centers for Research, Technology and Innovation) ศูนย์วิจัยสร้างห้องหันทางการกีฬา (Center for Doping Research) ศูนย์วิจัยกีฬาและสุขภาพ (Center for Sport and Health Research</p>	<p>1) ด้านการวิจัย ประกอบด้วย ศูนย์/สถาบันวิจัยทางด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยมนุษยวิทยาและสังคมวิทยา ศูนย์สัตวศาสตร์เรียน การสอนต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำ การวิจัย ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะและการต่อต้านยาเสพติด ศูนย์กีฬาคนพิการ ศูนย์วิจัยนวัตกรรมและ เทคโนโลยี (Centers for Research, Technology and Innovation) ศูนย์วิจัยสร้างห้องหันทางการกีฬา (Center for Doping Research) ศูนย์วิจัยกีฬาและสุขภาพ (Center for Sport and Health Research ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะและการต่อต้านยาเสพติด</p>

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
10. การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	มีกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามเทศกาลและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยตลอดปี รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมระหว่างประเทศ	ด้านการบริการวิชาการประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ศูนย์วิจัยกวดศาสตร์และการควบคุมการเคลื่อนไหว ศูนย์วิจัยประสิทธิภาพการเดิน (Center for Performance Diagnostics)) ศูนย์กีฬาผู้สูงอายุ (ผู้สูงอายุ) ศูนย์พัฒนากีฬาอย่างยั่งยืน (Center for Sustainable Sport Development) และการจัดกิจกรรมและกีฬาเพื่อปรับปรุงและพัฒนา สุขภาพประชาชน เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุนวัฒนธรรมกีฬา	2) ด้านการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ศูนย์วิจัยกวดศาสตร์ และการควบคุมการเคลื่อนไหว ศูนย์วิจัยประสิทธิภาพการเดิน (Center for Performance Diagnostics) ศูนย์กีฬาผู้สูงอายุ (ผู้สูงอายุ) ศูนย์พัฒนากีฬาอย่างยั่งยืน(Center for Sustainable Sport Development) และการจัดกิจกรรมและกีฬาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสุขภาพประชาชน เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุนวัฒนธรรมกีฬา
11. ภูมิสถาปัตยกรรม	ประกอบด้วย อาคารเรียน สนามกีฬากลางแจ้ง และในร่มตามชนิดกีฬา สระว่ายน้ำตามมาตรฐานสากล โรงเรียนเนชั่นม ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยและทดสอบวัสดุและอุปกรณ์ทางกีฬา ห้องสมุด	เห็นความร่วมใจของธรรมชาติกับบริเวณมหาวิทยาลัย มีอาคารเรียนที่ทันสมัยพร้อมอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการกีฬาและการเรียนการสอน ห้องสมุด หอพักนักศึกษา อาคารประกอบกร โรงเรียนเนชั่นม สนาม	เห็นความร่วมใจของธรรมชาติกับบริเวณมหาวิทยาลัย มีอาคารเรียนที่ทันสมัยพร้อมอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการกีฬาและการเรียนการสอน ห้องสมุด หอพักนักศึกษา สระว่ายน้ำตามมาตรฐานสากล โรงเรียน

ตารางที่ 4.1.1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของความเป็นมหาวิทยาลัยที่ฟ้าในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

องค์ประกอบ	ผลการวิเคราะห์ในประเทศ	ผลการวิเคราะห์ต่างประเทศ	ผลการสังเคราะห์
	ห้องปฏิบัติการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา คตินิกการกีฬา	กีฬาในร่มและกลางแจ้ง สิ่งอำนวยความสะดวกทางกา การกีฬาที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการ สอนและการฝึกกีฬา ฟิสิเอชันที่กีฬา และโรงละคร การแสดงต่างๆ	มีแผนเขียน ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัย และทดสอบวัสดุและอุปกรณ์ทางกีฬา ห้องปฏิบัติการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา คตินิกการกีฬา สนามกีฬาในร่มและกลางแจ้ง สิ่ง อำนวยความสะดวกทางกาการกีฬาที่พร้อมสำหรับ การจัดการเรียนการสอน การฝึกกีฬา และกาวิจัย ภาคสนาม ฟิสิเอชันที่กีฬา และโรงละครการแสดง ต่างๆ

จากตารางที่ 4.1.1 องค์ประกอบความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยและต่างประเทศ ตามสภาพปัจจุบัน พบว่า มีประวัติความเป็นมาที่พัฒนามาจากวิทยาลัยพลศึกษา สถาบันทางการพลศึกษาและกีฬา และเป็นมหาวิทยาลัยจัดตั้งใหม่ โดยมีปรัชญาที่เน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นผู้นำทางการกีฬา มีความซื่อสัตย์ เสียสละ สร้างสรรค์ เคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และสามารถส่งเสริมสุขภาพให้กับประชาชน และสังคม รวมถึงสร้างความเป็นเลิศในศาสตร์การกีฬา ควบคู่กับคุณธรรม ในด้านพันธกิจ/ภารกิจ คือผลิตบัณฑิตทางพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมีการบริหารงานทั้งในระดับคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นระดับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดเอกชน เปิดสอนในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา โดยมีอธิการบดีและคณะกรรมการบริหาร บริหารจัดการงานแต่ละด้าน มีหน่วยงานสนับสนุน และหน่วยงานวิชาการ มีหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา

ด้านคณาจารย์มีทั้งวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี และบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านกีฬา และเป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ

ด้านนักศึกษา การรับเข้าอย่างน้อยเป็นผู้ที่เล่นกีฬาเป็น หรือเป็นนักกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติจะได้รับทุนการศึกษา ผลิตนักศึกษาสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสามารถเป็นบุคลากรทางการกีฬาและพลศึกษา เป็นครู/อาจารย์ พนักงานบริหารการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา /โค้ชกีฬา แพทย์กีฬา เป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้แนะนำการออกกำลังกาย/ครูฝึกเฉพาะบุคคล นักวิจัย/นักวิชาการ โค้ช ผู้กำหนดโปรแกรมการออกกำลังกาย พนักงานส่งเสริมการขายเครื่องมือแพทย์/อุปกรณ์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย ผู้ฝึกสอนกีฬา ฟุตบอล ผู้เชี่ยวชาญการออกกำลังกาย ผู้ตัดสินฟุตบอล

ด้านหลักสูตร เปิดสอนในระดับ มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หลังปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และศึกษาศาสตร์

ด้านงบประมาณได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล และรายได้ของมหาวิทยาลัย

ด้านการวิจัยและบริการวิชาการ 1)ด้านการวิจัยประกอบด้วย ศูนย์/สถาบันวิจัยทาง ด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยมนุษยวิทยาและสังคมวิทยา ศูนย์สถิติการเรียนการสอน ต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำการวิจัย ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะการต่อสู้นานาชาติ ศูนย์กีฬาคนพิการ ศูนย์วิจัยนวัตกรรม และเทคโนโลยี (Centers for Research, Technology and Innovation)

ศูนย์วิจัยสารต้องห้ามทางการกีฬา (Center for Doping Research) ศูนย์วิจัยกีฬาและสุขภาพ (Center for Sport and Health Research) ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะการต่อสู้นานาชาติ และ 2) ด้านการบริการวิชาการประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ศูนย์ชีวกลศาสตร์และการควบคุมการเคลื่อนไหว ศูนย์วินิจฉัยประสิทธิภาพการเล่น (Center for Performance Diagnostics) ศูนย์กีฬาผู้สูงอายุ (ผู้สูงอายุ) ศูนย์พัฒนากีฬาอย่างยั่งยืน (Center for Sustainable Sport Development) และการจัดกิจกรรมและกีฬาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสุขภาพประชาชน เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุนวัฒนธรรมกีฬา

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีหลักสูตรการเรียนการสอน การอบรม เกี่ยวกับศิลปะป้องกันตัวที่เป็นกีฬาประจำชาติ และจัดตั้งเป็นวิทยาลัยเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก เช่น เทควันโด วูซู และกังฟู เป็นต้น

ด้านภูมิสถาปัตยกรรม เน้นความร่วมมือของธรรมชาติที่บริเวณมหาวิทยาลัย มีอาคารเรียนที่ทันสมัย พร้อมอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการกีฬาและการเรียนการสอน ห้องสมุด หอพัก นักศึกษา สระว่ายน้ำตามมาตรฐานสากล โรงยิมเนเซียม ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยและทดสอบวัสดุและอุปกรณ์ทางกีฬา ห้องปฏิบัติการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา คลินิกการกีฬาสนามกีฬาในร่มและกลางแจ้ง สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอน การฝึกกีฬา และการวิจัยภาคสนาม พิพิธภัณฑกีฬา และโรงละครการแสดงต่างๆ

สรุป จุดเด่นของมหาวิทยาลัยกีฬาที่ศึกษา (10 แห่ง) ให้ความสำคัญต่อการเปิดสอนด้านการฝึกกีฬาและการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา และความร่วมมือกับองค์กรวิชาชีพต่างประเทศ ด้านการจัดการฝึกอบรมต่างๆ เพื่อการมอบประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา (Professional Certificate in the Area of Sports, Sport Sciences and Physical Educations)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง ด้านการกีฬา และการอุดมศึกษา

การสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงด้านการกีฬาและการอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงศึกษาธิการ การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา คณะกรรมการโอลิมปิก สมาคมกีฬาต่างๆ และสมาคมกีฬาคนพิการ ผู้บริหารของกรมพลศึกษา และผู้บริหารทางด้านการกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มได้แก่ กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน และกลุ่มสถาบันการพล

ศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ทิศทาง แนวโน้ม และข้อมูลด้านกายภาพของการจัดการศึกษาด้าน
กีฬา จำนวน 21 คน (ภาคผนวก 3.1) สรุปได้ดังตารางสรุปผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

ตารางที่ 4.1.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความเร่งด่วนในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์												รวม											
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		13	14	15	16	17	18	19	20	21		
1	<p>ควรจัดตั้งในช่วงเวลา 1-3 ปี เพื่อ</p> <p>1. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติของประเทศไทยในด้านการผลิตบัณฑิตและบุคลากรที่ศึกษาได้มีคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมอาเซียน</p> <p>2. เป็นการเสริมสร้างความพร้อมสู่การก้าวประชาคมอาเซียน, มีบุคลากรด้านที่ศึกษาเฉพาะด้านที่มีมาตรฐานสู่การแข่งขันที่ภาคโอเอ็มอีปี 2015 และ 2019</p> <p>3. สามารถจะก่อให้เกิดความริ่รวยสามารถของทางสำนักงานศึกษาให้แพร่หลายไปสู่สังคมได้รวดเร็วขึ้น</p> <p>4. เป็นหนทางที่ศึกษาใช้การที่หาของประเทศไทยสามารถไปสู่ ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติ ประหยัดผลสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอเอ็มอี</p>		✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
2	<p>ควรจัดตั้งในช่วงเวลา 3 ปีขึ้นไป เพราะ</p> <p>1. ต้องใช้เวลาในการเตรียมเอกสารด้านงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐานอาคารบุคลากร และความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในหลายภาคส่วนต้องให้ความร่วมมือและดำเนินการไปเป็นลำดับขั้น</p> <p>2. ต้องวางรากฐานของมหาวิทยาลัยที่แข็งแกร่งเพื่อการพัฒนาระบบการศึกษาให้เปิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติให้มากที่สุด</p>			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
3	<p>ยังไม่ถึงเวลาที่จะตั้งมหาวิทยาลัยฟ้า เพราะปัจจุบันมหาวิทยาลัยในประเทศไทยสามารถรับนักศึกษาได้มากกว่าจำนวนคนที่จะเข้าเรียน</p>	✓																							2

จากตารางที่ 4.1.2 ความเร่งด่วนในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่า ควรจัดตั้งในช่วงเวลา 1-3 ปีนี้มากที่สุด (จำนวน 12 คน) โดยให้เหตุผลว่าควรมีมหาวิทยาลัยกีฬาที่เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางรองรับในด้านวิชาการผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติในระยะยาว เป็นหนทางที่ทำให้การกีฬาของประเทศไทยสามารถสู่ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติประสบผลสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอลิมปิก เป็นการเตรียมความพร้อมสู่การเข้าประชาคมอาเซียน, สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะด้านการกีฬา สุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพของพฤติกรรมนั้นหนทางการ รองลงมาคือ ควรจะจัดตั้งในช่วงเวลา 5 ปี (จำนวน 6 คน) โดยให้เหตุผลว่า ต้องใช้เวลาในการเตรียมการด้านงบประมาณ โครงสร้าง ทรัพยากรบุคลากร และความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และควรวางรากฐานของมาตรฐานการศึกษาที่ยั่งยืนเพื่อการพัฒนาวงการกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและประเทศชาติให้มากที่สุด และที่น้อยที่สุดคือ ยังไม่ถึงเวลาที่จะต้องมียุทธศาสตร์กีฬาในประเทศไทย (จำนวน 2 คน) เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีจำนวนที่นิ่งมากเกินกว่าจำนวนคนที่จะเข้าเรียน

ตารางที่ 4.1.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม		
1	ควรมีเป้าหมายด้าน ผลิตบัณฑิตที่เป็นนักศึกษา ทั้งนักศึกษาเมืองอาชีพ และ นักศึกษาระดับนานาชาติ รวมทั้งการดำเนินงานวิจัยที่เชื่อมโยงกับภาคการศึกษา และให้บริการวิชาการทางสังคมศึกษา รวมทั้งผลิตบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ต่างๆ เช่น ศึกษาศาสตร์การศึกษา จิตวิทยาการศึกษา เศรษฐศาสตร์การศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา ที่สามารถส่งเสริมพัฒนา ศึกษาระดับสูงได้เป็นอิสระอย่างแท้จริง ในด้านการอาชีพ นอกจากนี้ ควรมีเป้าหมายให้บริการสนับสนุนการทางการศึกษาแก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ที่สนใจออกกำลังกาย	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
2	ควรมีเป้าหมายเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิต มหาบัณฑิต อุดมศึกษบัณฑิต ในด้านกีฬา ที่เป็นนักศึกษาที่มีความเป็นเลิศและอาชีพ										✓					✓									2
3	ควรเน้นคุณภาพและมีปริมาณเพื่อให้เป็นวิชาชีพเฉพาะทาง และผลิตผู้ ศึกษาศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ให้มีการบริหารจัดการทางการศึกษาแบบมีเอ อกซ์เซลเลอแรนซ์ พัฒนาการงานวิจัยทางการศึกษา				✓																				1
4	ควรมีเป้าหมายขอให้ชุมชนรอบมหาวิทยาลัยกีฬา มีกิจกรรมในการออก กำลังกาย ส่งเสริมให้มีร่างกายแข็งแรง กระทั่งจากบุคลากรทางการศึกษา เพื่อยกระดับสุขภาพของคนในชุมชนและสังคม											✓													1
5	ควรมีเป้าหมายในการให้บริการวิชาการทางศึกษาศึกษาและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับกีฬาทุกด้าน																				✓				2

จากตารางที่ 4.1.3 เป้าหมายของมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่า ควรมีเป้าหมายทุกด้าน (จำนวน 15 คน) เช่น ผลิต บัณฑิตที่เป็นนักศึกษา ทั้งนักศึกษาที่มีอาชีพ และนักกีฬาที่มีอาชีพ และนักกีฬาที่ระดับนานาชาติ รวมทั้งกิจการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคกีฬา และให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา

ตารางที่ 4.1.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดตั้งและวิธีการดำเนินงานการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	<p>จัดตั้งได้ โดยมีแนวทางการจัดตั้ง ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> กำหนดจัดประชุมสัมมนาและเข้าพบขอในการจัดตั้งอย่างชัดเจน อาจใช้เวลามากกว่า 6 ปี เพราะต้องมีการเตรียมการด้านงบประมาณ โครงสร้าง หรือยกยอคุณความดี และความปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจน ในหลายภาคส่วนต้องให้ความร่วมมือและดำเนินการเป็นทิศทางเดียวกัน ควรยึดคณะกรรมาธิการ กีฬาสุขภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน พึ่งใน และสนับสนุนประเทศ เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา แห่งประเทศเพื่อ ระดมความคิดเห็น แนวคิด หลักการ และแนวทางการดำเนินการ เช่น อนุรักษ์มวลให้ไว้เป็นกรณีต่อไป ภาคเอกชนลงทุนก่อสร้างมหาวิทยาลัย ให้สถาปนาหรือจัดตั้งสนับสนุนงบประมาณ และจัดหางานรองรับ พัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศเพื่อ จัดทำหลักสูตรเฉพาะเพื่อให้นักศึกษาที่เข้าศึกษาการศึกษารเป็น นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เมื่อหาวิทยากรที่ประกอบกัน 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	17
2	<p>ไม่ควรถูกจัดตั้ง เพราะมีสถาบันที่มีลักษณะจำนวนมาก ทั้งในและต่างประเทศ และใช้งบประมาณจำนวนมาก</p>	✓										✓										✓		4

จากตารางที่ 4.1.4 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งและวิธีการดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
กีฬาในประเทศไทยไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่ามีแนวโน้มที่จะจัดตั้งได้ (จำนวน 17
คน) โดยให้แนวทางที่หลากหลาย เช่น ตั้งคณะกรรมการศึกษาแนวทางในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย
กีฬาแห่งประเทศไทย ระดมความคิดเห็น แนวคิด หลักการ และแนวทางการดำเนินการเสนอ
รัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลกำหนดนโยบายและงบประมาณสนับสนุนขั้นต้น โดยมีความร่วมมือกับ
สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานของรัฐที่ให้การสนับสนุนกีฬา เช่น การกีฬาแห่ง
ประเทศไทย ทั้งนี้อาจจะใช้เวลามากกว่า 5 ปี เพราะต้องมีการเตรียมการด้านงบประมาณ
โครงสร้าง ทรัพยากรบุคลากร และความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และต้องอาศัยความ
ร่วมมือจากหลายภาคส่วนในการเตรียมการดังกล่าว หรืออาจพัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้เป็น
มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4. 1. 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความต้องการบุคลากรทางการกีฬาของประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	<p>เป็นบุคลากรทางการกีฬาทุกด้าน ตามชนิดกีฬาและสาขาวิชา</p> <ul style="list-style-type: none"> -มีความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา สามารถทำงานกับสมาคมกีฬาในภาพพัฒนาก็ทำเช่นนี้นั้น -ผู้เชี่ยวชาญตามสาขาวิชา เช่น จิตวิทยา นักกายภาพ นักเวชศาสตร์ สามารถทำงานได้ในทุกๆชนิดกีฬา เนื่องด้วยองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกายมนุษย์ สามารถประยุกต์ใช้ได้ตามสถานการณ์และความต้องการ -เป็นผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน นักบริหารจัดการกีฬา นักวิทยาศาสตร์กีฬา และสาขาวิชา ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ฯลฯ -เป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาเฉพาะด้าน และผู้บริหารจัดการกีฬา -บุคลากรที่ทำงานเป็นทีม เหมือนทีมกีฬาอาชีพในประเทศที่พัฒนาการกีฬาสูงสุดในปัจจุบัน 	✓	✓	✓	✓	✓	✓										✓						✓	8
2	<p>เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา โดยแยกออกเป็นชนิดกีฬาที่เล่นกีฬาสากลและรวมเล่นกีฬาประจำชาติ และกีฬาที่เป็นที่นิยม</p> <ul style="list-style-type: none"> -แยกตามสาขาวิชาที่เปิดสอน โดยมีวิชาเอกเป็นชนิดกีฬา ที่เป็นสากลและกีฬาประจำชาติ เช่น มวยไทย 						✓	✓	✓	✓	✓							✓	✓					7

ตารางที่ 4.1.5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับความต่อเนื่องการบุคลากรทางการศึกษาของประเทศไทย(ต่อ)

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้สัมภาษณ์																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21 รวม	
3	เป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชา ได้แก่ จิตวิทยาการศึกษา, เวชศาสตร์การศึกษา, การบริหารจัดการทางการศึกษา, โชนนการทางการศึกษา , ฯลฯ										✓		✓								✓		4

จากตารางที่ 4.1.5 ความต่อเนื่องการบุคลากรทางการศึกษาของประเทศของผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่าประเทศไทยต้องมีการผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬาและตามสาขาวิชา (จำนวน 6 คน) เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน นักบริหารจัดการกีฬา นักวิทยาศาสตร์กีฬา แต่ละสาขาวิชา ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการกีฬาตามชนิดกีฬาเฉพาะด้าน นักกีฬา เพราะบุคลากรเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาที่กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และกีฬาอาชีพ ขณะเดียวกันผู้เชี่ยวชาญตามสาขาวิชา เช่น นักจิตวิทยา นักกายภาพ นักเวชศาสตร์ ฯลฯ สามารถทำงานได้ในทุกๆชนิดกีฬา เนื่องจากต้องมีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกายมนุษย์นั้นสามารถประยุกต์ใช้ได้ตามสถานการณ์และความต้องการ อย่างไรก็ตามผู้บริหารระดับสูงยังมีความเห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์ความรู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา (จำนวน 7 คน) โดยเน้นกีฬาสากล กีฬาประจำชาติ และกีฬาที่เป็นที่นิยม เช่น กีฬาฟุตบอล มวยไทย ฯลฯ

ตารางที่ 4.1.6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับลักษณะของระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยกีฬา

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม
1	เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน เนื่องจาก - สามารถดำเนินการได้มีความคล่องตัวมากกว่าและเป็นภาระประหยัดงบประมาณแผ่นดินที่จะต้องใช้จ่ายต่อไป - ความคล่องตัวในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง - จะทำให้การบริหารจัดการทำได้โดยเร็ว	✓			✓		✓																3
2	เป็นมหาวิทยาลัยแบบได้ก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อม	✓																					1
3	เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เนื่องจาก - บริหารจัดการได้ง่าย มีงบประมาณสนับสนุน - จัดสรรงบประมาณได้รวดเร็ว			✓	✓		✓				✓					✓							9
4	เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพราะ - จะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาลโดยตรง - สามารถระดมทุนเงินอุดหนุนได้ง่าย - มีอิสระในการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร - สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงและถาวร			✓	✓		✓			✓				✓								✓	9

จากตารางที่ 4.1.6 ลักษณะของระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยกีฬา ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่าควรเป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการ (จำนวน 9 คน) เท่าๆ กับเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (จำนวน 9 คน) โดยไม่เอียงด้านของรัฐ ก็ได้รับการสนับสนุนจากรัฐโดยตรง มีความคล่องตัวในการสนับสนุนงบประมาณและสะดวกในการบริหารจัดการ ส่วนการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ก็ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐโดยตรง มีอิสระในการบริหารจัดการและพัฒนาองค์กร สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงและถาวร และมีผู้บริหารอีกเพียงส่วนน้อย (จำนวน 3 คน) เห็นว่าควรเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน เนื่องจากมีความคล่องตัวในการดำเนินการมากกว่าและเป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดิน

จากตารางที่ 4.1.7 โครงสร้างและองค์ประกอบของโครงสร้างของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นที่หลากหลาย กลุ่มที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุด (จำนวน 4 คน) คือ กำหนดโครงสร้างของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของการจัดตั้ง และโครงสร้างทางวิชาการ ควรเน้นทั้งตามสาขาวิชา และตามชนิดกีฬา เช่น จิตวิทยาการกีฬา การบริหารจัดการกีฬา สรีรวิทยาการกีฬา โภชนาการการกีฬา กีฬาเพื่ออาชีพ เป็นต้น รองลงมา(จำนวน 3 คน) คือ โครงสร้างทางวิชาการตามแบบมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งอเมริกา : ASU โดยให้เหตุผลว่า เป็นมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จและเป็นผู้นำทางด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับการรับเข้าและคุณสมบัติของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย
กีฬาแห่งประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	<p>เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้กีฬาเป็น และหรือ เป็นนักกีฬาสมัครเล่น และนักกีฬาสมัครเล่น และ</p> <p>- เป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนกีฬา เพราะจะมีพื้นฐานด้านกีฬาอยู่แล้ว</p> <p>- มีใจรักในกีฬา</p> <p>- เป็นนักกีฬาที่ผ่านการแข่งขันในระดับประเทศขึ้นไป หรือสมัครเล่นกีฬานานตั้งแต่เริ่มแรก รวมทั้งนักกีฬาคณะนิสิต</p>	✓			✓		✓				✓					✓		✓		✓		✓	11	
2	วิธีการรับเข้า ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา เช่น วิ่ง 100 เมตร ในเวลา 13.4 วินาที ว่ายน้ำ ท่ากบ 100 เมตร ในเวลา 1.5 นาที หรือสามารถยิงธนูมือ (ท่าทสูง) ได้							✓							✓									2
3	เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้กีฬาเป็น และหรือ เป็นนักกีฬาคณะนิสิต และนักกีฬาสมัครเล่น ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา และการทดสอบ IQ ของนักกีฬา			✓		✓															✓			3
4	<p>ความคิดเห็นอื่น ๆ</p> <p>- นักเรียนที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยต้องมีเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปของการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา</p> <p>- ควรเป็นผู้สนใจที่จะประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา</p> <p>- มีคุณสมบัติที่จะพัฒนาเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จได้</p>		✓						✓					✓					✓					6

จากตารางที่ 4.1.8 วิธีการรับเข้าและคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย กีฬาแห่งประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่า คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาศึกษาเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นกีฬาเป็น และ/หรือ เป็นนักกีฬา คนปกติ และนักกีฬาคนพิการ (จำนวน 11 คน) และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า นักเรียนที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยต้องมีเกณฑ์ พื้นฐานทั่วไปของการเข้ามหาวิทยาลัย ควรเป็นผู้สนใจและรักที่จะประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับ กีฬา เป็นนักกีฬาชั้นดี เคยผ่านการแข่งขันในระดับประเทศขึ้นไป หรือที่สมาคมกีฬานั้นๆรับรอง รวมทั้งเป็นนักกีฬาคนพิการ มีคุณสมบัติที่จะพัฒนาเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จได้ นักเรียน ที่จบจากโรงเรียนกีฬา จะมีพื้นฐานด้านกีฬามาแล้ว มหาวิทยาลัยกีฬาทำหน้าที่ในการต่อยอด ต้องมีใจรักในกีฬาที่ตนเองชื่นชอบ ในส่วนของวิธีการรับเข้า ผู้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา เช่น วิ่ง 100 เมตร ให้ได้ภายใน 13.4 วินาที ว่าาย น้ำท่ากบ 100 เมตร ให้ได้ภายใน 1.5 นาที หรือสามารถยืนด้วยมือ (ท่าหกสูง) ได้ (จำนวน 3 คน) และได้มีความเห็นเพิ่มเติมว่าควรพิจารณาเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนจากโครงการข้างเผือก และจาก การเปิดสอบโดยจัดลำดับความสำคัญจากภาควิชาการ ภาคความสามารถทางกีฬา สัมภาษณ์ให้ มีความเหมาะสม ผู้เป็นนักกีฬาอาจได้รับการพิจารณาก่อน

ตารางที่ 4. 1.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้สัมภาษณ์																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม
1	<p>เป็นหลักสูตรสำหรับ(ผู้เป็น) นักกีฬา เนื่องจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -เป็นการต่อยอดให้กับนักกีฬาเพื่อพัฒนาทักษะไปสู่ออาชีพ, สื่อยอด สนับสนุนผู้ความเป็นเลิศและอาชีพได้ -นักศึกษาที่เป็นนักกีฬาต้องเรียนมากกว่านักศึกษาทั่วไป -เพิ่มความเชี่ยวชาญด้านกีฬาที่สนับสนุนเฉพาะทาง และด้านวิชาการ 	✓					✓		✓	✓	✓		✓		✓		✓						9
2	<p>เป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป ที่มีความรู้ความสามารถทางกีฬา หรือมีความสนใจกีฬา เนื่องจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -บุคลากรทางกีฬารวมไปด้วยนักกีฬา บุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซึ่งควรพัฒนาไปควบคู่กัน -เป็นการสร้างผู้ฝึกสอนกีฬา และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางกีฬาที่ถูกต้องสามารถนำไปพัฒนาบุคลากรกีฬาได้ -เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสนใจได้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น 	✓		✓			✓		✓		✓		✓		✓		✓		✓				10
3	<p>เห็นด้วยกับข้อ 1 และ ข้อ 2 เนื่องจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -เพื่อผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางกีฬา -เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง -เน้นหลักสูตรสำหรับ(ผู้เป็น)นักกีฬา และเน้นทางด้านการบริหารจัดการ <p>การวิจัย การบริหารวิชาการทางกีฬา เป็นต้น</p> <p>-สามารถพัฒนาต่อยอดได้โดยใช้ระบบเร่งรัด (Fast Track)</p>	✓	✓				✓						✓				✓				✓		7

ตารางที่ 4.1.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม
	-หลักสูตรอาจจัดเป็นวิชาเอก(major) วิชารอง(minor) เพื่อหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว เมื่อเด็กเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาอื่นได้																						

ตารางที่ 4.1.9 หลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่าควรเป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป (หมายความว่า ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางกีฬา ฯลฯ) (จำนวน 10 คน) โดยไม่เหตุผลว่า บุคลากรกีฬาประกอบไปด้วยนักกีฬา บุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬา ที่ควรจะมีการพัฒนาไปควบคู่กัน เป็นการสร้างนักกีฬาในระดับชาติ และผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถทางกีฬาที่ถูกต้อง กระจายทั่วประเทศ รวมถึงประเทศไทย อาเซียน เช่นมีความรู้ความสามารถทางด้านต่างๆ ให้สามารถนำไปพัฒนาวงการกีฬาได้ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสนใจได้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นกว่าเดิม ขณะที่ผู้บริหารอีกกลุ่มหนึ่ง (จำนวน 9 คน) มีความเห็นว่า ควรเป็นหลักสูตรสำหรับ(ผู้เป็น) นักกีฬา เพราะ เป็นการต่อยอดให้นักกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาไปสู่อาชีพ สนับสนุนสู่ความเป็นเลิศและอาชีพได้ ขณะเดียวกันหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไปสามารถศึกษาได้ตามสถาบันการศึกษาที่มีอยู่แล้ว นักกีฬาต้องมีความรู้มากกว่านักศึกษามากๆ จึงต้องให้หลักสูตรสำหรับนักกีฬา เป็นการสร้างและพัฒนากีฬาระดับนานาชาติ สร้างนักกีฬาที่เป็นมืออาชีพ เพราะจะเพิ่มความรู้ทางด้านกีฬาที่ทันสมัยเฉพาะทางและเข้ามาศึกษาตามหลักสูตร เพิ่มเติมด้านวิชาการ อีกกลุ่มหนึ่ง (จำนวน 7 คน) มีความเห็นว่า ควรจัดหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไปและสำหรับ (ผู้เป็น) นักกีฬา เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่สามารถผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางกอล์ฟ เช่นหลักสูตรสำหรับผู้เป็นนักกีฬา และเน้นทางด้านการบริหารจัดการ การวิจัย การบริการวิชาการทางกอล์ฟ สามารถพัฒนาต่อยอดได้โดยใช้ระบบเร่งรัด (Fast Track) และหลักสูตรอาจจัดเป็น วิชาเอก (major) วิชารอง (minor) เพื่อหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว เมื่อเด็กเป็นนักกีฬาจะสามารถประกอบอาชีพอื่นได้

ตารางที่ 4.1.10 ผลการวิเคราะห์ระดับผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับการบริหารจัดการงบประมาณและการบริหารการเงินเพื่อการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม
1	ขอเงินสนับสนุนจากรัฐบาลโดยจัดตั้งเป็นองค์การภายใต้ความร่วมมือนอกกับมหาวิทยาลัยและองค์กรภาครัฐต่างๆ หรือร่วมมือกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	✓								✓						✓							4
2	ของบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นเบื้องต้นและจากกองทุนที่มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนากีฬาของประเทศ		✓															✓					2
3	การจัดตั้งงบประมาณควบคุมจากกระทรวง				✓												✓						2
4	ใช้ระบบบริหารการเงินเอกชน โดยมีกำกับดูแลที่ใกล้ชิด						✓																2
5	ของบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน รายได้มหาวิทยาลัยได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษา การบริการวิชาการทำวิจัย การบริจาค และรายได้อื่นๆ เช่น การจัดสรรพื้นที่ให้ภาคเอกชนเข้าการระดมทุนหลังจากที่นักกีฬามีผลงานจากองค์กรภาคเอกชนและภาครัฐ ทั้งนี้มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการใช้งบประมาณของรายรับด้วย								✓		✓					✓							9

จากตารางที่ 4.1.10 การจัดหางบประมาณเพื่อการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความคิดเห็นว่า ควรของบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน รายได้มหาวิทยาลัยได้แก่ ค่าธรรมเนียมการศึกษา การบริการวิชาการศึกษา การบริจาค และรายได้อื่นๆ เช่น การจัดสรรพื้นที่ให้ภาคเอกชนเข้า การระดมทุนหลังจากที่นักกีฬามีผลงานจากองค์กรภาคเอกชนและภาครัฐ ทั้งนี้มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการใช้งบประมาณของรายรับด้วย (จำนวน 9 คน) รองลงมาคือขอเงินสนับสนุนจากรัฐบาลโดยจัดตั้งเป็นองค์กรภายใต้ความร่วมมือนอกกับมหาวิทยาลัยและองค์กรภาครัฐต่างๆ หรือร่วมมือกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (จำนวน 4 คน)

ตารางที่ 4.1.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับการบริหารของมาตฐานวิชาชีพของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยกีฬา
ของประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม		
1	ควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬา -เพื่อเป็นการเน้นคุณภาพด้านวิชาการและด้านความสามารถเฉพาะทาง -เพื่อจะได้เป็นนักกีฬาที่มีความเป็นมืออาชีพ -สามารถถอดถอดและเข้าทำงานกับสมาคมกีฬานั้นๆ -เป็นที่เชื่อถือในระดับอาเซียนและระดับโลก -เพื่อจะได้มีมาตรฐานทัดเทียมกับวิชาชีพอื่นๆ เช่น แพทย์ วิศวกร เป็นต้น -ควรได้รับการรับรองความสามารถของนักกีฬา จากองค์กรกลางที่เกี่ยวข้อง เช่น กกท. กรมพลศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	17	
2	ไม่จำเป็นเพราะ -จะเป็นการจำกัดลักษณะงานที่บัณฑิตพึงกระทำได้ -จะมีเรื่องอำนาจและผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นไม่ประกอบวิชาชีพควรทำให้เพื่อป้องกันและประคับประคองความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับสังคม -เช่นนั้นไม่ประกอบวิชาชีพจะมีอีกมากและไม่มีความหมาย														✓									✓	3

จากตารางที่ 4.1.11 การรับรองมาตรฐานวิชาชีพของบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูง มีความคิดเห็นว่าควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬา (จำนวน 17 คน) เพื่อเป็นการเน้นคุณภาพด้านวิชาการและด้านความสามารถเฉพาะทางให้เป็นที่เชื่อถือในระดับอาชีพและระดับโลก แต่มีผู้ไม่เห็นด้วยว่ามาตรฐานวิชาชีพด้านกีฬายังไม่มี อย่างไรก็ตามก็ควรได้รับการรับรองจากองค์กรกลาง เช่น กกท.กีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา และมีผู้บริหารระดับสูงอีกจำนวนหนึ่ง (จำนวน 3 คน) มีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬาเพราะจะเป็นการจำกัดลักษณะงานที่บัณฑิตพึงกระทำก็ได้ มีเรื่องอำนาจและผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นไม่ประกอบวิชาชีพควรมีไว้เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับสังคมเช่นกันไม่ประกอบวิชาชีพจะมีอีกมากและไม่มีความหมาย

ตารางที่ 4.1.12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกและภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	ควรมีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
2	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เช่น -ควรมีอาคารเรียนและสถานที่พักผ่อนทั้งในและนอกสถานที่ที่ได้มาตรฐานตลอดจนมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ -ไม่ควรอยู่ในตัวเมือง ควรอยู่ห่างจากสถานบันเทิง -มีที่พักสำหรับนักศึกษา และนักกีฬา				✓			✓			✓			✓				✓						6

จากตารางที่ 4.1.12 อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกและภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูง มีความคิดเห็นว่า สภาพสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานมหาวิทยาลัย (จำนวน 14 คน) เช่น มีอาคารเรียนและสถานมีพักผ่อนที่ทั้งในและนอกสถานที่ที่เข้ามาตรฐาน ตลอดจนมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพียงพอ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (จำนวน 6 คน) คือ สถานที่ตั้งไม่ควรอยู่ในตัวเมือง ควรอยู่ห่างจากสถานบันเทิง ควรมีที่พักสำหรับนักศึกษาและนักกีฬา

ตารางที่ 4.1.13 ผลการวิเคราะห์หาความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬาที่สำคัญของมหาวิทยาลัยกีฬา
ของประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	<p>ควรมีเทคโนโลยีทุกอย่างที่จำเป็น เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขอฟท์แวร์วิเคราะห์การแข่งขันของกอล์ฟ - เครื่องเล่นร่างกายในภาควิเคราะห์สภาพร่างกาย - เครื่องวัดระบบหายใจ การสูบฉีดโลหิต - เครื่องวัดความเร็วของการตอบสนองของระบบประสาท 	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	18

จากตารางที่ 4.1.13 ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬาที่สำคัญของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูง มีความคิดเห็นว่า ต้องมีเทคโนโลยีทุกอย่างที่จำเป็น (จำนวน 18 คน) เช่น ซอฟต์แวร์วิเคราะห์การทำงานของร่างกายของกอล์ฟเมื่อนี้ เครื่องเล่นร่างกายในภาควิเคราะห์สภาพร่างกาย เครื่องวัดระบบหายใจ การสูบฉีดโลหิต เครื่องวัดความเร็วของการตอบสนองของระบบประสาท เป็นต้น

ตารางที่ 4.1.14 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับและกฎหมายของรับการเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ เช่น พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬา และหรือกฎหมายอื่นๆ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	17

จากตารางที่ 4.1.14 ระเบียบข้อบังคับและกฎหมายของรับการเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูง มีความคิดเห็นว่าควรมีกฎหมายรองรับเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ เช่น พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬา และหรือกฎหมายอื่นๆ

ตารางที่ 4.1.15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับคุณสมบัติของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																						
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
1	<p>ควรมีความสัมพันธ์ดังนี้</p> <p>1.1 มีทักษะที่ดี มีประสบการณ์ สามารถสอนและถ่ายทอดได้ มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในชนิดกีฬานั้นๆ สามารถนำประสบการณ์มาสร้างความรู้ให้แก่ผู้ศึกษาได้</p> <p>1.2 สามารถเตรียมนักกีฬาไปสู่การแข่งขันระดับนานาชาติได้ มีประสบการณ์ตรง มีความเป็นมืออาชีพ และมีความเข้าใจอย่างแท้จริง</p> <p>1.3 สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้ นำความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬา มีความเป็น "ครู" สามารถถ่ายทอดความรู้ของตนเองมาสู่เรียนได้อย่างเต็มที่</p> <p>1.4 มีประสบการณ์การบริหารจัดการ และนำทีมประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ เป็นผู้สั่งสอนยอมรับ สามารถถ่ายทอดวิชาได้</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
2	<p>ควรเป็นผู้มีทักษะที่ดี มีประสบการณ์ สามารถสอนและถ่ายทอดได้ มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในชนิดกีฬานั้นๆ เช่น ในกีฬาฟุตบอล ได้รับ license จาก AFC</p>									✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5	
3	<p>สามารถเขียนนักกีฬาไปสู่การแข่งขันระดับนานาชาติได้ มีประสบการณ์ตรง มีความเป็นมืออาชีพ และมีความเข้าใจอย่างแท้จริง</p>										✓						✓	✓	✓	✓	✓	✓	3	

ตารางที่ 4.1.16 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																							
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม		
1	<p>คณะกรรมการและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ</p> <p>โดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมกีฬาประจำชาติ เช่น ตะกร้อ มวยไทย และกีฬาพื้นบ้าน - ส่งเสริมกีฬามวยไทยให้เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นศิลปะป้องกันตัว <p>โดยวิธีการเดิมที่เป็นอันตรายน หรือได้รับบาดเจ็บทางตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดการของเชิดชูเกียรติแก่บุคลากร นักวิชาการกีฬาที่สร้าง <p>ความดีความชอบในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการวิจัยงานวิชาการด้านกีฬาประจำชาติ กีฬาพื้นบ้าน และการเรียน <p>การสอนควบคู่ไปกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	19

จากตารางที่ 4.1.16 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศไทย ผู้บริหารระดับสูง (จำนวน 19 คน) มีความคิดเห็นว่าควรมีการจัดการและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดย ส่งเสริมกีฬาประจำชาติ เช่น ตะกร้อ มวยไทย และกีฬาพื้นบ้าน ส่งเสริมกีฬามวยไทยให้เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นศิลปะป้องกันตัว โดยมีวิธีการเดิมที่ไม่เป็นอันตรายน หรือได้รับบาดเจ็บทางตนเอง มีการจัดการของเชิดชูเกียรติแก่บุคลากร นักวิชาการกีฬาที่สร้างควมดีความชอบในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย มีการวิจัยงานวิชาการด้านกีฬาประจำชาติ กีฬาพื้นบ้าน และการเรียนการสอนควบคู่ไปกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 4.1.17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับตัววัด และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยฟ้าของไทย

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์																					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม
1	ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและได้รับการเตรียมความพร้อมเชิงโครงสร้างและประชาคมอาเซียน	✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
2	มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาการเรียนการสอนทางการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13
3	มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนากิจการของประเทศ หรือต่อออกในเชิงพาณิชย์ได้	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	16
4	มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	13
5	ข้อเสนอแนะอื่นๆ -ให้ใช้พื้นฐานของการเป็นมหาวิทยาลัยมาประกอบ -ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ประโยชน์เพื่อส่วนรวมได้ -นักกีฬาที่เข้ามาศึกษาต้องมีผลงานด้านกีฬาระหว่างนั้นๆ ตลอดจนการศึกษาในหลักสูตร -ขึ้นอยู่กับเป้าหมาย เช่น ต้องการความเป็นเลิศ ต้องการลดภาระภาคี เช่น อยู่กับกีฬามาแล้วหรือยัง ขนาดเงิน ขึ้นอยู่กับกีฬามาแล้วหรือยัง		✓										✓				✓					✓	4

จากตารางที่ 4.1.17 ตัววัด และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฟ้าของไทย ผู้บริหารระดับสูงมีความเห็นว่า ควรเป็นตัววัด และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงาน ดังนี้ มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนากิจการของประเทศ หรือต่อออกในเชิงพาณิชย์ได้ (จำนวน 16 คน) รองลงมา คือ มีผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และได้รับการเตรียมความพร้อมเชิงโครงสร้างและประชาคมอาเซียน (จำนวน 15 คน) รวมทั้งต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษาและมีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษาด้วย (จำนวน 13 คน)

ตารางที่ 4.1.18 ผลการวิเคราะห์ความชัดเจนจากผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับข้อดี และข้อเสีย ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็นที่	ผลการสัมภาษณ์	ผู้ให้สัมภาษณ์										รวม													
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21		
	-เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาการศึกษา นำมาประยุกต์ในเชิงธุรกิจ เพื่อส่งเสริมความแข็งแกร่งของสังคม การกีฬามีความสำคัญทั้งด้านคุณภาพชีวิต คุณภาพของประชาชนคนไทย ต่อออกไปถึงการพัฒนาประเทศไทย																								
2	ข้อเสีย ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย -ใช้งบประมาณสูง -ขาดบุคลากรเฉพาะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเป็นจำนวนมาก -ปัจจุบันมีสถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่แล้ว	✓						✓				✓													5

จากตารางที่ 4.1.18 ข้อดีของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ในความเห็นของผู้บริหารระดับสูง(จำนวน 18 คน) มีดังนี้ สามารถเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางเพื่อส่งเสริมและร่วมพัฒนากีฬาของชาติ ส่งเสริมนักกีฬาผู้มีความเป็นเลิศและอาชีพได้ สร้างบุคลากรกีฬาที่มีคุณภาพผู้องค์กีฬาต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมให้กีฬาในประเทศไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีการพัฒนากีฬาอย่างเป็นระบบ มีการวิจัยและกาบริหารงานแบบมืออาชีพ นำพาไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านการศึกษา สุขภาพ ความปลอดภัย การป้องกัน และการฟื้นฟูสมรรถภาพของพหุติกรรมนี้ในหน่วยงาน การบูรณาการทางสังคม ตลอดจนการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมและการพัฒนา การแก้ปัญหาในอนาคตผ่านกลไกการออกก้าดังกล่าวและกีฬา

สำหรับข้อเสีย ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย คือ ใช้งบประมาณสูง ขาดบุคลากรเฉพาะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเป็นจำนวนมาก และปัจจุบันมีสถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและกีฬาอยู่แล้ว

จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับทิศทาง แนวโน้มและข้อมูลด้านกายภาพ เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยข้างต้น เมื่อนำมาประมวลโดยใช้แนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH ได้แก่ T = ด้านเทคโนโลยี E = ด้านงบประมาณ L = ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ O = ด้านการบริหารจัดการ S = ด้านระยะเวลา H = ด้านทรัพยากรบุคคล และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านความพร้อมทางกายภาพ ด้านโครงสร้างการบริหารงานและองค์กร ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียด ตารางที่ 4.1.19

ตารางที่ 4.1.19 สรุปผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงตามแนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้	รายละเอียด	ที่มา
1.ด้านเทคโนโลยี	- ต้องมีเทคโนโลยีทุกอย่างที่จำเป็น เช่น ซอฟต์แวร์การวิเคราะห์การทำงานของกล้ามเนื้อ เครื่องสแกนร่างกายในการวิเคราะห์สภาพร่างกาย เป็นต้น	ตารางที่ 4.1.13
2.ด้านงบประมาณ	- การจัดหางบประมาณ ของงบประมาณจากภาครัฐและขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน - การบริหารการเงินด้านการหารายได้ - การจัดทำรายงานทางการเงิน	ตารางที่ 4.1.10
3.ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	-มีกฎหมายมารองรับเพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการ เช่น พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬา ระเบียบข้อบังคับ ฯลฯ	ตารางที่ 4.1.14

แนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้	รายละเอียด	ที่มา
4.ด้านการบริหาร จัดการ	<p><u>-รูปแบบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการ - เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ - เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน - เป็นมหาวิทยาลัยในสังกัด สกอ. หรือ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา <p><u>-มาตรฐานของมหาวิทยาลัย</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา และมีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการการศึกษา <p><u>-เป้าหมาย/วัตถุประสงค์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางรองรับในด้าน วิชาการผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้มี คุณภาพทัดเทียมนานาชาติในระดับประเทศ -เป็นหนทางที่ทำให้การกีฬาของประเทศไทย สามารถสู่ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติ ประสบผลสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือ โอลิมปิก 	<p>ตารางที่ 4.1.6</p> <p>ตารางที่ 4.1.4</p> <p>ตารางที่ 4.1.17</p> <p>ตารางที่ 4.1.2</p>

ตารางที่ 4.1.19 สรุปผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงตามแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ต่อ)

แนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้	รายละเอียด	ที่มา
	<ul style="list-style-type: none"> -สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะ ด้านการกีฬา สุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพ พุทธกรรมนันทนาการ -ผลิตภัณฑ์ที่เป็นนักกีฬา ทั้งนักกีฬามืออาชีพ และนักกีฬาระดับนานาชาติ รวมทั้งการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา -เป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางเพื่อส่งเสริมและร่วมพัฒนากีฬาของชาติ ส่งเสริมนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพได้ สร้างบุคลากรกีฬาที่มีคุณภาพสู่องค์กรกีฬาต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ -การบริหารงาน <ul style="list-style-type: none"> -มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ -มีการบริหารงานแบบมืออาชีพ 	<p>ตารางที่ 4.1.3</p> <p>ตารางที่ 4.1.18</p>
5.ด้านระยะเวลา	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดตั้งในช่วงเวลา 1-3 ปี - ควรจัดตั้งในช่วงเวลา 5 ปี - ยังไม่ถึงเวลาที่จะต้องมีมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย 	ตารางที่ 4.1.2
6.ด้านทรัพยากรบุคคล - คณาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นนักกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา - มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาระดับชาติ - มีประสบการณ์การทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา - มีความเป็น “ครู” 	ตารางที่ 4.1.5 ตารางที่ 4.1.15
7.ด้านความพร้อมทาง กายภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานมหาวิทยาลัย - มีสถานกีฬาที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล - สถานที่ตั้งไม่ควรอยู่ในตัวเมือง 	ตารางที่ 4.1.12

ตารางที่ 4.1.19 สรุปผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงตามแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ต่อ)

แนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้	รายละเอียด	ที่มา
8.ด้านโครงสร้างการบริหารงานและองค์กร	-โครงสร้างทางวิชาการ ควรเน้นทั้งตามสาขาวิชา และตามชนิดกีฬา	ตารางที่ 4.1.7
9.ด้านการผลิตบัณฑิต - การรับนักศึกษา	-คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา -เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นกีฬาเป็น และ/หรือ เป็นนักกีฬาคนปกติ และนักกีฬาคนพิการ -ต้องมีเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปของการเข้ามหาวิทยาลัย -เป็นผู้สนใจและรักที่จะประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬา	ตารางที่ 4.1.8
- หลักสูตร - บัณฑิต	- วิธีการรับเข้า -ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา -จากการเปิดสอบโดยจัดลำดับความสำคัญจากภาควิชาการ ภาคความสามารถทางกีฬา และการสัมภาษณ์ -ควรเป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป -เป็นหลักสูตรสำหรับ(ผู้เป็น) นักกีฬา -ควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬา -ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และได้รับการเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงสู่สังคมและประชาคมอาเซียน	ตารางที่ 4.1.9 ตารางที่ 4.1.11 ตารางที่ 4.1.17

ตารางที่ 4.1.19 สรุปผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงตามแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ต่อ)

แนวทางการศึกษา ความเป็นไปได้	รายละเอียด	ที่มา
10.ด้านการวิจัย	-การทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา -มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนา กีฬาของประเทศ หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้	ตารางที่ 4.1.3 ตารางที่ 4.1.17
11.ด้านการบริการ วิชาการ	-ให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา เช่น การ จัดการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา และครูพลศึกษา	ตารางที่ 4.1.3
12.ด้านการทำนุ ศิลปวัฒนธรรมและ สิ่งแวดล้อม	-ควรมีการจัดการและส่งเสริมการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติควบคู่กับการศึกษาที่ เน้นมาตรฐานสากล ส่งเสริมกีฬาประจำชาติ	ตารางที่ 4.1.16

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มาจากแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ตามหลักการ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อันประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และความเป็นไปได้ของการจัดตั้งฯ ด้านต่างๆ 14 ด้าน ได้แก่ ด้านกลยุทธ์ ด้านโครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา ด้านภูมิสถาปัตยกรรม เทคโนโลยี ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านการรับนักศึกษา ด้านลักษณะของบัณฑิต ด้านบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการและสังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านความสำเร็จของการจัดตั้ง ซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 4.2.1 ถึง 4.2.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 238 คน)

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สังกัด	สถาบันการพลศึกษา	157	66.0
	กลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ	44	18.5
	กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ	23	9.7
	กลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน	14	5.9
	รวม	238	100
เพศ	ชาย	155	65.1
	หญิง	83	34.9
	รวม	238	100
อายุ	น้อยกว่า 26 ปี	16	6.7
	26-30 ปี	31	13.0
	31-35 ปี	47	19.7
	36-40 ปี	23	9.7
	41-45 ปี	29	12.2
	46-50 ปี	26	10.9
	51-55ปี	25	10.5

ตารางที่ 4.2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 238 คน)(ต่อ)

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
56 ปีขึ้นไป		41	17.2
รวม		238	100
วุฒิการศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี	20	8.4
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	1	.4
	ปริญญาโท	171	71.9
	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	1	.4
	ปริญญาเอก	43	18.1
	อื่นๆ	2	.8
รวม		238	100
การดำรงตำแหน่งบริหาร	ดำรงตำแหน่ง	79	33.2
	ไม่ดำรงตำแหน่ง	159	66.8
รวม		238	100
รายการ		จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงานด้านการบริหาร	น้อยกว่า 6 ปี	152	63.9
	6-10 ปี	47	19.7
	11-15 ปี	11	4.6
	16-20 ปี	9	3.8
	21-25 ปี	8	3.4
	25 ปีขึ้นไป	11	4.6
รวม		238	100
ประสบการณ์การทำงานตำแหน่งอาจารย์	น้อยกว่า 6 ปี	92	38.7
	6-10 ปี	35	14.7
	11-15 ปี	19	8.0
	16-20 ปี	22	9.2
	21-25 ปี	25	10.5
	25 ปีขึ้นไป	45	18.9
รวม		238	100

จากตารางที่ 4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สังกัด เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งด้านบริหาร ประสบการณ์ในการทำงานด้านบริหาร ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งอาจารย์ ผลการวิเคราะห์ พบว่า อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามอยู่ในสังกัดสถาบันการพลศึกษา จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมาเป็นสังกัดมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยรัฐบาล จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 และสุดท้าย คือ สังกัดมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 65.1 เพศหญิง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 อยู่ในช่วงอายุ 31-35 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และสุดท้าย คือ ช่วงอายุน้อยกว่า 26 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7

ด้านระดับการศึกษาจบปริญญาโท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมา คือ ระดับปริญญาเอก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และสุดท้าย คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จำนวนอย่างละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 เท่ากัน กลุ่มตัวอย่างไม่ได้อยู่ในตำแหน่งบริหาร จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 กลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารน้อยกว่า 6 ปี มี 152 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา คือ 6-10 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และสุดท้ายคือ 21-25 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และมีประสบการณ์การทำงานตำแหน่งอาจารย์น้อยกว่า 6 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมา คือ 25 ปีขึ้นไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 สุดท้ายคือ 11-15 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

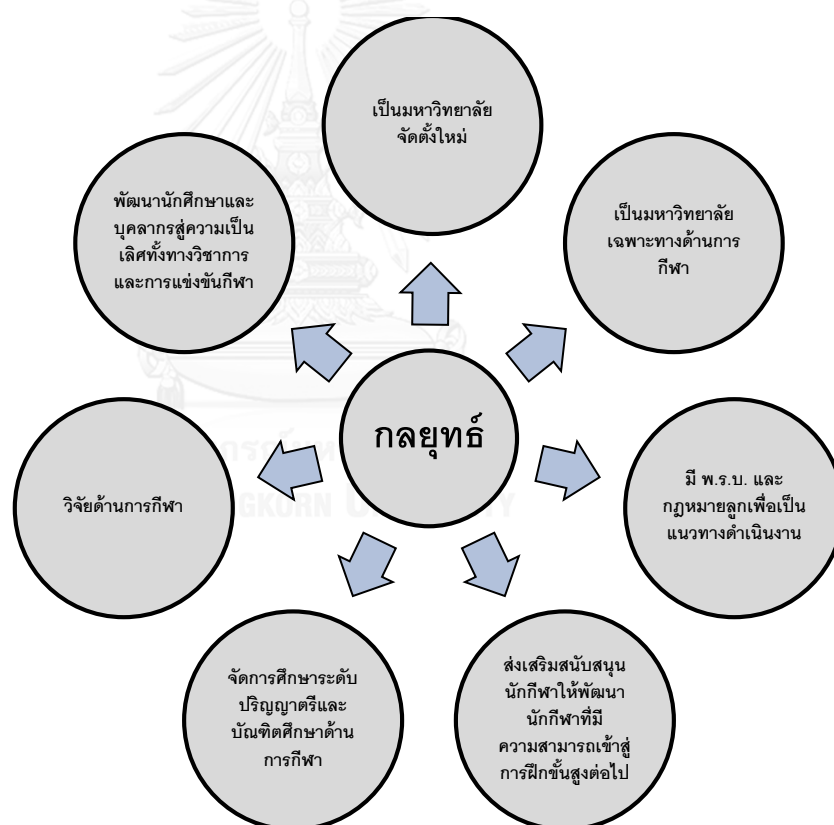
ตารางที่ 4.2.2 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านกลยุทธ์

1. ด้านกลยุทธ์	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่ง บริหาร (n=79)		คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่ง บริหาร (n=159)		รวม (n=238)	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD
1.1 ปรัชญาของมหาวิทยาลัยฟ้า "เป็นมหาวิทยาลัยด้วยเฉพาะทาง ด้านการศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ การจัดการศึกษา และพลศึกษาที่สมบูรณ์แบบ"	3.99	.870	3.75	.868	3.83	.868
1.2 การจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าเป็นมาตรการที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในประเทศไทย						
1.2.1 เป็นมหาวิทยาลัยฟ้าจัดตั้งใหม่	3.80	1.091	3.69	1.038	3.73	1.064
1.2.2 พัฒนาศูนย์บริการการศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยฟ้าแห่งประเทศไทย	3.77	1.143	3.56	1.172	3.63	1.160
1.3 ครอบคลุมมหาวิทยาลัยฟ้าและหรือกฎหมายทุกอย่าง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฟ้า	4.38	.867	4.10	.836	4.19	.845
1.4 มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาให้ได้รับภาวการณ์พัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา	4.34	.846	4.01	.779	4.12	.800
1.5 วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยฟ้า						
1.5.1 "จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาระหว่างด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการศึกษาให้บัณฑิตกีฬาหรือผู้มีความสามารถทางกีฬาทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ"	4.22	.901	3.76	.917	3.91	.901
1.5.2 "ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการออกกำลังกาย วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตพลศึกษาที่ทรงคุณค่า"	4.29	.908	3.94	.905	4.06	.904
1.5.3 "พัฒนามัคคิฟและบุคลากรทางการกีฬาผู้มีความเป็นเลิศทั้งทางวิชาการและผลการแข่งขันกีฬาระดับสูงในประเทศไทย"	4.30	.853	3.96	.885	4.07	.872
ค่าเฉลี่ยรวมด้านกลยุทธ์	4.14	.612	3.85	.676	3.95	.654

จากตารางที่ 4.2.2 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นว่า กลยุทธ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีความเป็นไปได้ในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬาและ/หรือกฎหมายลูกต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.38$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นว่า กลยุทธ์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย มีความเป็นไปได้ในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬาและ/หรือกฎหมายลูกต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.10$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในทุกประเด็น ดังแสดงในแผนภาพที่ 4.1

แผนภูมิที่ 4.1 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านกลยุทธ์

ด้านกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

ควรมีโครงการจัดตั้ง มหาวิทยาลัยกีฬา โดยมีองค์การรับผิดชอบที่แน่นอน ผลักดัน เสนอโครงการ ศึกษาความเป็นไปได้โดยครอบคลุมทุกกลุ่มนักวิชาการ

ตารางที่ 4.2.3 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านโครงสร้างของมหาวิทยาลัยฟ้า

+	2. ด้านโครงสร้างของมหาวิทยาลัยฟ้า	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)				คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)				รวม (n=238)		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}		SD		ค่าเฉลี่ย \bar{X}		SD		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
		ความหมาย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	มาก	
	2.1 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	3.41	ปานกลาง	.437	3.70	มาก	1.252	3.60	มาก	1.053		
	2.2 เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	3.27	ปานกลาง	1.375	3.58	มาก	1.229	3.47	ปานกลาง	1.276		
	2.3 เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ	2.33	น้อย	1.403	2.79	ปานกลาง	1.420	2.64	ปานกลาง	1.411		
	2.4 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	3.37	ปานกลาง	1.537	3.47	ปานกลาง	1.216	3.44	ปานกลาง	1.327		
	2.5 เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	3.25	ปานกลาง	1.548	3.49	ปานกลาง	1.216	3.41	ปานกลาง	1.332		
	2.6 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยฟ้า แบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ	4.10	มาก	.841	3.84	มาก	.918	3.92	มาก	.891		
	2.7 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยฟ้า แบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินงานได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย	3.96	มาก	.953	3.77	มาก	.920	3.83	มาก	.929		
	ค่าเฉลี่ยรวมด้านโครงสร้างของมหาวิทยาลัยฟ้า (Structure)	3.38	ปานกลาง	.738	3.52	มาก	.764	3.47	ปานกลาง	.753		

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงสร้างของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 2 ประเด็น ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ แบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ ($\bar{x} = 4.10$) และ แบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.96$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงสร้างของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 4 ประเด็น ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ แบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ ($\bar{x} = 3.84$) แบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.77$) เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{x} = 3.70$) และเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{x} = 3.58$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงสร้างของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.47$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 3 ประเด็น ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ แบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ ($\bar{x} = 3.92$) แบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.83$) และเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{x} = 3.60$)

ด้านโครงสร้างของมหาวิทยาลัยกีฬามีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล สังกัดกับกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา น่าจะทำหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยกีฬาได้ดีกว่า
2. “มหาวิทยาลัย” ควรอยู่ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ถ้ามุ่งเน้นความเป็นเลิศทางกีฬา ควรสังกัดกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
3. ควรแบ่งเป็นคณะเหมือนมหาวิทยาลัยทั่วไป แต่ละคณะจะมีภารกิจการสอน การวิจัย การบริหารในแต่ละคณะ และมีหน่วยงานสนับสนุน
4. การจัดการการศึกษา/หลักสูตรที่รองรับนักกีฬาทีมชาติ

ตารางที่ 4.2.4 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยระดับอุดมศึกษาด้วย

3. ด้านภูมิสถาปัตย์ของมหาวิทยาลัย	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)		คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)		รวม (n=238)	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD
3.1 ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยที่ควรอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร	3.91	1.146	3.84	1.172	3.86	1.101
3.2 มหาวิทยาลัยฟ้าควรเพิ่มขึ้นเป็นอีกว่า 1,000 ไร่	4.19	.962	3.92	1.082	4.01	1.041
3.3 มีการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับทั้งด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา	4.57	.634	4.23	.943	4.34	.852
3.4 มีอาคารเรียนและสนามเด็กเล่นกีฬาทั้งในและนอกอาคารแบบอารยสถาปัตย์ที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ	4.52	.695	4.18	1.018	4.29	.922
3.5 มีห้องพักนักศึกษา และหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน	4.63	.683	4.23	.874	4.36	.814
3.6 มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์กีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ	4.66	.638	4.28	.929	4.41	.842
ค่าเฉลี่ยรวมด้านภูมิสถาปัตย์มหาวิทยาลัย	4.41	.558	4.13	.793	4.22	.722

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของด้านภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ ($\bar{x} = 4.66$) มีหอพักนักศึกษา และหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน ($\bar{x} = 4.63$) มีการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา ($\bar{x} = 4.57$) และมีอาคารเรียนและสนามฝึกซ้อมกีฬาทั้งในและนอกอาคารแบบอารยสถาปัตย์ที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ ($\bar{x} = 4.52$)

กลุ่มอาจารย์ผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของด้านภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ ($\bar{x} = 4.28$)

สรุปว่ากลุ่มอาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และกลุ่มอาจารย์ผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของด้านภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ ($\bar{x} = 4.41$)

ด้านภูมิสถาปัตย์ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

สถานที่ตั้ง ควรอยู่ในพื้นที่ไม่แออัด เดินทางสะดวกและมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นสีเขียว

ตารางที่ 4.2.5 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านเทคโนโลยี

4. เทคโนโลยี	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
4.1 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ระหว่างผู้บริหาร บุคลากรและนิสิต นักศึกษา	4.39	มาก	.791	4.08	มาก	.831	4.18	มาก	.816
4.2 มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาผู้ความเป็นเลิศ	4.59	มากที่สุด	.651	4.13	มาก	.843	4.28	มาก	.783
4.3 มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และภาครวิจัยทุกด้าน	4.52	มากที่สุด	.677	4.14	มาก	.910	4.26	มาก	.838
4.4 มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการแข่งขันและการตัดสินกีฬา	4.49	มาก	.714	4.09	มาก	.896	4.22	มาก	.840
4.5 มีการใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการและการจัดการในด้านต่าง ๆ	4.47	มาก	.731	4.08	มาก	.952	4.21	มาก	.883
ค่าเฉลี่ยรวมด้านเทคโนโลยี	4.49	มาก	.620	4.10	มาก	.793	4.23	มาก	.739

จากตารางที่ 4.2.5 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.49$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ($\bar{x} = 4.59$) และมีการใช้สื่อเทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยทุกด้าน ($\bar{x} = 4.52$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยทุกด้าน ($\bar{x} = 4.14$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ($\bar{x} = 4.28$)

ด้านเทคโนโลยี มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรมีการจัดการด้านเทคโนโลยีในการตรวจวัดผลของการ Doping เมื่อทำการแข่งขัน
2. ควรมีแนวทาง/กิจกรรมที่ต้องสร้างนวัตกรรมขึ้นเอง

ตารางที่ 4.2.6 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

+	5. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ความหมาย	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ความหมาย
	5.1 เป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป	3.28	1.217	ปานกลาง	3.62	1.084	มาก	3.51	1.127	มาก
	5.2 เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เป็นนักศึกษา หรือผู้เคยผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับใดระดับหนึ่ง	4.01	.824	มาก	3.74	.982	มาก	3.85	.931	มาก
	5.3 เป็นหลักสูตรสำหรับนักศึกษาใช้ความสามารถพิเศษในระบบเร่งรัด (Fast track)	3.73	1.022	มาก	3.58	1.121	มาก	3.63	1.087	มาก
	5.4 หลักสูตรที่เปิดสอน ได้แก่									
	5.4.1 มีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เป็นชนิดกีฬาที่ได้รับบริการรับรอง จากสหพันธ์กีฬานานาชาติ เช่น กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล มวย แบดมินตัน ฯลฯ ผู้ฝึกสอนกีฬา พลศึกษาในโรงเรียน และกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ	4.16	.706	มาก	3.98	.984	มาก	4.04	.885	มาก
	5.4.2 มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกกำลังกาย เช่น ศึกษาระบบการกีฬา วิชาพลศึกษาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ	4.42	.691	มาก	4.08	.914	มาก	4.19	.845	มาก
	5.4.3 มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ การออกกำลังกาย สำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ	4.16	.854	มาก	4.01	.928	มาก	4.06	.902	มาก
	5.4.4 มีหลักสูตรทางด้านการจัดการกีฬา เช่น การจัดการสนามกีฬาและสนาม การบริหารจัดการจุดจำหน่ายตั๋ว การจัดการและจัดการตลาดทางกีฬาและสนามกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา	4.23	.816	มาก	3.99	.921	มาก	4.07	.888	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวมด้านบริหารการเรียนการสอน	4.00	.563	มาก	3.86	.711	มาก	3.91	.664	มาก

จากตารางที่ 4.2.6 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ ($\bar{x} = 4.42$) และมีหลักสูตรทางด้านการจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านการกีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจและการตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา ($\bar{x} = 4.23$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ ($\bar{x} = 4.08$) และมีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ การออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ ($\bar{x} = 4.01$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ ($\bar{x} = 4.19$) และมีหลักสูตรทางด้านจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านการกีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจและการตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา ($\bar{x} = 4.07$)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. หลักสูตรไม่จำเป็นต้องมาก แต่พัฒนาเพิ่มเมื่อเกิดความพร้อมและมีศักยภาพทุกๆ ด้านก่อน
2. หลักสูตรต้องสอดคล้องกับความต้องการของการใช้งาน เมื่อจบการศึกษามีงานรองรับ
3. ควรมีหลักสูตรตามชนิดกีฬา เช่น กีฬาวายน้ำ กีฬาออล์ฟ กีฬาเทนนิส มวยไทย ฯลฯ
4. มีหลักสูตรสำหรับกีฬาคนพิการที่สามารถศึกษาได้เหมือนนักกีฬาทั่วไป
5. หลักสูตรระยะสั้นสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคต่างๆ และผู้พิการ

ตารางที่ 4.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยระดับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

6. ด้านการรับนักศึกษา	ผลการวัดที่ตรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			ผลการวัดที่ไม่ได้ตรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
6.1 วิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬาโดยร่วมกับภาคีความร่วมมือ (องค์กรวิชาชีพ หน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง) ในการวิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬา	4.25	มาก	.869	3.91	มาก	.860	4.02	มาก	.861
6.2 สรรพนักเรียนรู้มีความสามารถพิเศษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาในสาขาวิชาชีพกีฬา วิชาสายสรีรวิทยาและการออกกำลังกาย การจัดการกีฬา และพลศึกษาโดยร่วมมือกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.33	มาก	.729	3.99	มาก	.931	4.10	มาก	.868
6.3 เป็นนักกีฬาหรือมีความสามารถทางกีฬา ซึ่งเป็นคุณสมบัติและทักษะทางกาย	4.18	มาก	.828	3.87	มาก	.877	3.97	มาก	.859
6.4 ฝึกการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยชั้นนำในท้องถิ่น (อัสสัมชัญ)	4.23	มาก	.960	4.13	มาก	.898	4.16	มาก	.917
6.5 ฝึกการรับนักศึกษา แบบคัดเลือกกลาง (แอสซีซีที)	3.35	ปานกลาง	1.251	3.51	มาก	1.169	3.46	ปานกลาง	1.194
6.6 ฝึกการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยชั้นนำในท้องถิ่น (อัสสัมชัญ) และแบบคัดเลือกกลาง (แอสซีซีที)	3.95	มาก	1.131	3.83	มาก	1.008	3.87	มาก	1.046
6.7 ต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางปัญญาและการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) สามารถรับการรับเข้า	4.49	มาก	.845	4.12	มาก	.888	4.24	มาก	.872
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการรับนักศึกษา	4.11	มาก	.594	3.91	มาก	.662	3.96	มาก	.699

จากตารางที่ 4.2.7 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ ต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ตามเกณฑ์การรับเข้า ($\bar{x} = 4.49$) และสรรหานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาในสาขาวิชาซีพีกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย การจัดการกีฬา และพลศึกษาโดยร่วมมือกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{x} = 4.33$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก ทั้ง 7 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ วิธีการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง) ($\bar{x} = 4.13$) และต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ตามเกณฑ์การรับเข้า ($\bar{x} = 4.12$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมาก 6 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ ต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ตามเกณฑ์การรับเข้า ($\bar{x} = 4.24$) และวิธีการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง) ($\bar{x} = 4.16$)

ตารางที่ 4.2.8 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิต

	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)		คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)		รวม (n=238)	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD
7. ด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิต						
7.1 มีทักษะที่เพียงพอในการเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้จัดการกีฬา ผู้นำกีฬาและนักบริหาร การจัดการสมาคมกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา เจ้าหน้าที่กีฬา ครูพลศึกษา ครูฝึกกีฬา โค้ช ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิชาการด้านกีฬา อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิทยาศาสตร์กีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา นักเดินเรือ	4.38	.739	4.05	.848	4.16	.812
7.2 มีทักษะที่เพียงพอสำหรับการทำงานในสถานประกอบการทางกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬา สมาคมกีฬา วิทยาลัยอาชีวศึกษาและศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายในท้องถิ่นต่างๆ สถานศึกษา สหพันธ์กีฬานานาชาติ ศูนย์สุขภาพ โรงงานอุตสาหกรรมกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์โทรทัศน์วิทยุ	4.25	.724	3.97	.875	4.06	.826
7.3 เป็นผู้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำและมีภาวะผู้นำ	4.54	มากที่สุด	4.24	มาก	4.34	.848
7.4 เป็นผู้มีความสามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ทั่วไปและเฉพาะวิชาชีพ	4.43	มาก	4.11	มาก	4.22	.808
7.5 มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.47	มาก	4.19	มาก	4.28	.792
7.6 มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.27	มาก	4.03	มาก	4.11	.801
7.7 ในขณะวิชาชีพที่มีความเฉพาะทางหรือต้องเป็นวิชาชีพที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ.หรือกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง ควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬารักษานั้นๆ	4.27	มาก	4.08	มาก	4.14	.835
ค่าเฉลี่ยรวมด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิต	4.37	มาก	4.10	มาก	4.19	.680

จากตารางที่ 4.2.8 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.37$) อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความเห็นว่า ลักษณะเฉพาะของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกีฬาควรเป็นผู้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำและมีภาวะผู้นำ ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ เป็นผู้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำ ($\bar{x} = 4.24$) และมีภาวะผู้นำ และมีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.19$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านลักษณะเฉพาะของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ เป็นผู้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำ และมีภาวะผู้นำ ($\bar{x} = 4.34$) และมีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.28$)

ตารางที่ 4.2.9 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านการบริหารจัดการ

8. ด้านการบริหารจัดการ	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)				คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)				รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
8.1 มีระบบสรรหาผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬา	4.47	มาก	.676		4.11	มาก	.939		4.23	มาก	.813
8.2 มีกลยุทธ์และแผนงานด้านบุคลากรและอัตราค่าจ้างเพื่อคัดเลือก สรรหา พัฒนาอาจารย์ให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน และความต้องการในการเป็นคณาจารย์ที่ตรงตามความต้องการสอนทั้งในปัจจุบัน และอนาคต	4.48	มาก	.677		4.16	มาก	.875		4.27	มาก	.813
8.3 คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางวิชาการ เฉพาะศาสตร์ที่เกี่ยวข้องทางกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา และการวิจัย ตลอดจนติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ	4.46	มาก	.813		4.14	มาก	.896		4.25	มาก	.868
8.4 คณาจารย์ควรเป็นนักวิชาชีพโดยการสมัครเป็นสมาชิกขององค์กร/สมาคมวิชาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้ความเชี่ยวชาญของตนเองทั้งในประเทศและนานาชาติ เช่น สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย และสภาสุขศึกษา พลศึกษา นันทนาการ กีฬา และการเดินรำนานาชาติ (The International Council for Health, Physical Education, Recreation, Sport and Dance; ICHPER-SD) เป็นต้น	4.35	มาก	.878		3.91	มาก	.924		4.06	มาก	.907
8.5 มีหน่วยงานและบุคลากรสายวิทยาศาสตร์การกีฬา และสายสนับสนุน วิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสม	4.37	มาก	.835		4.05	มาก	.855		4.16	มาก	.847

ตารางที่ 4.2.9 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้วยด้านการบริหารจัดการ(ต่อ)

8. ด้านการบริหารจัดการ	คนจากรายได้ค่าจ้างแห่งบริหาร (n=79)			คนจากรายได้ค่าจ้างแห่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย
8.6 มีระบบการจัดกรรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา นักกีฬา และของมหาวิทยาลัย เพื่อความมั่นคงในอนาคต	4.43	มาก	.827	4.07	มาก	.942	4.19	มาก
8.7 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีความร่วมมือ (องค์กรสหวิชาชีพ หน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง) เพื่อการสนับสนุนบุคลากรศึกษานักกีฬา นักกีฬา	4.49	มาก	.696	4.06	มาก	.876	4.20	มาก
9.9 มีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะกีฬาในระดับสูงของนักศึกษาเพื่อเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยทุกระดับ	4.44	มาก	.828	4.18	มาก	.878	4.27	มาก
9.9 มีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักศึกษาเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติไทย	4.52	มากที่สุด	.695	4.11	มาก	.907	4.25	มาก
9.10 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกที่สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพของ สมศ.	4.42	มาก	.810	4.07	มาก	.982	4.19	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารจัดการ	4.44	มาก	.576	4.09	มาก	.738	4.21	มาก

□

จากตารางที่ 4.2.9 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$) อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความเห็นว่า ควรมีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักศึกษาเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 10 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะกีฬาในระดับสูงของนักศึกษาเพื่อเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยทุกระดับ ($\bar{x} = 4.18$) และมีกลยุทธ์และแผนงานด้านบุคลากรและอัตรากำลังเพื่อคัดเลือก สรรหา พัฒนา อาจารย์ให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานและความต้องการในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ($\bar{x} = 4.16$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะกีฬาในระดับสูงของนักศึกษาเพื่อเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยทุกระดับ ($\bar{x} = 4.27$) และมีกลยุทธ์และแผนงานด้านบุคลากรและอัตรากำลังเพื่อคัดเลือก สรรหา พัฒนา อาจารย์ให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานและความต้องการในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ($\bar{x} = 4.27$)

ด้านการบริหารจัดการ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

ควรมีความร่วมมือกับสหพันธ์ หรือองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ เช่น IOC สหพันธ์กีฬานานาชาติประเภทต่างๆ

ตารางที่ 4.2.10 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff)

9. ด้านบุคลากร (Staff)	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
9.1 มีผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ มีความรู้ ความสามารถด้านการศึกษา ในการบริหารงานทั่วไปหรือวิชาชีพด้านการศึกษา และนักกีฬา	4.51	มากที่สุด	.732	4.16	มาก	.875	4.28	มาก	.829
9.2 คุณสมบัติของคณาจารย์									
9.2.1 มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านกีฬา	4.63	มากที่สุด	.624	4.20	มาก	.848	4.34	มาก	.780
9.2.2 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาในระดับชาติ	4.43	มาก	.673	3.97	มาก	.860	4.12	มาก	.800
9.2.3 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาเพียงอย่างเดียว	4.42	มาก	.727	4.13	มาก	.847	4.23	มาก	.785
9.2.4 มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.58	มากที่สุด	.672	4.31	มาก	.771	4.40	มาก	.740
9.3 คุณสมบัติของโค้ชสอนกีฬา									
9.3.1 มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญด้านกีฬา	4.70	มากที่สุด	.540	4.25	มาก	.871	4.39	มาก	.776
9.3.2 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาในระดับชาติ	4.42	มาก	.672	4.18	มาก	.856	4.26	มาก	.798
9.3.3 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาเพียงอย่างเดียว	4.16	มาก	.823	4.06	มาก	.873	4.09	มาก	.854
9.3.4 มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.57	มากที่สุด	.654	4.33	มาก	.847	4.41	มาก	.810
9.4 มีนักวิทยาศาสตร์กีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาทีมกีฬา	4.51	มากที่สุด	.618	4.20	มาก	.855	4.31	มาก	.783
9.5 มีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาเป็นกษารประจำ เมื่อนักกีฬาเกิดการบาดเจ็บหรือแข่งขันกีฬา จะได้รับการฟื้นฟูกลับคืนมาในเวลาอันรวดเร็ว	4.47	มาก	.676	4.09	มาก	.870	4.22	มาก	.810
9.6 มีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญประจำ	4.53	มากที่สุด	.748	4.09	มาก	.906	4.24	มาก	.864
9.7 มีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ	4.51	มากที่สุด	.732	4.11	มาก	.916	4.22	มาก	.860

ตารางที่ 4.2.10 ความสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านบุคลากร (Staff) (ต่อ)

9. ด้านบุคลากร (Staff)	สภามหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย			สภามหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย			สภามหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
9.8 มีนักประดาน้ำ, ฟันมืออาชีพหรือผู้สื่อข่าวกีฬาเพื่อการแข่งขัน	4.42	มาก	.709	4.03	มาก	.671	4.16	มาก	.619
9.9 มีโค้ชอาวุโส	4.49	มาก	.658	4.14	มาก	.940	4.26	มาก	.655
9.10 มีการจัดสรรอัตราจ้าง เพื่อการเสริมการสอน การวิจัย การบริการ วิชาการ และการกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเพียงพอหรือมากกว่าที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ	4.48	มาก	.749	4.19	มาก	.660	4.29	มาก	.623
ค่าเฉลี่ยรวมด้านบุคลากร (Staff)	4.49	มาก	.626	4.15	มาก	.671	4.26	มาก	.625

จากตารางที่ 4.2.10 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.49$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) มีผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬาเพื่อพัฒนานักศึกษา และนักกีฬา ($\bar{x}=4.51$) 2) คุณสมบัติของคณาจารย์ เช่น มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา ($\bar{x}=4.63$) มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x}=4.58$) 3) คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬา เช่น มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา ($\bar{x}=4.70$) มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x}=4.57$) 4) บุคลากรด้านอื่นๆ เช่น มีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญอยู่ประจำ ($\bar{x}=4.53$) มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำมหาวิทยาลัยกีฬา และทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา ($\bar{x}=4.51$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.15$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) มีผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬาเพื่อพัฒนานักศึกษา และนักกีฬา ($\bar{x}=4.16$) 2) คุณสมบัติของคณาจารย์ เช่น มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x}=4.31$) มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา ($\bar{x}=4.20$) 3) คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬา เช่น มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x}=4.33$) มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา ($\bar{x}=4.25$) 4) บุคลากรด้านอื่นๆ เช่น มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำมหาวิทยาลัยกีฬา และทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา ($\bar{x}=4.20$) มีการจัดสรรอัตรากำลัง เพื่อการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ ($\bar{x}=4.19$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านบุคลากรของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.26$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) มีผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬาเพื่อพัฒนานักศึกษา และ

นักกีฬา ($\bar{x} = 4.28$) 2)คุณสมบัติของคณาจารย์ เช่น ความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.40$) มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา ($\bar{x} = 4.34$) 3)คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬา เช่น ความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.41$) มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา ($\bar{x} = 4.39$) 4)บุคลากรด้านอื่นๆ เช่น มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนา นักกีฬาประจำมหาวิทยาลัยกีฬาและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา ($\bar{x} = 4.31$) มีการจัดสรร งบประมาณบ้าง เพื่อการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ ($\bar{x} = 4.29$)

ด้านบุคลากร มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. อาจารย์ ผู้ฝึกสอนและบุคลากร ควรมีความรู้ความสามารถในระดับชาติหรือนานาชาติ
2. อาจารย์ควรจะมีงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และอาจจะไม่จำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญทางกีฬา แต่ต้องมีความรู้ศาสตร์ทางด้านกีฬา

ตารางที่ 4.2. 11 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านงบประมาณ

10. ด้านงบประมาณ	คณะกรรมการดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณะกรรมการไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
10.1 แหล่งที่มาของงบประมาณ									
10.1.1 งบประมาณจากภาครัฐ	4.56	มากที่สุด	.655	4.16	มาก	.913	4.29	มาก	.835
10.1.2 ระดมทุนจากภาคเอกชน	4.18	มาก	.917	3.93	มาก	1.062	4.01	มาก	1.014
10.2 มีแผนการลงทุนที่มีมั่นคง	4.51	มากที่สุด	.749	4.20	มาก	.933	4.30	มาก	.875
10.3 มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการใช้เงินของรายได้รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นธรรมและชัดเจน	4.58	มากที่สุด	.672	4.25	มาก	.891	4.36	มาก	.823
10.4 มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการทำงานปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท	4.49	มาก	.714	4.15	มาก	.936	4.26	มาก	.867
10.5 มีระบบการติดตามตรวจสอบผลปฏิบัติงานที่มีข้อบกพร่องของบุคลากรทุกระดับ	4.43	มาก	.746	4.18	มาก	1.012	4.26	มาก	.931
ค่าเฉลี่ยรวมด้านงบประมาณ	4.46	มาก	.613	4.15	มาก	.829	4.25	มาก	.763

จากตารางที่ 4.2.11 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 3 ประเด็น ได้แก่ แหล่งที่มาของงบประมาณจากภาครัฐ ($\bar{x} = 4.56$) มีแผนการเงินที่มั่นคง ($\bar{x} = 4.51$) มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึงเป็นธรรมและชัดเจน ($\bar{x} = 4.58$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึงเป็นธรรมและชัดเจน ($\bar{x} = 4.25$) และมีแผนการเงินที่มั่นคง ($\bar{x} = 4.20$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึงเป็นธรรมและชัดเจน ($\bar{x} = 4.36$) และมีแผนการเงินที่มั่นคง ($\bar{x} = 4.30$)

ตารางที่ 4.12 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านกายวิชัย

+	11. ด้านกายวิชัย	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
	11.1 มีผู้อำนวยการกีฬาและวิทยาศาสตร์กีฬาเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ	4.56	มากที่สุด	.651	มากที่สุด	.951	4.31	มากที่สุด	.862	
	11.2 มีเครือข่ายอาจารย์กีฬาและวิทยาศาสตร์กีฬาที่สหวิชาชีพด้วย ไทยและต่างประเทศ	4.57	มากที่สุด	.654	มากที่สุด	.901	4.33	มากที่สุด	.826	
	11.3 ดัชนีสมรรถนะมากในวงการกีฬาใช้คอมพิวเตอร์และบุคลากรของ มหาวิทยาลัย	4.57	มากที่สุด	.654	มากที่สุด	.900	4.34	มากที่สุด	.825	
	11.4 จัดหาแหล่งทุนในวงการกีฬา	4.52	มากที่สุด	.714	มากที่สุด	.926	4.31	มากที่สุด	.860	
	11.5 มีระบบกีฬาวินิจฉัยด้านที่ 1 วิทยาศาสตร์การกีฬาและออกกำลังกาย (Exercise and sports science) ได้แก่ - วิชากลศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา (Biomechanics) - สรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports Exercise Physiology) - การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Control & Learning) - กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายและสุขภาพ (Physical Activity and Health)	4.31	มากที่สุด	.585	มากที่สุด	.753	4.13	มากที่สุด	.700	
		4.34	มากที่สุด	.783	มากที่สุด	.945	4.21	มากที่สุด	.893	
		4.52	มากที่สุด	.574	มากที่สุด	.853	4.30	มากที่สุด	.770	
		4.41	มากที่สุด	.631	มากที่สุด	.864	4.21	มากที่สุด	.793	
	มีระบบกีฬาวินิจฉัยในส่วนที่ 2 ภาควิชาทางการแพทย์กายวิชัย เวช ศาสตร์ (Exercise Prescription) ได้แก่ - การออกกำลังกายบำบัดฟื้นฟู (Exercise Rehabilitation) - เวชศาสตร์กีฬา (Sport Medicine)	4.42	มากที่สุด	.709	มากที่สุด	.848	4.23	มากที่สุด	.803	
		4.23	มากที่สุด	.631	มากที่สุด	.884	4.13	มากที่สุด	.865	

ตารางที่ 4.2.12 ความสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยทำในประเทศไทยด้านการศึกษา(ต่อ)

11. ด้านการวิจัย	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ความหมาย	SD
- การพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหว (Motor Development and Disorder)	4.30	มาก	.853	4.12	มาก	.888	4.18	มาก	.875
- มีประสบการณ์วิจัยในด้านที่ 3 ความเชี่ยวชาญเชิงการศึกษา (Professional Studies) ได้แก่									
- เต้นรำศึกษา (Dance Education)	4.38	มาก	.826	4.08	มาก	.861	4.18	มาก	.789
- กิจกรรมกลางแจ้งศึกษา (Outdoor Education)	4.06	มาก	.882	3.73	มาก	.979	3.84	มาก	.946
- หลักสูตรวิชาพลศึกษาการสอน (Pedagogy)	4.27	มาก	.828	3.99	มาก	.893	4.08	มาก	.870
- มีประสบการณ์วิจัยในด้านที่ 4 กีฬาและนันทนาการศึกษา (Sport and Leisure Studies) ได้แก่									
- การฝึกสอนกีฬา (Sports Coaching)	4.44	มาก	.655	4.09	มาก	.848	4.21	มาก	.788
- ประวัติศาสตร์การกีฬา (Sports History)	4.08	มาก	.874	3.84	มาก	.906	3.92	มาก	.894
- การจัดการกีฬา (Sport Management)	4.20	มาก	.883	4.04	มาก	.856	4.09	มาก	.863
- จิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology)	4.46	มาก	.712	4.07	มาก	.935	4.20	มาก	.866
- สังคมวิทยาการศึกษา (Sport Sociology)	4.25	มาก	.824	3.95	มาก	.906	4.05	มาก	.878
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการวิจัย	4.36	มาก	.550	4.07	มาก	.700	4.17	มาก	.653

□

จากตารางที่ 4.2.12 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ประเด็น คือ มีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.57$) สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.57$) และมีศูนย์การวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ ($\bar{x} = 4.56$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.23$) และมีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.21$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 5 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 4.34$) และมีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.33$)

ด้านการวิจัย มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ควรมีศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ

ตารางที่ 4.13 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านการบริการวิชาการและสังคม

	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)		คณาจารย์ที่ไม่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)		รวม (n=238)	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	SD
12. ด้านการบริหารวิชาการและสังคม						
12.1 มีหน่วยงานบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ ได้แก่						
- ศูนย์ออกกำลังกายและสุขภาพ	4.47	.765	4.15	.866	4.26	.832
- ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย	4.58	.633	4.25	.905	4.36	.823
- ศูนย์โภชนาการเพื่อนักกีฬา	4.42	.794	4.16	.931	4.25	.886
- คลินิกการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ	4.44	.843	4.23	.907	4.30	.884
12.2 มีการบูรณาการวิชาการกับการเรียนการสอน และภาควิจัย						
ได้แก่						
- การมีส่วนร่วมของนักศึกษา	4.47	.695	4.14	.889	4.25	.828
- การมีกิจกรรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย	4.48	.638	4.23	.813	4.31	.758
- มีการจัดประชุมวิชาการ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติ และนานาชาติ	4.48	.677	4.18	.892	4.28	.825
ค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริการวิชาการและสังคม	4.48	.604	4.19	.793	4.29	.734

จากตารางที่ 4.2.13 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริการวิชาการและสังคมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}= 4.36$) โดยในประเด็นการมีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดคือ ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ($\bar{x}= 4.58$) รองลงมา มีความเป็นไปได้ในระดับมากคือ ศูนย์ออกกำลังกายและสุขภาพ ($\bar{x}= 4.47$) และประเด็นมีการบูรณาการวิชาการกับการเรียนการสอน และการวิจัยมีความเป็นไปได้ในระดับมากคือ การฝึกอบรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ($\bar{x}= 4.48$) มีการจัดประชุมวิชาการ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ($\bar{x}= 4.48$) และการฝึกงานของนักศึกษา ($\bar{x}= 4.47$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริการวิชาการและสังคมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}= 4.19$) โดยในประเด็นการมีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ มีความเป็นไปได้ในระดับมากและค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ($\bar{x}= 4.25$) รองลงมา คือ คลินิกการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ($\bar{x}= 4.23$) และประเด็นมีการบูรณาการวิชาการกับการเรียนการสอน และการวิจัยมีความเป็นไปได้ในระดับมากและค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การฝึกอบรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ($\bar{x}= 4.23$) รองลงมา คือ มีการจัดประชุมวิชาการ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ($\bar{x}= 4.18$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริการวิชาการและสังคม ของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}= 4.29$) โดยในประเด็นการมีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ มีความเป็นไปได้ในระดับมากและค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ($\bar{x}= 4.36$) รองลงมา คือ คลินิกการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ($\bar{x}= 4.30$) และประเด็นมีการบูรณาการวิชาการกับการเรียนการสอน และการวิจัยมีความเป็นไปได้ในระดับมากและค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การฝึกอบรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ($\bar{x}= 4.31$) รองลงมา คือ มีการจัดประชุมวิชาการ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ($\bar{x}= 4.28$)

ด้านการบริการวิชาการและสังคม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

ควรมีศูนย์/สำนักงานสหกิจศึกษาและการแนะแนวอาชีพ ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติในมหาวิทยาลัยกีฬานี้ด้วย

ตารางที่ 4.2.14 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฟ้าในประเทศไทยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

	คณาจารย์ด้านงานบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความหมาย	SD
13. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม									
13.1 มีกิจกรรมทางการศึกษาศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้านกีฬาประจำชาติในภาคราชการเรียนภาคอื่น	4.34	มาก	.799	4.07	มาก	.887	4.16	มาก	.857
13.2 มีภาคราชการวิจัยและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน	4.16	มาก	.854	3.93	มาก	.955	4.01	มาก	.921
13.3 มีพิพิธภัณฑ์กีฬา Hall of Fame	4.27	มาก	.843	3.95	มาก	.980	4.10	มาก	.935
13.4 มีรายชื่อที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬา	4.25	มาก	.839	3.97	มาก	.977	4.06	มาก	.931
ค่าเฉลี่ยรวมด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.26	มาก	.723	3.98	มาก	.868	4.07	มาก	.821

จากตารางที่ 4.2.14 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.34$) และมีพิพิธภัณฑ์กีฬา/Hall of Fame ($\bar{x} = 4.27$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.07$) และมีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬา ($\bar{x} = 3.98$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านการบริการวิชาการและสังคม ของมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.16$) และมีพิพิธภัณฑ์กีฬา/Hall of Fame ($\bar{x} = 4.10$)

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

เน้นการพัฒนากีฬาไทย เช่น มวยไทย ตะกร้อ กระบี่กระบอง และกีฬาที่คนไทยมีโอกาสได้เหรียญรางวัลในรายการระดับนานาชาติ

ตารางที่ 4.2.15 ความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยด้านความล้มเหลวของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา

14. ด้านความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา	คณาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=79)			คณาจารย์ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร (n=159)			รวม (n=238)		
	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความหมาย	SD	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ความหมาย	SD
14.1 ผู้เรียนไม่ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและได้รับการเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงผู้สังคมและประชาคมอาเซียน	4.43	มาก	.746	4.06	มาก	.876	4.18	มาก	.834
14.2 มาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา	4.47	มาก	.748	4.15	มาก	.858	4.26	มาก	.822
14.3 มีผลกรวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยของประเทศไทย หรือต่อออกในเชิงพาณิชย์ได้	4.37	มาก	.819	4.08	มาก	.868	4.18	มาก	.850
14.4 มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา	4.52	มาก	.731	4.14	มาก	.863	4.27	มาก	.820
ค่าเฉลี่ยรวมด้านความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา	4.45	มาก	.706	4.11	มาก	.792	4.22	มาก	.763

จากตารางที่ 4.2.15 พบว่า อาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ($\bar{x} = 4.52$) และมาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.47$)

อาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.11$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.15$) และ มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ($\bar{x} = 4.14$)

สรุปว่าอาจารย์กลุ่มผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และอาจารย์กลุ่มผู้ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ด้านความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) โดยมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด 4 ประเด็น ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2 ประเด็น คือ มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ($\bar{x} = 4.27$) และมาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.26$)

ด้านความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษา การออกกำลังกาย การสื่อสาร นวัตกรรมด้านการศึกษาแก่ประเทศ
2. สถานประกอบการทางกีฬา ผู้ใช้บริการ มีความพอใจในคุณภาพของผู้เรียนหรือผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อเสนอแนะทั่วไปเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบต้องเตรียมทีม (Staff) สร้างมหาวิทยาลัย โดยการสนับสนุนจากรัฐบาลที่มีนโยบายที่ชัดเจน และร่วมบูรณาการ การทำงานอย่างมีส่วนร่วมของภาคีที่หลากหลาย แต่มี เป้าหมายของการทำงานเดียวกันกับมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
2. หลักสูตรที่จัดตั้งควรไม่ซ้ำกับสถาบันการศึกษาที่เป็นอยู่ ต้องมีความเฉพาะและเป็นสิ่งที่ต้องการของตลาดที่แท้จริง

3. ด้านบุคลากรควรมีการจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศในสาขาที่ขาดแคลน
4. สมควรที่จัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยในอนาคตอันใกล้นี้ เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนากีฬาชาติ
5. ถ้าสามารถจัดตั้งได้ จะเป็นสถาบันที่ส่งเสริมการพัฒนากีฬาของประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ และส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชนชาวไทยได้
6. เห็นควรจัดตั้งม.กีฬาอย่างยั่งยืน แต่นักศึกษาควรมีคุณภาพด้านวิชาการเป็นอย่างดี ไม่ใช่เล่นกีฬาอย่างเดียว ควรมีความรู้ที่ดีด้วย

จากผลการศึกษาความเป็นไปได้ในตารางที่ 4.2.2 - 4.2.15 สามารถสรุปผลตามแนวทางการศึกษาความเป็นไปได้ TELOSH และตามมาตรฐานการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ดังนี้

1. เทคโนโลยี (T) : จัดให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยทุกด้าน การนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการแข่งขันและการตัดสินกีฬา

2. งบประมาณ (E) : แหล่งที่มาของงบประมาณ ควรมาจากงบประมาณจากภาครัฐ มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึงเป็นธรรมและชัดเจน และมีแผนการเงินที่มั่นคง

3. กฎหมาย ระเบียบ (L) : ควรมีพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬาและ/หรือกฎหมายลูกต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

4. การบริหารจัดการ (O) :

4.1 รูปแบบ อาจเป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการ หรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

4.2 มาตรฐานของมหาวิทยาลัย ต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา และมีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา

4.3 เป้าหมาย/วัตถุประสงค์

- เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางรองรับในด้านวิชาการผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติในระดับประเทศ

- เป็นหนทางที่ทำให้การกีฬาของประเทศไทยสามารถสู่ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอลิมปิก

- สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะด้านการกีฬา สุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพของพฤติกรรมนันทนาการ

- ผลิตบัณฑิตที่เป็นนักกีฬา ทั้งนักกีฬามืออาชีพ และนักกีฬาระดับนานาชาติ รวมทั้งการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา

4.4 การบริหารงาน มีการบริหารงานแบบมืออาชีพ และมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

4.5 ความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา คือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา

5. ระยะเวลา (S) : ควรจัดตั้งในระยะเวลา 5 ปี

6. ทรัพยากรบุคคล (H) : คณาจารย์ควรมีคุณสมบัติดังนี้ เป็นนักกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาระดับชาติ มีประสบการณ์การทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และมีความเป็น “ครู”

7. ความพร้อมทางกายภาพ: สถานที่ตั้งไม่ควรอยู่ในตัวเมือง มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานมหาวิทยาลัย มีสถานกีฬาที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล

8. โครงสร้างการบริหารงานและองค์กร: โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยกีฬาอาจแบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ หรือแบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย

9. ด้านการผลิตบัณฑิต

9.1 การรับนักศึกษา

- คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

● เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นกีฬาเป็น และ/หรือ เป็นนักกีฬาคนปกติ และนักกีฬาคนพิการ

● ต้องมีเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปของการเข้ามหาวิทยาลัย

● เป็นผู้สนใจและรักที่จะประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

- วิธีการรับเข้า

● ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา

- จากการเปิดสอบโดยจัดลำดับความสำคัญจากภาควิชาการ ภาควิชาความสามารถทางกีฬา และการสัมภาษณ์

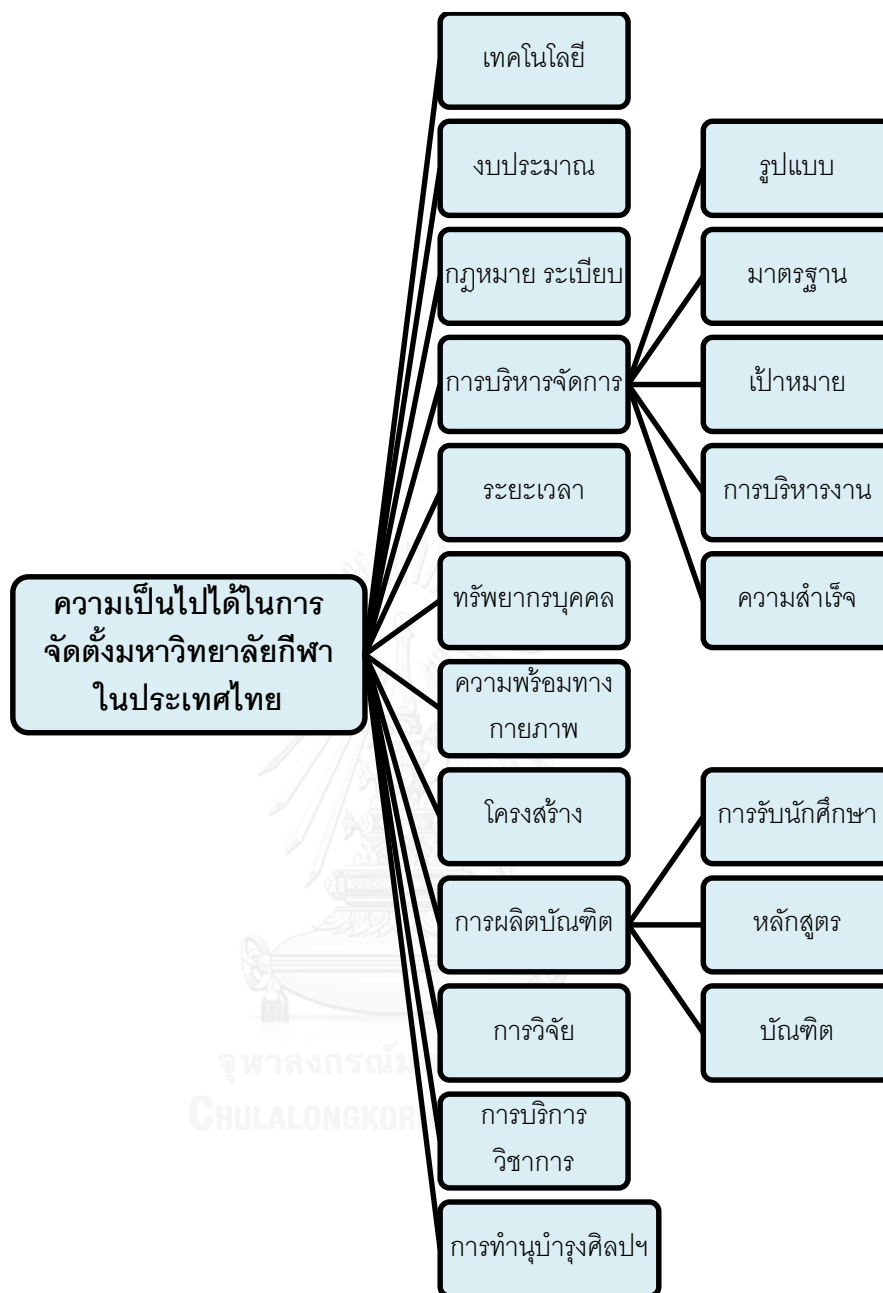
9.2 หลักสูตร ควรเป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป และ/หรือเป็นหลักสูตรสำหรับ (ผู้เป็น) นักกีฬา

9.3 บัณฑิต ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และได้รับการเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงสู่สังคมและประชาคมอาเซียน นอกจากนี้บัณฑิตควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬา

10. ด้านการวิจัย: มีศูนย์การวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ มีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย การทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาของประเทศ หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้

11. ด้านการบริการวิชาการ : ให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา จัดให้มีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ จัดการฝึกอบรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย

12. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม: ควรมีการจัดการและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติควบคู่กับการศึกษาที่เน้นมาตรฐานสากล ส่งเสริมกีฬาประจำชาติ มีพิพิธภัณฑ์กีฬา/Hall of Fame มีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬา

แผนภูมิที่ 4.2 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 (ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์และกลไกในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

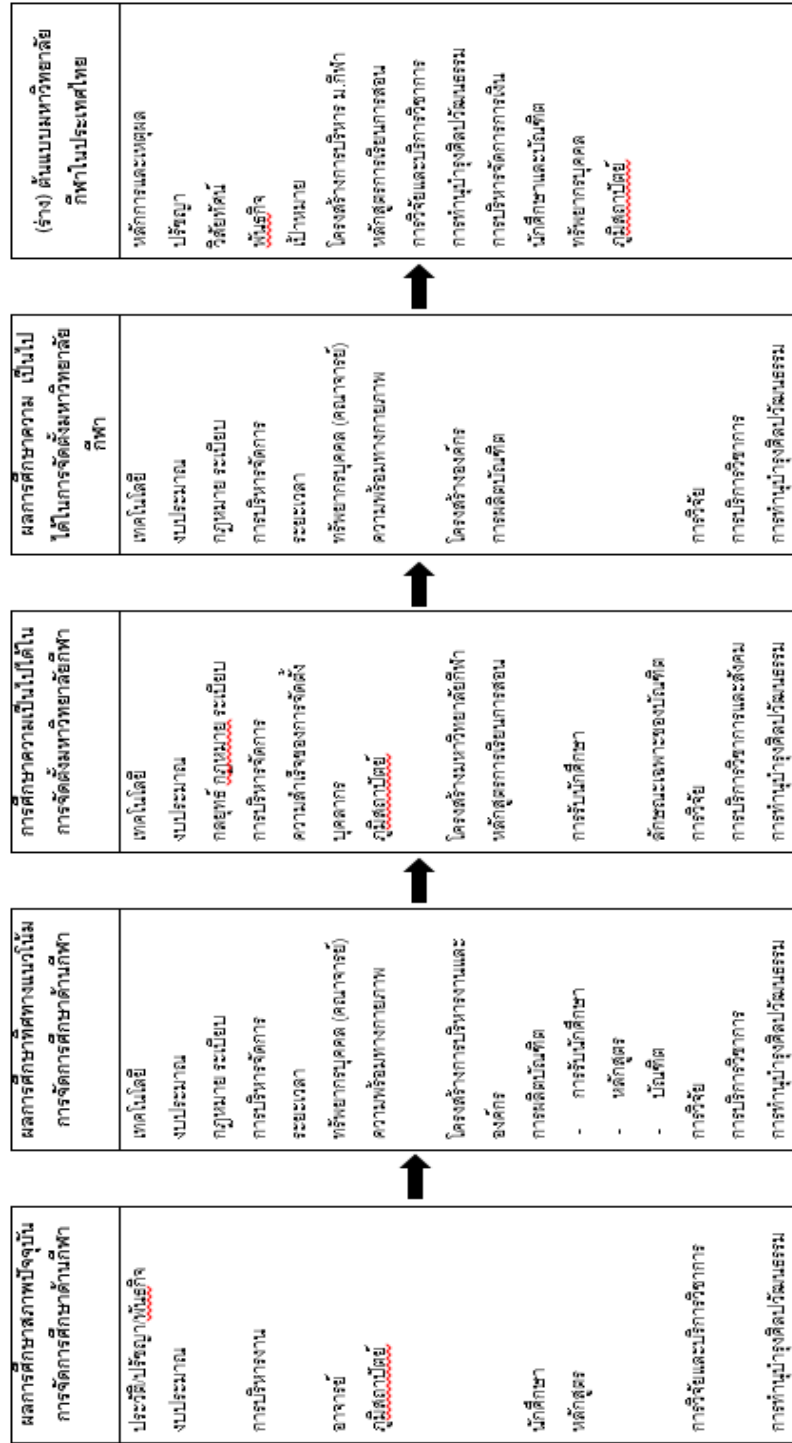
ส่วนที่ 3 การตรวจสอบต้นแบบ และกลไกในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 (ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ในการพัฒนาต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยนี้ เป็นผลมาจากการได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาด้านกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ และผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านการกีฬาของประเทศไทย โดยเชื่อมโยงผลการศึกษาดังกล่าว ตามหลักการ TELOSH ร่วมกับมาตรฐานของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของ สกอ. เพื่อนำประเด็นที่ได้ ไปศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา 14 ด้าน ได้แก่ เทคโนโลยี งบประมาณ กลยุทธ์ กฎหมาย-ระเบียบ การบริหารจัดการ ความสำเร็จของการจัดตั้ง บุคลากร ภูมิสถาปัตยกรรม โครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา หลักสูตรการเรียนการสอน การรับนักศึกษา ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการและสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เมื่อนำแบบสอบถามความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา กลับมาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ 12 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านงบประมาณ ด้านกฎหมายและระเบียบ ด้านการบริหารจัดการ ด้านระยะเวลา ด้านทรัพยากรบุคคล ด้านความพร้อมทางกายภาพ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จากนั้นจึงได้นำไปพัฒนาเป็น (ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ดังแสดงในแผนภูมิที่ 4.3 ความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬา การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา และ (ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

แผนภูมิที่ 4.3 ความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาสภาพปัจจุบัน ที่สททงเนบับ ทิศทางเนบับเนบับการจัดการศึกษาด้านกีฬา การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา และ (ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

(ร่าง) ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในประเทศไทยที่มีการจัดการศึกษาทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ล้วนเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาอยู่ในระดับ คณะ หรือภาควิชา หรือแขนงวิชา หรือโปรแกรมวิชาหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษา ส่วนสถาบันการพลศึกษา(สพล.)แม้ว่าจะเป็นสถาบันที่จัดอยู่ในระดับอุดมศึกษา คณะกรรมการการท่งเที่ยวและกีฬา สภาผู้แทนราษฎร (หนังสือพิมพ์คมชัดลึก, 2552) มีความเห็นว่า สพล.เน้นจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและการกีฬา ตามหลักสูตรศึกษาศาสตร และศิลปศาสตร์ ซึ่งไม่เป็นสถาบันผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างแท้จริง โดยมีแนวคิดในการพัฒนาสถาบันการพลศึกษา (สพล.) ให้ก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาของประเทศ (สปอร์ต ยูนิเวอร์ซิตี)และหากมีการปรับปรุงหลักสูตรและปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปเพื่อผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง จะสามารถปฏิรูปไปสู่การเป็นสถาบันที่มีเอกลักษณ์ในการผลิตนักกีฬาและนักพลศึกษาที่มีคุณภาพสูง เช่นเดียวกับวิทยาลัยแพทย์-พยาบาล หรือโรงเรียนตำรวจได้ และยังสามารถสร้างนักวิทยาศาสตร์การกีฬา, นักจิตวิทยาการกีฬา ผู้ฝึกสอน หรือนักกีฬาทีมชาติ โดยสถาบันมีการมุ่งเน้นการสร้างบุคลากรกีฬาโดยตรง จะทำให้งานด้านการกีฬาเดินหน้าไปได้อย่างมั่นคง

การที่ประเทศไทยจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬา ที่มีรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Special University) หรือมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย (Thailand Sport University) นั้น มีระบบการบริหารจัดการแนวใหม่ มีลักษณะของความเป็นมหาวิทยาลัยกีฬา ที่มีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกีฬา และปัจจัยด้านลักษณะของบุคลากรทางกีฬา ก็จะทำให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็งทางด้านกีฬา เพิ่มศักยภาพมากยิ่งขึ้น จะมีส่วนช่วยให้ประเทศไทยได้เป็นศูนย์กลางกีฬาระดับอาเซียนหรือเอเชีย (Sport Hub of ASEAN or ASIA) ในอนาคตได้ ซึ่งการจัดตั้งและโครงสร้างการบริหารงาน รวมทั้งรูปแบบของมหาวิทยาลัยกีฬา ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทางและแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย และความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยมาเรียบร้อยแล้ว

2. ประัชญา

“เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษาที่สมบูรณ์แบบ”

3. วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชียที่สมบูรณแบบ ทางด้านการกีฬา

4. พันธกิจ (Mission)

4.1 จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาทางด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา ให้กับนักกีฬาหรือผู้มีความสามารถทาง กีฬาทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ

4.2 ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษาเพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ

4.3 พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศทั้งทางวิชาการและการ แข่งขันกีฬาทุกระดับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4.4 สร้างเครือข่ายการสร้างสุขภาพและสุขภาวะที่ดีแก่ประชาชน

5. เป้าหมาย

5.1 นักศึกษามีความรู้ และเชี่ยวชาญทั้งทางด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการกีฬา

5.2 ผลงานวิจัย ถูกนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศ

5.3 บัณฑิตนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพทางการกีฬามีความสามารถในระดับสากล

5.4 มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายการสร้างสุขภาพและสุขภาวะที่ดีให้กับชุมชน

5.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการดำเนินงานด้านการกีฬา และเติบโตอย่างยั่งยืน

6. โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ควรแบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ กับควรแบ่ง โครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย

จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยกีฬาทั้งภายในและต่างประเทศ และผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการอุดมศึกษาของประเทศไทย เห็นว่าควรแบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยจึงเสนอโครงสร้างองค์กร ดังนี้

6.1 สำนักงานมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่สนับสนุนด้านการบริหาร ธุรการ และประสานงาน ประกอบด้วย ส่วนงานกิจการวิชาการ ส่วนงานวางแผนและงบประมาณ ส่วนงานวิเทศสัมพันธ์ ส่วนงานอำนวยการ ส่วนงานการคลังและพัสดุ ส่วนงานกายภาพและสิ่งแวดล้อม ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ ส่วนงานกิจการนักศึกษา

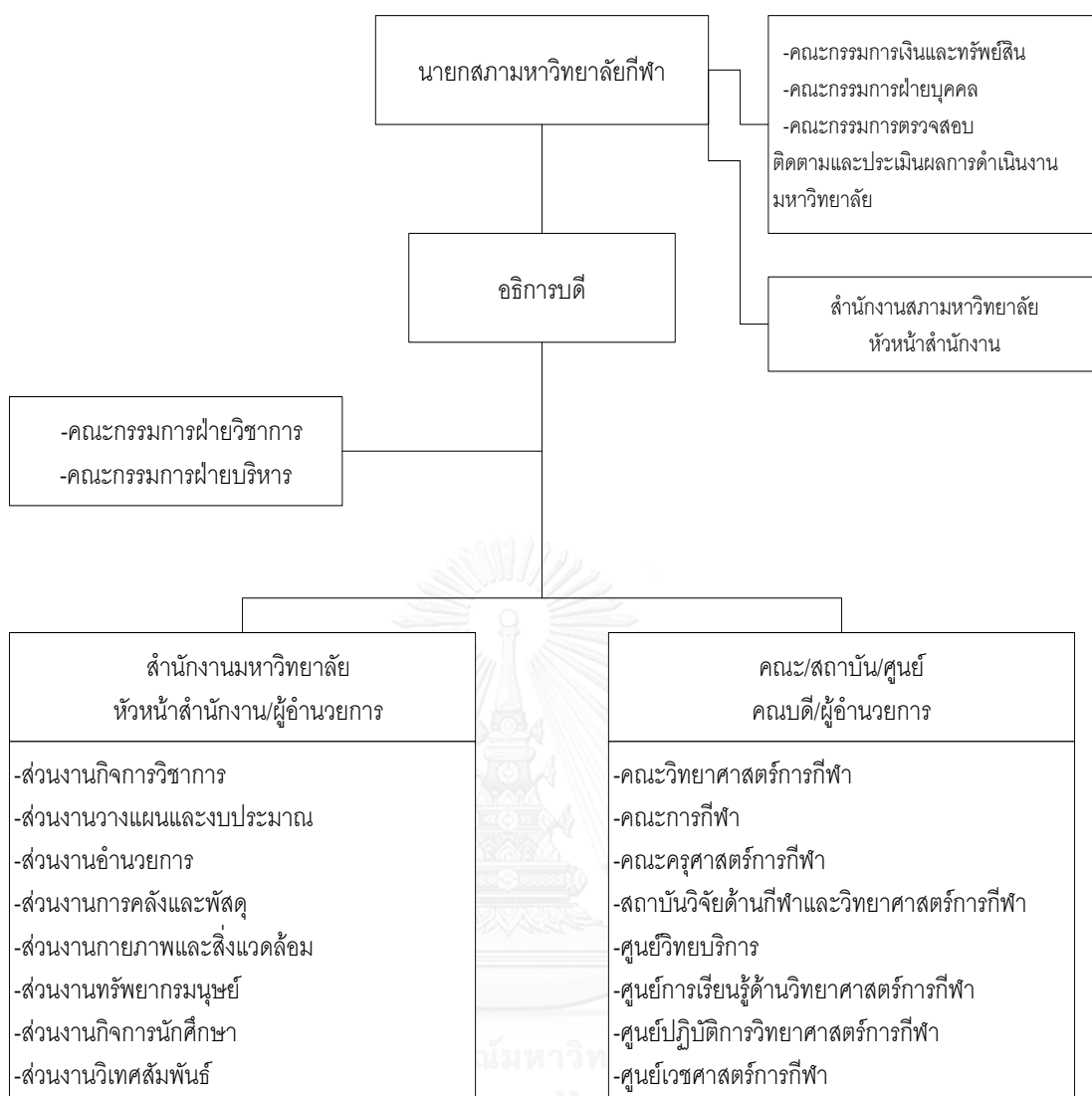
6.2 คณะ/สถาบัน/ศูนย์/หน่วยงานเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น ประกอบด้วย หน่วยงานดังนี้

6.2.1 คณะใช้สำหรับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะการกีฬาเพื่อสุขภาพ และคณะครุศาสตร์การกีฬา

6.2.2 สถาบันใช้สำหรับทำหน้าที่ด้านการวิจัย ประกอบด้วย สถาบันวิจัยด้านกีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา

6.2.3 ศูนย์ใช้สำหรับหน่วยงานที่ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอน และทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานภายนอกตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์เวชศาสตร์การกีฬา

จะเห็นว่าโครงสร้างการจัดองค์กรการบริหาร มีการจัดแบ่งส่วนงานที่ชัดเจน ไม่สลับซ้ำซ้อน และวางโครงสร้างการจัดองค์กรวิชาการแบบกลุ่มวิชากีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และครุศาสตร์การกีฬา ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกีฬา โดยที่ดำเนินงานภายใต้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีการตัดสินใจ วิจัย และ การสั่งการสิ้นสุดในระดับสภามหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการบริหาร และการจัดการในเรื่องการพัฒนาองค์กรอย่างคล่องตัว การดำเนินการบูรรวม และจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับคณะ/สถาบัน/ศูนย์ สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ภายใต้ความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยที่เป็นองค์กรการบริหารสูงสุด โดยสภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ/อนุกรรมการเพื่อช่วยในการดำเนินงาน/กลั่นกรองงานให้แก่สภามหาวิทยาลัย เช่น คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน คณะกรรมการบุคคล คณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานมหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4.4 โครงสร้างการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

สำหรับโครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นแบบการกระจายอำนาจการบริหารไปสู่องค์กรระดับต่างๆ เพื่อลดขั้นตอนการตัดสินใจ โดยให้องค์กรแต่ละระดับเน้นการบริหารงานในรูปองค์คณะบุคคล รองรับการกระจายอำนาจ และทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน และเน้นหลักการของการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

7. ด้านหลักสูตรและการสอน

7.1 ลักษณะของหลักสูตร

เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เป็นนักกีฬา หรือผู้ที่เคยผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามา ระดับใดระดับหนึ่ง เป็นหลักสูตรเร่งรัด (Fast track) สำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ ลักษณะของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา การจัดการศึกษาเป็นแบบปกติทั่วไป คือ มีการเรียนเต็มเวลาไม่มีภาคพิเศษ ระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตร 4-5 ปี

ระดับปริญญาโทเป็นแผน ก คือ มีทั้งการศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ และ แผน ข คือ ศึกษารายวิชาอย่างเดียว ส่วนในระดับปริญญาเอกหลักสูตรที่มีทั้งเรียนเนื้อหาและทำวิจัย โดยมีระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

7.2 เนื้อหาหลักสูตร

มีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ เช่น กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล มวย แบดมินตัน ฯลฯ ผู้ฝึกสอนกีฬา พลศึกษาในโรงเรียน และกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ การออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ และหลักสูตรทางด้านจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านกีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจและการตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา

8. ด้านการวิจัยและการบริการวิชาการ

ด้านการวิจัยมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย มีสถาบันวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ทำหน้าที่ด้านการวิจัย โดยมหาวิทยาลัยควรจัดหาแหล่งทุน และสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้สถาบันวิจัยยังสามารถเป็นเจ้าภาพจัดงาน ประชุมวิชาการระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ (International Conference) อีกด้วย

ด้านบริการวิชาการมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทยมีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ คือ ศูนย์การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทำหน้าที่จัดฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา

และศูนย์เวชศาสตร์การกีฬาซึ่งประกอบด้วย หน่วยทดสอบสมรรถภาพทางกาย คลินิกการกีฬา และฟื้นฟูสมรรถภาพ

9. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอนและมีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา

10. ด้านบริหารจัดการทางการเงิน

เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ได้แก่ เงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้อื่นๆ มีแผนการเงินที่มั่นคง และมีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ และการจัดสรรการใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึงเป็นธรรมและชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ โดยมีระบบตรวจสอบภายในเพื่อดำเนินการรองรับการตรวจสอบภายใน

11. ด้านนักศึกษาและบัณฑิต

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ เป็นนักกีฬาหรือ/และมีความสามารถทางกีฬา ทั้งที่เป็นบุคคลปกติ และพิการทางกาย และมีศักยภาพที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องของระดับปริญญาเอก เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

การรับนักศึกษา วิธีการรับนักศึกษา ได้แก่ แบบที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง) โดยสรรหานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ โดยร่วมมือกับสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน และแบบคัดเลือกกลาง (แอดมิชชัน) ทั้งนี้ นักเรียนต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬา และความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ตามเกณฑ์การรับเข้า ส่วนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นรูปแบบการสอบคัดเลือก

ในส่วนของจำนวนการรับเข้าควรมีการวิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬาโดยร่วมกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภาวิชาชีพ หน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง) ในการวิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬา

ลักษณะพึงประสงค์ของบัณฑิต มีลักษณะตามมาตรฐานคุณวุฒิทางวิชาชีพทางด้านการกีฬา และเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา สามารถทำงานในสถานประกอบการทางกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬา/สมาคมกีฬา โรงพยาบาลและศูนย์ฟื้นฟู

สมรรถภาพทางกายในท้องถิ่นต่างๆ สถานศึกษา สหพันธ์กีฬานานาชาติ ศูนย์สุขภาพ โรงงาน อุตสาหกรรมกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ

12. ด้านทรัพยากรบุคคล

บุคลากรของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายวิชาการ และสายปฏิบัติการวิชาชีพและธุรการ โดยบุคลากรสายวิชาการ ทำหน้าที่สอน และ/หรือ วิจัย ได้แก่ คณาจารย์ และนักวิจัย ส่วนสายปฏิบัติการวิชาชีพและธุรการ ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียน การสอนและการวิจัย สนับสนุนและให้บริการวิชาการ เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬา นักโภชนาการการกีฬา นักกายภาพบำบัด แพทย์กีฬาและพยาบาล ตลอดจนงานบริหารทั่วไปและงานธุรการ

13. ด้านภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา

มหาวิทยาลัยกีฬาควรอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่ เพื่อการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา โดยมีอาคารเรียนและสนามฝึกซ้อมกีฬาทั้งใน และนอกอาคารแบบอารยสถาปัตยกรรมที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่าง เพียงพอ มีหอพักนักศึกษา และหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ในการกำหนดกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยวิเคราะห์ภาพรวม อุดมศึกษาของประเทศไทยในการจัดการศึกษาทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา และใช้ข้อมูลประกอบ ได้แก่ ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยกีฬาทั้ง ภายในและต่างประเทศ ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการ อุดมศึกษาของประเทศไทย และผลการศึกษาคืบหน้าไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม อันประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและ ภายนอก ซึ่งผู้วิจัยได้เรียงลำดับความสำคัญในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก เป็นดังนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strengths) หรือผลกระทบทางด้านบวกที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่จัดการศึกษาด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ได้แก่

S1 มีบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถในด้านการเรียนการสอนทางกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ซึ่งบุคลากรเหล่านี้แม้จะสังกัดกระจายอยู่ต่างสถาบันอุดมศึกษา กัน แต่สามารถให้ความร่วมมือดำเนินงานร่วมกันในรูปแบบของเครือข่ายความร่วมมือ เป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เรียกว่า เครือข่ายที่ประชุมคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษาแห่งประเทศไทย รวม 6 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันการพลศึกษา และมหาวิทยาลัยบูรพา

S2 มีหลักสูตรนานาชาติสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา การฝึกกีฬา และผู้ตัดสินกีฬา

S3 มหาวิทยาลัยมีนักกีฬาที่มีศักยภาพและความสามารถในด้านกีฬามากขึ้น ทำให้ได้รับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติมากขึ้น

S4 มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา

จุดอ่อน (Weaknesses) หรือผลกระทบทางด้านลบที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่จัดการศึกษาด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา ได้แก่

W1 ขาดผู้เชี่ยวชาญการกีฬาที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานขององค์การกีฬานานาชาติ ทำให้ไม่สามารถเปิดหลักสูตรตามชนิดกีฬาที่หลากหลายได้

W2 อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีทางการกีฬาในประเทศไทยยังมีไม่เพียงพอ

W3 มีหลักสูตรที่แยกตามสาขาวิชาสำหรับบุคคลทั่วไปเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึงนักกีฬาคนพิการ

W4 การบูรณาการ/การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านกีฬา ยังไม่เข้มแข็ง

W5 มีความจำกัดด้านพื้นที่ในการสร้างสถานกีฬา

W6 การดำเนินงานตาม MOU กับเครือข่ายต่างประเทศยังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunities)

- O1 สังคมทั้งระดับโลกและระดับภายในประเทศ มีความตื่นตัวด้านกีฬามากขึ้น
- O2 รัฐบาลให้ความสำคัญในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ
- O3 มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 – 2559) พร้อมมีนโยบายแผนการพัฒนากีฬา และงบประมาณในการสนับสนุนกีฬาอย่างต่อเนื่อง
- O4 องค์การภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางกีฬามากขึ้น
- O5 มีหน่วยงานหลักของภาครัฐที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมประสานงาน ควบคุม กำกับดูแลเกี่ยวกับการกีฬาอย่างชัดเจน
- O6 ความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ (AEC) เพิ่มขึ้น
- O7 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการกีฬาทั่วถึง รวดเร็ว
- O8 แนวโน้มการสร้างเครือข่ายกับต่างประเทศมากขึ้น
- O9 การตกลงแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการกีฬาระหว่างประเทศ ทำให้นักกีฬาและบุคลากร ทางกีฬามีการพัฒนาองค์ความรู้

อุปสรรค (Threats)

- T1 การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทยต้องใช้งบประมาณ ในการจัดตั้งเป็นจำนวนมาก
- T2 พื้นที่ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้องมีขนาดมากกว่ามหาวิทยาลัยทั่วไปเท่าตัว(ตามเกณฑ์ สกอ. มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 500 ไร่)
- T3 ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศในภูมิภาคเอเชีย
- T4 เครื่องมือและเทคโนโลยีทางการกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและการวิจัยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีราคาแพง
- T5 สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศไทย ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในด้านความพร้อมของการเสนอขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา และการจัดประชุมองค์การกีฬานานาชาติ

T6 การพัฒนาการกีฬาในระดับชาติยังขาดการจัดการเชิงระบบ ตั้งแต่กระบวนการวางแผนการปฏิบัติและการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

T7 ขาดการบูรณาการการทำงานด้านกีฬาระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

สรุปผล SWOT	
<p>จุดแข็ง (Strengths)</p> <p>S1 มีบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถในการเรียนการสอนทางกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา</p> <p>S2 มีหลักสูตรนานาชาติสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา การฝึกกีฬา และผู้ตัดสินกีฬา</p> <p>S3 มหาวิทยาลัยมีนักกีฬาที่มีศักยภาพและความสามารถในด้านกีฬามากขึ้น ทำให้ได้รับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติมากขึ้น</p> <p>S4 มีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา</p>	<p>จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <p>W1 ขาดผู้เชี่ยวชาญการกีฬาที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานขององค์กรกีฬานานาชาติ ทำให้ไม่สามารถเปิดหลักสูตรตามชนิดกีฬาที่หลากหลายได้</p> <p>W2 อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีทางการกีฬาในประเทศไทยยังมีไม่เพียงพอ</p> <p>W3 มีหลักสูตรที่แยกตามสาขาวิชาสำหรับบุคคลทั่วไปเท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมถึงนักกีฬาคนพิการ</p> <p>W4 การบูรณาการ/การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านกีฬายังไม่เข้มแข็ง</p> <p>W5 มีความจำกัดด้านพื้นที่ในการสร้างสถานกีฬา</p> <p>W6 การดำเนินงานตาม MOU กับเครือข่ายต่างประเทศยังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจน</p>

ตารางที่ 4.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
(ต่อ)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>O1 สังคมทั้งระดับโลกและระดับภายในประเทศ มีความตื่นตัวด้านกีฬามากขึ้น</p> <p>O2 รัฐบาลให้ความสำคัญในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติ</p> <p>O3 มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 – 2559) พร้อมมีนโยบายแผนการพัฒนาการกีฬา และงบประมาณในการสนับสนุนกีฬาอย่างต่อเนื่อง</p> <p>O4 องค์กรภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทางกีฬามากขึ้น</p> <p>O5 มีหน่วยงานหลักของภาครัฐที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมประสานงาน ควบคุม กำกับดูแลเกี่ยวกับการกีฬาอย่างชัดเจน</p> <p>O6 ความต้องการของตลาดแรงงานวิชาชีพด้านกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ (AEC) เพิ่มสูงขึ้น</p> <p>O7 ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการกีฬาทั่วถึง รวดเร็ว</p> <p>O8 แนวโน้มการสร้างเครือข่ายกับต่างประเทศมากขึ้น</p> <p>O9 การตกลงแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการกีฬาระหว่างประเทศ ทำให้นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬามีการพัฒนาองค์ความรู้</p>	<p>T1 การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทยต้องใช้งบประมาณ ในการจัดตั้งเป็นจำนวนมาก</p> <p>T2 พื้นที่ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ต้องมีขนาดมากกว่ามหาวิทยาลัยทั่วไปเท่าตัว (ตามเกณฑ์ สกอ. มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 500 ไร่)</p> <p>T3 ความก้าวหน้าของการพัฒนาการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย</p> <p>T4 เครื่องมือและเทคโนโลยีทางการกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและการวิจัยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีราคาแพง</p> <p>T5 สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศไทย ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในด้านความพร้อมของการเสนอขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา และการจัดประชุมองค์กรกีฬานานาชาติ</p> <p>T6 การพัฒนาการกีฬาในระดับชาติยังขาดการจัดการเชิงระบบ ตั้งแต่กระบวนการวางแผน การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล การดำเนินงาน</p> <p>T7 ขาดการบูรณาการการทำงานด้านกีฬาระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ</p>

ผลของการวิเคราะห์ TOWS Matrix จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง(S) โอกาส(O) ข้อจำกัด (T) และจุดอ่อน (W) โดยใช้เป้าหมาย (Goal) ที่กำหนดอยู่ใน(ร่าง)ต้นแบบการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา เป็นตัวกำหนดทิศทาง ทำให้เกิดกลยุทธ์เชิงรุก เชิงรับ และเชิงพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์เชิงรุก

แผนภูมิที่ 4.5 กลยุทธ์เชิงรุก: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง(S) กับโอกาส (O)

จากแผนภูมิที่ 4.5 กลยุทธ์เชิงรุก กำหนดได้โดยต้องมีความพร้อมทางด้านสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสามารถนำโอกาสและจุดแข็งที่มีอยู่มากำหนดกลยุทธ์ หรือวิธีการที่จะรุกไปข้างหน้าได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและชุมชนในการพัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย “มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายการสร้างสุขภาพและสุขภาวะที่ดีให้กับชุมชน” โดยมีแนวทางหรือกลไกการดำเนินงาน ดังนี้

- ให้ความรู้และสร้างความตระหนักในการพัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดีกับสังคมและชุมชน
- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมและชุมชน มีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง
- สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาที่ดีให้ปรากฏสู่สังคมและชุมชน

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยและพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการกีฬา ส่งการบรรลุเป้าหมาย “ผลงานวิจัยถูกนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศ” มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- สร้างเครือข่ายนักวิจัยในมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำวิจัย การเผยแพร่ การตีพิมพ์ และการต่อยอดผลงานวิจัย
- มีเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสนอผลงานทางวิชาการและการวิจัย
- สร้างคลังสเตอร์วิจัยในมหาวิทยาลัย ทำการวิจัยเฉพาะทางด้านการกีฬา
- บริหารจัดการ/จัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการวิจัยให้เหมาะสมเน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- พัฒนารูปแบบการวิจัยและนวัตกรรมการกีฬาร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 ศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการกีฬาในอาเซียน (Sport Hub of ASEAN) และ

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างกลไกการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาให้เกิดการเคลื่อนย้ายทาง ความคิด (Mobility) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน “บัณฑิตนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพทางการกีฬามีความสามารถระดับสากล” มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 3 ศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการกีฬาในอาเซียน (Sport Hub of ASEAN)

- จัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬาที่มีรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Special University)
- สร้างเอกลักษณ์และความเข้มแข็งทางด้านกีฬาในการผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่มีคุณภาพสูง

กลยุทธ์ที่ 4 สร้างกลไกการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางความคิด (Mobility)

- กำหนดเส้นทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาเน้นการสร้าง Mobility
- สร้างกลไกการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการศึกษา เน้นการลงพื้นที่ศึกษาอย่างจริงจัง จัดทำฐานข้อมูลกิจกรรม Mobility ของบุคลากรทางการศึกษา ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

กลยุทธ์เชิงป้องกัน

แผนภูมิที่ 4.6 กลยุทธ์เชิงป้องกัน:ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง(S) โอกาส (O) และอุปสรรค(T)

จากแผนภูมิที่ 4.6 กลยุทธ์เชิงป้องกัน กลยุทธ์เชิงป้องกัน กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันภัยคุกคามหรืออุปสรรคจากภายนอกองค์กรที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กร เพื่อหาแนวทางและวิธีการป้องกันที่เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยโอกาสที่เอื้อต่อการแก้ไขปัญหา หรือจุดแข็งที่สามารถนำมาเป็นส่วนประกอบหลักในการป้องกันภัยคุกคามหรืออุปสรรคได้ เพื่อบรรลุเป้าหมาย “บัณฑิตนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพทางการกีฬามีความสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล” ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- สร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการการกีฬาและการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ
- ส่งเสริมชื่อเสียง สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาสู่สังคม
- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- สร้างความร่วมมือกับสมาคมกีฬา ในการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขัน และบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศระดับชาติอย่างเป็นระบบครบวงจร

- สร้างมาตรการเชิงรุกในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อาทิ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้อย่างทั่วถึง การพัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรกีฬาสู่มาตรฐานระดับโลก

- สร้างระบบการดำเนินงานการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนานักกีฬามืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างวัฒนธรรมกีฬา มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- ส่งเสริมให้นักกีฬา บุคลากรกีฬา และคนในชุมชน ให้ตระหนัก เห็นความสำคัญ เห็นคุณค่าของกีฬาที่ทำให้วิถีสุขภาพดีมีสุข (Healthy Life Style)

กลยุทธ์เชิงแก้ไข

แผนภูมิที่ 4.7 กลยุทธ์เชิงแก้ไข: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน (W) โอกาส (O) และจุดแข็ง (S)

จากแผนภูมิที่ 4.7 กลยุทธ์เชิงแก้ไข กลยุทธ์เชิงแก้ไข กำหนดขึ้นเพื่อขจัดจุดอ่อน หรือปัญหาที่เกิดขึ้นภายในองค์กร เพื่อหาแนวทางและวิธีการแก้ไขที่เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยโอกาสที่เอื้อต่อการแก้ไขปัญหา หรือจุดแข็งที่สามารถนำมาเป็นส่วนประกอบหลักในการแก้ไขหรือขจัดปัญหาภายในได้ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกลยุทธ์เชิงแก้ไข กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาทั้งปัญหาด้านบุคลากรและปัญหาด้านระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 จัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย “ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการดำเนินงานด้านการศึกษาและเติบโตอย่างยั่งยืน” มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- จัดทำฐานข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
- จัดทำฐานข้อมูลบุคลากรด้านการกีฬา (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน)
- รวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ทางด้านการกีฬา
- จัดทำฐานข้อมูลทางด้านวิจัยและนวัตกรรมการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 2 สร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ สู่การบรรลุเป้าหมาย “ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อการดำเนินงานด้านการกีฬาและเติบโตอย่างยั่งยืน” มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- กำหนดโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะสม ยืดหยุ่น ต่อการบริหารจัดการองค์กร
- ส่งเสริมภาพลักษณ์และการสื่อสารขององค์กร
- บริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA)
- บริหารจัดการรายได้ การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน
- สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคลและบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี
- เสริมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตควบคู่การปฏิบัติ (Lifelong learning)

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและการกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพสู่ความเป็นมืออาชีพ (Professional) ให้บรรลุเป้าหมาย “นักศึกษามีความรู้และเชี่ยวชาญทั้งด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการกีฬา” มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- จัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ เน้นหลักสูตรเร่งรัด (Fast track)
- จัดหลักสูตรเน้นด้านกีฬาและพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ
- จัดหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และการเคลื่อนไหวประยุกต์ หลักสูตรทางด้านการกีฬา
- จัดระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน
- จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ
- สร้างศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

- จัดหาบุคลากรทางกรีกีฬาที่มีความสามารถสูงมาฝึกสอนและพัฒนาให้นักกีฬา
- สร้างระบบและเส้นทางการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางกรีกีฬาสู่ความเป็น

มืออาชีพ

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาสมรรถนะหลักของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของ
คุณธรรม (Core competency & Integrity) ให้บรรลุเป้าหมาย “นักศึกษามีความรู้และเชี่ยวชาญ
ทั้งด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางกรีกีฬา” มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้

- กำหนดกรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางกรีกีฬา
(Core competency & Integrity)

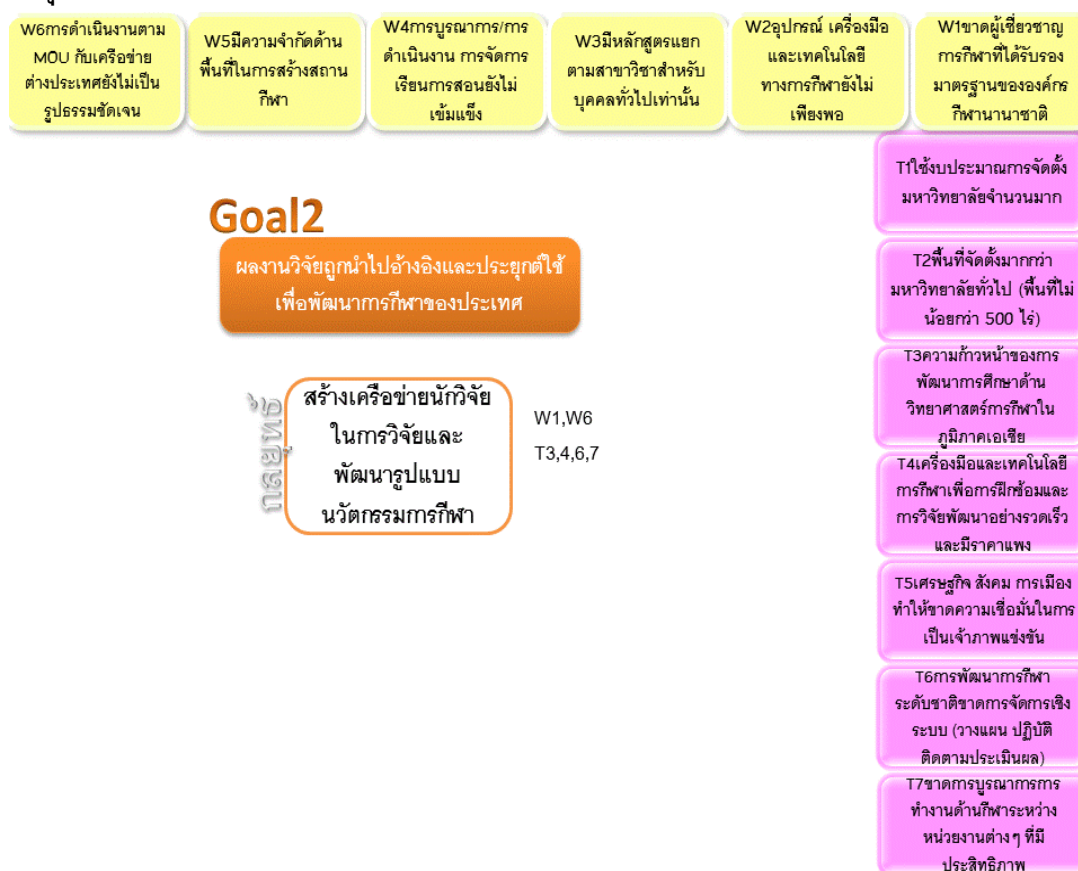
- สื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ กรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและ
บุคลากรทางกรีกีฬา (Core competency & Integrity) ให้ทุกคนรับทราบและปฏิบัติร่วมกัน

- กำหนดกิจกรรมกระตุ้น ส่งเสริม เพื่อให้เกิดการระลึก ตื่นตัว อยู่เสมอ

- มีกิจกรรมร่วมกันเพื่อเป็นการทดสอบวัดผลการเพิ่มสมรรถนะหลักและคุณธรรม
ด้านต่างๆ

- มีเวทีมอบรางวัล กระตุ้น จูงใจ ให้นักกีฬาและบุคลากรเล็งเห็นความสำคัญของ
สมรรถนะหลักและคุณธรรม (Core competency & Integrity)

กลยุทธ์เชิงรับ

แผนภูมิที่ 4.8 กลยุทธ์เชิงรับ: ความสัมพันธ์ระหว่างจุดอ่อน(W) และอุปสรรค(T)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิที่ 4.8 กลยุทธ์เชิงรับ กลยุทธ์เชิงรับกำหนดขึ้นเพื่อลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงอุปสรรค เพื่อบรรลุเป้าหมาย “ผลงานวิจัยถูกนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศ” มีแนวทางหรือกลไกการดำเนินการ ดังนี้คือ

- สร้างเครือข่ายนักวิจัยในการวิจัยและพัฒนา รูปแบบ นวัตกรรมการกีฬา จะเห็นว่า แนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์เชิงรับนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกลยุทธ์เชิงรุก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน

จากกลยุทธ์และกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ดังแสดงในตารางที่ 4.3.2

ตารางที่ 4.3.2 สรุปลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
<p>1. นักศึกษามีความรู้ และเชี่ยวชาญทั้งทางด้านทฤษฎี และทักษะปฏิบัติทางการกีฬา</p>	<p>1. พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและการกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพสู่ความเป็นมืออาชีพ (Professional)</p>	<p>1.1 จัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษเน้นหลักสูตรเร่งรัด (Fast track)</p> <p>1.2 จัดหลักสูตรเน้นด้านกีฬาและพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ</p> <p>1.3 จัดหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และการเคลื่อนไหวประยุกต์ หลักสูตรทางด้านการกีฬา</p> <p>1.4 จัดระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน</p> <p>1.5 จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ</p> <p>1.6 สร้างศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ</p>

ตารางที่ 4.3.2 สรุปกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
	<p>2. พัฒนาสมรรถนะหลักของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของคุณธรรม (Core competency & Integrity)</p>	<p>1.7 จัดหาบุคลากรกรรกีฬามีความสามารถสูงมาฝึกสอนและพัฒนา นักกีฬา</p> <p>1.8 สร้างระบบและเส้นทาง การพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ ความเป็นมืออาชีพ</p> <p>2.1 กำหนดกรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา (Core competency & Integrity)</p> <p>2.2 สื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ กรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา (Core competency & Integrity) ให้ทุกคนรับทราบและปฏิบัติ ร่วมกัน</p> <p>2.3 กำหนดกิจกรรมกระตุ้น ส่งเสริม เพื่อให้เกิดการระลึก ตื่นตัว อยู่เสมอ</p> <p>2.4 มีกิจกรรมร่วมกันเพื่อเป็น การทดสอบวัดผลการเพิ่มสมรรถนะหลักและคุณธรรมด้านต่างๆ</p>

ตารางที่ 4.3.2 สรุปกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
		<p>มีเวทีมอบรางวัล กระตุ้น จูงใจ ให้นักกีฬาและ บุคลากรเล็งเห็น ความสำคัญ ของ สมรรถนะหลักและ คุณธรรม (Core competency & Integrity)</p>
<p>2. ผลงานวิจัย ถูกนำไปอ้างอิง และ ประยุกต์ ใช้ เพื่อ พัฒนาการกีฬาของประเทศ</p>	<p>1. สร้างเครือข่ายนักวิจัยใน การวิจัยและพัฒนา รูปแบบ นวัตกรรมกีฬา</p>	<p>1.1 สร้างเครือข่ายนักวิจัยใน มหาวิทยาลัยด้านการ กีฬา ทั้ง ใน และ ต่างประเทศ มีการ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ ประสบการณ์การทำวิจัย การเผยแพร่ การตีพิมพ์ และ การ ต่อยอด ผลงานวิจัย</p> <p>1.2 มีเวทีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และเสนอผลงาน ทางวิชาการและการวิจัย</p> <p>1.3 สร้างคลังสตอรี่วิจัยใน มหาวิทยาลัย ทำการวิจัย เฉพาะทางด้านการศึกษา</p> <p>1.4 บริหารจัดการ/จัดสรร ทรัพยากรที่ใช้ในการวิจัย ให้เหมาะสมเน้นการใช้ ทรัพยากรร่วมกันให้เกิด ประโยชน์สูงสุด</p> <p>1.5 พัฒนารูปแบบการวิจัย</p>

ตารางที่ 4.3.2 สรุปกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
		<p>และนวัตกรรมกรรมการกีฬา ร่วมกันระหว่าง มหาวิทยาลัยทั้งในและ ต่างประเทศ</p>
<p>3. บัณฑิต นักกีฬา และ บุคลากรวิชาชีพทางการ การกีฬามีความสามารถใน ระดับสากล</p>	<p>1. เป็นศูนย์กลางความเป็น เลิศทางการกีฬาในอาเซียน (Sport Hub of ASEAN)</p> <p>2. สร้างกลไกการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร ทางการกีฬาให้เกิดการ เคลื่อนย้ายทาง ความคิด (Mobility)</p>	<p>1.1 จัดการศึกษาเฉพาะ ทางด้านกีฬาที่มีรูปแบบ มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง</p> <p>1.2 สร้างเอกลักษณ์และความ เข้มแข็งทางด้านกีฬาใน การผลิตนักกีฬาและ บุคลากรทางการกีฬาที่มี คุณภาพสูง</p> <p>2.1 กำหนดเส้นทางการ พัฒนาศักยภาพของ บุคลากรทางการกีฬาเน้น การสร้าง Mobility</p> <p>2.2 สร้างกลไกการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ทางการกีฬา เน้นการลงพื้นที่ศึกษา อย่างจริงจัง</p> <p>2.3 จัดทำฐานข้อมูลกิจกรรม Mobility ของบุคลากร ทางการกีฬา ทั้งภายใน และภายนอกองค์กร</p> <p>2.4 สร้างความร่วมมือ ทางด้านวิชาการการกีฬา และการวิจัยทั้งในและ ต่างประเทศ</p>

ตารางที่ 4.3.2 สรุปกลยุทธ์มหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
	<p>3. สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>4. พัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>3.1 ส่งเสริมชื่อเสียง สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาสู่สังคม</p> <p>3.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>4.1 สร้างความร่วมมือกับสมาคมกีฬา ในการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขัน และบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศระดับชาติอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>4.2 สร้างมาตรการเชิงรุกในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อาทิ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้อย่างทั่วถึง</p> <p>4.3 การพัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการองค์กรกีฬาสู่มาตรฐานระดับโลก</p> <p>4.4 สร้างระบบการดำเนินงานการพัฒนากีฬา การบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนานักกีฬามืออาชีพ</p>

ตารางที่ 4.3.2 สรุปกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
	5. สร้างวัฒนธรรมกีฬา	5.1 ส่งเสริมให้นักกีฬา บุคลากรกีฬา และคนในชุมชน ให้ตระหนัก เห็นความสำคัญ เห็นคุณค่าของกีฬาที่ทำให้วิถีสุขภาพดีมีสุข (Healthy Life Style)
4. มหาวิทยาลัยมีเครือข่าย การสร้างสุขภาพและสุขภาวะที่ดีให้กับชุมชน	1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และชุมชน ในการพัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดี	1.1 ให้ความรู้และสร้างความตระหนักในการพัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดีกับสังคมและชุมชน 1.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมและชุมชน มีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 1.3 สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาที่ดีให้ปรากฏสู่สังคมและชุมชน
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการดำเนินงานด้านการกีฬาและเติบโตอย่างยั่งยืน	1. จัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	1.1 จัดทำฐานข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 1.2 จัดทำฐานข้อมูลบุคลากรด้านการกีฬา (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน) 1.3 รวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ทางด้านการกีฬา

ตารางที่ 4.3.2 สรุปลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
	<p>2. สร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>1.4 จัดทำฐานข้อมูลทางด้านวิจัยและนวัตกรรมทางกีฬา</p> <p>2.1 กำหนดโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะสมยืดหยุ่น ต่อการบริหารจัดการองค์กร</p> <p>2.2 ส่งเสริมภาพลักษณ์และการสื่อสารขององค์กร</p> <p>2.3 บริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA)</p> <p>2.4 บริหารจัดการรายได้การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน</p> <p>2.5 สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคลและบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดีเสริมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่การปฏิบัติ (Lifelong learning)</p>

ส่วนที่ 3 การตรวจสอบต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบ (ร่าง) ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย โดยใช้วิธีการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน(ภาคผนวก 4.3) เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557 เวลา 14.00 – 16.00 น. ณ ห้อง 713 ชั้น 7 อาคารพระมิ่งขวัญ การศึกษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปข้อเสนอแนะจากการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. คุณสมบัติ ควรปรับให้มีคุณสมบัติทั้ง 2 แบบคือ เป็นนักกีฬาและหรือมีทักษะทางด้านกีฬา
2. รูปแบบ กลยุทธ์และกลไกของการศึกษาความเป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ควรยึดหลักของ TELOSH
3. ปรับการเขียนปรัชญา โดยอธิบายเกี่ยวกับ “การจัดการกีฬา และพลศึกษาที่สมบูรณ์แบบ” ให้ชัดเจน และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับคำว่า “วิทยาศาสตร์สุขภาพ” ซึ่งมีความหมายค่อนข้างกว้าง เพราะทางการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพจะอยู่ในระบบสุขภาพทั้งหมด
4. ปรับวิสัยทัศน์ ให้เห็นความต่างไปจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย
5. โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย ควรมีคำชี้แจง อธิบาย ข้อมูล รายละเอียด โดยสังเขปของคณะ สถาบัน ศูนย์ และองค์ประกอบแต่ละด้าน
6. หลักสูตรและการสอน มีข้อสังเกตว่าองค์ประกอบของหลักสูตรไม่ครบ และโครงสร้างของหลักสูตรต้องเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรของสกอ.
7. การวิจัยและการบริการวิชาการ ควรระบุให้ชัดเจนในจุดเน้นของการวิจัยของสถาบัน
8. ควรมีองค์ประกอบหลักของแต่ละด้านที่ชัดเจน ได้แก่ โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย หลักสูตรและการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารจัดการทางการเงิน นักศึกษาและบัณฑิต ทรัพยากรบุคคล ภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา และมีข้อมูลรายละเอียดพอสังเขปในแต่ละด้าน
9. ปรับการเขียนพันธกิจให้ครอบคลุมด้านการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
10. ปรับพันธกิจและเป้าหมายให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ โดยปรับข้อ 4.3 (พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศทั้งทางวิชาการและการแข่งขันกีฬาทุกระดับทั้งในประเทศและต่างประเทศ) และข้อ 4.4 (สร้างเครือข่ายการสร้างสุขภาพและสุขภาพะที่ดีแก่ประชาชน) ให้สอดคล้องกับพันธกิจและกลยุทธ์รวมทั้งเป้าหมายควรเน้นความเป็นเลิศ

11. อธิบายเกี่ยวกับอุปสรรค (Threats) ได้แก่
 - 11.1 T2 พื้นที่ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้องมีขนาดมากกว่ามหาวิทยาลัยทั่วไปเท่าตัว (ตามเกณฑ์ สกอ. มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 500 ไร่) โดยอธิบายคำว่า “ทั่วไปเท่าตัว”
 - 11.2 T6 การพัฒนาการกีฬาในระดับชาติยังขาดการจัดการเชิงระบบ ตั้งแต่กระบวนการวางแผนการปฏิบัติ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน โดยอธิบายคำว่า “การจัดการเชิงระบบ”
12. ปรับคำว่า “ฐานข้อมูล” เป็น “ระบบสารสนเทศ”
13. ปรับแผนภาพที่ 5 กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 1
 - 13.1 ปรับข้อ 1.5 เป็น “จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมเพื่อการเรียนที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ”
 - 13.2 ปรับข้อ 1.8 เป็น “สร้างระบบและเส้นทางการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ความเป็นมืออาชีพ เพื่อการต่อยอดสู่การเป็นนักกีฬามืออาชีพ”
14. เพิ่มการบูรณาการการวิจัยกับการเรียนการสอน ในแผนภาพที่ 6 “กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 2”
15. เพิ่มประเด็นเกี่ยวกับ “ศิษย์เก่า” ในแผนภาพที่ 7 กลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 3
16. รายวิชาการศึกษาทั่วไป อาจจัดเป็น Block Course
17. ควรมีความชัดเจนในเรื่อง position ของมหาวิทยาลัยกีฬา โดยอาจเลือกพิจารณาจากยุทธศาสตร์การกีฬาชาติ ฉบับที่ 5 ที่เน้นยุทธศาสตร์ 4 ด้าน ได้แก่
 - กีฬาขั้นพื้นฐานสำหรับเด็กและเยาวชน
 - Sport for All โดยเฉพาะประเทศเยอรมันเน้นมากในลักษณะของ Physical Fitness
 - Elite เขามาพัฒนา Sport Sciences เน้นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
 - Professional Sports
18. ควรนิยามให้ชัดเจนเกี่ยวกับคำว่า “มหาวิทยาลัยกีฬา” “มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง” ในต้นแบบ
19. ข้อเสนอแนะ
 - 19.1 สถานที่ตั้ง และอุปกรณ์ ควรประกอบด้วย เทคโนโลยี อุปกรณ์ เพื่อการวิจัยทางสมรรถภาพทางกาย กีฬาประเภทต่างๆ นวัตกรรมทางการกีฬา ฯลฯ

19.2 กลไกการสร้างศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เน้นในเรื่องการฝึก หรือการวิจัย

19.3 กลไกการจัดหาบุคลากรการกีฬาที่มีความสามารถสูงมาฝึกสอนและพัฒนา นักกีฬา ควรเพิ่มศิลปะในการถ่ายทอด จิตวิทยาทางการกีฬา

19.4 กลไกการสร้างระบบและเส้นทางการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ความเป็นมืออาชีพ ใช่หรือไม่

19.5 ในส่วนของกลยุทธ์แต่ละด้าน ควรระบุว่า เพื่อบรรลุเป้าหมายอะไรบ้าง

19.6 ในต่างประเทศมาตรฐานของโค้ช ต้องมี Certificate และสถาบันแต่ละแห่งมี จุดเด่นคือ มี มี Center of Excellence มี Lab ทาง Sport Science โดยเน้นกีฬาประเภทใด ประเภทหนึ่งที่แตกต่างกันไป

19.7 ประเด็นเกี่ยวกับอาชีพ เช่น “แพทย์กีฬา” เน้นการต่อยอดเฉพาะทางหรือไม่ หรือ “พนักงานขายเครื่องมือแพทย์/อุปกรณ์กีฬา” เมื่อจบการศึกษา จัดอยู่ในกลุ่มอาชีพ Sport Marketing หรือไม่

19.8 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้วยการเปิดหลักสูตรกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติ น่าจะเป็นจุดเด่นของมหาวิทยาลัยกีฬา

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง / แก้ไข (ร่าง)ต้นแบบและกลยุทธ์ของ มหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ได้เป็น “ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย”

ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

1) หลักการและเหตุผล

จากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ผ่านมา(ฉบับที่ 1 – 4) พบว่ายังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนากีฬาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา เพื่อการอาชีพ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักกีฬาทุกกลุ่มและบุคลากรกีฬาอย่างครบวงจร โดย สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตบุคลากรอาชีพ เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบ วงจรและยกระดับบุคลากรการกีฬาสู่ระดับนานาชาติ โดยการพัฒนานักกีฬาให้มีศักยภาพสู่ความ

เป็นเลิศ และก้าวไปเป็นนักกีฬาอาชีพอย่างเต็มตัว มีผลงานหรือระดับความสามารถที่ได้มาตรฐานนานาชาติ(International Ranking)

ประเทศที่มีผลงานในลำดับต้นๆ เช่น ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หรือประเทศสาธารณรัฐประชาชนเกาหลี พบว่า นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัล มากกว่าร้อยละ 30 ของเหรียญรางวัลที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาระดับโลก เป็นของนักกีฬาที่เป็นศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยกีฬาของประเทศนั้นๆ แสดงให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยกีฬามีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนทั้งในการพัฒนาและผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศของประเทศได้

มหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านกีฬาในประเทศไทย ยังไม่สามารถผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชั้นเลิศได้โดยตรง ส่วนใหญ่มีการบริหารจัดการในระดับคณะ การดำเนินงานต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของมหาวิทยาลัย จึงไม่สามารถบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศได้อย่างอิสระจึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องมีมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้านการกีฬาขึ้น การพัฒนาต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยจะเป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยต่อไป

2. ปรัชญา

“เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา”

3. วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย ทางด้านการกีฬา ใน 5 ปีหลังจากการจัดตั้ง

4. พันธกิจ (Mission)

4.1 ผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาชั้นเลิศที่มีความสามารถในระดับสากลทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ

4.2 ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา เพื่อพัฒนานักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา และการกีฬาของชาติ

4.3 ให้บริการวิชาการทางด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา

4.4 ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและสุขภาพ

5. เป้าหมาย

5.1 นักศึกษามีความรู้ และเชี่ยวชาญทั้งทางด้านทฤษฎี และทักษะปฏิบัติทางการกีฬา

5.2 บัณฑิตนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพทางการกีฬามีความ สามารถในระดับสากล

5.3 ผลงานวิจัย ถูกนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการกีฬาของประเทศ

5.4 มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายร่วมกับประชาชนในการสร้างวัฒนธรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ และมีหลักสูตรเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้านและกีฬาประจำชาติ

5.5 พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการดำเนินงานด้านการกีฬา และเติบโตอย่างยั่งยืน

6. รูปแบบ / กฎหมาย

6.1 รูปแบบ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่สังกัด กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เนื่องจาก

6.1.1 มหาวิทยาลัยกีฬามีสถานะเป็นหน่วยงานที่ไม่หวังผลกำไร และมีผลโดยตรงต่อศักยภาพในด้านการแข่งขันได้ของประเทศ ดังนั้น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาควรเป็นความรับผิดชอบของรัฐ หากจะให้เอกชนดำเนินการ อาจจะไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากโอกาสที่เกิดความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐศาสตร์มีน้อยหรือต้องใช้เวลา อีกทั้งการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก หากให้มหาวิทยาลัยกีฬาที่จัดตั้งใหม่สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะมีความเป็นไปได้มากกว่า

6.1.2 การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีการตัดสินใจ วินิจฉัย และการสั่งการสิ้นสุดในระดับสภามหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยมีขีดความสามารถในการบริหาร และการจัดการในเรื่องการพัฒนองศ์การอย่างคล่องตัว การดำเนินการบูรรวม และจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ

ภายในมหาวิทยาลัย ทั้งในระดับคณะ/สถาบัน/ศูนย์ สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว ภายใต้ความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยที่เป็นองค์การบริหารสูงสุด

6.2 กฎหมาย มีพระราชบัญญัติการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา และ/หรือกฎหมายลูกต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

7. **ช่วงเวลา** ควรจัดตั้งในระยะเวลา 5 ปี นับจากปีปัจจุบัน

8. **ภูมิสถาปัตยกรรม** มหาวิทยาลัยกีฬาควรอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่ เพื่อการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬากิจการกีฬากีฬา และพลศึกษา โดยมีอาคารเรียน และสนามฝึกซ้อมกีฬาทั้งในและนอกอาคารแบบอารยสถาปัตยกรรมที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ มีหอพักนักศึกษาและหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษาค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ

9. โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยกีฬา

9.1 **สำนักงานมหาวิทยาลัย** ทำหน้าที่สนับสนุนด้านการบริหาร ธุรการ และประสานงาน ประกอบด้วย ส่วนงานกิจการวิชาการ ส่วนงานวางแผนและงบประมาณ ส่วนงานวิเทศสัมพันธ์ ส่วนงานอำนวยการ ส่วนงานการคลังและพัสดุ ส่วนงานกายภาพและสิ่งแวดล้อม ส่วนงานทรัพยากรมนุษย์ และส่วนงานกิจการนักศึกษา

9.2 **คณะ/สถาบัน/ศูนย์/หน่วยงานเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น** ประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

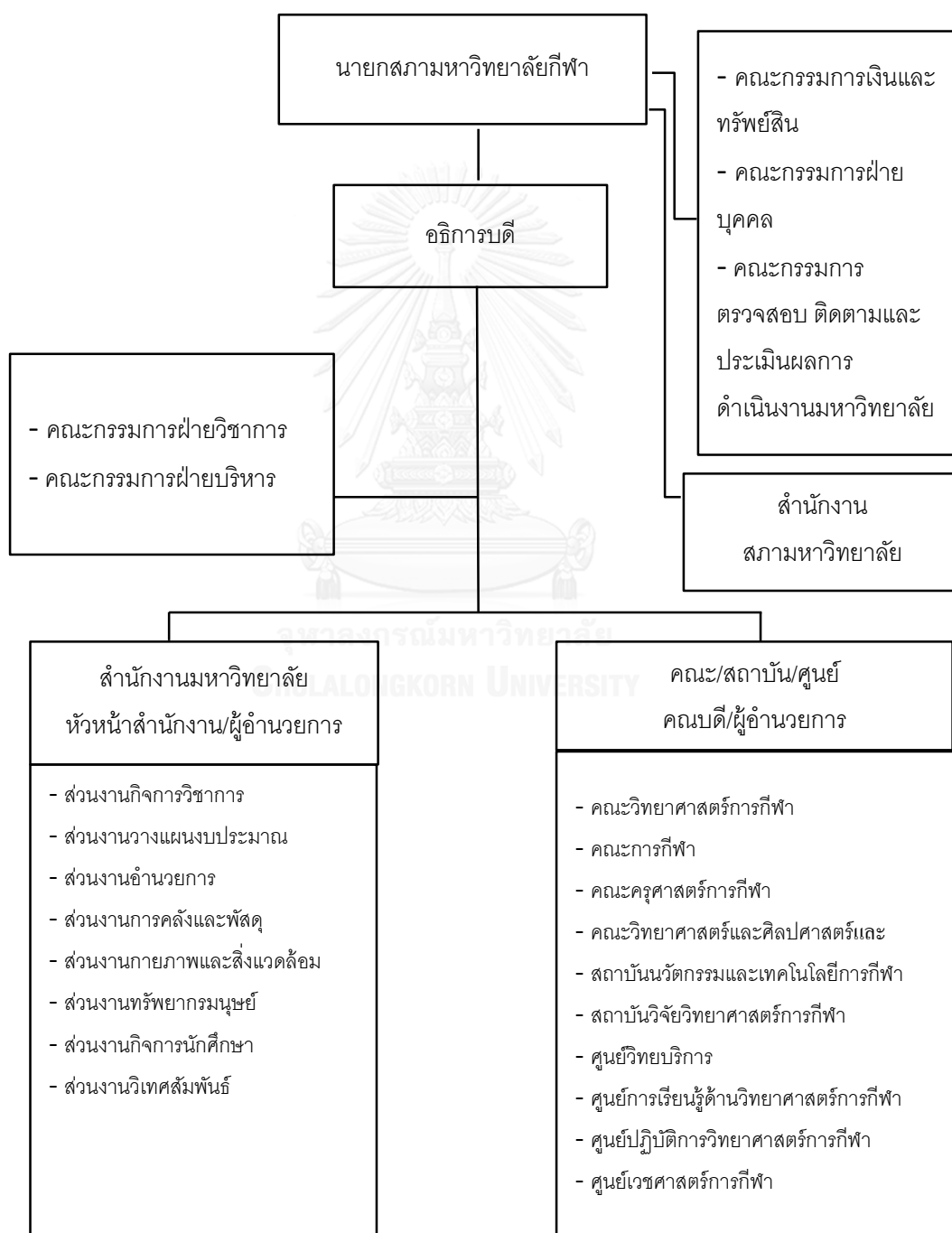
9.2.1 คณะ ใช้สำหรับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการเรียนการสอนและการวิจัย ประกอบด้วยคณะวิชา ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะการกีฬา คณะครุศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์

9.2.2 สถาบัน ใช้สำหรับทำหน้าที่ด้านการวิจัย เช่น สถาบันนวัตกรรมและเทคโนโลยีกีฬา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา

9.2.3 ศูนย์ ใช้สำหรับหน่วยงานที่ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอน และทำหน้าที่ให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานภายนอกตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์เวชศาสตร์การกีฬา

จะเห็นว่าโครงสร้างการจัดองค์การบริหาร มีการจัดแบ่งส่วนงานที่ชัดเจน ไม่สลับซับซ้อน และวางโครงสร้างการจัดองค์การวิชาการแบบกลุ่มวิทยาศาสตร์การกีฬา วิชากีฬา

และครุศาสตร์การกีฬา ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกีฬา โดยที่ดำเนินงานภายใต้การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรการบริหารสูงสุด โดยสภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการ/อนุกรรมการเพื่อช่วยในการดำเนินงาน/กลั่นกรองงานให้แก่สภามหาวิทยาลัย เช่น คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน คณะกรรมการบุคคล คณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานมหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 4.9 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

การบริหารงานของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นแบบการกระจายอำนาจการบริหารไปสู่องค์การระดับต่างๆ เพื่อลดขั้นตอนการตัดสินใจ โดยให้องค์การแต่ละระดับเน้นการบริหารงานในรูปองค์คณะบุคคล รองรับการกระจายอำนาจ และทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน และเน้นหลักการของการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

10. เทคโนโลยี มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยทุกด้าน นำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัยมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการแข่งขันและการตัดสินกีฬา รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการและการจัดการด้านต่างๆ

11. การบริหารจัดการทางการเงิน แหล่งที่มาของงบประมาณ ควรมาจากงบประมาณจากภาครัฐ เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยกีฬา ได้แก่ เงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้อื่นๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทัวถึงเป็นธรรมและชัดเจน และมีแผนการเงินที่มั่นคง สามารถตรวจสอบได้ โดยมีระบบตรวจสอบภายในเพื่อดำเนินการรองรับการตรวจสอบภายใน

12. ทรัพยากรบุคคล บุคลากร แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายวิชาการ และสายปฏิบัติการวิชาชีพและธุรการ โดยบุคลากรสายวิชาการ ทำหน้าที่สอน และ/หรือ วิจัย ได้แก่ คณาจารย์ และนักวิจัย ส่วนสายปฏิบัติการวิชาชีพและธุรการ ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย สนับสนุนและให้บริการวิชาการ เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬา นักโภชนาการการกีฬา นักกายภาพบำบัด แพทย์กีฬาและพยาบาล ตลอดจนงานบริหารทั่วไปและงานธุรการ

คณาจารย์ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นนักกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาระดับชาติ มีประสบการณ์การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และมีความเป็น “ครู”

13. ด้านหลักสูตรและการสอน

13.1 ลักษณะของหลักสูตร เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เป็นนักกีฬา หรือผู้ที่เคยผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามาระดับใดระดับหนึ่ง เป็นหลักสูตรเร่งรัด (Fast track) สำหรับนักกีฬา ผู้มีความสามารถพิเศษ ลักษณะของหลักสูตรของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย มีการจัดการ

เรียนการสอนทั้งในระดับระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา การจัดการศึกษาเป็นแบบปกติทั่วไป คือ มีการเรียนเต็มเวลาไม่มีภาคพิเศษ ระดับปริญญาตรีเป็นหลักสูตร 4-5 ปี

ระดับปริญญาโทเป็นแผน ก คือมีทั้งการศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ และ แผน ข คือ ศึกษารายวิชาอย่างเดียว ส่วนในระดับปริญญาเอกหลักสูตรที่มีทั้งเรียนเนื้อหาและทำวิจัย โดยมีระบบการศึกษาเป็นแบบพหิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

อย่างไรก็ตาม ทุกหลักสูตรต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

13.2 เนื้อหาหลักสูตร มีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ เช่น กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล มวย แบดมินตัน ฯลฯ ผู้ฝึกสอนกีฬา พลศึกษาในโรงเรียน และกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ การออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ และหลักสูตรทางด้านจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านการกีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจและการตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา โดยทุกหลักสูตรต้องเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติที่มุ่งสู่การเป็นนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาชั้นเลิศที่มีความสามารถในระดับสากล โดยยึดหลัก Three in one connection (teaching training and research) (Cheng Ning, 2006)

14. นักศึกษาและบัณฑิต

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษ ในระดับปริญญาตรีเป็นผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นนักกีฬาหรือ/และมีความสามารถทางกีฬา ทั้งที่เป็นบุคคลปกติและพิการทางร่างกาย และมีศักยภาพที่จะศึกษาจนสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ระดับปริญญาเอกเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

การรับนักศึกษา วิธีการรับนักศึกษา ได้แก่ แบบที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง) ซึ่งสรรหานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ โดยร่วมมือกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และแบบคัดเลือกกลาง (แอดมิชชัน) ทั้งนี้ นักเรียนต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬา และความสามารถทาง

กีฬา (Sports Performance) ตามเกณฑ์การรับเข้า ส่วนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นรูปแบบการสอบคัดเลือก

ในส่วนของจำนวนการรับเข้าควรมีการวิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬาโดยร่วมกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภาวิชาชีพ หน่วยงานราชการ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง) ในการวิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬา

ลักษณะพึงประสงค์ของบัณฑิต มีลักษณะตามมาตรฐานคุณวุฒิทางวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา(TQF) และเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา สามารถทำงานในสถานประกอบการทางกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬา/สมาคมกีฬา โรงพยาบาล และศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายในท้องถิ่นต่างๆ สถานศึกษา สหพันธ์กีฬานานาชาติ ศูนย์สุขภาพ โรงงานอุตสาหกรรมกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ

15. การวิจัย มีสถาบันวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ทำหน้าที่ด้านการวิจัย โดยมหาวิทยาลัยควรจัดหาแหล่งทุน และสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้สถาบันวิจัยยังสามารถเป็นเจ้าภาพจัดงาน ประชุมวิชาการระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ (International Conference) อีกด้วย

16. การบริการวิชาการ มีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ คือ ศูนย์การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทำหน้าที่จัดฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา และศูนย์เวชศาสตร์การกีฬาซึ่งประกอบด้วย หน่วยทดสอบสมรรถภาพทางกาย คลินิกการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

17. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬา พื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอน โดยเปิดสอนหลักสูตรกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติ

18. การประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา และมีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักกีฬาที่ได้รับเหรียญรางวัลอย่างน้อยร้อยละ 10 ของเหรียญรางวัลที่ได้รับจากการแข่งขันกีฬาระดับเอเชียขึ้นไป เป็นของนักกีฬาที่เป็นศิษย์เก่าและ/หรือศิษย์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยกีฬา

กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นกลยุทธ์และกลไกเชิงกระบวนการ เพื่อให้การดำเนินงานหลังจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแล้วเสร็จ มีรายละเอียดของกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย สรุปเป็นตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.3.3 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

กลยุทธ์	กลไก
1. พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและการกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพสู่ความเป็นมืออาชีพ (Professional)	1.1 จัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ เน้นหลักสูตรเร่งรัด (Fast track) 1.2 จัดหลักสูตรเน้นด้านกีฬาและพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ 1.3 จัดหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และการเคลื่อนไหวประยุกต์ หลักสูตรทางด้านการกีฬา 1.4 จัดระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน 1.5 จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ 1.6 สร้างศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ 1.7 จัดหาบุคลากรการกีฬาที่มีความสามารถสูงมาฝึกสอนและพัฒนา นักกีฬา 1.8 สร้างระบบและเส้นทางการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ความเป็นมืออาชีพ
2. พัฒนสมรรถนะหลักของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของคุณธรรม (Core competency & Integrity)	2.1 กำหนดกรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา (Core competency & Integrity) 2.2 สื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ กรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา (Core competency & Integrity) ให้ทุกคนรับทราบและปฏิบัติร่วมกัน 2.3 กำหนดกิจกรรมกระตุ้น ส่งเสริม เพื่อให้เกิดการระลึกตื่นตัว อยู่เสมอ

3. เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการกีฬาในอาเซียน (Sport Hub of ASEAN)	<p>3.1 จัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬาที่มีรูปแบบเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (Special University)</p> <p>3.2 สร้างเอกลักษณ์และความเข้มแข็งทางด้านกีฬาในการผลิต</p> <p>3.3 นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่มีคุณภาพสูง</p>
--	---

ตารางที่ 4.3.3 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

(ต่อ)

กลยุทธ์	กลไก
4. สร้างกลไกการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางความคิด (Mobility)	<p>4.1 กำหนดเส้นทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาเน้นการสร้าง Mobility</p> <p>4.2 สร้างกลไกการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการกีฬาเน้นการลงพื้นที่ศึกษาอย่างจริงจัง</p>
	4.3 จัดทำฐานข้อมูลกิจกรรม Mobility ของบุคลากรทางการกีฬาทั้งภายในและภายนอกองค์กร
5. สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ	<p>5.1 สร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการการกีฬาและการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>5.2 ส่งเสริมชื่อเสียง สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาสู่สังคม</p> <p>5.3 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ</p>
6. พัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	<p>6.1 สร้างความร่วมมือกับสมาคมกีฬา ในการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขัน และบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศระดับชาติ อย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>6.2 สร้างมาตรการเชิงรุกในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อาทิ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปใช้อย่างทั่วถึง การพัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการ</p>

	<p>องค์การกีฬาสู่มาตรฐานระดับโลก</p> <p>6.3 สร้างระบบการดำเนินงานการพัฒนา กีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ การบริหารจัดการ องค์การกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศ การพัฒนานักกีฬามืออาชีพ</p>
--	--

ตารางที่ 4.3.3 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

(ต่อ)

กลยุทธ์	กลไก
7. สร้างเครือข่ายนักวิจัยใน การวิจัยและพัฒนา รูปแบบ นวัตกรรมกีฬา	<p>7.1 สร้างเครือข่ายนักวิจัยในมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้ง ในและต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์การทำวิจัย การเผยแพร่ การตีพิมพ์ และ การต่อยอดผลงานวิจัย</p> <p>7.2 มีเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสนอผลงานทาง วิชาการและการวิจัย</p> <p>7.3 สร้างกลุ่มวิจัยในมหาวิทยาลัย ทำการวิจัยเฉพาะ ทางด้านการกีฬา</p> <p>7.4 บริหารจัดการ/จัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการวิจัยให้ เหมาะสมเน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์ สูงสุด</p> <p>7.5 พัฒนารูปแบบการวิจัยและนวัตกรรมกีฬาาร่วมกัน ระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p>
8. สร้างเครือข่าย ความ ร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และชุมชนในการพัฒนา สุขภาพและสุขภาวะที่ดี	<p>8.1 ให้ความรู้และสร้างความตระหนักในการพัฒนา สุขภาพและสุขภาวะที่ดีกับสังคมและชุมชน</p> <p>8.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมและชุมชน มี ปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง</p> <p>8.3 สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาที่ดีให้ปรากฏสู่สังคมและ ชุมชน</p>
9. สร้างวัฒนธรรมกีฬา	<p>9.1 ส่งเสริมให้นักกีฬา บุคลากรกีฬา และคนในชุมชน ให้ ตระหนัก เห็นความสำคัญ เห็นคุณค่าของกีฬาที่ทำให้ วิธีสุขภาพดีมีสุข (Healthy Life Style)</p>

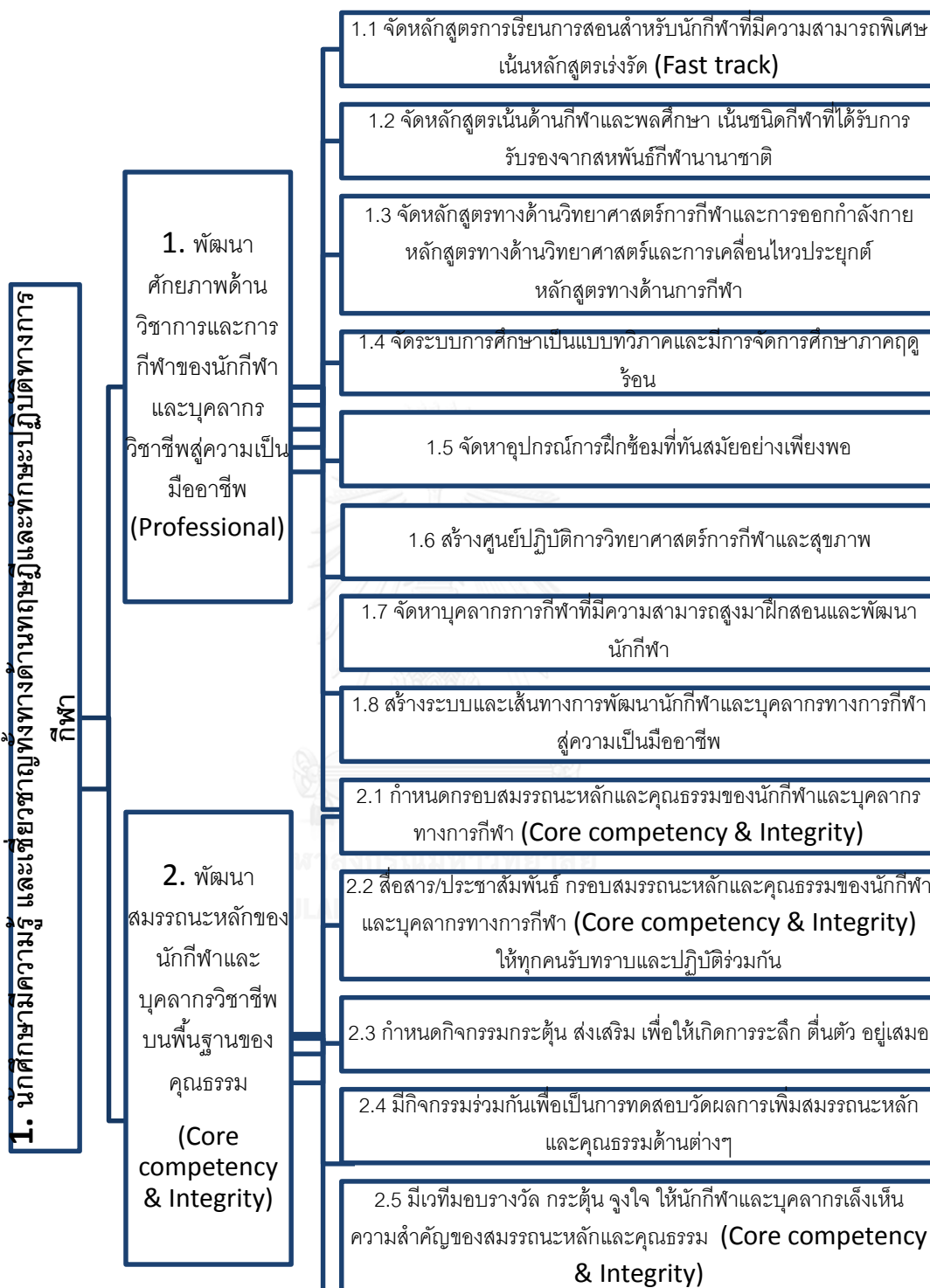
ตารางที่ 4.3.3 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย (ต่อ)

กลยุทธ์	กลไก
10. จัดหลักสูตรกีฬาที่บ้านและกีฬาประจำชาติ	<p>10.1 สร้างเครือข่ายกีฬาที่บ้านและกีฬาประจำชาติภายในประเทศ</p> <p>10.2 จัดตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญร่วมพิจารณาหลักสูตรกีฬา บ้านและกีฬาประจำชาติ</p> <p>10.3 สรรหาผู้สอนที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพทางกีฬาที่บ้านและกีฬาประจำชาติเข้ามาสอน</p> <p>10.4 มอบประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสหพันธ์กีฬาประจำชาติ ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา</p>
11. จัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อให้บริการลูกค้าเป้าหมาย	<p>11.1 จัดทำสารสนเทศทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา</p> <p>11.2 จัดทำสารสนเทศบุคลากรด้านการกีฬา (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ฯลฯ)</p> <p>11.3 รวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ทางด้านกีฬา</p> <p>11.4 จัดทำสารสนเทศทางด้านวิจัยและนวัตกรรมกีฬา</p>
12. สร้างความเข้มแข็งด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	<p>12.1 กำหนดโครงสร้างการบริหารงานให้เหมาะสม ยืดหยุ่น ต่อการบริหารจัดการองค์กร</p> <p>12.2 ส่งเสริมภาพลักษณ์และการสื่อสารขององค์กร</p> <p>12.3 บริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA)</p> <p>12.3 บริหารจัดการรายได้ การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน</p> <p>12.5 สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคลและบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี</p>

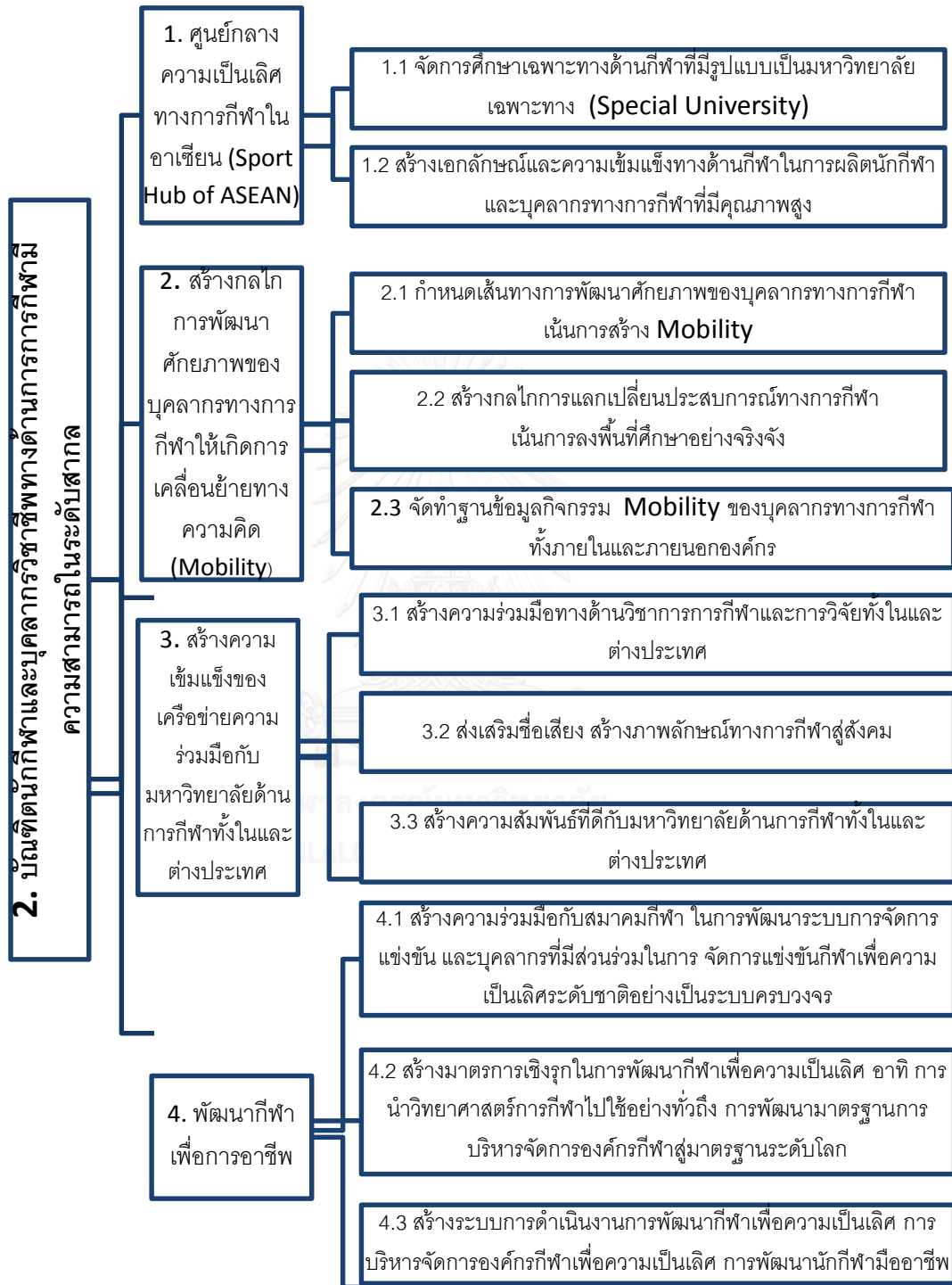
	<p>12.6 เสริมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตควบคู่การปฏิบัติ (Lifelong learning)</p>
--	--

กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาข้างต้น เป็นกลยุทธ์และกลไกเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยกีฬาให้บรรลุตามเป้าหมายของต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาทั้งห้าเป้าหมาย ดังแสดงในแผนภูมิที่ 4.10 – 4.14

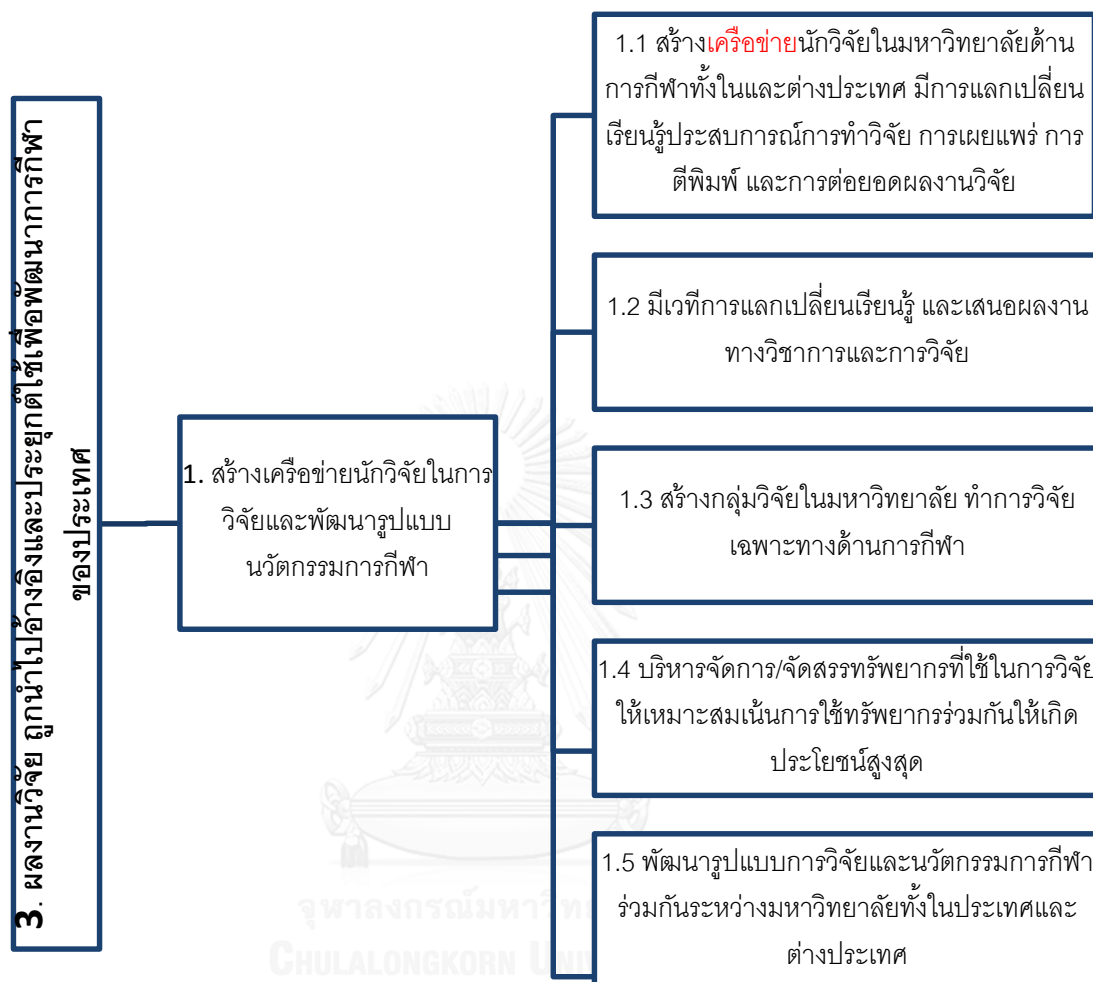

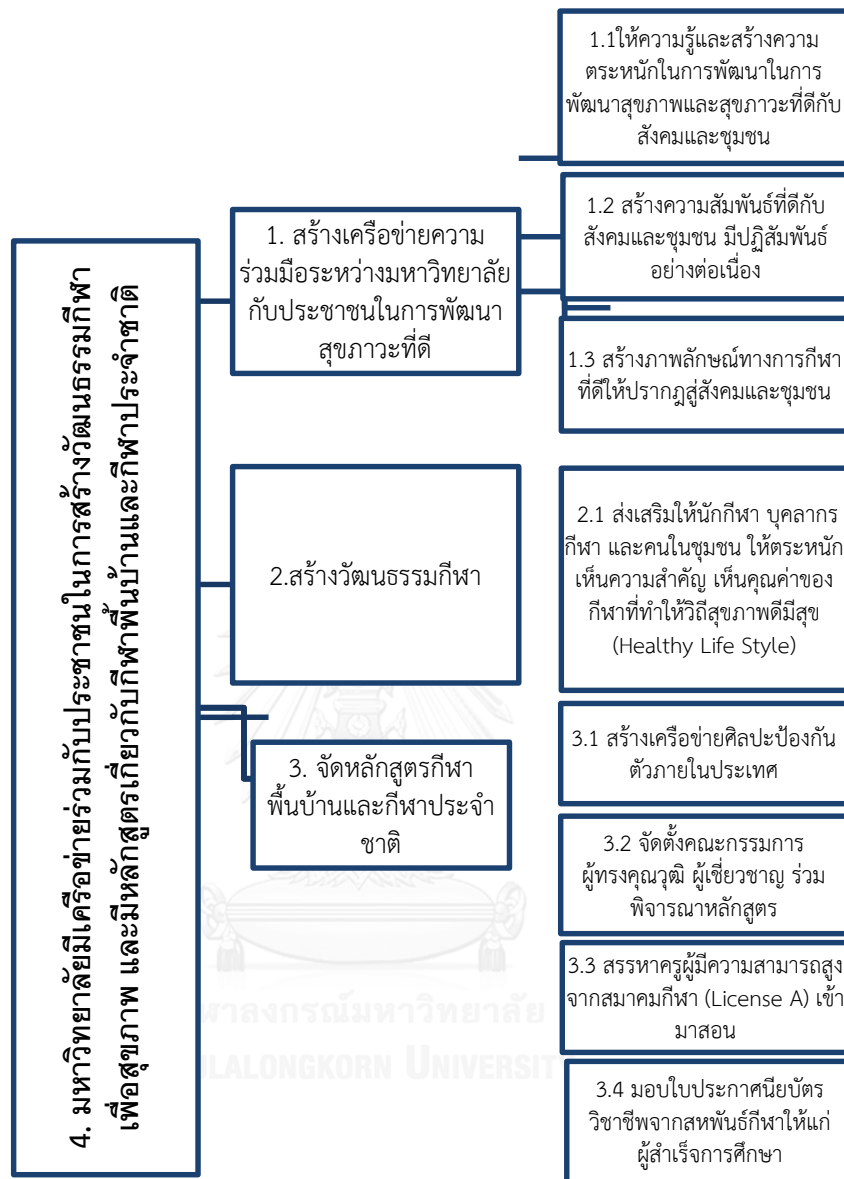
แผนภูมิที่ 4.10 กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 1

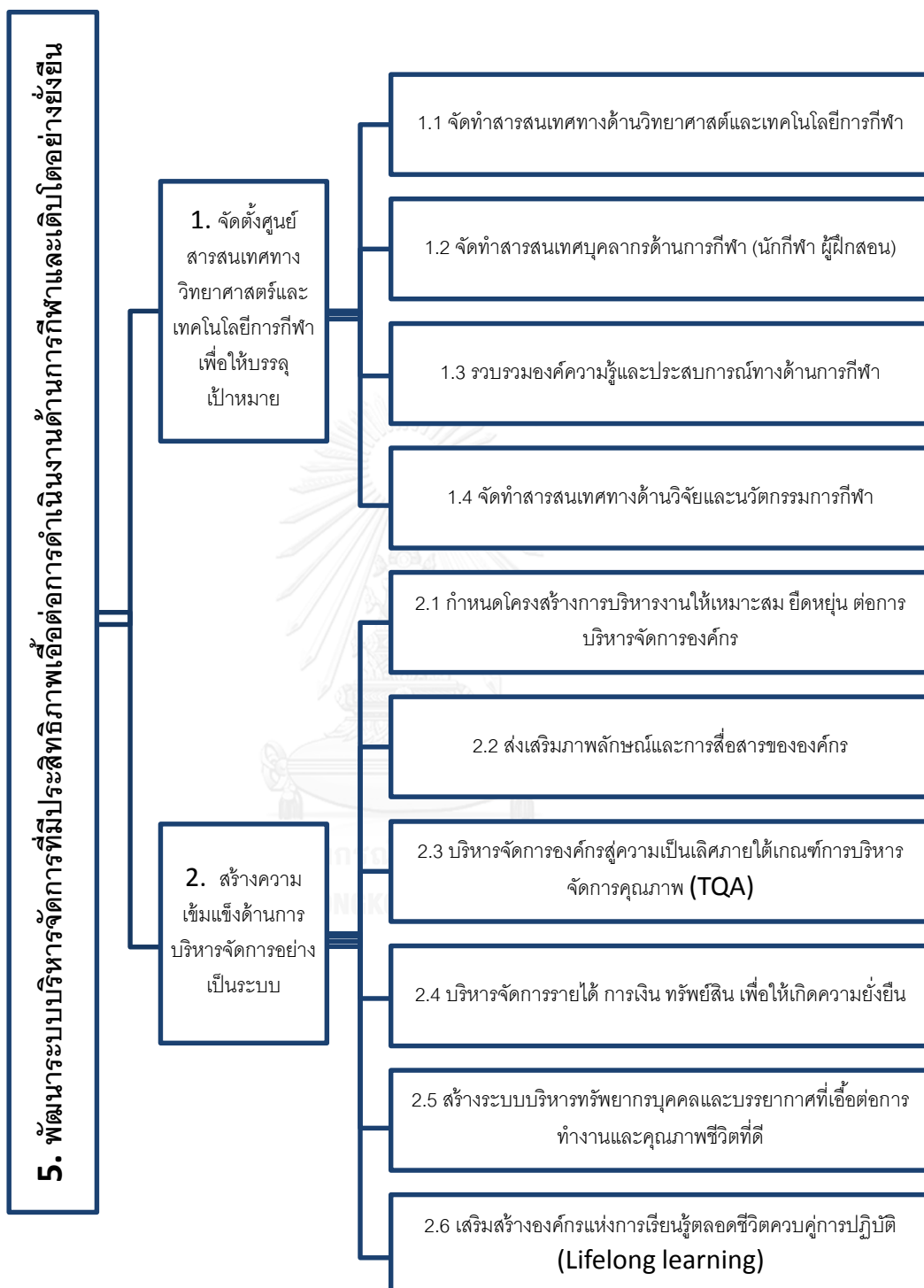
แผนภูมิที่ 4.11 กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 2

แผนภูมิที่ 4.12 กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยไฟฟ้าในประเทศไทย
เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 3

แผนภูมิที่ 4.13 กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 4

แผนภูมิที่ 4.14 กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ 5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย(Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ทิศทาง และแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย 2) ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย และ 3) พัฒนาต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ผลการวิจัยโดยสรุป แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศและต่างประเทศ และทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศและต่างประเทศ และทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศและต่างประเทศ และทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย แยกเป็น 2 ส่วน คือ ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศและต่างประเทศ และผลการศึกษาทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย สรุปไว้ในตารางที่ 5.1 และ ตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา ในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็น	สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
ประวัติ	มหาวิทยาลัยกีฬามีการพัฒนาจากวิทยาลัยพลศึกษา หรือสถาบันทางการพลศึกษาและกีฬา หรือเป็นมหาวิทยาลัยจัดตั้งใหม่
ปรัชญา	มีปรัชญาที่เน้นการพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้นำทางการกีฬา มีความซื่อสัตย์ เสียสละ สร้างสรรค์ เคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และสามารถ

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
ในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
	ส่งเสริมสุขภาพให้กับประชาชน และสังคม รวมถึงสร้างความเป็นเลิศในศาสตร์การกีฬา ควบคู่กับคุณธรรม
พันธกิจ/ภารกิจ	ผลิตบัณฑิตทางพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ด้านการบริหารงาน	มหาวิทยาลัยมีการบริหารงานทั้งในระดับคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นระดับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดเอกชน โดยมีอธิการบดี และคณะกรรมการบริหาร บริหารจัดการงานแต่ละด้าน มีหน่วยงานสนับสนุน และหน่วยงานวิชาการ มีหลักสูตรเฉพาะด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา
อาจารย์	คณาจารย์มีทั้งวุฒิปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี และบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านกีฬา และเป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการระดับ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ
ด้านนักศึกษา	การรับเข้าอย่างน้อยเป็นผู้ที่เล่นกีฬาเป็น หรือ เป็นนักกีฬา และผู้ที่เล่นกีฬาในระดับชาติจะได้รับทุนการศึกษา ผลิตนักศึกษาสู่การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสามารถเป็นบุคลากรทางการกีฬาและพลศึกษา เป็นครู/อาจารย์ พนักงานบริหารการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา /โค้ชกีฬา แพทย์กีฬา เป็นนักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้แนะนำการออกกำลังกาย/ครูฝึกเฉพาะบุคคล นักวิจัย/นักวิชาการ โค้ช ผู้กำหนดโปรแกรมการออกกำลังกาย พนักงานส่งเสริมการขายเครื่องมือแพทย์/อุปกรณ์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอล ผู้เชี่ยวชาญการออกกำลังกาย ผู้ตัดสินฟุตบอล
หลักสูตรการเรียนการสอน	เปิดสอนในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ในกลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
ในประเทศไทยและต่างประเทศ (ต่อ)

ประเด็น	สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
งบประมาณ	ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล และจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
การวิจัยและบริการวิชาการ	1.ด้านการวิจัยประกอบด้วย ศูนย์/สถาบันวิจัยทางด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยมนุษยวิทยาและสังคมวิทยา ศูนย์สาธิตการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำการวิจัย ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะการต่อสู้นานาชาติ ศูนย์กีฬาคนพิการ ศูนย์วิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยี (Centers for Research, Technology and Innovation) ศูนย์วิจัยสารต้องห้ามทางการกีฬา (Center for Doping Research) ศูนย์วิจัยกีฬาและสุขภาพ (Center for Sport and Health Research) ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะการต่อสู้นานาชาติ 2.ด้านการบริการวิชาการประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ศูนย์ชีวกลศาสตร์และการควบคุมการเคลื่อนไหว ศูนย์วินิจฉัยประสิทธิภาพการเล่น (Center for Performance Diagnostics) ศูนย์กีฬาผู้สูงอายุ(ผู้สูงอายุ) ศูนย์พัฒนากีฬาอย่างยั่งยืน(Center for Sustainable Sport Development) และการจัดกิจกรรมและกีฬาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสุขภาพประชาชน เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุนวัฒนธรรมกีฬา
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีหลักสูตรการเรียนการสอน การอบรมเกี่ยวกับศิลปะป้องกันตัวที่เป็นกีฬาประจำชาติ และจัดตั้งเป็นวิทยาลัยเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก เช่น เทควันโด วูซู และกังฟู เป็นต้น
ภูมิสถาปัตยกรรม	เน้นความร่วมมือของธรรมชาติที่บริเวณมหาวิทยาลัย มีอาคารเรียนที่ทันสมัยพร้อมอุปกรณ์และเทคโนโลยีทางการกีฬาและการเรียนการสอน ห้องสมุดหอพักนักศึกษา สระว่ายน้ำตามมาตรฐานสากล โรงยิมเนเซียม ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์วิจัยและทดสอบวัสดุและอุปกรณ์ทางกีฬา ห้องปฏิบัติการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา คลินิกการกีฬา สนามกีฬาในร่มและกลางแจ้ง สิ่งอำนวยความสะดวกทางกีฬาที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอน การฝึกกีฬา และการวิจัยภาคสนาม พิพิธภัณฑกีฬา และโรงละครการแสดงต่างๆ

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการศึกษาทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
ในประเทศไทย

ประเด็น	ทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย
1.ด้านเทคโนโลยี	- ต้องมีเทคโนโลยีทุกอย่างที่จำเป็น เช่น ซอฟต์แวร์การวิเคราะห์การทำงานของกล้ามเนื้อ เครื่องสแกนร่างกายในการวิเคราะห์สภาพร่างกาย เป็นต้น
2.ด้านงบประมาณ	- การจัดหางบประมาณ ของงบประมาณจากรัฐและขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน - การบริหารการเงินด้านการหารายได้ - การจัดทำรายงานทางการเงิน
3.ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	- มีกฎหมายมารองรับเพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการ เช่น พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬา ระเบียบข้อบังคับ ฯลฯ
4.ด้านการบริหารจัดการ	-รูปแบบ - เป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการ - เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ - เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน - เป็นมหาวิทยาลัยในสังกัด สกอ. หรือ กระทรวงการท่องเที่ยว -มาตรฐานของมหาวิทยาลัย - ต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษาและมีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา -เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ - เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางรองรับในด้านวิชาการผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติในระดับโลก - เป็นหนทางที่ทำให้การกีฬาของประเทศไทยสามารถสู่ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอลิมปิก -สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะ ด้านการกีฬา สุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพ พหุติกรรมนันทนาการ - ผลิตบัณฑิตที่เป็นนักกีฬา ทั้งนักกีฬามืออาชีพ และนักกีฬาระดับนานาชาติ รวมทั้งการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการศึกษาทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
ในประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็น	ทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย
	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางเพื่อส่งเสริมและร่วมพัฒนากีฬาของชาติ ส่งเสริมนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพได้ สร้างบุคลากรกีฬาที่มีคุณภาพสู่องค์กรกีฬาต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ - การบริหารงาน <ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ - มีการบริหารงานแบบมืออาชีพ
5.ด้านระยะเวลา	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดตั้งในระยะเวลา 1-3 ปี - ควรจัดตั้งในระยะเวลา 5 ปี - ยังไม่ถึงเวลาที่จะต้องมียุทธศาสตร์กีฬาในประเทศไทย
6.ด้านทรัพยากรบุคคล - คณาจารย์	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นนักกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา - มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาระดับชาติ - มีประสบการณ์การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา - มีความเป็น “ครู”
7.ด้านความพร้อมทางกายภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานมหาวิทยาลัย - มีสถานกีฬาที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล - สถานที่ตั้งไม่ควรอยู่ในตัวเมือง
8.ด้านโครงสร้างการบริหารงานและองค์กร	<ul style="list-style-type: none"> - โครงสร้างทางวิชาการ ควรเน้นทั้งตามสาขาวิชา และตามชนิดกีฬา
9.ด้านการผลิตบัณฑิต - การรับนักศึกษา - หลักสูตร - บัณฑิต	<ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา <ul style="list-style-type: none"> - เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นกีฬาเป็น และ/หรือ เป็นนักกีฬาคนปกติ และนักกีฬาคนพิการ - ต้องมีเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปของการเข้ามหาวิทยาลัย - เป็นผู้สนใจและรักที่จะประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬา - วิธีการรับเข้า <ul style="list-style-type: none"> - ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา - จากการเปิดสอบโดยจัดลำดับความสำคัญจากภาควิชาการ ภาคความสามารถทางกีฬา และการสัมภาษณ์ - ควรเป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป - เป็นหลักสูตรสำหรับ(ผู้เป็น) นักกีฬา - ควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬา - ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมและประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการศึกษาทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬา
ในประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็น	ทิศทางแนวโน้มของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย
10.ด้านการวิจัย	-การทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกรกีฬา -มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาของประเทศ หรือต่อยอดใน เชิงพาณิชย์ได้
11.ด้านการบริการวิชาการ	-ให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา เช่น การจัดการฝึกอบรมผู้ตัดสิน กีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา และครูพลศึกษา
12.ด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม	-ควรมีการจัดการและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของ ชาติควบคู่กับการศึกษาที่เน้นมาตรฐานสากล ส่งเสริมกีฬา ประจำชาติ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

จากการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย สรุปได้เป็น 12
ประเด็น ดังแสดงในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา
ในประเทศไทย

ประเด็น	ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ในประเทศไทย
เทคโนโลยี	จัดให้มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการ สอน และการวิจัยทุกด้าน การนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัย มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาสู่ความ เป็นเลิศ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการแข่งขันและการตัดสิน กีฬา
งบประมาณ	แหล่งที่มาของงบประมาณ ควรมาจากงบประมาณจากภาครัฐ มี การจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึงเป็นธรรมและชัดเจน และมีแผนการเงินที่มั่นคง

ประเด็น	ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ในประเทศไทย
กฎหมาย ระเบียบ	ควรมีพ.ร.บ. มหาวิทยาลัยกีฬาและ/หรือกฎหมายลูกต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย
การบริหารจัดการ	- รูปแบบ อาจเป็นมหาวิทยาลัยในระบบราชการ หรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ที่สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการ
	<p>อุดมศึกษา (สกอ.) หรือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>- มาตรฐาน มหาวิทยาลัยต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา และมีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ</p> <p>- เป้าหมาย/วัตถุประสงค์</p> <ul style="list-style-type: none"> * เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางรองรับในด้านวิชาการผลิตนักกีฬา และบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติในระดับประเทศ * เป็นหนทางที่ทำให้การกีฬาของประเทศไทยสามารถสู่ความเป็นเลิศได้ในระดับนานาชาติประสบผลสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกหรือโอลิมปิก * สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะด้านการกีฬา สุขภาพ รวมทั้งการฟื้นฟูสมรรถภาพของพฤติกรรมนันทนาการ * ผลิตบัณฑิตที่เป็นนักกีฬา ทั้งนักกีฬามืออาชีพ และนักกีฬาระดับนานาชาติ รวมทั้งการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา <p>- การบริหารงาน มีการบริหารงานแบบมืออาชีพ และมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ</p> <p>- ความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา คือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา</p>
ระยะเวลา	ควรจัดตั้งในช่วงเวลา 5 ปี
ทรัพยากรบุคคล	คณาจารย์ควรมีคุณสมบัติดังนี้ เป็นนักกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาระดับชาติ มีประสบการณ์การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และมีความเป็น "ครู"
ความพร้อมทางกายภาพ	สถานที่ตั้งไม่ควรอยู่ในตัวเมือง มีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานมหาวิทยาลัย มีสถานกีฬาที่ทันสมัย และได้มาตรฐานสากล
โครงสร้างการบริหารงานและองค์การ	อาจแบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ หรือแบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา
ในประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็น	ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา ในประเทศไทย
ด้านการผลิตบัณฑิต	<p><u>การรับนักศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา • เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นกีฬาเป็น และ/หรือ เป็นนักกีฬาคนปกติ และนักกีฬาคนพิการ • ต้องมีเกณฑ์พื้นฐานทั่วไปของการเข้ามหาวิทยาลัย • เป็นผู้สนใจและรักที่จะประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกีฬา <p>- วิธีการรับเข้า</p> <ul style="list-style-type: none"> • ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬา • จากการเปิดสอบโดยจัดลำดับความสำคัญจากภาควิชาการ ภาคความสามารถทางกีฬา และการสัมภาษณ์ <p><u>หลักสูตร</u> ควรเป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป และ/หรือเป็นหลักสูตรสำหรับ (ผู้เป็น) นักกีฬา</p> <p><u>บัณฑิต/ผู้เรียน</u> ได้รับความศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และได้รับการเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงสู่สังคมและประชาคมอาเซียน นอกจากนี้บัณฑิตควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬา</p>
ด้านการวิจัย	<p>มีศูนย์การวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาความเป็นเลิศ มีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย การทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาของประเทศ หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้</p>
ด้านการบริการวิชาการ	<p>ให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา จัดให้มีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ จัดการฝึกอบรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย</p>
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	<p>ควรมีการจัดการและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ควบคู่กับการศึกษาที่เน้นมาตรฐานสากล ส่งเสริมกีฬาประจำชาติ มีพิพิธภัณฑ์กีฬา มีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬา</p>

ตอนที่ 3 ต้นแบบและกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ส่วนที่ 1 ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย 18 ประเด็น ดังแสดงในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ประเด็น	รายละเอียด
หลักการและเหตุผล	จากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ผ่านมา(ฉบับที่ 1 – 4) พบว่ายังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย เป็นสาเหตุหนึ่งที่ต้องมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาขึ้นในประเทศไทย เพื่อผลิตบุคลากรกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของแผนพัฒนากีฬาฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) ที่และมุ่งเน้นให้นักกีฬาเป็นเลิศในการแข่งขันทั้งระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านกีฬาในประเทศไทย ยังไม่สามารถผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาชั้นเลิศได้โดยตรง ส่วนใหญ่มีการบริหารจัดการในระดับคณะ การดำเนินงานต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของมหาวิทยาลัย ไม่สามารถบริหารจัดการเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศได้อย่างอิสระ เพื่อการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาขึ้นในประเทศไทย จึงมีการพัฒนาต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
ปรัชญา	เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา
วิสัยทัศน์	เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชียทางด้านกรกีฬา ใน 5 ปีหลังจากการจัดตั้ง
พันธกิจ	<ol style="list-style-type: none"> ผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาชั้นเลิศที่มีความสามารถในระดับสากลทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา เพื่อพัฒนานักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา และกรกีฬาของชาติ ให้บริการวิชาการทางด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดการกีฬา และพลศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและสุขภาพ
เป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> นักศึกษามีความรู้ และเชี่ยวชาญทั้งทางด้านทฤษฎี และทักษะปฏิบัติทางการกีฬา บัณฑิตนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพทางการกีฬา มีความ สามารถในระดับสากล ผลงานวิจัย ถูกนำไปอ้างอิงและประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนากีฬาของประเทศ มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายร่วมกับประชาชนในการสร้างวัฒนธรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ และมีหลักสูตรเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้านและกีฬาประจำชาติ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการดำเนินงานด้านกรกีฬา และเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 5.4 ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็น	รายละเอียด
โครงสร้างการบริหาร	มีโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็นหน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ และหน่วยงานด้านบริหารจัดการ ในส่วนของหน่วยงานด้านการสอน
มหาวิทยาลัย	และหน่วยงานด้านวิจัยบริการวิชาการ มีการจัดโครงสร้างในรูปแบบของคณะ/สถาบัน/ศูนย์/หน่วยงานเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะการกีฬาหรือการอาชีพ คณะครุศาสตร์การกีฬา สถาบันวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
หลักสูตรและการสอน	<p>ลักษณะหลักสูตร : เรียนเต็มเวลา ป.ตรี และบัณฑิตศึกษา และมีหลักสูตรเร่งรัด(Fast Track)สำหรับนักกีฬาระดับสูง ทุกหลักสูตรต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สกอ. เนื้อหาหลักสูตร : มีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ เช่น กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล มวย แบดมินตัน ฯลฯ ผู้ฝึกสอนกีฬา พลศึกษาในโรงเรียน และกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะ และการเต้นรำ การออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ และหลักสูตรทางด้านการจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านการกีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจ และการตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา</p>
การวิจัยและการบริการวิชาการ	<p>ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยกีฬามีสถาบันวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ทำหน้าที่ด้านการวิจัย โดยมหาวิทยาลัยควรจัดหาแหล่งทุน และสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้สถาบันวิจัยยังสามารถเป็นเจ้าภาพจัดงาน ประชุมวิชาการระดับชาติ หรือนานาชาติ (International Conference) ทุกปีอีกด้วย</p> <p>ด้านบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยกีฬามีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ คือ ศูนย์การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทำหน้าที่จัดฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ด้านการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา และศูนย์เวชศาสตร์การกีฬาซึ่งประกอบด้วย หน่วยทดสอบสมรรถภาพทางกาย คลินิกการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ</p>

ตารางที่ 5.4 ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย (ต่อ)	
ประเด็น	รายละเอียด
ด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการ เรียนการสอนและมีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬากีฬา เช่น กระบี่กระบอง มวยไทย
ด้านบริหาร จัดการทาง การเงิน	เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ได้แก่ เงินงบประมาณแผ่นดิน และ เงินรายได้อื่นๆ มีแผนการเงินที่มั่นคง และมีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึง การได้มาของรายได้ รายรับ และการจัดสรรการใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั่วถึงเป็นธรรม และชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ โดยมีระบบตรวจสอบภายในเพื่อดำเนินการรองรับ การตรวจสอบภายใน
นักศึกษาและ บัณฑิต	<p>คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา ในระดับปริญญาตรีเป็นผู้สำเร็จชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทยาศาสตร์ เป็นนักกีฬาหรือ/และมีความสามารถทาง กีฬา ทั้งที่เป็นบุคคลปกติและพิการทางกาย และมีศักยภาพที่จะศึกษาจนสำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโทเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์ การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องระดับปริญญาเอกเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญา โทสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง</p> <p>การรับนักศึกษา วิธีการรับนักศึกษา ได้แก่ แบบที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง) โดยสรรหานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ โดยร่วมมือกับสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน และแบบคัดเลือกกลาง (แอดมิชชัน) ทั้งนี้ นักเรียนต้องผ่านการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการกีฬา และความสามารถทางกีฬา (Sports Skill) ตามเกณฑ์การ รับเข้า ส่วนระดับบัณฑิตศึกษาเป็นรูปแบบการสอบคัดเลือก</p> <p>ลักษณะพึงประสงค์ของบัณฑิต มีลักษณะตามมาตรฐานคุณวุฒิทาง วิชาชีพทางด้านการกีฬา และเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการเข้าสู่วิชาชีพทาง กีฬา สามารถทำงานในสถานประกอบการทางกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬา/สมาคมกีฬา โรงพยาบาลและศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายในท้องถิ่นต่างๆ สถานศึกษา สหพันธ์ กีฬานานาชาติ ศูนย์สุขภาพ โรงงานอุตสาหกรรมกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ</p>
ทรัพยากร บุคคล	บุคลากรของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายวิชาการ และสายปฏิบัติการวิชาชีพและธุรการ โดยบุคลากรสายวิชาการ ทำหน้าที่ สอน และ/หรือ วิจัย ได้แก่ คณาจารย์ และนักวิจัย ส่วนสายปฏิบัติการวิชาชีพและ ธุรการ ทำหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอนและการวิจัย สนับสนุนและให้บริการ วิชาการ เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬา นักโภชนาการการกีฬา นักกายภาพบำบัด แพทย์กีฬาและพยาบาล ตลอดจนงาน บริหารทั่วไปและงานธุรการ

ตารางที่ 5.4 ต้นแบบของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย (ต่อ)

ประเด็น	รายละเอียด
<p>ภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัยกีฬา</p>	<p>มหาวิทยาลัยกีฬาควรอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่ เพื่อการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา โดยมีอาคารเรียนและสนามฝึกซ้อมกีฬาทั้งในและนอกอาคารแบบอารยสถาปัตยกรรมที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ มีหอพักนักศึกษา และหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ</p>

ส่วนที่ 2 กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

กลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เป็นแนวทางประกอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยกีฬาให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดในต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬา ดังแสดงในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
1. นักศึกษามีความรู้และเชี่ยวชาญทั้งทางด้านทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางการกีฬา	1. พัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและการกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพ 2. ความเป็นมืออาชีพ (Professional)	1.1 จัดหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ เน้นหลักสูตรเร่งรัด (Fast track) 1.2 จัดหลักสูตรเน้นด้านกีฬาและพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ 1.3 จัดหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และการออกกำลังกาย หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และการเคลื่อนไหวประยุกต์ หลักสูตรทางการกีฬา 1.4 จัดระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมีการจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน 1.5 จัดหาอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ 1.6 สร้างศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ 1.7 จัดหาบุคลากรการกีฬาที่มีความสามารถสูงมาฝึกสอนและพัฒนานักกีฬา 1.8 สร้างระบบและเส้นทางการพัฒนานักกีฬา และบุคลากรทางการกีฬา 2.1 กำหนดกรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา (Core competency & Integrity) 2.2 สื่อสาร/ประชาสัมพันธ์ กรอบสมรรถนะหลักและคุณธรรมของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาให้ทุกคนรับทราบและปฏิบัติร่วมกัน
2. พัฒนาสมรรถนะหลักของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของคุณธรรม (Core Competency & Integrity)	2. พัฒนาสมรรถนะหลักของนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพบนพื้นฐานของคุณธรรม (Core Competency & Integrity)	

ตารางที่ 5.5 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตามเป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
		<p>2.3 กำหนดกิจกรรมกระตุ้น ส่งเสริม เพื่อให้เกิดการระลึก ตื่นตัว อยู่เสมอ</p> <p>2.4 มีกิจกรรมร่วมกันเพื่อเป็นการทดสอบวัดผลการเพิ่มสมรรถนะหลักและคุณธรรมด้านต่างๆ</p> <p>2.5 มีเวทีมอบรางวัล กระตุ้น จูงใจ ให้นักกีฬาและบุคลากรเห็นความสำคัญของสมรรถนะหลักและคุณธรรม</p>
<p>2. บัณฑิตนักกีฬาและบุคลากรวิชาชีพทางด้านการการกีฬา มีความสามารถในระดับสากล</p>	<p>1. เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศทางการกีฬาในอาเซียน (Sport Hub of ASEAN)</p> <p>2. สร้างกลไกการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาให้เกิดการเคลื่อนย้ายทางความคิด (Mobility)</p> <p>3. สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ</p>	<p>1.1 จัดการศึกษาเฉพาะทางด้านกีฬาที่มีรูปแบบมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง</p> <p>1.2 สร้างเอกลักษณ์และความเข้มแข็งทางด้านกีฬาในการผลิตนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่มีคุณภาพสูง</p> <p>2.1 กำหนดเส้นทางการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาเน้นการสร้าง Mobility</p> <p>2.2 สร้างกลไกการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการกีฬา เน้นการลงพื้นที่ศึกษาอย่างจริงจัง</p> <p>2.3 จัดทำสารสนเทศกิจกรรม Mobility ของบุคลากรทางการกีฬา ทั้งภายในและภายนอกองค์กร</p> <p>3.1 สร้างความร่วมมือทางด้านวิชาการการกีฬาและการวิจัยทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>3.2 ส่งเสริมชื่อเสียง สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาสู่สังคม</p> <p>3.3 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับมหาวิทยาลัยด้านการกีฬาทั้งในและต่างประเทศ</p>

ตารางที่ 5.5 สรุปลักษณ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตาม
เป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
	4. พัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ	4.1 สร้างความร่วมมือกับสมาคมกีฬา ในการพัฒนาระบบการจัดการแข่งขัน และบุคลากรที่มี
		<p>ส่วนร่วมในการ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความ เป็นเลิศระดับชาติอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>4.2 สร้างมาตรการเชิงรุกในการพัฒนากีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ อาทิ การนำวิทยาศาสตร์การ กีฬาไปใช้อย่างทั่วถึง การพัฒนามาตรฐานการ บริหารจัดการองค์กรกีฬาสู่มาตรฐานระดับโลก</p> <p>4.3 สร้างระบบการดำเนินงานการพัฒนากีฬา การบริหารจัดการองค์กรกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนากีฬามืออาชีพ</p>
3. ผลงานวิจัย ถูกนำไปอ้างอิงและ ประยุกต์ใช้ เพื่อ พัฒนาการกีฬาของ ประเทศ	1. สร้างเครือข่ายนักวิจัยใน การวิจัยและพัฒนา รูปแบบ นวัตกรรมการกีฬา	<p>1.1 สร้างเครือข่ายนักวิจัยในมหาวิทยาลัยด้าน การกีฬาทั้งในและต่าง ประเทศ มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงานวิจัย การเผยแพร่ การตีพิมพ์ และการต่อยอด ผลงานวิจัย</p> <p>1.2 มีเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเสนอ ผลงานทางวิชาการและการวิจัย</p> <p>1.3 สร้างกลุ่มวิจัยในมหาวิทยาลัย ทำการวิจัย เฉพาะทางด้านการกีฬา</p> <p>1.4 บริหารจัดการ/จัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการ วิจัยให้เหมาะสมเน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้ เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนารูปแบบการวิจัยและ นวัตกรรมการกีฬาร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย ทั้งในและต่างประเทศ</p>
4. มหาวิทยาลัยมี เครือข่ายร่วมกับ ประชาชนในการ สร้างวัฒนธรรมกีฬา	1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัยกับ ประชาชนในการพัฒนา สุข ภาวะที่ดี	1.1 ให้ความรู้และสร้างความตระหนักในการ พัฒนาสุขภาพและสุขภาวะที่ดีกับสังคมและ ชุมชน

ตารางที่ 5.5 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตาม
เป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
เพื่อสุขภาพและมี หลักสูตรเกี่ยวกับ กีฬาที่บ้านและกีฬา ประจำชาติ	2. สร้างวัฒนธรรมกีฬา 3. จัดหลักสูตรกีฬาที่บ้าน และกีฬาประจำชาติ	1.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมและชุมชน มีปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง 1.3 สร้างภาพลักษณ์ทางการกีฬาที่ดีให้ปรากฏ สู่สังคมและชุมชน 2.1 ส่งเสริมให้นักกีฬา บุคลากรกีฬา และคนใน ชุมชนให้ตระหนัก เห็นความสำคัญ เห็นคุณค่า ของกีฬาที่ทำให้วิถีสุขภาพดี มีสุข (Healthy Life Style) 3.1 สร้างเครือข่ายกีฬาที่บ้านและกีฬาประจำ ชาติภายในประเทศ 3.2 จัดตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญร่วมพิจารณาหลักสูตรกีฬาที่บ้าน และกีฬาประจำชาติ 3.3 สรรหาผู้สอนที่ได้รับประกาศนียบัตร วิชาชีพทางกีฬาที่บ้านและกีฬาประจำชาติ เข้ามาสอน 3.4 มอบประกาศนียบัตรวิชาชีพจากสหพันธ์ กีฬาประจำชาติ ให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา
5. พัฒนาระบบ บริหารจัดการที่มี ประสิทธิภาพเอื้อต่อ การดำเนินงานด้าน การกีฬาและเติบโต อย่างยั่งยืน	1. จัดตั้งศูนย์สารสนเทศทาง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย 2. สร้างความเข้มแข็งด้านการ บริหารจัดการอย่างเป็นระบบ	1.1 จัดทำสารสนเทศทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬา 1.2 จัดทำสารสนเทศบุคลากรด้านการกีฬา (นักกีฬา ผู้ฝึกสอน) 1.3 รวบรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ ทางด้านการกีฬา 1.4 จัดทำสารสนเทศทางด้านวิจัยและ นวัตกรรมการกีฬา 2.1 กำหนดโครงสร้างการบริหารงานให้ เหมาะสม ยืดหยุ่น ต่อการบริหารจัดการ 2.2 ส่งเสริมภาพลักษณ์และการสื่อสารของ องค์กร

ตารางที่ 5.5 สรุปกลยุทธ์และกลไกของมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยแยกตาม
เป้าหมาย (ต่อ)

เป้าหมาย	กลยุทธ์	กลไก
		2.3 บริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ ภายใต้เกณฑ์การบริหารจัดการคุณภาพ (TQA) 2.4 บริหารจัดการรายได้ การเงิน ทรัพย์สิน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน 2.5 สร้างระบบบริหารทรัพยากรบุคคลและบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี 2.6 เสริมสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่การปฏิบัติ (Lifelong learning)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้พบว่า มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล คือ

1. โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัย พบว่า มหาวิทยาลัยกีฬา มีโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็นหน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ และหน่วยงานด้านบริหารจัดการ ที่สอดคล้องกับหลักการตั้งสถาบันตามมาตรฐานอุดมศึกษาตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต ด้านการวิจัย ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) ในส่วนของหน่วยงานด้านการสอน และหน่วยงานด้านวิจัยบริการวิชาการ มีการจัดโครงสร้างในรูปแบบของคณะ/สถาบัน/ศูนย์/หน่วยงาน เทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะการกีฬาหรือการอาชีพ คณะครุศาสตร์การกีฬา สถาบันวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จะเห็นได้ว่าโครงสร้างการจัดองค์กรการบริหารงานมีการจัดแบ่งส่วนงานที่ชัดเจน ไม่สลับซ้ำซ้อน และวางโครงสร้างการจัดองค์กรวิชาการแบบกลุ่มวิชากีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และครุศาสตร์การกีฬา ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกีฬา การสร้างองค์การของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้โครงสร้างองค์การและวิธีดำเนินงานอย่างเหมาะสมนั้นควรออกแบบองค์การที่สามารถพัฒนาและนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งขวลิต ประภาวนนท์ (2542) กล่าวว่า การออกแบบองค์การตามหน้าที่ (Functional Organization) เป็นการจัดโครงสร้างการจัดองค์กรที่มีการจัดแผนกโดยถือเกณฑ์หน้าที่ หรือความชำนาญเฉพาะ

อย่าง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี และมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง ที่ในโครงสร้างมหาวิทยาลัยมีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และคณะพลศึกษา (มหาวิทยาลัยปักกิ่ง/มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี, 2014)

2. หลักสูตรและการสอน พบว่า ลักษณะของหลักสูตร เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เป็นนักกีฬา หรือมีทักษะกีฬา เนื้อหาหลักสูตรมีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ หลักสูตรตามสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ หลักสูตรวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ การออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ หลักสูตรทางด้านการจัดการกีฬา และหลักสูตรสาระสนเทศทางการกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553-2559) ยุทธศาสตร์ที่ 1 คือสร้างและพัฒนา นักกีฬาอย่างเป็นระบบ และครบวงจร โดยเพิ่มขีดความสามารถทางสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร ประกอบด้วย 1) ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกสอนนักกีฬาที่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาคนนั้นๆ และ 2) ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน โรงเรียน องค์กรกีฬาในการสร้างและพัฒนา นักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬาต่างๆ โดยให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคนิคทางการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในรูปแบบต่างๆ แก่เด็ก เยาวชน บุคลากรทางการกีฬา และประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึงและเพียงพอ และแผนยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (พ.ศ. 2555 – 2559) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาระดับพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาด้านการพลศึกษา นันทนาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ โดยการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีองค์ความรู้ทางด้านทางการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์ทางการกีฬา การเป็นผู้ฝึกและองค์ความรู้ทางด้านการบริหารจัดการการกีฬา เพื่อพัฒนานักกีฬาให้เป็นผู้มีศักยภาพไปสู่ความเป็นเลิศ และก้าวขึ้นไปเป็นนักกีฬาอาชีพได้อย่างเต็มตัว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2554) ทั้งนี้ ไม่พบหลักสูตรพื้นฐานวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการศึกษาทั่วไป โดยอาจจัดเป็น Block Course หรือให้มีคณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์เพื่อรับผิดชอบหลักสูตรเหล่านี้ เนื่องจากการจัดให้มีการเรียนการสอนด้านศิลปศาสตร์หรือการศึกษาทั่วไปนั้นเป็นพื้นฐานในการศึกษาเฉพาะด้านและการศึกษาวิชาชีพ ให้มีความรู้เบื้องต้นหรือเป็นเครื่องมือสำหรับวิชาชั้นสูง มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่ออ่านตำราขั้นสูงได้ หรือมีความรู้ด้านคณิตศาสตร์หรือสถิติเพื่อสามารถทำงานวิจัยได้ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ

ในจุดมุ่งหมายและคุณค่าของชีวิต เห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการมองโลกอย่างเป็นองค์รวม ไม่แยกส่วน รวมทั้งมีความเป็นมนุษย์และมีสำนึกทางมนุษยธรรม (พระไพศาล วิสาโล, 2557)

3. การวิจัยและบริการวิชาการ พบว่า มีสถาบันวิจัยด้านกีฬาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การกีฬา แหล่งทุน เครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การกีฬากับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ (International Conference) ทุกปี ด้านบริการวิชาการมีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ มีศูนย์การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจัดฝึกอบรมหลักสูตรกีฬาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การกีฬามีศูนย์เวชศาสตร์การกีฬาให้บริการทดสอบสมรรถภาพทางกาย รักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัย ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอก สถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัย ผลงานประดิษฐ์ และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ สมองยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2550) จะเห็นได้ว่ายังไม่มีการบูรณาการการวิจัยและบริการวิชาการเข้ากับการเรียนการสอน เช่น การมีศูนย์วิจัยเพื่อความเป็นเลิศ (Center of Excellence) เพื่อการวิจัย การเรียนการสอน และบริการวิชาการแบบครบวงจร

4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาศาสตร์พื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอนและมีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมทางการกีฬา เพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับพันธกิจของอุดมศึกษา คือเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากร ของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2550) สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติเกาหลี และมหาวิทยาลัยกีฬาศาสตร์ที่มีหลักสูตรวิชาเทควันโด และวิทยาลัยวูซู ซึ่งเป็นกีฬาประจำของแต่ละชาติและเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาจะนำต้นแบบและกลยุทธ์นี้ไปเป็นสาระหลักในแผนแม่บทของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย รวมทั้งการรับรองมาตรฐานการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2. ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเปรียบเทียบการเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในระบบราชการ และการเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในกำกับของรัฐ เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมพลศึกษา. (2531). **แนวโน้มนิเทศพลศึกษาในทศวรรษหน้า**. กรุงเทพมหานคร:
กรมพลศึกษา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. กองวิจัยและพัฒนา. ฝ่ายพัฒนาและส่งเสริมกีฬา. (2536). **การศึกษา
ปัญหาอุปสรรคการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาไทย: กรณีศึกษาภาพของนักกีฬา
ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก**. กรุงเทพมหานคร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2547). **4 ทศวรรษการกีฬาแห่งประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร:
การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา บุญส่ง. (2551). **การพัฒนาตัวบ่งชี้บทบาทความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กาหลง เย็นจิตต์ และประทุม ม่วงมี. (2549). **การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของ
การกีฬาแห่งประเทศไทย**. วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา, 4(1).
- ชนบพร วัฒนสุขชัย. (2550). **การพัฒนารูปแบบและกลไกความร่วมมือในการจัดกลุ่มทางวิชาการ
ด้านศิลปศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมการออกแบบอุตสาหกรรม**. วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำเพชร ภูริปริญญา. (2550). **การนำเสนอยุทธศาสตร์พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาไทยสู่การเป็น
มหาวิทยาลัยระดับโลก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทนา จันทโร และคณะ. (2545). **การศึกษาความเป็นไปได้โครงการด้านธุรกิจและอุตสาหกรรม.
(พิมพ์ครั้งที่ 7)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิรณี ดันดิรัตน์วงศ์. (2539). **รายงานการศึกษาวิชาการเงินทางการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิราวัฒน์ ขจรศิลป์. (2553). **การนำเสนอรูปแบบโรงเรียนกีฬาต้นแบบในประเทศไทย**.
กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. (2552). **การพัฒนาต้นแบบสำนักงานสภามหาวิทยาลัยสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2552). **ความเที่ยงตรง**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เฉลิมชัย มนุเสวต. (2539). **รายงานการศึกษาวิชาการเงินทางการอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชญาวัลย์ รุณเลิศ. (2550). **การพัฒนารูปแบบและกลไกสำหรับการจัดการหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปริญญาของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. (2534). **การพัฒนารูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยครู ภาคเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ โพธิ์พุกษานันท์. (2550). **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: เอ็กสเปอร์เน็ท.
- ณัฐพล เฟื่องประภัสสร. (2553). **การศึกษาการบริหารจัดการของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพัชร จันทร์สุตร. (2549). **การนำเสนอร่างกฎหมายการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการ เปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร. (2536). **แนวคิดและทิศทางของวิทยาศาสตร์การกีฬาในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2541). **การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศิลป์ กุลนภาดล สมุทร์ทัย. (2547). **การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). **การวางแผนเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.
- ทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง. (2545). **รูปแบบและกลยุทธ์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยบรรษัทใน ประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธนศ จิตสุทธิภากร. (2547). **การพัฒนากลยุทธ์การจัดการโปรแกรมนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนศ ยุคันตวนิชชัย. (2552). ยุทธศาสตร์การปรับภาพลักษณ์ของศูนย์การศึกษาแห่งประเทศไทย ภาค 5. **วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ**, 10(2), พฤษภาคม- สิงหาคม.
- ธนิตสรณ์ จิระพรชัย. (2554). **สไลด์ประกอบการสัมมนาความคิดเห็นด้วยเทคนิค SWOT กรมการขนส่งทหารบก**. ม.ป.ท: ม.ป.พ.
- ธนิตสรณ์ จิระพรชัย. (2557). **สไลด์ประกอบการสัมมนาผู้บริหารมหาวิทยาลัยและคณบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การบริหารงานบุคคลในองค์กร :หลักคิดการเตรียมคน จากรุ่นสู่รุ่น**. ม.ป.ท: ม.ป.พ.
- ธวัช เต็มยวน. (2548). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพดล จิรบญดิลก. (2554). **อนาคตภาพการผลิตบุคลากรวิชาชีพสุขศึกษา พลศึกษา กีฬา และ นันทนาการของสถาบันอุดมศึกษาประเทศไทย ใน พ.ศ.2554-2563**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2547). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ยูแอนด์ไอ อินเตอร์มีเดีย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). **การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2532). **คู่มือการวิจัย : การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปกรณ์ ปรียากร. (2548). **การบริหารโครงการ : แนวคิดและแนวทางในการสร้างความสำเร็จ**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: เสมา.
- พรเทพ เมืองแมน. (2546). **การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรชูลี อาชาวอำรุง. (2543). **แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา: รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พรพิมล เมธีรานันท์. (2542). การสังเคราะห์การปฏิรูปอุดมศึกษาประเทศต่างๆ ใน **สู่เส้นทาง การปฏิรูปอุดมศึกษาไทยครั้งที่ 4 : ศตวรรษใหม่อุดมศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- พระเทพเวที (ประยูร ปยุตโต). (2532). **การศึกษาที่สากลบนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พลุ เดชะรินทร์. (2545). **เส้นทางจากกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วย *Balanced scorecard and Key Performance Indicators***. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สิ้นลรัตน์. (2543). การปฏิรูปงานวิชาการ : แนวทางใหม่ของการปฏิรูปอุดมศึกษา. **วารสารครุศาสตร์**, 2(พฤศจิกายน 2542-กุมภาพันธ์ 2543), 83-92.
- มณฑาทิพย์ ไชยศักดิ์. (2551). การทำวิจัยเบื้องต้น. [ออนไลน์]. Retrieved 22 มีนาคม 2557, from <http://www.bcnr.ac.th/learning.php>
- มานิต บุญประเสริฐ และคณะ. (2546). **รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการ สถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ยุวดี ฤชา และคณะ. (2543). **วิจัยทางการพยาบาล**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สยามศิลป์การพิมพ์.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2548). **การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งเพชร สงวนพงษ์. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรปริญญาบัณฑิต สาขากายภาพบำบัดที่เน้นการส่งเสริมสุขภาพ โดยใช้ผลลัพธ์ปลายทางเป็นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วราภรณ์ บวรศิริ. (2541). **เอกสารคำสอนการอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารี วิตจาญา และคณะ. (2547). **แนวโน้มความต้องการหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา**. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). **คู่มือการวิจัย: การวิจัยเชิงปฏิบัติการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชัย ต้นศิริ. (2547). **โฉมหน้าการศึกษาไทยในอนาคต แนวคิดสำคัญของการปฏิรูปใน พระราชบัญญัติการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ต้นศิริ. (2550). **อุดมการณ์ทางการศึกษา : ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สถาพร ชันโต. (2542). **การศึกษารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นในฐานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2546). สถานภาพการพัฒนากีฬาของประเทศและของกีฬาแห่งประเทศไทยในอนาคต. **วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ**, 4(1), มกราคม-มิถุนายน.
- สมยศ นาวิกการ. (2545). **แนวความคิด:การบริหารเชิงรูปแบบ (Concept: Strategic Management)**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ 1991.
- สิทธิ์ ชีรสรณ์. (2547). **การสร้างสรรคงานวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์**. กรุงเทพมหานคร: กราฟฟิคสเปซ.
- สุชาติ ทวีพรปฐมกุล. (2540). **การพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการจัดตั้งและออกแบบคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา ศรีศิริ. (2550). อนาคตของการจัดการกีฬาในประเทศไทย. **วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ**, 8(8), มกราคม-มิถุนายน
- สุภาพ วาดเขียน. (2525). **แนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรเดช โพธิกุล. (2547). **การศึกษาการใช้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ในกระบวนการเรียนการสอนของครูพลศึกษา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสกสรร นาควงศ์. (2550). **รายงานการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการบริหารการกีฬาต่อการพัฒนาประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- เสาวภาคย์ วัฒนวิเชียร. (2549). **การวิเคราะห์อุปสงค์ของการศึกษาหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรีในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์. (2546). **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาภรณ์ แก่นวงศ์. (2535). การศึกษาความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Austin, J. (2000). **The collaboration challenge: How nonprofits and businesses succeed through strategic alliances**. San Francisco: Jossey-Bass
- Borden, L. M. and Perkins, D. F. (1999). Assessing your collaboration : A self evaluation tool. **Journal of Extension**, 37(2).
- Bovee, C. L. and others. (1993). **Management**. New York: McGraw-Hill.
- Chen, N. (2003). **Quanmin Jianshen Gailun**. Chengdu, Sichuan Sichuan Education
- Chen, N. (2005). **A thought on academicness & athleticness**. China: Chengdu Sport University.
- Chengdu Sport University. (2004). **Paper presented at the The Book of Celebration for the 50th Anniversary of the University and the 62nd Anniversary of Establishment**.
- National Network for Collaboration. (1995). **Collaboration framework : Addressing community capacity**. Retrieved 17 December 2002, from <http://www.crs.ubm.edu/hnco/collab/framwork.html>
- Einstein, A. (1954). **Ideas and opinions**. New York: Bonanza Books.
- Is the AIS European Training Center?** Retrieved 22 March 2014, from <http://www.ausport.gov.au/ais>
- Isacc, S. and Michael, W. B. (1997). **Handbook in research and evaluation**. (3 rd ed). San Diego: EdITS.
- Johnstone, N. J. (1981). **Indicators of education systems**. London: Kogan Page.
- Keith, D. (1972). **Human relations at work**. (4 th ed). New York: McGraw- Hill.
- Association for Consortium Leadership. (2004). **The association for consortium leadership**. Retrieved 21 December 2005, from <http://acl.odu.edu/>
- Chen, N. (2006). **Research on the Characteristics and Model of Running Sport Universities and Institutes in China**. from

<http://www.isdy.net/pdf/eng/11.pdf?PHPSESSID=6338878420d0f7911fa52206344cf8fe>

Polit, D. E. and Hungler, B. P. (1999). **Nursing research principle and methods.**
(6 th ed). Philadelphia: Lippincott.

What is the AIS? Retrieved 22 March 2014, from <http://www.ausport.gov.au/ais>

ภาคผนวก 3.1 รายชื่อผู้บริหารระดับสูงที่ให้สัมภาษณ์

ผู้บริหารระดับสูง	สังกัด	ผู้บริหารระดับสูง	สังกัด
ผู้ตรวจราชการกระทรวง	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	เลขาธิการสมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย	สมาคมกีฬา วอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
รองเลขาธิการ และประธาน คณะกรรมการฝ่ายแพทย์และวิทยาศาสตร์การกีฬา	คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์	เลขาธิการสมาคมกีฬา มวยสากลแห่งประเทศไทย	สมาคมกีฬา มวยสากลแห่งประเทศไทย
ผู้ว่าการการกีฬา	การกีฬาแห่งประเทศไทย	เลขาธิการสมาคมกีฬา เทนนิสแห่งประเทศไทย	สมาคมกีฬา เทนนิสแห่งประเทศไทย
รองอธิบดีกรมพลศึกษา (นายชาญวิทย์ ผลชีวิน)	กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	เลขาธิการสมาคมกีฬา เทควันโดแห่งประเทศไทย	สมาคมกีฬา เทควันโดแห่งประเทศไทย
รองอธิบดีกรมพลศึกษา (นายธวัช ถาวรสวัสดิ์)	กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	เลขาธิการสมาคมกีฬา แบดมินตันแห่งประเทศไทย	สมาคมกีฬา แบดมินตันแห่งประเทศไทย
นายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย	สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย	รองคณบดี	วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
เลขาธิการสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย	สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการกีฬา มหาวิทยาลัย เอกชน	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
เลขาธิการสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย	สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการกีฬา มหาวิทยาลัย เอกชน	มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
เลขาธิการสมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการกีฬา มหาวิทยาลัย กำกับของรัฐ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
เลขาธิการสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย	สมาคมยูโดแห่งประเทศไทย	รองเลขาธิการ	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
เลขาธิการสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทย	สมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทย		

ภาคผนวก 3.2 แบบวิเคราะห์เนื้อหา

ด้านภูมิ สถาปัตยกรรมของ มหาวิทยาลัย กีฬา	ด้านหลักสูตร และการสอน	ด้าน การวิจัย	ด้านการ บริการ วิชาการ	ด้าน ทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	ด้านบริหาร จัดการด้าน การเงิน	ด้าน คุณลักษณะ ของบัณฑิต	ด้าน ทรัพยากร บุคคล

ภาคผนวก 3.3 แบบสัมภาษณ์
ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้บริหารระดับสูง
เพื่อศึกษาทิศทาง แนวโน้มและข้อมูลด้านกายภาพ
ของการจัดการศึกษาด้านกีฬา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

.....

ผู้วิจัย นางสาวรัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์ นิสิตระดับดุชะฎิบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ ศึกษาทิศทาง แนวโน้มและการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย เพื่อใช้ประกอบการศึกษาความเป็นไปได้(ในด้านเทคโนโลยีและระบบ ด้านงบประมาณ ด้านกฎหมาย ด้านการปฏิบัติการ ด้านช่วงเวลา และด้านบุคลากร) และการพัฒนาต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

คำจำกัดความ

สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านกีฬาในประเทศไทย ที่มาหรือความเป็นมาของสถาบันที่จัดการศึกษาด้านกีฬามี 4 แบบ คือ 1) จากภาควิชาในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เป็นคณะ 2) จากหน่วยของภาควิชาในคณะแพทยศาสตร์เป็นวิทยาลัย 3) จากวิทยาลัยวิชาการพลศึกษาเป็นวิทยาเขตพลศึกษาและเป็นคณะ และ 4) จากโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาเป็นวิทยาลัยพลศึกษาและสถาบันการพลศึกษา **ปรัชญา**ของสถาบันเน้นการพัฒนาสุขภาพ สติปัญญา ความเป็นเลิศในศาสตร์การกีฬาควบคู่กับคุณธรรม **มีวิสัยทัศน์** เน้นเป็นสถาบันชั้นนำ แหล่งเรียนรู้ผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย สุขภาพและนันทนาการ สอดคล้องกับโลกาภิวัตน์สู่ความเป็นเลิศ ความเป็นสากล และเป็นหนึ่งในภูมิภาคเอเชีย **มีภารกิจ**ผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา วิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม **มีการบริหารงาน**เป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นสถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนเฉพาะระดับปริญญาตรี สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หลักสูตรที่เปิดสอนมีระดับประกาศนียบัตรปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและออกกำลังกาย พลศึกษานันทนาการ การบริหารจัดการกีฬา สื่อสารมวลชนทางการกีฬา ธุรกิจและการตลาดทางกีฬา **จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา**เท่ากับ 1:15-18 **งบประมาณ**มาจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ **วิจัยและบริการวิชาการ** มีงานวิจัยตีพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ มีศูนย์บริการทดสอบ/ประเมินสมรรถภาพทางกายเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา คณาจารย์เป็นที่ปรึกษากับหน่วยงานต่างๆ มีการจัดอบรมให้ความรู้ ทักษะทางกีฬาและผู้ฝึกสอน **การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม** มีกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ **ภูมิสถาปัตยกรรม** ประกอบด้วย อาคารเรียน สนามกีฬากลางแจ้งและในร่มตามชนิดกีฬา สระว่ายน้ำตามมาตรฐานสากล โรงยิมเนเซียม ศูนย์วิจัยและทดสอบวัสดุและอุปกรณ์ทาง

ประเด็นคำถาม

1. จากสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาด้านการกีฬาในประเทศไทย ท่านคิดว่าประเทศไทยถึงเวลาที่จะต้องมามีมหาวิทยาลัยกีฬาแล้วหรือไม่ ไม่ใช่ ใช่ ควรจะจัดตั้งในช่วงเวลาใด

1-3 ปี เพราะ.....

.....

4-5 ปี เพราะ

.....

มากกว่า 5 ปี เพราะ

.....

2. ถ้าจะมีมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ควรมีเป้าหมายอย่างไร เช่น ผลิตนักกีฬามืออาชีพ ผลิตนักกีฬาระดับนานาชาติ ผลิตบัณฑิตที่เป็นนักกีฬา ให้บริการวิชาการทางด้านกีฬา วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทุกด้าน

.....

3. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย ภายใต้ชื่อ "มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย (Thailand Sport University, TSU)" มีแนวโน้มที่จะจัดตั้งขึ้นในประเทศไทยได้หรือไม่ ถ้ามีแนวโน้มจะจัดตั้งได้ควรมีวิธีดำเนินการอย่างไร

.....

4. ตามความเห็นของท่าน ประเทศไทยต้องการบุคลากรทางการกีฬาด้านใดบ้าง (เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา หรือตามสาขาวิชา)

.....

5. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทยควรมีระบบบริหารจัดการอย่างไร เช่น เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือมหาวิทยาลัยเอกชน

มหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะ

.....

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพราะ.....

.....

มหาวิทยาลัยเอกชน เพราะ

.....

6. มหาวิทยาลัยกีฬาควรมีโครงสร้างองค์กร หรือโครงสร้างที่เน้นเฉพาะด้านอย่างไร เช่น เน้นด้านวิชาการ โดยมีองค์ประกอบโครงสร้างอย่างไรบ้าง (ดังตัวอย่างที่แนบ)

7. วิธีการรับเข้าและคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ตามความคิดเห็นของท่านควรเป็นแบบใด

7.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นกีฬาเป็น และ / หรือ เป็นนักกีฬา คนปกติ และนักกีฬาคนพิการ

7.2 ต้องผ่านการทดสอบความสามารถพื้นฐานของทักษะกีฬาเช่น วิ่ง 100 เมตร ให้ได้ภายใน 13.4 วินาที ว่ายน้ำ ท่ากบ 100 เมตรให้ได้ภายใน 1.5 นาที หรือสามารถยื่นด้วยมือ (ท่าหกสูง) ได้

7.3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

8. หลักสูตรที่จะเปิดสอนในมหาวิทยาลัยกีฬา ควรมีลักษณะต่างจากหลักสูตรที่เปิดสอนทั่วไปอย่างไร

8.1 หลักสูตรสำหรับ(ผู้เป็น) นักกีฬา เพราะ

.....

.....

8.2 หลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป(หมายความว่า ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางกีฬา ฯลฯ) เพราะ

.....

.....

9. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการบริหารการเงินอย่างไร ทั้งในด้านการระดมทุน การจัดสรรงบประมาณ การใช้งบประมาณ

.....

.....

.....

10. ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬาวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

11. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทยควรมีอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดสภาพแวดล้อมอย่างไร เช่น สถานที่ฝึกซ้อมตามชนิดกีฬา ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา ศูนย์ตรวจสอบสารต้องห้ามทางกีฬา หอพักนักศึกษา

.....

.....

12. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย จำเป็นต้องนำเทคโนโลยีทางการกีฬาอะไรมาใช้บ้าง เช่น ซอฟต์แวร์การวิเคราะห์การทำงานของกล้ามเนื้อ

.....

.....

.....

13. ท่านคิดว่าควรมีกฎหมายอะไรมารองรับการเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย เช่น พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือ พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬา เป็นต้น

.....

.....

14. คณะจารย์ของมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง

14.1 เป็นนักกีฬาเฉพาะชนิดกีฬา เพราะ

.....

.....

14.2 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาระดับชาติขึ้นไป เพราะ

.....

.....

14.3 มีประสบการณ์การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เพราะ

.....

.....

14.4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

15. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีการจัดการและส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ
อย่างไรบ้าง

16. ตามความคิดเห็นของท่าน ตัวชี้วัด และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานของ
มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย คืออะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและได้รับการเตรียมความพร้อมเพื่อมียोगสู่สังคมและประชาคมอาเซียน
- มหาวิทยาลัยต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา
- มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนา
กีฬาของประเทศ หรือ
ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้
- มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา
- อื่นๆ

17. กล่าวโดยสรุป ตามความคิดเห็นของท่านคิดว่าหากมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาภายใต้ชื่อ
มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นได้จริงในประเทศไทยจะมีข้อดี ข้อเสีย อย่างไร
ข้อดี

ข้อเสีย

ตัวอย่างประกอบประเด็นคำถามข้อ 6

โครงสร้างทางวิชาการ (Academic structure) ของมหาวิทยาลัยกีฬาในต่างประเทศ

1. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งสาธารณรัฐเยอรมัน: GSU

วัตถุประสงค์

1. สนับสนุนสถาบันการกีฬาที่เกี่ยวข้องของกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่นเดียวกับการวิจัยทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ในระดับนานาชาติขั้นสูง และศูนย์กลาง ความเป็นเลิศ การเชื่อมโยงทรัพยากรและศักยภาพที่ผสมผสานสถาบันและข้ามสาขาวิชาและรวมกัน
2. พัฒนาและรักษา(คง)ไว้ซึ่ง วิทยาศาสตร์ทางการปฏิบัติของการเคลื่อนไหวทางกีฬาและการวิจัยประยุกต์
3. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนการบูรณาการสาขาวิชา และเชื่อมโยงกับสาขาวิชาอื่นๆ ทางการกีฬา
4. ส่งเสริมนักวิทยาศาสตร์การกีฬารุ่นใหม่
5. ให้นักศึกษาได้รับการศึกษาที่หลากหลายด้านการศึกษา มีอาชีพที่มุ่งเน้นด้านวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน และจัดพื้นฐานที่น่าเชื่อถือสำหรับทักษะการประกอบอาชีพในการทำงาน ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา
6. นำพาไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านการศึกษา สุขภาพ ความปลอดภัยและการป้องกันและการฟื้นฟูสมรรถภาพของพฤติกรรมนั้นทนทาน การบูรณาการทางสังคม และการอยู่ร่วมกันเป็นสังคม และการพัฒนา การแก้ปัญหาในอนาคตที่มุ่งเน้นผ่านการออกกำลังกายและกีฬา และพัฒนารูปแบบนวัตกรรมของการกีฬามีอาชีพและ กีฬาสมัครเล่น กีฬานันทนาการ สุขภาพและกีฬาและพลศึกษา
7. ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยต่างชาติ เข้มข้นเพิ่มมากขึ้น และสนับสนุนให้เคลื่อนไหว รับรู้ร่วมกัน ทางการศึกษาและการสอบ เช่นเดียวกับการออกไปประกาศนียบัตร

โครงสร้างทางวิชาการ (Academic structure) มี 3 คณะวิชา, 3 ศูนย์วิจัยและศูนย์บริการ

ทางวิชาการ ได้แก่

Faculty I – Applied Movement Sciences :

1. Institute of School Sport and School Development
2. Institute of Coaching Science and Sport Informatics
3. Institute of Motor Control and Movement Technique
4. Institute of Movement Science for Games in Sport
5. Institute of Outdoor Sports and Environment
6. Unit of Physical Activity, Performance and Aging
7. Unit of Movement Culture and Creation
8. Professorship of Music and Dance Education
9. Institute of Sport Journalism

Faculty II – Humanities and Social Sciences

1. Institute of Sport History
2. Institute of Sport Sociology
 - Department of Sociology
 - Department of Gender Studies
3. Institute of Pedagogy and Philosophy
4. Institute of Psychology
5. Institute of Sport Economics and Sport Management
6. Institute of European Sport Development and Leisure Studies

Faculty III – Medicine and Natural Sciences

1. Institute of Biochemistry (IOC accredited Anti-Doping Lab)
2. Institute of Biomechanics and Orthopedics
3. Institute of Cardiology and Sport Medicine
 - Department of Preventive and Rehabilitative Sport Medicine
 - Department of Molecular and Cellular Sport Medicine
4. Institute of Physiology and Anatomy
5. Institute of Rehabilitation and Disability Sport
 - Department of Medical Rehabilitation and Prevention
 - Department of Sport Therapeutic Rehabilitation and Prevention

Special Research and Service Centers

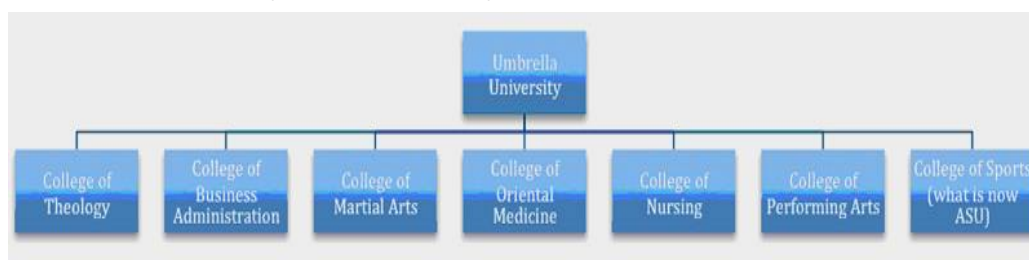
1. Centers for Research, Technology and Innovation
 - Center for Performance Diagnostics
 - Center for Sustainable Sport Development
 - Center for Sport and Health Research
 - Center for Doping Research
2. Service Centers
 - Information and Communication Technology Center
 - Teacher Training Center
 - Central Library
3. Study Center
 - Olympic Studies

2. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งอเมริกา: ASU

พันธกิจ

จะเป็นแหล่งการศึกษาทางด้านการกีฬา ยกกระตือรือร้นการกีฬา โดยผ่านโปรแกรมการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการ ให้กับประเทศและในระดับโลก

โครงสร้างทางวิชาการ (Academic structure)

3. มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง: BSU

จุดมุ่งหมายของ มหาวิทยาลัยการกีฬา เพื่อมุ่งพัฒนาบุคลากรวิชาชีพครู พลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักวิจัย และสาขาวิชาชีพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและกีฬา

โครงสร้างทางวิชาการ (Academic structure)

มหาวิทยาลัยการกีฬาปักกิ่งแบ่งหน่วยงานแยกการจัดการศึกษา ออกเป็น 5 วิทยาลัย ได้แก่

วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ (Education college)

วิทยาลัยการกีฬา (Sports college)

วิทยาลัยวูซู (Wushu college)

วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และการเคลื่อนไหวของมนุษย์ (Human kinesiology and science college)

วิทยาลัยการจัดการ (Management college)

โรงเรียนกีฬา

มหาวิทยาลัยการกีฬาปักกิ่งมีโรงเรียนกีฬา จัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานแก่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬา ที่อยู่ในการควบคุมดูแล 2 โรงเรียน โดยทางมหาวิทยาลัยสามารถประสานงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกับวิทยาลัย 5 แห่งในสังกัด นักเรียนจากโรงเรียนกีฬาจะต้องสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยการกีฬาปักกิ่ง ในหลักสูตรบริหารการกีฬา ปัจจุบันมีนักเรียนชั้นมัธยมต้นประมาณ 500 คน และชั้นมัธยมปลายประมาณ 500 คน

4. มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลี: KNSU

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เพื่อ

“ปลูกฝังความเป็นผู้นำทางด้านนันทกรีฑาสำหรับอนาคต เพื่อเป็นผู้ที่จะส่งเสริมและพัฒนา กิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพให้กับสังคม ประเทศ และประชาคมโลก จัดการเรียนการสอนทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ สามารถประยุกต์นำไปใช้ได้ ภายใต้หลักการการศึกษาของชาติ”

โครงสร้างทางวิชาการ (Academic structure)

- 1) คณะวิชา ประกอบด้วย 3 ส่วนงาน ดังนี้ (1) **วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา** (College of Sport Science) ประกอบด้วย ภาควิชาพลศึกษา(Department of Physical education) (2) **วิทยาลัยการกีฬาเพื่อชีวิต**(College of Lifetime Sport) ประกอบด้วย ภาควิชากีฬาเพื่อชุมชน (Department of Community Sport),ภาควิชาแนะแนวเยาวชนและการศึกษาการกีฬา (Department of Youth Guidance and Sport Education), ภาควิชาเต้นรำ(Department of Dance), ภาควิชาพลศึกษา สำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ (Department of Adapted Physical Education), ภาควิชาเทควันโด (Department of Taekwondo), ภาควิชากีฬานันทนาการ(Department of Leisure Sport), ภาควิชา สุขภาพและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย(Department of Health and Exercise Science) และ ภาควิชากีฬาและสุขภาพผู้สูงอายุ(Department of Sport and Health Aging) (3) **กองศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์**(Division of Liberal Arts and Science)
- 2) **สถาบันวิจัย (Research Institute)** ประกอบด้วย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การกีฬา และพลศึกษา(Research Institute of Physical Education and Sport Science)

ภาคผนวก 3.4 แผนผังการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire Blueprint)

ประเด็นคำถาม	องค์ประกอบองค์การ										จำนวน ข้อสอบ
	ผู้มี สิทธิ์	การเรียน การสอน	การวิจัย	การบริการ ทางวิชาการ	การทำ น่างานศิลปะ	การบริหาร จัดการ	คุณลักษณะ ของบัณฑิต	ทรัพยากร			
สิ่งอำนวยความสะดวก	✓ (1)										1
อาคารสถานที่	✓ (2)										2
สภาพแวดล้อม	✓ (1)										1
กลยุทธ์							✓ (6)				6
สถานะของมหาวิทยาลัย							✓ (2)				2
โครงสร้างมหาวิทยาลัย							✓ (1)				1
การบริหาร							✓ (1+4)		5		10
การสร้างเครือข่าย							✓ (3)				3
สาขาที่เปิดสอน หลักสูตร		✓ (5)									5
อาจารย์		✓ (2)									2
นักศึกษา		✓ (4)									4
เทคโนโลยี										✓ (5)	5
ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต										✓ (6)	6
บุคลากร										✓ (9)	9
การดำเนินงานตามพันธกิจ			✓ (5)	✓ (2)	✓ (2)	✓ (5)					12
รวมจำนวนข้อ	(4)	(11)	(5)	(2)	(2)	(17)	(6)	(19)	(6)	(19)	69

ภาคผนวก 3.5

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

1. ศาสตราจารย์ นพ. อรรถ นานา
2. รองศาสตราจารย์ ดร. วราภรณ์ บวรศิริ
3. รองศาสตราจารย์ ดร. ไทโย ทิพย์สุวรรณกุล
4. รองศาสตราจารย์ ดร. เอมอัฒชา วัฒนบูรานนท์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริฉันท์ สติรกุล เตชพาหพงษ์

ภาคผนวก 3.6

ผลการวิเคราะห์คำดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อของแบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกึ่งต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
1. กลยุทธ์ (Strategy)								
1.1 ปรัชญาของมหาวิทยาลัยกึ่งต้นแบบ "เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่มี การสอน การวิจัย และการบริการที่ก้าวทันด้านวิทยาศาสตร์การ ก้าวหน้า วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการที่ก้าว และพลศึกษา ที่สมบูรณ์แบบ"	+1	-1	+1	1	-	.5	- ไม่เกี่ยวข้องกับภาควิชาศึกษาความเป็นไปได้ - ควรตัดคำว่า พลศึกษา ออก - ควรปรับเป็น "เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางด้าน การบริการที่ก้าวทันด้าน วิทยาศาสตร์การ ก้าวหน้า วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการที่ก้าว และพลศึกษาที่สมบูรณ์แบบ"	
1.2 กำหนดให้การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกึ่งต้นแบบคือการที่ก้าวทันด้าน การพัฒนาที่ก้าวของประเทศไทย	+1	+1		-	+1	.8	- ควรตัดคำว่ากำหนดให้ ออก	
1.3 มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้ก้าวทันด้านการพัฒนา ความเป็นเลิศ ทางด้าน ก้าวทัน วิทยาศาสตร์การ ก้าวหน้า วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการที่ก้าว และพลศึกษา	+1	0	0	+1	+1	.6	- ควรตัดคำว่าพลศึกษา ออก	

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					คำ IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	ผู้ทรงคุณวุฒิ							
	1	2	3	4	5			
1.4 วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยกีฬา ข้อ 1. จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ทางด้าน กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การ จัดการกีฬา และพลศึกษา ให้กับนักกีฬาหรือผู้มีความสามารถทาง กีฬาทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ	+1	0	0	+1	+1	.6	- ควรเป็นไปตามพันธกิจและเจตจำนง ปณิธาน - ควรตัดคำว่าพลศึกษา ออก	
1.5 วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยกีฬา ข้อ 2. เตรียมและผลิตนักกีฬาให้มีความสามารถ เพื่อเข้า ร่วมการแข่งขันกีฬาทุกระดับทั้งในประเทศและต่างประเทศ	0	0	+1	+1	+1	.6		
1.6 วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยกีฬา ข้อ 3. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนานักกีฬาและภาครกีฬา ของชาติ	+1	0	+1	+1	+1	.8	- ควรเพิ่ม วัตถุประสงค์ของ มหาวิทยาลัยกีฬา ให้ครอบคลุมตาม ปรัชญาของมหาวิทยาลัยกีฬา	
1.7 อื่น ๆ ไปต่อระบบ								

การ จัดตั้ง มหาวิทยาลัย พัฒนาแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
2. โครงสร้าง มหาวิทยาลัย กีฬา (Structure)								
2.1 มี การกำหนด โครงสร้าง การบริหาร งานแบบ กระจายงานลง ไปสู่ การปฏิบัติ งานระดับ ส่วนงาน (คณะ/ศูนย์/สถาบัน)	+1	0	0	-	+1	.4	- ข้อ ความ "การ บริหาร งานแบบ กระจายงานลง ไปสู่ การปฏิบัติ งานระดับ ส่วนงาน" ไม่ ชัด เจน	
2.2 เป็น หน่วยงาน ของ รัฐ ที่เป็น นิติบุคคล มี ระบบ บริหาร งาน เป็น ของ ตนเอง เพื่อ ความ คล่อง ตัว	0	0	+1	-	+1	.4		
2.3 เป็น หน่วยงาน เอกชน ที่เป็น นิติบุคคล	-	-	-	-	-	-		
3. ภูมิสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัย								
3.1 มี การ จัดสภาพ แวดล้อม ที่ กระตุ้น การ เรียน รู้ สำหรับ ทาง ด้าน กีฬา วิทยาศาสตร์ กีฬา วิทยา ศาสตร์ สุข ภาพ การ จัด การ กีฬา และ พล ดิศ ึกษา	+1	+1	0	-	+1	.6	- ควร ตัด ค่า ว่า พล ดิศ ึกษา ออก	
3.2 มี อาคาร เรียน และ สถาน มี ที่ ชื่อม กีฬา ฟัง ใน และ นอก อาคาร แบบ อารย ชาติ ที่ได้ มา ตร ฐาน และ มี อุปกรณ์ กีฬา ที่ ชื่อม กีฬา ที่ นสมัย อย่าง เพียง พอ	+1	+1	+1	-	+1	.8		

การ จัดตั้ง มหาวิทยาลัย ก้าว ต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
3.3 มีหอพักนักศึกษา และหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน	+1	+1	+1	-	+1	.8		
3.4 มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์กีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษาค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางภารกิจกีฬาของประเทศ	+1	+1	+1	-	+1	.8		
3.5 อื่น ๆ โปรดระบุสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย อยู่ใน กทม. หรือ ต่างจังหวัด ขนาดพื้นที่								
4. เทคโนโลยี								
4.1 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ระหว่างผู้บริหาร บุคลากรและนิสิตนักศึกษา	+1	0	+1	+1	+1	.8		
4.2 มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัย มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางภารกิจกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	+1	0	+1	0	+1	.6		
4.3 มีการใช้ สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และภารกิจทุกด้าน	+1	0	+1	+1	+1	.8		
4.4 มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการแข่งขันและการแข่งขันกีฬา	+1	0	+1	0	+1	.6		
4.5 มีการใช้เทคโนโลยีในเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการ และจัดการ	+1	0	+1	+1	+1	.8		
4.6 อื่น ๆ โปรดระบุ								

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
	5. หลักสูตรการเรียนการสอน							
5.1 มีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับ การรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ เช่น กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล มวย แบดมินตัน ฯลฯ ผู้ฝึกสอนกีฬา พลศึกษาใน โรงเรียน และกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ	+1	+1	0	-	+1	.6	- ควรตัดคำว่าพลศึกษา ออก	
5.2 มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย กาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ซึ่งกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การ กีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ	+1	+1	+1	-	+1	.8		
5.3 มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะและการเต้นรำ การ ออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ	+1	+1	+1	-	+1	.8		
5.4 มีหลักสูตรทางด้านการจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านการ กีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจและ การตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา	+1	+1	+1	+1	+1	1		

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
5.5 จัดหลักสูตรสำหรับนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษเป็นคาส เฉพาะในระบบเร่งรัด (Fast track)	+1	+1	+1	+1	-1	.6	- ควรเพิ่ม "การประกันคุณภาพ หลักสูตร" และ "ลักษณะการจัดการ เรียนการสอน"	
5.6 อื่น ๆ โปรดระบุ								
.....								
6. การรับนักศึกษา								
6.1 ร่วมกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภาวิชาชีพ หน่วยงาน ราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง) ในการวิเคราะห์และกำหนดความ ต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬา	+1	-1	+1	+1	+1	.6	- ปรับเป็น "วิเคราะห์และกำหนดความ ต้องการบุคลากร วิชาชีพทางกีฬาโดย ร่วมกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภา วิชาชีพ หน่วยงานราชการและเอกชนที่ เกี่ยวข้อง)" - ไม่ใช้บทบาทของนักศึกษา	
6.2 ร่วมมือกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการสรรหานักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาใน สาขาวิชาชีพกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย การ จัดการกีฬา และพลศึกษา	+1	-1	+1	-	+1	.5	- ปรับเป็น "สรรหานักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษ เพื่อเตรียมความ พร้อมในการเข้าศึกษาในสาขาวิชาชีพ กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออก กำลังกาย การจัดการกีฬา และพลศึกษา โดยร่วมมือกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน" - เหมือนเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัย กีฬา มากกว่าเกี่ยวข้องกับนักศึกษา	

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
6.3 เป็นนักกีฬาหรือมีความสามารถทางกีฬาที่เป็นบุคคลปกติหรือ พิการทางกาย	+1	0	+1	-	+1	.75	- ปรับเป็น "เป็นนักกีฬาหรือมีความสามารถทางกีฬา ทั้งที่เป็นบุคคลปกติหรือพิการทางกาย" - ควรอยู่ภายใต้หัวข้อการรับเข้า นักศึกษา	
6.4 ต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านร่างกาย และความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ตามเกณฑ์การรับเข้า	+1	0	+1	-	+1	.75	- ควรเพิ่มวิธีการในการรับ เช่น ดำเนินการเอง ร่วมกับ <u>ท.ป.อ.</u> ดำเนินการ หรือทั้งสองอย่าง แล้วจึง มาเป็นข้อ 6.4 เดิม - ควรอยู่ภายใต้หัวข้อการรับเข้า นักศึกษา	
6.5 ขึ้น ๆ ไปต่อระบุ								

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1 2 3 4 5							
	1	2	3	4	5			
7. ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต ความเห็นจาก 2.....ต้องดู TOF ของวิทยากรกีฬา								
7.1 สามารถเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้จัดการกีฬา ผู้ฝึก กีฬาและนักพัฒนาการ การจัดการสมาคมกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา เจ้าหน้าที่ กีฬา ครูพลศึกษา ครูฝึกกีฬา โค้ช ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิชาการด้าน กีฬา อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา นักเดินร่า	+1	0	0	+1	-	.5	- ปรับเป็น"มีทักษะที่เพียงพอในการ สามารถเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา ได้แก่" - ไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต - ควรตัดคำว่า ครูพลศึกษา ออก - ควรใช้คำว่า นักออกแบบการ เดินร่า แทนนักเดินร่า	
7.2 สามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการทางกีฬา ได้แก่ สโมสร กีฬา/สมาคมกีฬา โรงพยาบาลและศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายใน ท้องถิ่นต่างๆ สถานศึกษา สหพันธ์กีฬานานาชาติ ศูนย์สุขภาพ โรงงานอุตสาหกรรมกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์โทรทัศน์วิทยุ	+1	0	+1	+1	-	.75	- ปรับเป็น"มีทักษะที่เพียงพอสำหรับ การสมัครงานที่งานใน..." - ไม่ใช่ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต	
7.3 เป็นผู้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และเป็นผู้นำ	+1	0	+1	+1	-	.75		
7.4 เป็นผู้ที่ทักษะทางปัญญา สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ ทั่วไปและเฉพาะวิชาชีพ	+1	0	+1	+1	-	.75		
7.5 มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	+1	0	+1	+1	-	.75		

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
7.6 มีทักษะการบริหารที่จะให้เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	+1	0	+1	-	+1	.75		
7.7 อื่น ๆ โปรดระบุ.....								
8.การบริหารจัดการ								
8.1 มีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพซึ่งมีประสิทธิผลดี ความรู้ ความสามารถด้านการศึกษา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬา	0	+1	+1	-	0	.5	- ความสามารถด้านการกีฬาควรตัดคำว่า "ความสามารถ" ออก	
8.2 มีกลยุทธ์และแผนงานด้านบุคลากรและอัตราค่าจ้างที่คัดเลือกสรรหา พัฒนาอายุให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานและความต้องการเป็นต้นหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนต้น	+1	+1	+1	-	+1	1	- ปรับเป็น "มีแผนงานด้านบุคลากร....."	

การจัดตั้งหน่วยงานหลักกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
8.3 คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางวิชาการเฉพาะศาสตร์ที่เกี่ยวข้องทั้งกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา และการวิจัย ตลอดจนติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ	+1	+1	+1	-	+1	1	- ปรับเป็น "มีกระบวนการสรรหา คณาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางวิชาการ เฉพาะศาสตร์ที่เกี่ยวข้องทั้ง กีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา และการวิจัย ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ"	
8.4 คณาจารย์ควรเป็นนักวิชาชีพโดยการสมัครเป็นสมาชิกของ องค์การสมาคมวิชาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้ของ ตนเองทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ เช่น สมาคมครูศึกษา พลศึกษา และสันนิบาตแห่งประเทศไทย สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย และสภาวิชาชีพศึกษา พลศึกษา นันทนาการ กีฬา และการ ด้่นร่างกายนานาชาติ (The International Council for Health, Physical Education, Recreation, Sport and Dance; ICHPER-SD) เป็นต้น	0	+1	+1	-	+1	.75	- ปรับเป็น "มีระบบการกำกับ สนับสนุนให้คณาจารย์คองเป็นนัก วิชาชีพโดย....."	

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
8.5 มีหน่วยงานและบุคลากรสายวิชาชีพสายการศึกษา และสายสนับสนุนวิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสม	+1	+1	+1	-	0	.75		
8.6 มีระบบการจัดกรารายได้และสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา นักกีฬา และของมหาวิทยาลัย เพื่อความมั่นคงในอนาคต	0	+1	+1	-	+1	.75		
8.7 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภาวิชาชีพ หน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง) เพื่อการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักศึกษา นักกีฬา	+1	+1	+1	-	+1	1		
8.8 มีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในเอกรัฒนาทักษะกีฬาในระดับสูงของนักศึกษาเพื่อเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยทุกระดับ	+1	+1	+1	-	+1	1		
8.9 มีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในเอกรัฒนาศึกษาเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย	+1	+1	+1	-	+1	1		
8.10 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกที่สอดคล้องกับประกันคุณภาพของ สมศ.	+1	+1	+1	-	+1	1		
8.11 อื่น ๆ ไม่ระบุ								

.....

.....

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					คำ IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
	9. ด้านบุคลากร (Staff)							
9.1 มีผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ความรู้ ความสามารถ ด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬาเพื่อพัฒนา นักศึกษา และนักกีฬา	+1	+1	+1	-	+1	1	- ความสามารถด้านการกีฬาควรจัด คำว่า "ความสามารถ" ออก	
9.2 มีครูและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการพัฒนานักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษทางชนิด กีฬา	+1	+1	+1	-	+1	1		
9.3 มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการ พัฒนานักกีฬาประจำมหาวิทยาลัยกีฬาและทำงานร่วมกับ ผู้ฝึกสอนกีฬา	+1	+1	+1	-	+1	1		
9.4 มีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแล นักกีฬาเป็นการประจำ เมื่อนักกีฬามีการบาดเจ็บหรือ แผลงั้นกีฬาได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว	+1	+1	+1	-	+1	1		
9.5 มีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญอยู่ประจำ	+1	+1	+1	-	0	.75	- ปรับ "9.4 เป็น 9.5" - แก้ Psychology เป็น Psychologist	

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
9.6 มีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ	+1	+1	+1	-	0	75	- ปรับเป็น "มีนักวิจัยทางวิทยาศาสตร์การกีฬาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ที่มีความเชี่ยวชาญ" - ควรแก้เป็น มีนักวิจัยประจำ	
9.7 มีนักประชาสัมพันธ์หรือผู้สื่อข่าวกีฬาเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานสู่สาธารณชน	0	+1	+1	-	0	.5		
9.8 มีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาอยู่เป็นการประจำ	+1	+1	+1	-	+1	1	- ควรย้ายไปข้อ 9.4)	
9.9 มีการจัดสรรทรัพยากรกำลัง เพื่อการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ	+1	+1	+1	-	+1	1	- ควรย้ายไปข้อ 8.2	
9.10 อื่น ๆ ไม่ระบุ								

9.10 อื่น ๆ ไม่ระบุ ความเห็นจาก 2..... จำนวนอาจารย์ในแต่ละหลักสูตร เจ้าหน้าที่

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	ผู้ทรงคุณวุฒิ							
	1	2	3	4	5			
10. ด้านการวิจัย								
10.1 มีศูนย์การวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อ พัฒนาความเป็นเลิศ	+1	+1	+1	-	+1	1		
	+1	+1	+1	-	+1	1		
	10.2 มีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา กับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ							
10.3 สถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคการวิจัยให้คณาจารย์และ บุคลากรของมหาวิทยาลัย	+1	-1	+1	-	+1	.5	- ปรับเป็น "สถาบันอุดมศึกษาใน ภูมิภาคการวิจัยให้คณาจารย์และ บุคลากรของมหาวิทยาลัยอย่าง เพียงพอ"	
	- ข้อ 10.3-10.5 ไม่เกี่ยวกับภา จัดตั้งโดยตรง แต่จะเกิดขึ้นหลังจาก จัดตั้งแล้ว							

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
10.4 จัดหาแหล่งทุนในการทำวิจัย	+1	-1	+1	-	+1	.5	<p>ข้อเสนอแนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับเป็น"จัดหาแหล่งทุนสนับสนุน ในการทำวิจัยอย่างกว้าง ขวางและ เพียงพอ ทั้งจากภาครัฐ รัฐองค์กร วิชาชีพ และภาคเอกชน" - ควรเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับ - การพัฒนาศักยภาพด้านทำวิจัย ให้แก่คณาจารย์ - การสนับสนุนให้คณาจารย์ทำวิจัย และผลิตบทความทางวิชาการอย่าง ต่อเนื่อง ฯลฯ" - ข้อ10.3-10.5 ไม่เกี่ยวกับการ จัดตั้งโดยตรง แต่จะเกิดขึ้นหลังจาก จัดตั้งแล้ว 	

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					คำ IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
10.5 มีประเด็นการวิจัยด้านที่ 1 วิทยาศาสตร์การกีฬาและออกกำลังกาย (Exercise and sports science) ได้แก่ 1.1 วิชากลศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา (Biomechanics) 1.2 สรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports/Exercise Physiology) 1.3 การเรียนรู้ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว (Motor Control & Learning) 1.4 กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายและสุขภาพ (Physical Activity and Health)	+1	-1	+1	-	+1	.5	- ข้อ 10.3-10.5 ไม่เกี่ยวกับการจัดตั้งโดยตรง แต่จะเกิดขึ้นหลังจากจัดตั้งแล้ว	
มีประเด็นการวิจัยในด้านที่ 2 การกำหนดการออกกำลังกายเชิงเวชศาสตร์ (Exercise Prescription) ได้แก่ 2.1 การออกกำลังกายบำบัดฟื้นฟู (Exercise Rehabilitation)	+1	-1	+1	-	+1	.5		

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
2.2 เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine)	+1	-1	+1	-	-1	.5		
2.3 การพัฒนากล้ามเนื้อและกระดูกและสุขภาพจิตทางการเคลื่อนไหว (Motor Development and Disorder)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
มีประเด็นการวิจัยในด้านที่ 3 ความเชี่ยวชาญเชิงการศึกษา (Professional Studies) ได้แก่								
3.1 ดนตรีศึกษา (Dance Education)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
3.2 กีฬากลางแจ้งศึกษา (Outdoor Education)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
3.3 ศึกษาศาสตร์วิทยาวิธีการสอน (Pedagogy)								
มีประเด็นการวิจัยในด้านที่ 4 กีฬาและนันทนาการศึกษา (Sport and Leisure Studies) ได้แก่								
4.1 การฝึกสอนกีฬา (Sports Coaching)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
4.2 ประวัติศาสตร์การกีฬา (Sports History)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
4.3 การจัดการกีฬา (Sport Management)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
4.4 จิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology)	+1	-1	+1	-	+1	.5		

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
4.5 สังคมวิทยาการกีฬา (Sport Sociology)	+1	-1	+1	-	+1	.5		
10.5 อื่น ๆ โปรดระบุ.....								
11. ด้านการบริหารวิชาการและสังคม								
11.1 มีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ ได้แก่								
- ศูนย์ออกกำลังกายและสุขภาพ	+1	+1	+1	-	+1	1	- เกี่ยวข้องกับวิชาการมาก กว่า บริการวิชาการ	
- ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย	+1	+1	+1	-	+1	1	- เกี่ยวข้องกับวิชาการมาก กว่า บริการวิชาการ	
- ศูนย์โภชนาการเพื่อนักกีฬา	+1	+1	+1	-	+1	1		
- คตินิมิตการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ	+1	+1	+1	-	+1	1		

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ค่า	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1	2	3	4	5			
11.2 มีการบูรณาการวิชาการกับการเรียนการสอน และภาควิชา ได้แก่ - การฝึกงานของนักศึกษา	+1	-1	+1	-	+1	.5	เกี่ยวกับข้อนี้กับวิชาการมากกว่า บริการวิชาการ	
- การมีกิจกรรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย กำลังกาย	+1	-1	+1	-	+1	.5		
- มีการจัดประชุมวิชาการ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุม วิชาการระดับชาติ และนานาชาติ	+1	-1	+1	-	+1	.5		
11.3 อื่น ๆ โปรดระบุ.....								
12. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม								
12.1 มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาที่บ้านกีฬา ประจำชาติในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1		
12.2 มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาที่บ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	1		
12.3 มีพิพิธภัณฑ์กีฬา/Hall of Frame	+1	+1	+1	+1	+1	1		

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบ ในประเทศไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ					คำ IOC	ข้อเสนอแนะ	ปรับข้อคำถาม
	1 2 3 4 5							
	1	2	3	4	5			
12.4 มีโรงละคร/เวทีแสดงศิลปวัฒนธรรมกีฬาประจำชาติ	0	+1	+1	+1	0	.6		
12.5 มีหลักสูตรการพัฒนาศิลปินวัฒนธรรมกีฬา	0	+1	+1	+1	+1	.8	- ปรับเป็น "มีหลักสูตรรายวิชา เกี่ยวกับภาครพัฒนาศิลปินวัฒนธรรม กีฬา"	
13. ด้านงบประมาณ								
13.1 มีแผนการเงินที่มีมั่นคง	+1	0	+1	-	+1	.75		
13.2 มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นธรรม ชัดเจน	+1	0	+1	-	+1	.75		
13.3 มีการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ ความเสี่ยง	+1	0	+1	-	0	.5		
13.4 มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท	+1	0	+1	-	+1	.75		
13.5 มีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของ บุคลากรทุกระดับ	+1	0	+1	-	+1	.75		
13.6 อื่น ๆ โปรดระบุ ใช้งบประมาณของใคร แหล่งที่มาของงบประมาณ จำนวนงบประมาณที่ใช้ในแต่ละปี หัวข้อนี้ควรย้ายไปอยู่ก่อนหัวข้อ 10								

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ความเห็นจาก 2.....

1. ประเด็นหัวข้อไม่ตรงกับการสังเคราะห์มหาวิทยาลัยกีฬาที่ได้มา 11 ด้าน
2. TELOSH เอามาใช้ไม่ครบ เช่น ตารางเวลา(S) และกฎหมาย(L)
3. การกำหนดหัวข้อต้องปรับข้อย่อยใหม่เพราะ แบบสอบถามนี้ศึกษาความเป็นไปได้ต้องชัดเจนและบางข้อควรถามเป็นเลือกตอบ ไม่ใช่ rating
4. ควรมีคำถามที่เกี่ยวกับคณาจารย์ สาขาที่เปิดสอน หลักสูตร ระดับการศึกษา จำนวนนักศึกษาแต่ละระดับ จำนวนคณาจารย์ประจำหลักสูตร คุณวุฒิที่สำเร็จการศึกษาของคณาจารย์
5. ควรกลับไปทบทวน ขั้นตอนการวิจัยว่า กำหนดกรอบอะไรไว้ในการศึกษาความเป็นไปได้ และนำมาเพิ่มเติม
6. คำถามควรเป็นการเลือกตอบมากกว่าเป็น rating จะสามารถนำคำตอบไปใช้ได้มากกว่า

ภาคผนวก 3.7

แบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
เรื่อง การพัฒนาต้นแบบและกลไกการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย
DEVELOPMENT OF THE PROTOTYPE AND MECHANISM FOR
ESTABLISHING SPORT UNIVERSITY IN THAILAND

คำชี้แจง

วัตถุประสงค์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

คำจำกัดความในการวิจัย

มหาวิทยาลัยกีฬา หมายถึง มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่มีเอกลักษณ์ในการผลิต นักกีฬาอาชีพ และบุคลากรทางการกีฬา เช่น นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักพลศึกษา นักจิตวิทยา การกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬา ให้บริการวิชาการและวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย และสุขภาพ

ต้นแบบ (Prototype) หมายถึง การออกแบบและนำเสนอแบบต้นฉบับ ที่ผ่านการวิเคราะห์หากลั่นกรองแล้ว เพื่อให้ได้แบบฉบับที่ดี และสามารถนำไปเป็นตัวอย่างให้ศึกษา นำไปใช้เป็นแบบอย่างหรือนำไปประยุกต์ใช้ เป็นแบบฉบับ ใช้เป็นต้นเค้าสำหรับสร้างสิ่งอื่นให้มีลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน

ต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย หมายถึง ต้นแบบของมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มีรายละเอียดต่างๆ ได้แก่ หลักการและเหตุผล เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกีฬา โดยเป้าหมายของต้นแบบมหาวิทยาลัยกีฬา คือเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวิจัย และการฝึกกีฬา ทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา ที่สมบูรณ์แบบของประเทศไทย มีโครงสร้างความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและพลศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา โดยผู้เรียนได้แก่ นักกีฬาหรือผู้มีความสามารถทางกีฬาทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ

วิชาชีพ หมายถึง อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านกีฬา ได้แก่ นักกีฬาอาชีพ ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้นำการออกกำลังกายและกีฬาในศูนย์ฝึกกีฬาและออกกำลังกาย ครูพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักออกแบบโปรแกรมการออกกำลังกาย นักพลบ่าบัด นักส่งเสริมสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา นักบริหารสมาคมกีฬา

แบบสอบถาม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทยนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความ

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ

() 1. น้อยกว่า 26 ปี

() 5. 41-45 ปี

() 2. 26-30 ปี

() 6. 46-50 ปี

() 3. 31-35 ปี

() 7. 51-55 ปี

() 4. 36-40 ปี

() 8. 55 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

() 1.ปริญญาตรี

() 4. ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้น

สูง

() 2. ประกาศนียบัตรบัณฑิต

() 5.ปริญญาเอก

() 3.ปริญญาโท

() 6. อื่นๆ โปรดระบุ

.....

4. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งบริหาร

() 1. ดำรงตำแหน่งบริหาร ในตำแหน่ง (โปรด
ระบุ).....

() 2. ไม่ได้ดำรงตำแหน่งบริหาร

5. ประสบการณ์การทำงานด้านการบริหาร

() 1. น้อยกว่า 6 ปี

() 4. 16-20 ปี

() 2. 6-10 ปี

() 5. 21-25 ปี

() 3. 11-15 ปี

() 6. 25 ปีขึ้นไป

6. ประสบการณ์การทำงานตำแหน่งอาจารย์

() 1. น้อยกว่า 6 ปี

() 4. 16-20 ปี

() 2. 6-10 ปี

() 5. 21-25 ปี

() 3. 11-15 ปี

() 6. 25 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

คำแนะนำ กรุณาอ่านแบบสอบถามในแต่ละข้อและพิจารณาว่าข้อคำถาม มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาต้นแบบในประเทศไทย อยู่ในระดับใด โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และได้โปรดให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งระดับความคิดเห็นมีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับน้อย
3	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับมาก
5	หมายถึง	มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

แบบสอบถามเพื่อศึกษาความเป็นไปได้เกี่ยวกับ การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. กลยุทธ์ (Strategy)					
1.1 ปรัชญาของมหาวิทยาลัยกีฬา “เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และ พลศึกษาที่สมบูรณ์แบบ”					
1.2 การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาเป็นมาตรการที่สำคัญต่อการพัฒนากีฬาของประเทศไทย					
1.2.1 เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาจัดตั้งใหม่					
1.2.2 พัฒนาสถาบันการพลศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งประเทศไทย					
1.3 ควรมีพ.ร.บ.มหาวิทยาลัยกีฬา และ/หรือ กฎหมายลูกต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย					
1.4 มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนนักกีฬาให้ได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา					
1.5 วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยกีฬา					
1.5.1 “จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษาให้กับนักกีฬาหรือผู้มีความสามารถทางกีฬาทั้งที่เป็นบุคคลปกติและคนพิการ”					
1.5.2 “ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ด้านการฝึกกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา เพื่อพัฒนานักกีฬาและการกีฬาของชาติ”					
1.5.3 “พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศทั้งทางวิชาการและการแข่งขันกีฬาทุกระดับทั้งในประเทศและต่างประเทศ”					
1.6 อื่นๆ โปรดระบุ					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
.....					
2. โครงสร้างมหาวิทยาลัยกีฬา (Structure)					
2.1 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ					
2.2 เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ					
2.3 เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ					
2.4 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา					
2.5 เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา					
2.6 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยกีฬา แบ่งโครงสร้างหน่วยงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น หน่วยงานด้านการสอนและวิจัย หน่วยงานด้านบริการ หน่วยงานด้านบริหารจัดการ					
2.7 โครงสร้างการบริหารงานของมหาวิทยาลัยกีฬา แบ่งโครงสร้างหน่วยงานโดยแต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการได้ทุกพันธกิจของมหาวิทยาลัย					
2.8 อื่นๆ โปรดระบุ					
3. ภูมิสถาปัตยกรรมของมหาวิทยาลัย					
3.1 ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยกีฬาควรอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร					
3.2 มหาวิทยาลัยกีฬาควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1,000 ไร่					
3.3 มีการจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้สำหรับทางด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ การจัดการกีฬา และพลศึกษา					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
3.4 มีอาคารเรียนและสนามฝึกซ้อมกีฬาทั้งในและนอกอาคารแบบอารย -สถาปัตยกรรมที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ					
3.5 มีหอพักนักศึกษา และหอพักนักกีฬาที่ได้มาตรฐาน					
3.6 มีศูนย์ปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ เพื่อศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาขีดความสามารถทางการกีฬาของประเทศ					
3.7 อื่นๆ โปรดระบุ					
4. เทคโนโลยี					
4.1 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ระหว่างผู้บริหาร บุคลากรและนิสิตนักศึกษา					
4.2 มีการนำสื่อเทคโนโลยีทางการกีฬาที่ทันสมัย มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬา และขีดความสามารถทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ					
4.3 มีการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยทุกด้าน					
4.4 มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการแข่งขันและการตัดสินกีฬา					
4.5 มีการใช้เทคโนโลยีในเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการและการจัดการในด้านต่างๆ					
4.6 อื่นๆ โปรดระบุ					
5. หลักสูตรการเรียนการสอน					
5.1 เป็นหลักสูตรสำหรับบุคคลทั่วไป					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
5.2 เป็นหลักสูตรสำหรับผู้เป็นนักกีฬา หรือผู้ที่เคยผ่านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามาระดับใดระดับหนึ่ง					
5.3 เป็นหลักสูตรสำหรับนักกีฬาผู้มีความสามารถพิเศษในระบบเร่งรัด (Fast track)					
5.4 หลักสูตรที่เปิดสอน ได้แก่ 5.4.1 มีหลักสูตรทางด้านกีฬา และพลศึกษา เน้นชนิดกีฬาที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ เช่น กีฬาฟุตบอล วอลเลย์บอล มวย แบดมินตัน ฯลฯ ผู้ฝึกสอนกีฬา พลศึกษาในโรงเรียน และกีฬาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ					
5.4.2 มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เช่น สรีรวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ฯลฯ					
5.4.3 มีหลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหวประยุกต์ เช่น กิจกรรมทางกายประยุกต์ กิจกรรมเข้าจังหวะ และการเต้นรำ การออกกำลังกายสำหรับผู้สูงอายุ ฯลฯ					
5.4.4 มีหลักสูตรทางด้านการจัดการกีฬา เช่น การจัดการด้านการกีฬาและสุขภาพ การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา ธุรกิจและการตลาดทางกีฬาและสุขภาพ ผู้สื่อข่าวกีฬา					
5.5 อื่นๆ โปรดระบุ					
6. การรับนักศึกษา					
6.1 วิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬา โดยร่วมกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภาวิชาชีพ หน่วยงานราชการ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง) ในการวิเคราะห์และกำหนดความต้องการบุคลากรวิชาชีพทางกีฬา					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
6.2 สรรหานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย การจัดการกีฬา และพลศึกษา โดยร่วมมือกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน					
6.3 เป็นนักกีฬาหรือมีความสามารถทางกีฬา ทั้งที่เป็นบุคคลปกติและพิการทางกาย					
6.4 วิธีการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง)					
6.5 วิธีการรับนักศึกษา แบบคัดเลือกกลาง (แอดมิชชัน)					
6.6 วิธีการรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยดำเนินการเอง (รับตรง) และแบบคัดเลือกกลาง (แอดมิชชัน)					
6.7 ต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ทักษะการเคลื่อนไหว (Motor Learning) ทักษะทางด้านการศึกษาและความสามารถทางกีฬา (Sports Skill and Sport Capacity) ตามเกณฑ์การรับเข้า					
6.8 อื่นๆ โปรดระบุ					
7. ลักษณะเฉพาะของบัณฑิต					
7.1 มีทักษะที่เพียงพอในการเข้าสู่วิชาชีพทางกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้จัดการกีฬา ผู้นำกีฬาและนันทนาการ กรรมการสมาคมกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา เจ้าหน้าที่กีฬา ครูพลศึกษา ครูฝึกกีฬา โค้ช ผู้ฝึกสอนกีฬา นักวิชาการด้านกีฬา อาจารย์มหาวิทยาลัย นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้สื่อข่าวกีฬานักเดินร่ำ					
7.2 มีทักษะที่เพียงพอสำหรับการทำงานในสถานประกอบการทางกีฬา ได้แก่ สโมสรกีฬา/สมาคมกีฬา โรงพยาบาลและศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายในท้องถิ่นต่างๆ สถานศึกษา สหพันธ์กีฬานานาชาติ ศูนย์สุขภาพ โรงงานอุตสาหกรรมกีฬา สื่อสิ่งพิมพ์/โทรทัศน์/วิทยุ					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
7.3 เป็นผู้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้นำและมีภาวะผู้นำ					
7.4 เป็นผู้ที่มีทักษะทางปัญญา สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ทั่วไปและเฉพาะวิชาชีพ					
7.5 มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
7.6 มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
7.7 ในแขนงวิชาที่มีความเฉพาะทางหรือต้องเป็นวิชาชีพที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ.หรือกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง ควรได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพจากสมาคมกีฬาวิชาชีพนั้นๆ					
7.8 อื่นๆ โปรดระบุ					
8. การบริหารจัดการ					
8.1 มีระบบสรรหาผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬา					
8.2 มีกลยุทธ์และแผนงานด้านบุคลากรและอัตรากำลังเพื่อคัดเลือก สรรหา พัฒนาอาจารย์ให้มีปริมาณและคุณภาพ สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานและความต้องการในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในปัจจุบันและอนาคต					
8.3 คณาจารย์มีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญทางวิชาการเฉพาะศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของทางกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา และการวิจัย ตลอดจนติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
8.4 คณาจารย์ควรเป็นนักวิชาชีพโดยการสมัครเป็นสมาชิกขององค์กร/สมาคมวิชาชีพที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความเชี่ยวชาญของตนเองทั้งในประเทศและนานาชาติ เช่น สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการแห่งประเทศไทย สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา นันทนาการ กีฬา และการเดินรำนานาชาติ (The International Council for Health, Physical Education, Recreation, Sport and Dance; ICHPER-SD) เป็นต้น					
8.5 มีหน่วยงานและบุคลากรสายเวชศาสตร์การกีฬา และสายสนับสนุนวิชาการในสัดส่วนที่เหมาะสม					
8.6 มีระบบการจัดการรายได้และสิทธิประโยชน์ของนักศึกษา นักกีฬา และของมหาวิทยาลัย เพื่อความมั่นคงในอนาคต					
8.7 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีความร่วมมือ (องค์กร/สภาวิชาชีพ หน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้อง) เพื่อการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักศึกษา นักกีฬา					
8.8 มีความร่วมมือกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาทักษะกีฬาในระดับสูงของนักศึกษาเพื่อเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยทุกระดับ					
8.9 มีการประสานงานกับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยในการส่งนักศึกษาเข้าคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย					
8.10 มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกที่สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพของ สมศ.					
8.11 อื่นๆ โปรดระบุ					
9. ด้านบุคลากร (Staff)					
9.1 มีผู้บริหารมืออาชีพที่มีประสบการณ์ ความรู้ความสามารถด้านการกีฬา ในการบริหารงานมหาวิทยาลัยกีฬาเพื่อพัฒนานักศึกษา และนักกีฬา					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
9.2 คุณสมบัตินักกีฬา					
9.2.1 มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา					
9.2.2 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาในระดับชาติ					
9.2.3 มีประสบการณ์การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา					
9.2.4 มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
9.3 คุณสมบัตินักกีฬาสอนกีฬา					
9.3.1 มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญตามชนิดกีฬา					
9.3.2 มีประสบการณ์การทำงานด้านกีฬาในระดับชาติ					
9.3.3 มีประสบการณ์การทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬา					
9.3.4 มีความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
9.4 มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนานักกีฬาประจำมหาวิทยาลัยกีฬาและทำงานร่วมกับผู้ฝึกสอนกีฬา					
9.5 มีนักกายภาพบำบัดที่มีความรู้ความสามารถในการดูแลนักกีฬาเป็นการประจำ เมื่อนักกีฬามีการบาดเจ็บจากการเล่นหรือแข่งขันกีฬา จะได้รับการฟื้นฟูกลับมาในระยะเวลาอันรวดเร็ว					
9.6 มีนักจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ที่มีความเชี่ยวชาญ อยู่ประจำ					
9.7 มีนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญ					
9.8 มีนักประชาสัมพันธ์มืออาชีพหรือผู้สื่อข่าวกีฬาเพื่อการประชาสัมพันธ์ผลงานสู่สาธารณชน					
9.9 มีนักโภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) ที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาหารสำหรับนักกีฬาอยู่เป็นการประจำ					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
9.10 มีการจัดสรรอัตรากำลัง เพื่อการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอต่อ จำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถในระดับชาติและระดับนานาชาติ					
9.11 อื่นๆ โปรดระบุ					
10. ด้านงบประมาณ					
10.1 แหล่งที่มาของงบประมาณ					
10.1.1 งบประมาณจากภาครัฐ					
10.1.2 ระดมทุนจากภาคเอกชน					
10.2 มีแผนการเงินที่มั่นคง					
10.3 มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงการได้มาของ รายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ทั้งถึง เป็นธรรมและชัดเจน					
10.4 มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภท					
10.5 มีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของ บุคลากร ทุกระดับ					
10.6 อื่นๆ โปรดระบุ					
11. ด้านการวิจัย					
11.1 มีศูนย์การวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อ พัฒนา ความเป็นเลิศ					
11.2 มีเครือข่ายการวิจัยด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา กับมหาวิทยาลัยไทยและต่างประเทศ					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
11.3 สนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยให้คณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย					
11.4 จัดหาแหล่งทุนในการทำวิจัย					
11.5 มีประเด็นการวิจัยด้านที่ 1 วิทยาศาสตร์การกีฬาและออกกำลังกาย (Exercise and sports science) ได้แก่ - ชีวกลศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา (Biomechanics)					
- สรีรวิทยาการออกกำลังกายและกีฬา (Sports/Exercise Physiology)					
- การเรียนรู้ทักษะกลไกการเคลื่อนไหว (Motor Control & Learning)					
- กิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายและสุขภาพ (Physical Activity and Health)					
มีประเด็นการวิจัยในด้านที่ 2 การกำหนดการออกกำลังกายเชิง เวชศาสตร์ (Exercise Prescription) ได้แก่ - การออกกำลังกายบำบัดฟื้นฟู (Exercise Rehabilitation)					
- เวชศาสตร์การกีฬา (Sport Medicine)					
- การพัฒนาทักษะกลไกและความผิดปกติทางการเคลื่อนไหว (Motor Development and Disorder)					
มีประเด็นการวิจัยในด้านที่ 3 ความเชี่ยวชาญเชิงการศึกษา (Professional Studies) ได้แก่ - เต้นรำศึกษา (Dance Education)					
- กิจกรรมกลางแจ้งศึกษา (Outdoor Education)					
- ครุศาสตร์/วิทยวิธีทางการสอน (Pedagogy)					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
มีประเด็นการวิจัยในด้านที่ 4 กีฬาและนันทนาการ ศึกษา (Sport and Leisure Studies) ได้แก่					
- การฝึกสอนกีฬา (Sports Coaching)					
- ประวัติศาสตร์การกีฬา (Sports History)					
- การจัดการกีฬา (Sport Management)					
- จิตวิทยาการกีฬา (Sport psychology)					
- สังคมวิทยาการกีฬา (Sport Sociology)					
11.6 อื่นๆ โปรดระบุ					
12. ด้านการบริการวิชาการและสังคม					
12.1 มีหน่วยบริการวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญและตรงกับความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ ได้แก่					
- ศูนย์ออกกำลังกายและสุขภาพ					
- ศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย					
- ศูนย์โภชนาการเพื่อนักกีฬา					
- คลินิกการกีฬาและฟื้นฟูสมรรถภาพ					
12.2 มีการบูรณาการวิชาการกับการเรียนการสอน และ การวิจัยได้แก่					
- การฝึกงานของนักศึกษา					
- การฝึกอบรมด้านกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬาและการ ออกกำลังกาย					
- มีการจัดประชุมวิชาการ และเป็นเจ้าภาพจัดประชุม วิชาการระดับชาติ และนานาชาติ					
12.3 อื่นๆ โปรดระบุ					

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
13. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
13.1 มีการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมเกี่ยวกับกีฬาพื้นบ้าน/กีฬาประจำชาติในการจัดการเรียนการสอน					
13.2 มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาพื้นบ้าน					
13.3 มีพิพิธภัณฑ์กีฬา/Hall of Fame					
13.4 มีรายวิชาเกี่ยวกับการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬา					
13.5 อื่นๆ โปรดระบุ					
14. ความสำเร็จของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬา พิจารณาจาก					
14.1 ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและได้รับการเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงสู่สังคมและประชาคมอาเซียน					
14.2 มาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มหาวิทยาลัยกีฬาต้องผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา					
14.3 มีผลการวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาของประเทศหรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้					
14.4 มีภาคีเครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา					
14.5 อื่นๆ โปรดระบุ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาในประเทศไทย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กราบขอพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวรัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์
นิสิตระดับดุขฎิบัถนทิต สาขาวิชาอุดมศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร 0814970040
Email Address: kratapan@gmail.com

ภาคผนวก 4.1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสถาบันที่จัดการศึกษาด้านในประเทศไทย

เนื้อหา	เกษตร	จุฬา	บูรพา	มหิดล	มศว	สพด.
1. ประวัติ	พัฒนามาจากภาคการศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ เป็น คณะวิทยาศาสตร์การ คณะวิทยาศาสตร์การ กีฬา มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	พัฒนามาจากภาควิชาพล ศึกษา คณะครุศาสตร์ เป็น สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การ กีฬา และเป็นคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	พัฒนามาจากหมวด พลานามัย" ของวิทยาลัย วิชาการศึกษาบางแสน เป็น แผนกวิชาสุขศึกษาและพล ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครี นทรวิโรฒ บางแสน เป็น คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ เป็นวิทยาลัย วิทยาศาสตร์การ มหาวิทยาลัยบูรพา และ เปลี่ยนเป็น "คณะ วิทยาศาสตร์การกีฬา"	พัฒนามาจากหลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิตที่ฟ้า โรงเรียนกีฬาเวศศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์และ ออลิมปิกส์ คณะ แพทยศาสตร์ศิริราช พยาบาล จัดตั้งเป็น วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล	เริ่มจากการผลิตครูพล ศึกษา ในลักษณะ สถานฝึกผลิตครูพล ศึกษา จาก "สถาน ฝึกผลิตครูพลศึกษา" เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนพล ศึกษากอง" และตั้งชื่อ ใหม่ว่า "โรงเรียนฝึกผลิตครู พลศึกษา" สังกัดกรมพล ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาเปลี่ยนเป็น "ฝึกผลิตครูพลานามัย" สังกัด กองส่งเสริมพลศึกษา กรม พลศึกษา ยกฐานะขึ้นเป็น วิทยาลัยพลศึกษา จากนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้เปิด วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา" ขึ้นเป็นสาขา หนึ่งของวิทยาลัยวิชา	เริ่มจากการผลิตครูพล ศึกษา ในลักษณะ สถานฝึกผลิตครูพล ศึกษา จาก "สถาน ฝึกผลิตครูพลศึกษา" เปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนพล ศึกษากอง" และตั้งชื่อ ใหม่ว่า "โรงเรียนฝึกผลิตครู พลศึกษา" สังกัดกรมพล ศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาเปลี่ยนเป็น "โรงเรียนฝึกผลิตครู พลานามัย" สังกัดกอง ส่งเสริมพลศึกษา กรม พลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ยกฐานะขึ้นเป็น วิทยาลัยพลศึกษา และ พัฒนามาจนถึง 17 แห่ง

เนื้อหา	เกษตร	จุฬา	บูรพา	มทิดล	มศว	สพด.	
					การศึกษาแล้วได้รับยกย่อง ฐานะเป็น "มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยา เขต ทดศึกษา" ต่อมาปรับ เป็นคณะทดศึกษา ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ ภาควิทยาวิทยาศาสตร์ การกีฬาเป็นภาควิชาหนึ่ง ใน 4 ภาควิชาของคณะทด ศึกษา		ทดศึกษา และกีฬา พัฒนาคณะ พัฒนาคาตา
2.ปรัชญา	-	ความรู้คู่คุณธรรม เลิศล้ำใน ศาสตร์การกีฬา การออก กำลังกาย นันทนาการ และ สุขภาพ	เสริมสร้างปัญญา สุขภาพ และกีฬาเป็นเลิศ เชิดชู คุณธรรม ชี้นำสังคม		ปรัชญา ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต สร้างสรรค์คุณภาพ บัณฑิต ปณิธาน คณะทดศึกษามี ความมุ่งมั่นในการผลิต บัณฑิต ให้มีคุณภาพทั้ง ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และเป็นผู้นำ สังคมทางด้านวิชาชีพ		

เนื้อหา	เกณฑ์	จุดฟ้า	บุรพา	มที่ตล	มศว	ศพล.
3. วิสัยทัศน์	คณะวิทยาศาสตร์ กีฬา เป็นแหล่งความรู้ และผลิตบุคลากรที่มี ความเชี่ยวชาญด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพเพื่อมุ่งสู่ สากล	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นแหล่งความรู้และชื่อเสียง ของแผ่นดินในศาสตร์การ กีฬา สุขภาพ และ นันทนาการ เป็นผู้นำทาง ปัญญาเพื่อการพัฒนาที่ ยั่งยืน	เป็นเลิศในวิทยาศาสตร์การ ออกกำลังกาย และการศึกษา ก้าวหน้าสู่สากล	เป็นหนึ่งในผู้นำทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่ง ภูมิภาคเอเชีย (To be one of the Sports Science Leaders in Asia)	คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ เป็นแหล่งสร้างองค์ ความรู้ทางด้านพลศึกษา การกีฬาและสุขภาพ เป็นที่ ยอมรับของชุมชนและ สังคม มีความพร้อมในการ พัฒนากีฬาการยอมรับการ เปลี่ยนแปลง สามารถปรับ องค์กรให้สอดคล้องกับ กระแสโลกาภิวัตน์	เป็นสถาบันชั้นนำที่ ผลิตและพัฒนา บุคลากรด้านพลศึกษา กีฬาและสุขภาพผู้ ความเป็นเลิศระดับ มาตรฐานสากลอย่าง ยั่งยืน
4. พันธกิจ ภารกิจ	1. ผลิตและพัฒนา บุคลากรที่มีความรู้ ทางวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ ควบคู่ กับคุณธรรม และ สามารถนำองค์ความรู้ ในศาสตร์ดังกล่าวไป ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนา ตนเองและสังคม ไปสู่ ความเจริญรุ่งเรือง 2. เป็นศูนย์รวมการวิจัย	มีพันธกิจในการจัด การศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิต ที่มีความรู้ คุณธรรมและ จริยธรรม ผลิตผลงาน วิชาการ วิจัย และบริการ วิชาการ สืบสานและทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี แลกเปลี่ยนไทย และทักษะในวิชาชีพ	1. ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ในด้านวิชาการและ ปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ การออกกำลังกายและภา กีฬา มีภาวะผู้นำที่พร้อม ด้วยคุณธรรมและจริยธรรม 2. ส่งเสริม สนับสนุนและ ดำเนินงานวิจัยเพื่อสร้าง และบูรณาการองค์ความรู้ ทางวิทยาศาสตร์การออก กำลังกายและการศึกษา ทั้ง	เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ ปัญญาของแผ่นดิน ทางด้านวิทยาศาสตร์การ กีฬา ผลิตบุคลากรที่มี คุณภาพบนพื้นฐานของ คุณธรรมเพื่อสร้างสุขภาพ และสุขภาพที่ดีแก่ ประชาชน และพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศ พร้อม ทั้งสร้างเครือข่ายทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้ง	1. ผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัย และดุชวิ บัณฑิตทางพลศึกษา สุข ศึกษา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา และ สาธารณสุขที่มีความรู้ และ ความรู้ความสามารถ เป็น ผู้นำทางด้านวิชาชีพ มี คุณธรรม จริยธรรม เป็น พลเมืองดี และสอดคล้อง กับความต้องการของสังคม	- จัดการศึกษา

เนื้อหา	เกณฑ์	จุดทำ	บูรณา	มหัศจรรย์	ผล	สพด.
	ทางวิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ ที่ สามารถนำไปพัฒนา ศักยภาพของนักกีฬาผู้ ความเป็นเลิศ และ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชน		3. ให้บริการทางวิชาการด้าน วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย เพื่อ พัฒนาการบริการการออก กำลังกายและกายภาพที่ ส่งเสริมศักยภาพนักกีฬา และคุณภาพชีวิตประชาชน	ในประเทศไทย มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	2. สนับสนุนให้คณาจารย์ ทำกายวิจัย เผยแพร่ ผลการวิจัย และนำ ผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ 3. ให้บริการวิชาการแก่ ชุมชนและสังคม โดยใช้ องค์ความรู้ตามสาขาวิชา และศักยภาพของ คณาจารย์และนิสิต	
	3. ศูนย์บริหารทาง วิชาการด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ		4. ส่งเสริมสนับสนุนและจัด กิจกรรมเพื่อทำบุญทำกุศล เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ทั้ง ในและต่างประเทศ รวมถึง การมีน้ำใจนักกีฬา	เป็นประเทศไทย มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	4. ส่งเสริมให้มีกิจกรรม บำงุดดีดีพัฒนาธรรมและ สนับสนุนการทำกิจกรรม ของนิสิตที่อยู่นอกซ์และ เผยแพร่วัฒนธรรมไทย	
	4. ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมด้านทำบุญทำกุศล ศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์ องค์กรแห่งศาสตร์ด้าน สุขภาพและความเป็น เลิศทางการศึกษา		5. เห็นศักยภาพองค์กรด้วย การบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาล (Good Governance)	เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	5. พัฒนาระบบบริหารให้มี คุณภาพ มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ภายใต้ หลัก - วิจัย	
5. การ บริหารงาน	เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	เป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ	เป็นสถาบันอุดมศึกษา เปิดสอนเฉพาะระดับ ปริญญาตรี สังกัด	

เนื้อหา	เกษมศร	จุฬา	บูรพา	มหิดล	มศว	สพด.
						คณะกรรมการห้องเรียน และกีฬา
๘.จำนวนบุคลากร	1. บุคลากรสายวิชาการ 22 คน 2. บุคลากรสายสนับสนุน 15 คน	รวมจำนวนทั้งสิ้น 53 คน 1. บุคลากรสายวิชาการ 22 คน 2. บุคลากรสายสนับสนุน 31 คน	บุคลากรรวม 31 คน 1. บุคลากรสายวิชาการ 22 คน 2. เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานคณะบดี 9 คน	บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 21 คน จำนวนตามตำแหน่งวิชาการ - รองศาสตราจารย์ 2 คน - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 3 คน - อาจารย์ 17 คน	บุคลากรทั้งหมด 118 คน -สายวิชาการ จำนวน 70 คน -สายสนับสนุน จำนวน 48 คน	บุคลากรสายวิชาการ 19 คน ตำแหน่งทางวิชาการ - รองศาสตราจารย์ 2 คน
๗.จำนวนอาจารย์	จำนวนตามตำแหน่งทางวิชาการ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 4 คน - อาจารย์ 18 คน จำนวนตามวุฒิ การศึกษานิติศาสตร์ - ป.เอก 13 คน - ป.โท 9 คน	ศาสตราจารย์ 1 คน วุฒิปริญญาเอก 3 คน และ ป.โท 2 คน - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 7 คน - อาจารย์ 6 คน และ ป.โท 1 คน - อาจารย์ 3 คน วุฒิปริญญาเอก 3 คน และ ป.โท 8 คน	จำนวนตามตำแหน่งทางวิชาการ - รองศาสตราจารย์ 2 คน - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 3 คน - อาจารย์ 17 คน จำนวนตามวุฒิการศึกษา - วุฒิปริญญาเอก 12 คน และ ป.โท 10 คน	บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 21 คน จำนวนตามตำแหน่งวิชาการ - รองศาสตราจารย์ 2 คน - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 9 คน - อาจารย์ 10 คน จำนวนตามวุฒิการศึกษา - ปริญญาเอก 9 คน - ปริญญาโท 11 คน - ปริญญาตรี 1 คน	ตำแหน่งทางวิชาการ - รองศาสตราจารย์ จำนวน 9 คน - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 14 คน - อาจารย์ จำนวน 47 คน	บุคลากรสายวิชาการ 19 คน ตำแหน่งทางวิชาการ - รองศาสตราจารย์ 2 คน - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 3 คน - อาจารย์ 14 คน วุฒิปริญญาตรี - ป.เอก 10 คน และ ป.โท 9 คน
๙.จำนวนนักศึกษา						
๙.จำนวนหลักสูตรที่	1. ปริญญาตรี หลักสูตร วิชาวิทยาศาสตร์บัณฑิต	1. ปริญญาตรี หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต	1. หลักสูตรระดับปริญญาตรี 3 หลักสูตร ได้แก่	ระดับปริญญาตรี 1. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต	1. หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต	1. หลักสูตรประกาศนียบัตร

เนื้อหา	เกษร	จุฬา	บูรพา	มหิดล	มศว	สพล.
เปิดสอน	สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กีฬา 2. ปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขา มหามบัณฑิต สาขา วิทยาศาสตร์กีฬา s กลุ่มวิชา (แผน ก)	สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กีฬา 2. ปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์กีฬา 3. ปริญญาเอก หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์กีฬา	1. วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ง.บ.) สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ออกกำลัง กายและกีฬา 1.2 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.) สาขาวิชา ศึกษาและบริหารจัดการ กีฬา 1.3 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.) สาขา สื่อสารมวลชนทางกีฬา 2. หลักสูตรระดับปริญญาโท 1 หลักสูตร สาขาวิชา 2.1 สาขาวิชาการออก กำลังกาย (Exercise Physiology) 2.2 สาขาจิตวิทยาการออก กำลังกายและกีฬา (Exercise and Sport Psychology) 2.3 สาขาการบริหารและ การจัดการออกกำลังกาย	บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การ กีฬา) หลักสูตร 4 ปี 2. หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต (การออกกำลัง กายและการกีฬา) หลักสูตร 4 ปี มี 2 สาขา วิชาเอก - สาขาวิชาการออก กำลังกายและกีฬา - สาขาวิชาเอกกีฬา ฟุตบอล ระดับปริญญาโท 3. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ กีฬา) มี 5 กลุ่มวิชา - กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์การ กีฬา (Sports Biomechanics) - กลุ่มวิชาสรีรวิทยาการ กีฬา (Sports Physiology) - กลุ่มวิชาโภชนศาสตร์การ กีฬา (Sports Nutrition)	- สาขาวิชาสุขภาพศึกษา - สาขาพลศึกษา - สาขาสุขภาพพลศึกษา (สพ) 2. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ บัณฑิต - สาขาวิชาสาธารณสุข ศาสตร์ 2 วิชาเอก คือ สุข ศึกษาและพฤติกรรม สุขภาพ และอนามัย สิ่งแวดล้อม 3. หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาผู้นำ นักบริหาร 4. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ บัณฑิต - สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ การออกกำลังกายและการ กีฬา 2 วิชาเอก คือ วิทยาศาสตร์การออกกำลัง กาย และวิทยาศาสตร์การ กีฬา หลักสูตรระดับปริญญา	บัณฑิตวิทยาศาสตร์ 2. หลักสูตรระดับ ปริญญาตรี 2.1 คณะศึกษาศาสตร์ 2.2 คณะวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา 2.3 คณะศิลปศาสตร์

เนื้อหา	เกณฑ์	จุฬา	บูรพา	มหิดล	มศว	สพล.
		<p>และภาครักกีฬา (Exercise and Sport Administration and Management)</p> <p>3. หลักสูตรระดับปริญญาเอก 1 หลักสูตร 3 กลุ่ม สาขาวิชา</p> <p>3.1 สาขาบริหารวิทยาการออกกำลังกาย (Exercise Physiology)</p> <p>3.2 สาขาจิตวิทยาการออกกำลังกายและภาครักกีฬา (Exercise and Sport Psychology)</p> <p>3.3 สาขาการบริหารและการจัดการภาครักกีฬา (Exercise and Sport Administration and Management)</p>	<p>- กลุ่มวิชาจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology)</p> <p>- กลุ่มวิชาเวชศาสตร์การกีฬา (Sports Medicine) ระดับปริญญาเอก</p> <p>4. บร.ด. (วิทยาลัยศาสตร์การกีฬา) (นานาชาติ) เป็นหลักสูตรที่เน้นการทำวิจัยอย่างเดียว (เปิดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2555)</p>	<p>โท</p> <p>5. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการกีฬา บัณฑิตวิทยาลัย และภาควิทยาศาสตร์</p> <p>6. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ</p> <p>7. หลักสูตรการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์กีฬาและสุขภาพ</p> <p>หลักสูตรระดับปริญญาเอก</p> <p>8. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์กีฬา</p> <p>นันทนาการและท่องเที่ยว</p> <p>9. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์กีฬาและสุขภาพ</p> <p>10. หลักสูตรการศึกษา คหบดีบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์และพลศึกษา</p>		

เนื้อหา	เกณฑ์	จุดพิจารณา	บูรณาการ	มหัพภาค	ผล	สพด.
10. งบประมาณ		<p>แหล่งเงินงบประมาณที่ได้รับ</p> <p>การอนุมัติ จาก 2 แหล่งเงิน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เงินงบประมาณแผ่นดิน คิดเป็นร้อยละ 26.25% 2. เงินรายได้คณะ คิดเป็น ร้อยละ 71.75% 	<p>แหล่งเงินงบประมาณที่ได้รับ</p> <p>การอนุมัติ จาก 2 แหล่งเงิน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เงินงบประมาณแผ่นดิน 2. เงินรายได้คณะ 	<p>10.1 ระบบบัญชีแบ่ง ออกเป็น 3 ระบบ คือระบบ บัญชีเงินงบประมาณแผ่นดิน ระบบ เงินรายได้ของ มหาวิทยาลัย และระบบ มหาวิทยาลัย รายได้ของ วิทยาลัย คิดเป็นส่วน ดั้งนี้ เงินสนับสนุนจาก งบประมาณแผ่นดินคิดเป็น งบประมาณร้อยละ 43.6 ระบบเงินรายได้ของ มหาวิทยาลัยคิดเป็น งบประมาณร้อยละ 38.6 ระบบเงินรายได้ของ วิทยาลัยคิดเป็นประมาณ ร้อยละ 18.8</p>		
11. วิจัยและ บริการวิชาการ	<p>- มีงานวิจัยตีพิมพ์ทั้งใน ประเทศและ ต่างประเทศ</p> <p>- บริการชุมชนออกกำลัง ภาย ทดสอบ คุ้มครองสภาพทางกาย.</p>	<p>- มีงานวิจัยตีพิมพ์ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ</p> <p>-จัดทำวารสารวิทยาศาสตร์ การกีฬาและสุขภาพ คำจา และเอกสารวิชาการ ออกอากาศสถานีวิทยุของ</p>	<p>-โครงการศูนย์วิสาขศึกษาศึกษา ทดสอบและประเมิน คุ้มครองสภาพทางกาย เป็น ผู้ดำเนินงานการจัดการแข่งขัน กีฬา สนับสนุนการจัดหาผู้ใช้ สดชื่น จัดสอนทักษะกีฬา</p>	<p>- มีงานวิจัยตีพิมพ์ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ</p> <p>-บริการทดสอบและ ประเมินสมรรถภาพทาง ภาย คณิตศาสตร์ศาสตร์การ กีฬาและจิตวิทยาการศึกษา</p>	<p>- มีงานวิจัยตีพิมพ์ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ</p> <p>-คณาจารย์เป็นที่ปรึกษา แก่หน่วยงานต่างๆ เป็น กรรมการวิชาการและ ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการ</p>	

เนื้อหา	เกษตรกร	จุฬา	บูรพา	มหิดล	มศว	สพล.
	<p>ศิลปินที่เป็นผู้สมัครสภาพทางกาย</p> <p>ศิลปินที่ใช้คำปรึกษาทางจิตวิทยาการศึกษา</p> <p>ศิลปินที่ใช้คำปรึกษาทางการจัดการศึกษา</p> <p>-คนงานที่หน่วยงาน</p> <p>ปรึกษาหน่วยงานต่างๆ เป็นกิจกรรมการศึกษาและการเรียนรู้</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการวิชาชีพแก่หน่วยงาน</p> <p>หน่วยงานสมาคมต่างๆ เป็นวิทยากร</p> <p>เป็นอาจารย์พิเศษ</p> <p>เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงานวิชาการทั้งในและต่างประเทศ</p>	<p>มหาวิทยาลัย ส่งกระจายเสียงทั่วประเทศ เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การศึกษาสู่ประชาชนทั่วไป รวมทั้งการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของคณะฯ ตามโครงการ "วิทยาศาสตร์การศึกษา 3 นาที" มีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ทุกวันศุกร์ เวลา 12.00-13.00 น. ตามโครงการ "เที่ยงวันสรรสาระ" ด้วยวิชาการด้านวิทยาศาสตร์ศึกษาและวิทยาศาสตร์ศึกษาต่างๆ</p> <p>สหภาพ</p> <p>-คนงานที่เป็นที่ปรึกษาแก่หน่วยงานต่างๆ เป็นกิจกรรมการศึกษาและการเรียนรู้</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการวิชาชีพแก่หน่วยงาน/สมาคมต่างๆ</p> <p>เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงานวิชาการทั้งในและต่างประเทศ</p>	<p>พื้นฐาน ในลักษณะกลุ่มย่อย และ คำปรึกษา คลินิก แนะนำและแก้ในด้านกีฬา เช่น คลินิกจิตวิทยาการศึกษา คลินิกวิชาการ คลินิกเวชศาสตร์กีฬา จัดบรรยายและนิทรรศการด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา การออกกำลังกาย กีฬา การออกกำลังกาย กีฬา นักกีฬาเพื่อความบันเทิง โดยร่วมมือกับสมาคมกีฬาต่างๆ คลินิกกีฬา เอกสาร สื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลาย</p> <p>จัดอบรมพัฒนาผู้บริหารด้านกีฬา</p> <p>-โครงการศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์การศึกษา ออกกำลังกาย และการศึกษา</p> <p>-คนงานที่เป็นที่ปรึกษาแก่หน่วยงานต่างๆ เป็นกิจกรรมการศึกษาและการเรียนรู้</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการวิชาชีพแก่หน่วยงาน/สมาคมต่างๆ</p> <p>เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงานวิชาการทั้งในและต่างประเทศ</p>	<p>ศูนย์ออกกำลังกายและสุขภาพ จัดค่ายเยาวชนรักกีฬา นำออกกำลังภายในน้ำสำหรับกลุ่มหญิงมีครรภ์ และสูงอายุ และเล่นแอโรบิก</p> <p>-มีนักกีฬาเพื่อความบันเทิง โดยร่วมมือกับกท. และสมาคมกีฬาต่างๆ</p> <p>-คนงานที่เป็นที่ปรึกษาแก่หน่วยงานต่างๆ เป็นกรรมการวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการวิชาชีพแก่หน่วยงาน/สมาคมต่างๆ</p> <p>เป็นวิทยากร</p> <p>เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงานวิชาการทั้งในและต่างประเทศ</p>	<p>วิชาชีพแก่หน่วยงาน/สมาคมต่างๆ เป็นวิทยากร</p> <p>เป็นอาจารย์พิเศษ</p> <p>เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงานวิชาการ</p> <p>ออกกำลังภายใน</p> <p>วิทยาศาสตร์สุขภาพ นักกีฬาเพื่อความบันเทิง</p> <p>โดยร่วมมือกับสมาคมกีฬาต่างๆ</p>	

เนื้อหา	เกณฑ์	จุดพิจารณา	บุรพภาพ	มหัศจรรย์	มศว	สพล.
		เป็นอาจารย์พิเศษ เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงาน วิชาการทั้งในและ ต่างประเทศ	วิชาชีพแก่หน่วยงาน/ สมาคมต่างๆ เป็นวิทยากร เป็นอาจารย์พิเศษ เข้าร่วมอบรม ประชุม วิชาการ และเสนอผลงาน วิชาการทั้งในและ ต่างประเทศ			
12. การทำนุบำรุง อนุรักษ์ วัฒนธรรม	มีกิจกรรมทำนุบำรุง สืบสานวัฒนธรรมตาม เทศกาล และ ชนบทธรรมเนียม ประเพณีไทยตลอดปี	มีกิจกรรมทำนุบำรุง สืบสานวัฒนธรรมตามเทศกาล และ ชนบทธรรมเนียม ประเพณีไทยตลอดปี	-โครงการแลกเปลี่ยน สืบสานวัฒนธรรม นุรพภาพ – ต้า ตี้, นุรพภาพ – โอจีมีมติที่ดี	มีกิจกรรมทำนุบำรุง สืบสานวัฒนธรรมตาม เทศกาล และ ชนบทธรรมเนียมประเพณี ไทยตลอดปี	มีกิจกรรมทำนุบำรุง สืบสานวัฒนธรรมตาม เทศกาล และ ชนบทธรรมเนียมประเพณี ไทยตลอดปี	
13. ภูมิสถาปัตย์	มีอาคารเรียน และ สนามกีฬากลางแจ้ง และในร่ม โรงแย้มเนี่ยม และสระว่ายน้ำของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานสากล	-ศูนย์วิจัยและทดสอบวัสดุ อุปกรณ์ทางกีฬา -ห้องสมุดของคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬา -ห้องศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง -อาคารกีฬาพัฒนา 7 -อาคารกีฬาพัฒนา 8 -อาคารกีฬาพัฒนา 12 -ห้องปฏิบัติการด้าน	มีอาคารเรียน และสนาม กีฬากลางแจ้งและในร่ม โรงแย้มเนี่ยม และสระว่ายน้ำของมหาวิทยาลัยที่มี มาตรฐานสากล -โครงการศูนย์กีฬาการศึกษา ทดสอบและประเมิน สมรรถภาพทางกาย -โครงการศูนย์วิจัย วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย	-อาคารศูนย์วิทยาศาสตร์ การกีฬาและสระว่ายน้ำ “สิริมงคล” -ห้องปฏิบัติการด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา พร้อมอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัย -ศูนย์ออกกำลังกายและ ศูนย์กีฬา	มีสองแห่งคือ คณะพลศึกษา องครักษ์ จังหวัดนครนายก มี อาคารเรียนและอาคาร ปฏิบัติการ ณ ศูนย์กีฬาสิ รินครฯ ห้องปฏิบัติการ วิทยาศาสตร์การกีฬา อาคารกีฬา 1 อาคารกีฬา 2 อาคารกีฬา 3 สนาม กีฬา สนามของฟ้บอด	

เนื้อหา	เกษมศร	จุฬา	บูรพา	มหิดล	มศว	สพล.
		<p>วิทยาศาสตร์การกีฬา และสุขภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> -ศูนย์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย -อาคารสื่อเคอร์ -สวนหินอ่อน 	<p>กายและการกีฬา</p>	<ul style="list-style-type: none"> -ห้องทดสอบและประเมินสมรรถภาพทางกาย -โรยิมเนเซียม อเนกประสงค์ -สนามกีฬา 11 ชนิดกีฬา ได้แก่ เทนนิส บาสเกตบอล แบดมินตัน กรีฑา เปตอง ตะกร้อลอดห่วง เซปัก ตะกร้อ ฟุตบอล ฟุตบอล และสระว่ายน้ำสระ กระโดด ที่มี มาตรฐานสากล 	<ul style="list-style-type: none"> สนามฟุตบอล สนามรักบี้ สนามเทนนิส สนามเปตอง สนามยิงธนู สนาม วอลเลย์บอลชายหาด สนามสอกลี้อาคารเล็ก ปฏิบัติกิจการทางน้ำ ห้อง บ่อน้ำตื้นศึกษา และห้องประชุม คณะพลศึกษา ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร ได้แก่ อาคาร 1 (โรงฝึกพลศึกษา) ห้องปฏิบัติการจุด ชีววิทยาและปฐาชาติวิทยา ห้องปฏิบัติการปฐมพยาบาล และ ห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ ห้องออก กำลังกาย และห้องจ่าย อุปกรณ์การเขียนภาครตอน อาคาร 14 (อาคาร เอกประสงค์) และใช้ สนามวอลเลย์บอลด้วยคือ 	

เนื้อหา	เกณฑ์	จุด	บุรพา	มัตด	มศ	ศทล.
					ศนภณศต สนภ พศบอด และศนภ บาศศตบอด	

มหาวิทยาลัย
ORN UNIVERSITY

ภาคผนวก 4.2 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสถาบันที่จัดการศึกษาด้านกีฬาในต่างประเทศ

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
ประวัติ	มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติมีหน้าที่ผลิตผู้นำทาง ผลิตนักกีฬาและโค้ชชั้นเลิศที่มีความสามารถในระดับโลก ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 1977	เดิมเป็นสถาบันพลศึกษากลาง ตั้งแต่ปี 1953 ต่อมาพัฒนาเป็นสถาบันพลศึกษาปักกิ่ง และในปี 1993 จึงเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่ง	เป็นมหาวิทยาลัยกีฬาที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป จัดตั้งเมื่อ 1947 ในโคโลญจน์ ประเทศเยอรมัน ปี 1965 เปลี่ยนชื่อเป็น “German Sport University” ยกระดับเป็นมหาวิทยาลัยในปี 1970	จัดตั้งเมื่อปี 2006 มหาวิทยาลัยได้รับการอนุมัติโดยสำนักการศึกษาเอกชนหลังมัธยมและการศึกษาอาชีวศึกษาแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย
ปรัชญา	ความซื่อตรง เสียสละ และการสร้างสรรค์ ปลูกฝังความเป็นผู้นำทางด้านการกีฬาเพื่อเป็นผู้ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพให้กับสังคม ประเทศ และประชาคมโลก	Core Value : รักชาติ(Patriotism) กล้าหาญ (Enterprise) ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ (Innovation) School Motto : ก้าวสู่ความเป็นเลิศ(Pursue Excellence)	Core Value : การสื่อสาร ความสามารถ ความซื่อสัตย์ ความเติบโตส่วนบุคคล ความเคารพการให้เกียรติ ความสำเร็จของนักศึกษา ความเชื่อใจ	
3. วิสัยทัศน์				
4. พันธกิจ	1. จัดการเรียนการสอนทั้งทฤษฎี และ	1. จัดการเรียนการสอน	1. จัดการเรียนการสอน	เป็นมหาวิทยาลัยสี่ปีแห่งเดียวในประเทศที่

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
	<p>ปฏิบัติ สามารถประยุกต์นำไปใช้ได้ ภายได้หลักการ การศึกษาของชาติ</p> <p>3. การวิจัยและ บริการวิชาการ</p> <p>4. การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม</p>	<p>2. การวิจัย</p> <p>3. การบริการ วิชาการ</p> <p>4. การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม</p>	<p>2. การวิจัย</p> <p>3. การบริการ วิชาการ</p> <p>4. การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม</p>	<p>อุทิศเพื่อเตรียมความ พร้อมให้นักศึกษาที่ สนใจในอุตสาหกรรม การกีฬา มีทั้งวิชาการ และการประยุกต์ใช้ ด้านธุรกิจกีฬา รวมถึง การมุ่งเน้น ในด้าน ธุรกิจของอุตสาหกรรม กีฬา, มหาวิทยาลัย กีฬาแห่งอเมริกา มี คุณสมบัติที่มี เอกลักษณะไม่ซ้ำแบบ ใครและมุ่งมั่นที่ ประสิทธิภาพด้านการ สอนเฉพาะ รูปแบบ การเรียนรู้ เป้าหมาย ระดับมืออาชีพของ นักศึกษามีเอกลักษณ์ ที่ไม่เหมือนใคร มีการ เติบโต และมีการการ เตรียมความพร้อมให้ เป็นผู้ผู้นำในอนาคตที่ ประสบความสำเร็จใน ธุรกิจการแข่งขันกีฬา ที่เพิ่มมากขึ้นใน ปัจจุบัน</p>
5. การบริหารงาน	<p>บริหารงานโดย อธิการบดี และ คณะกรรมการ บริหารจัดการเป็น</p>	<p>มหาวิทยาลัยกีฬา ปักกิ่งอยู่ภายใต้ การควบคุม ดูแล ของรัฐบาล เป็น</p>	<p>โครงสร้างทาง วิชาการ (Academic structure) มี 3</p>	<p>ASU เป็นมหาวิทยาลัย อิสระ เป็น มหาวิทยาลัยเอกชนที่ ไม่แสวงหากำไร</p>

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
	<p>ด้านๆ ไป โครงสร้าง มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 5 หน่วยงานหลัก ได้แก่ สำนักงานอธิการบดี, โปรแกรมการศึกษา ระดับปริญญาตรี, บัณฑิต วิทยาลัย, หน่วยงาน สนับสนุน, และ สถาบันวิจัย</p>	<p>มหาวิทยาลัยด้าน กีฬาโดยตรง มี หลักสูตรเฉพาะ ทางด้าน sport science แห่งเดียว ของประเทศจีน</p>	<p>คณะ, 3 ศูนย์วิจัย และบริการ ได้แก่ Applied Movement Sciences, Humanities and Social Sciences, Medicine and Natural Sciences, Centers for Research, Technology and Innovation, Service Centers, Study Center</p>	<p>เอเอสยูจะได้รับการ เปลี่ยนแปลงองค์กร อย่างมากในปี 2012 หลักสูตรกีฬาของเอ เอสยูจะกลายเป็น วิทยาลัยที่อยู่ภายใต้ ร่วมของมหาวิทยาลัย ร่วมกับวิทยาลัย ศาสตราจารย์ วิทยาลัย การจัดการธุรกิจ วิทยาลัยศิลปการต่อสู้ วิทยาลัยเวชศาสตร์ เอเชียตะวันออกเฉียง วิทยาลัยพยาบาล และ วิทยาลัยนาฏศิลป์</p>
7.จำนวน อาจารย์		<p>มหาวิทยาลัยมี คณาจารย์ทั้งหมด 1,032 คน ที่เป็น ระดับ senior professionals จำนวน 366 คน ประกอบด้วย -ศาสตราจารย์ จำนวน 119 คน -รองศาสตราจารย์ จำนวน 247 คน นอกจากนั้นเป็น อาจารย์ประจำ จำนวน 626 คน ประกอบด้วย</p>	<p>Academic staff 277คน Admin. staff 916 คน</p>	

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
		<p>-ระดับปริญญาเอก 71 คน</p> <p>-ระดับปริญญาโท 227 คน และ</p> <p>-ระดับปริญญาตรี หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านการกีฬา จำนวน 231 คน</p>		
8.จำนวนนักศึกษา	<p>ปี 2009 มีนักศึกษา รวม 152 คน มหาวิทยาลัยได้ผลิตบัณฑิตออกไปเป็นบุคลากรทางการกีฬาและพลศึกษา ส่วนใหญ่ออกไปเป็นครู พนักงานบริหารการกีฬา โค้ชกีฬา แพทย์กีฬา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้ผลิตนักศึกษาสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ</p>	<p>มีนักศึกษา ประมาณ 15,000 คน</p> <p>-ระดับปริญญาตรี 7,888 คน</p> <p>-สูงกว่าปริญญาตรี</p> <p>ประมาณ 2,203 คน บัณฑิตส่วนใหญ่ออกไปเป็นบุคลากรทางการกีฬา และพลศึกษามากกว่า 30,00 คน ส่วนใหญ่เป็นครู , พนักงานบริหารการกีฬา, โค้ชกีฬา , แพทย์กีฬา, นักวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งบุคลากรเหล่านี้เป็น</p>	<p>นักศึกษาประมาณ 5200 คน (ชาย 67 % , หญิง 33%);</p> <p>ประมาณ 7% เป็นนักเรียนต่างชาติ จาก 59 ประเทศ</p> <p>ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพเป็นนักพลศึกษา นักวิทยาศาสตร์การกีฬา และอื่นๆ อีกมากมาย</p>	

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
		<p>ส่วนสำคัญที่ช่วยพัฒนาการกีฬาของสาธารณรัฐประชาชนจีนให้อยู่ในระดับแนวหน้าของโลกได้ในปัจจุบัน</p> <p>อัตราการจ้างงานได้เพิ่มขึ้นมากกว่า 95% ใน 5 ปีที่ผ่านมา</p>		
<p>9. หลักสูตรที่เปิดสอน</p>	<p>1.ปริญญาตรี 9 สาขาวิชา ได้แก่</p> <p>1.พลศึกษา (Physical Education)</p> <p>2.กีฬาชุมชน (Community Sport)</p> <p>3.การแนะนำเยาวชนและการศึกษาด้านการกีฬา (Youth Guidance & Sport Education)</p> <p>4.การเต้นรำ (Dance)</p> <p>5.พลศึกษาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ (Adapted Physical Education)</p>	<p>มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยม</p> <p>ปริญญาตรี</p> <p>ปริญญาโท</p> <p>ปริญญาเอก และระดับหลัง</p> <p>ปริญญาเอก</p> <p>นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรประกาศนียบัตรการจัดการศึกษาเป็นแบบปกติทั่วไป และแบบการศึกษาต่อเนื่อง โดยมีระบบการศึกษาเป็นแบบทวิภาคและมี</p>	<p>Faculty I – Applied Movement Sciences</p> <p>Faculty II – Humanities and Social Sciences</p> <p>Faculty III – Medicine and Natural Sciences</p>	<p>การศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ยังมีการศึกษาระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรสำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาทางด้านต่างๆ</p> <p>โปรแกรมเน้นประสบการณ์ทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติทางการกีฬาในแต่ละสาขาวิชา</p> <p>หลักสูตรระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชา</p> <p>- Sports Management,</p>

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
	<p>6.เทควันโด (Taekwondo)</p> <p>7.กีฬาเพื่อนันทนาการ (Leisure Sport)</p> <p>8.วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและสุขภาพ (Health and Exercise Science)</p> <p>9.กีฬาสำหรับแต่ละกลุ่มอายุ (Sport & Healthy Aging)</p> <p>2. ระดับปริญญาโท แบ่งออกเป็น 9 สาขาวิชา ได้แก่</p> <p>1. โค้ชกีฬา (Sport Coaching)</p> <p>2. สวัสดิการกีฬาเพื่อแต่ละกลุ่มอายุ (Lifetime Sport)</p> <p>3. การจัดการด้านการกีฬาและสุขภาพ (Health Management)</p> <p>4. การจัดการเพื่อความปลอดภัย (Safety management)</p> <p>5. กีฬาชุมชน (Sport Communication)</p>	<p>การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน</p> <p>หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) มี 13 หลักสูตรดังนี้ พลศึกษา (physical education) โค้ชกีฬา (sports coaching) สังคมวิทยาการกีฬา (social sports)</p> <p>วิทยาศาสตร์การกีฬา (sports science) กีฬาประจำชาติ</p> <p>แห่งชาติ (traditional national sports)</p> <p>การบริหารกิจการสาธารณะ (public affairs management)</p> <p>การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา (sport industry administration)</p> <p>วารสารศาสตร์ (journalism)</p> <p>จิตวิทยาประยุกต์ (applied</p>		<p>Marketing, and Recreation Management</p> <p>- Sports Coaching, Fitness, and Health</p> <p>- Sports Multimedia</p> <p>- Golf Management</p> <p>ระดับปริญญาโท ได้แก่</p> <p>Master of Science in Sports Business</p> <p>ระดับปริญญาเอก ได้แก่</p> <p>Doctor of Sports Management และระดับประกาศนียบัตร ได้แก่</p> <p>- Sports Management, Marketing, and Recreation Management</p> <p>- Sports Coaching, Fitness, and Health</p> <p>- Sports Multimedia</p> <p>- Golf Management</p>

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
	<p>6.การบริหารจัดการอุตสาหกรรมกีฬา (Sport Industry /Management)</p> <p>7.เทควอนโด (Taekwondo) พลศึกษา (Physical Education) และ</p> <p>8.พลศึกษาสำหรับบุคคลกลุ่มพิเศษ (Adapted Physical Education)</p> <p>ระดับปริญญาเอก</p> <p>เป็นหลักสูตรทั่วไปเกี่ยวกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและปรับปรุงวัฒนธรรมทางด้านการศึกษา</p>	<p>psychology)</p> <p>ภาษาอังกฤษ (English) สมรรถนะทางด้านกีฬา (performance), การฟื้นฟูสมรรถนะทางด้านการศึกษา (sport rehabilitation) และนันทนาการทางการกีฬา (recreational sports)</p> <p>หลักสูตรปริญญาโท (3 ปี /ศึกษา รายวิชา 1-2 ปี)</p> <p>เช่น มนุษยวิทยา และสังคมวิทยาการศึกษา (Sports Human and Science) จิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) วิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) พลศึกษาและการฝึกกีฬา (Physical Education and</p>		

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
		<p>Sports Training) กีฬาประจำชาติ (National Traditional Sport) หลักสูตรปริญญาเอก (3 ปี) เช่น มนุษยวิทยาและสังคมวิทยาการ กีฬา (Sports Human and Science) วิทยาศาสตร์การ กีฬา (Sport Science) พลศึกษาและการ ฝึกกีฬา (Physical Education and Sports Training) กีฬาประจำชาติ (National Traditional Sport) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี หลักสูตรหลังปริญญาเอกที่ทำวิจัยอย่างเดียว หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น กีฬาสูง สำหรับนักศึกษา</p>		

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
		ต่างชาติ (หลักสูตรครึ่งปี หรือ 1-2ปี)		
10. งบประมาณ	มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลและรายได้ของมหาวิทยาลัยเอง ทั้งจากการบริการประชาชนและค่าเล่าเรียน	มหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณสนับสนุนโดยตรงจากรัฐบาลจีนและรายได้ของมหาวิทยาลัยเอง		
11. ด้านการวิจัยและการบริการวิชาการ	ประกอบด้วยศูนย์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย ศูนย์ชีวกลศาสตร์และการควบคุมการเคลื่อนไหว และศูนย์วิจัยมนุษยวิทยาและสังคมวิทยา เป็นเจ้าภาพงาน International Conference บน Sport Science ทุกๆ ปี มหาวิทยาลัยช่วยเหลือในการปรับปรุงคุณภาพของชีวิตและสุขภาพของประชาชนทั่วไป ผ่านกีฬาและกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสร้างสรรค์	เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพการแข่งขัน มหาวิทยาลัยจึงมีทั้งสถาบันวิจัย ศูนย์สาธิตการเรียนการสอน ต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของการทำการวิจัยอีกทั้งยังมีความร่วมมือจากทั้งในและนอกประเทศเพื่อพัฒนาส่งเสริมการวิจัยทางด้านการกีฬาในรูปแบบต่างๆ มากมาย	Special Research and Service Centers 4. Centers for Research, Technology and Innovation - Center for Performance Diagnostics - Center for Sustainable Sport Development - Center for Sport and Health Research Center for Doping Research	มีการเตรียมการที่จะเปิดตัวศูนย์การวิจัยที่จะช่วยเพิ่มการศึกษาที่เราสามารถให้บริการและยังนำไปสู่โลกกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกทางการวิจัยเราคาดว่าจะเปิดศูนย์กีฬาผู้สูงอายุ (ผู้สูงอายุ) ศูนย์วิจัยกีฬาศิลปะการต่อสู้นานาชาติ และศูนย์กีฬาคนพิการมีความต้องการการวิจัยและสถาบันการศึกษาในทุกพื้นที่ดังกล่าวเป็น; เอลิธึมมองไปข้างหน้าเพื่อจัดการกับศูนย์วิจัยทั้งหลายในอนาคต

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
	และสนับสนุน วัฒนธรรมกีฬา, KNSU กำลังผลิต ผู้นำชุมชนกีฬาเพื่อ กลุ่มเป้าหมายที่ หลากหลายดังเช่น เด็ก คนแก่ คนที่ ต้องการความท้าทายทางด้าน กายภาพ			
12. ด้าน ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	ศิลปะการต่อสู้ที่เป็น ที่รู้จักอย่าง กว้างขวางของ เกาหลีคือเทควันโด ซึ่งเพื่อเป็นการทำนุ บำรุงศิลปะป้องกัน ตัวของเกาหลี มหาวิทยาลัยได้เปิด หลักสูตรการเรียน การสอนทางด้านเท ควันโด	มหาวิทยาลัย จัดตั้งวิทยาลัยวูซู ขึ้นเพื่อทำนุบำรุง ศิลปะการต่อสู้ของ ประเทศให้เป็นที่ รู้จักของคนทั่วโลก นอกจากนี้มีการ อบรมกังฟูซึ่งเป็น ศิลปะประจำชาติ อีกด้วย		
13. ด้าน ภูมิ สถาปัตยกรรมของมหา วิทยาลัย กีฬา	ภูมิสถาปัตยกรรมและการ จัดสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเพิ่ม ศักยภาพการเรียน การสอนดังนี้ มีศูนย์ ข้อมูลทางด้านพล ศึกษาด้วยระบบ บริการที่ทันสมัย การ จัดการหอพัก	ภูมิสถาปัตยกรรมและ การจัดสิ่งแวดล้อม ที่เน้นความร่มรื่น ของธรรมชาติ ทั่ว บริเวณ มหาวิทยาลัย มี อาคาร เรียน อาคาร ประกอบ โรงยิมเน	The campus / site of the German Sports University in Cologne covers 187 000 square meters. The sports facilities are located	

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
	<p>นักศึกษาให้เป็นสถานที่ที่อบอุ่นน่าอยู่อาศัย สถาบันวิจัยทางพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัยและเพียงพอห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งสถานที่และอุปกรณ์พร้อมเช่น Olympic Gymnasium, Victory Gymnasium , Victory Hall, Sport Science Hall และสนามกีฬากลางแจ้งเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาในการศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ นอกจากนี้ยังมีการจัดตกแต่งบรรยากาศภายในและภายนอกให้น่าเรียนนำเสนอ</p>	<p>เซียม สนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาที่พร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนและการฝึกกีฬา มีที่นั่งเรียนประมาณ 7663 ที่นั่งในอาคารเรียนที่ทันสมัยด้วยอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น multi-media classrooms and research buildings ที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ยังมี อีก 25 สนามกีฬาในร่ม , 62 สนามกีฬากลางแจ้งและห้องสมุดที่มีหนังสือมากกว่า 941,500 เล่ม มีโรงเรียนทั้งหมด 29 แห่ง ที่กระจาย</p>	<p>outside a size of approximately 40 300 square meters. The area of the building is 61 400 square meters. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถาบันวิทยาศาสตร์ 20 สถาบัน, ศูนย์วิจัย, ห้องสมุดแห่งชาติ ด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา, สำนักงานบริหาร มหาวิทยาลัย, สำนักงาน ประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร, หน่วยงาน การตลาดของ มหาวิทยาลัย, และสถานศึกษา 20 scientific institutes, research centers, National Library of Sport Sciences,</p>	

ประเด็น	Korea National Sport University (KNSU)	Beijing Sport University BSU	The German Sport University Cologne (DSHS)	American Sports University (ASU)
		อยู่ 16 จังหวัดและเขตพิเศษปกครองตนเอง Hong Kong	University Administration, Office of Press and Communications, University Marketing, student council,	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวรัฐพันธ์ กาญจนรังสรรค์ เกิดวันที่ 6 มกราคม พุทธศักราช 2498 สำเร็จการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2519 และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2523 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551 ปัจจุบันปฏิบัติงานเป็นอาจารย์ประจำ ของวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล ในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

